

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 2157]

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීගේ කෙටුම්පත් පණත [නි. 2173] :

Oriental Studies Society, Colombo (Incorporation) Bill—

[පී. ඩී. බාලසූරිය මයා.]

පළමුවන වර කියවන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [දහසයවන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 2174] :

ශීථි 72-81 සහ 82 වන ශීථිය කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

පරිපූරක ඇස්තමේන්තු [නි. 2376]

විදුලි දෙපාර්තමේන්තු සංවිත අරමුදල [නි. 2384]

කල් නැතිමේ යෝජනාව [නි. 2385]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல் விடைகள் [ப. 2157]

தனி அங்கத்தவர் மசோதா [ப. 2173] :

Oriental Studies Society, Colombo (Incorporation) Bill—[திரு. பி. பி. பாலசுரிய] :

முதன்முறை மதிப்பிடப் பெற்றது.

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட பதினாறாம் நாள்] [ப. 2174] :

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது.

தலைப்பு 72-81 ; 88

குறை நிரப்பும் தொகை [ப. 2376]

அரசினர் மின்சாரத் திணைக்களத்திற்கு நிதியொதுக்கல் [ப. 2384]

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 2385]

Volume 57
No. 10

Tuesday,
1st September, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 2157]

PRIVATE MEMBER'S BILL [c. 2173] :

Oriental Studies Society, Colombo (Incorporation) Bill—[Mr. P. B. Balasuriya] :
Read the First time.

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Sixteenth Allotted Day] [c. 2174] :

Considered in Committee

Heads 72-81 ; 88

SUPPLEMENTARY SUPPLY [c. 2376]

**FINANCIAL RESERVE FOR DEPARTMENT OF GOVERNMENT ELECTRICAL
UNDERTAKINGS** [c. 2384]

ADJOURNMENT MOTION [c. 2385]

உயினை எழுந்தரு

වෘත්ති පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රි මණ්ඩලය

1964 සැප්තැම්බර් 1 වන අඟහරුවාදා

සී. හා. 10 ට මෙන්ම මණ්ඩලය රැස් විය.
කළානායකතුමා [ගරු හිස ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූඪ
විය.

ငါ့ပိ ဇေယျာဝိယ ပိဋကံအစ

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

1963-64 අංක 39 දරණ පරිපූරක ඇස්තමේන්තුව.
—[ගරු පී. බී. ජී. කලගලේ]

සහ මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
ලදී.

1963-64 අංක 35 සහ 38 දරණ පරිපූරක ඇස්තමේන්තු.—[ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර]

සහ මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
Cදී.

1. (53 වන අධිකාරය වන) පොලීස් ආඥා පනතේ 28 අ වගන්තිය යටතේ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති විසින් සම්පාදනය කරන ලද තිසේග මාලාවක්.

2. 1963-64 අංක 36 සහ 37 දරණ පරිපූරක ඇස්තමේන්තු. — [කෘෂිකම්, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති හා රාජ්‍යරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙනුවට, ගරු පී. ඩී. ඉලංගරත්න]

සහ මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
ලදී.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

විශ්‍රාම ලැබූ පී. එම්. එස්. තෙන්නකෝන්
ගුරු මහතාට රාජ්‍ය සේවා අර්ථසාධක
අරමුදලෙන් ලැබිය යුතු දයක මුදල්

திரு. ரி. எம். எஸ். தென்னக்கன், இளைப்
பாறிய ஆசிரியர் : அ. சே. ச. நி. சந்தா

MR. T. M. S. TENNAKOON, RETIRED TEACHER :
P.S.P.F. CONTRIBUTION

1. ඩී. ජී. එච්. සිටිසෝන මයා. (අකුරු පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. டி. ஜி. எச். சிரிசேன—அக்குறளை முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) අකුරුන ජනදදායක කොට්ඨාශයේ
මහ/කිරිවාතාකාරිය පාසලේ සේවය කර

2—အုပ် 266—745 (64/9)

1964 ජූනි මස 30 වැනි දින විශ්‍රාම ලැබූ
 ටී. එම්. එස්. තෙන්නකෝන් මහතා (ලියා
 පදිංචි අංකය 11136) 1945 සිට 1961 දක්වා
 රාජ්‍ය සේවා අර්ථසාධක අරමුදලට දායක
 මුදල් ගෙවූ බව එතුමා දන්නවාද? (ආ)
 ඔහු රාජ්‍ය සේවා අර්ථසාධක අරමුදලට
 ගෙවූ දායක. මුදල් ඔහුට ආපසු ගෙවන්නේ
 කවදාද?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அக் குறணைத் தேர்தற் றெகுதியில் உள்ள K/கிரி வானக் கெற்றியப் பாடசாலையில் கடமை யாற்றி 1964, ஜூன் 30 ஆம் தேதியன்று இளைப்பாறிய திரு. ரி. எம். எஸ். தென்னக்கன் (பதிவு இல. 11136) 1945 முதல் 1961 வரை அரசாங்க சேவைச் சகாயநிதிக்குப் பணஞ் செலுத்தியுள்ளாரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அரசாங்க சேவைச் சகாயநிதிக்கு அவர் செலுத்திய உதவு தொகைகள் எப்பொழுது அவருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்?

asked the Minister of Education: (a) Is he aware that Mr. T. M. S. Tennakoon (Regd. No. 11136) who was working at K/Kiriwanaketiya School in the Akurana electorate and who retired on the 30th June, 1964, contributed to the P.S.P. Fund from 1945 to 1961? (b) When will his P.S.P.F. contributions be refunded to him?

ගරු පී. බී. ජී. කුලගෙල (අධ්‍යාපන ඇමති)

(கௌரவ பீ. பி. ஜி. கலுகல்ல—கல்வி அமைச்சர்)

(The Hon. P. B. G. Kalugalla—Minister
of Education)

(අ) එසේය. (ආ) රාජ්‍ය සේවා අර්ථ සාධක අරමුදල් ආපසු ලබාගැනීමට තෙත්තකෝන් මහතා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ඉල්ලුම් පත අනුමැතිය සඳහා 64.5.21 වැනි දින භාණ්ඩාගාරය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඊට අනුමැතිය ලත් වහාම මුදල් ආපසු ගෙවනු ලැබේ.

වෘත්ති විලිඳුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

එස්. විජයවසීන මහතා, මහ/යම්හලල-
උඩගම විද්‍යාලය

திரு. எஸ். விஜயவர்த்தன, கே/யட்டிக்கெலகல
-உடகம் வித்தியாலயம்

MR. S. WIJAYAWARDENA, K/YATIHLAGALA-
UDAGAMA VIDYALAYA

2. සිරිසූප් න මයා.

(திரு. சிரிசேன)

(Mr. Sirisena)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) මහ/යටිහලගල-උඩගම විද්‍යාලයීය ගුරු මණ්ඩලයේ එස්. විජයවර්ධන මහතා දරණ ගුරු සහතිකය කුමක්දැයි එතුමා සඳහන් කරනවාද? (ආ) ඔහු 1963.1.1 වැනි දින සිට පළමු පෙළට උසස් කළ යුතුව තිබුණු බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් විසින් කරන ලද වරදකට, ඔහුට හිමි උසස් වීම් නොදීමත් වැටුප් වැඩිවීම් නැවැත්වීමත් අසාධාරණ බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) ඔහුගේ සාධාරණ ඉල්ලීම් ලබා දී යුක්තිය ඉටු කිරීමට එතුමා කටයුතු කරනවාද?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) கே/யட்டிகெலகல-உடகம வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராயுள்ள திரு. எஸ். விஜயவர்த்தன எத்தகைய ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரத்தைக் கொண்டுள்ளாரென்பதை அவர் கூறுவாரா? (ஆ) 1.1.1963 இல் இருந்து அவருக்கு முதலாந்தரத்திற்குப் பதவியுயர்ச்சி யளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) கல்வித் திணைக்கள உத்தியோகத்தர்களால் செய்யப்பட்ட தவறுகளின் விளைவாய் அவருக்குரிய பதவியுயர்ச்சியைக் கொடாது விடுவதும் சம்பள உயர்ச்சிகளை நிறுத்துவதும் நியாயமல்ல வென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) அவரது நியாயமான கோரிக்கைகளை வழங்குவது மூலம் நீதிவழங்குவதற்கு அவர் நடவடிக்கை யெடுப்பாரா?

asked the Minister of Education: (a) Will he state the nature of Teacher's Certificate held by Mr. S. Wijayawardena attached to the tutorial staff of K/Yatihelagala-Udagama Vidyalyaya? (b) Is he aware that he should have been promoted to Class I with effect from 1.1.1963? (c) Is he aware that it is not fair to deprive him of his due promotion and stop his increments as

a result of the mistake made by the officers of the Education Department? (d) Will he take action to grant his reasonable requests and do justice?

ගරු කළුගල්ල

(கௌரவ கலுக்கல்ல)

(The Hon. Kalugalla)

(අ) දෙවැනි පෙළ පුහුණු ගුරු සහතික පත්‍රය. (ආ) ඔව්. (ඉ) නැත. ගුරු සහතික පත්‍රය උසස් කිරීම පමාවී ඇත්තේ, ගුරු මහතා විසින් ඔහු ගුරුවරයෙකු වශයෙන් ලියා පදිංචි කිරීමේ කායඝී සඳහා අදාළ ලිපි ලේඛනාදිය ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රමාද කර ඇති බැවිනි. (ඊ) ගුරුවරයෙකු වශයෙන් ලියා පදිංචි කිරීමට අදාළ සියළුම ලිපි ලේඛන දැන් සම්පූර්ණව ඇති නිසා, ඔහුගේ සහතික පත්‍රය උසස් කිරීමට කටයුතු කර ගෙන යනු ලැබේ.

ඉරුවරුන්ගේ වැටුප් : මහජන බැංකුවට
යැවීම

ஆசிரியர் சம்பளம் : மக்கள் வங்கியில்
பற்றுவைத்தல்

TEACHERS' SALARIES : CREDITING TO PEOPLE'S BANK

3. පි. පි. වික්‍රමසූරිය මයා. (දෙවිනුවර)

(திரு. பீ. பீ. விக்ரமசூரிய—தெவிநுவர)

(Mr. P. P. Wickramasuriya—Devinuwara)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) වෙනත් රජයේ සේවකයින් මෙන්
ගුරුවරුන් ඔවුන්ට ණය මුදල් ලබා ගත
හැකි වන පරිදි තමන්ගේ වැටුප් මුදල්
මහජන බැංකුවට යවන ලෙස ඉල්ලීම් කර
නිබේද? (ආ) වෙනත් දෙපාර්තමේන්තු
වල රජයේ සේවකයින්ට මේ ඉල්ලීමට
ඉඩ දී තිබේ? (ඉ) එතුමා මෙම අනුග්‍රහය
ගුරුවරුන්ටත් දෙනවාද?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) ஏனைய அரசாங்க ஊழியர்களைப் போன்று, ஆசிரியர்களும், கடன்களைப் பெறுவதற்குத் துணைசெய்யுமுகமாகத் தங்கள் சம்பளங்களை மக்கள் வங்கிக்கு அனுப்பிவைக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார்களா? (ஆ) ஏனைய துணைக் களங்களிலுள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இக்கோரிக்கை வழங்கப்பட்டுள்ளதா? (இ) ஆசிரியர்களுக்கும் இச்சலுகையை அவர் வழங்குவாரா?

වෘත්තික පිළිතුරු

asked the Minister of Education: (a) Have teachers, like other Government servants, made requests that their salaries be paid to the People's Bank to enable them to draw loans? (b) Has this request been granted in the case of Government servants in other departments? (c) Will he give this concession to teachers also?

ගරු කළුගල්ල

(கௌரவ கலுக்கல்ல)

(The Hon. Kalugalla)

(අ) ගුරුවරු වික දෙනෙක් එසේ ඉල්ලා තිබේ. (ආ) නොදනිමි. (ඉ) අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සමුපකාර සමිතිය මාගේ යෙන් වාර මුදල් ගෙවා ණය මුදල් ලබා ගැනීමට පහසුකම් සලසා ඇති බැවින් මෙම අවශ්‍යතාව පැන නොනගී.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩා)

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன—வெலிமடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

අතුරු ප්‍රශ්නයක්. ගරු ඇමතිතුමා දන් ප්‍රකාශ කළා, ගුරුවරුන්ට, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සමුපකාර සමිතිය මගින් ණය මුදල් ලබා ගන්ට ප්‍රච්චන්ය කියා. කොළඹ නගරයෙන් හැතැපීම සිය ගණන් ඇත පළාත්වල සිටින ගුරුවරුන්ට මේ සමුපකාර සමිතිය මාර්ගයෙන් ණය මුදල් ලබා ගැනීමට කටයුතු කිරීමේ ලොකු අමාරුවක් තිබෙනවා. වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල සේවකයන්ට ඉඩ දී තිබෙනවා, තමන්ගේ වැටුප බැංකුවට හරවා ඒ මගින් වාර මුදල් කපා ගැනීමට සලස්වන්න. ගුරුවරුන් අපට නිතරම කරන පැමිණිල්ලක් තමයි, වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල සේවකයන්ට ලැබෙන ඒ පහසුව ගුරුවරුන්ට ලැබෙන්නේ නැතැයි කියන එක. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ ගැන කල්පනා කර බලා වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල සේවකයන්ට දී තිබෙන මෙම වරප්‍රසාදය, සමුපකාර සමිතිය ගැන අමතක කර දමා, ගුරුවරුන්ටත් ලබා දෙනවාද? තනි ගුරුවරයෙකුට වුණත් ණයක් අනුමත කරනවා නම් ඔහුගේ පඩිය බැංකුවට හරවා වාර මුදල් කපා ගැනීමට හැකිවන අන්දමට කටයුතු යොදනවාද?

වෘත්තික පිළිතුරු

ගරු කළුගල්ල

(கௌரவ கலுக்கல்ல)

(The Hon. Kalugalla)

ඒ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මා දැනට මත් ලියා තිබෙනවා. රජයේ අනිකුත් නිලධාරීන්ට ලැබෙන සියලුම වරප්‍රසාද ගුරුවරුන්ට සැලැස්වීමටත්, ඒ වාගේම මේ ණය මුදල් මහජන බැංකුවෙන් ලබා ගෙන නියමිත මුදල මාසික වෙනත්යෙන් කපා ගැනීමටත් මා ලියා තිබෙනවා.

මඩකලපු දිස්ත්‍රික් රෙජිස්ත්‍රාර් කාර්යාලය :
කොඩිකාර මහතාගේ පුත්‍රයාට දෙමළ භාෂාවෙන් උප්පැන්න සහතිකයක් නිකුත් කිරීම

மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகம் :
சிங்களவர்களுக்குத் தமிழில் பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் வழங்கல்

DISTRICT REGISTRAR'S OFFICE, BATTICALOA :
ISSUE OF BIRTH CERTIFICATES TO SINHALESE
IN TAMIL

4. කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

පළාත් පාලන භා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වරියගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) හැටන් මහ විදියේ අංක 36 දරණ ස්ථානයේ පදිංචි ධර්මසේන කොඩිකාර මහතාගේ පුත්‍රයාට මඩකලපු දිස්ත්‍රික්කයේ රෙජිස්ත්‍රාර් කාර්යාලයෙන් අංක 2344 දරණ උප්පැන්න සහතිකය දෙමළ භාෂාවෙන් නිකුත් කර තිබෙන බව එතුමිය දන්නවාද? (ආ) සිංහල දෙමාපියන්ගේ දරුවන්ට උප්පැන්න සහතික දෙමළෙන් නිකුත් කිරීම රජයේ ප්‍රතිපත්තියද? (ඉ) නොඑසේ නම්, මෙම උප්පැන්න සහතිකය කුමන හේතූන් උඩ දෙමළෙන් නිකුත් කරන ලද්දේද? (ඊ) මෙම උප්පැන්න සහතිකය සිංහලෙන් නිකුත් කරන ලෙස ඉල්ලමින්, 1964.2.5 වැනි දින කොඩිකාර මහතා රු. 1.75ක මුද්දරත් සමග අංක 675397 දරණ ලියාපදිංචි කළ ලිපිය යැවූ නමුත් නැවතත් එය දෙමළෙන් නිකුත් කර ඇති බව එතුමිය දන්නවාද? (උ) මෙය 1956 අංක 33 දරණ සිංහල පමණක් පනත උල්ලංඝනය කිරීමක් නිසා මඩකලපුවේ දිස්ත්‍රික්ක

වෘත්ති පිළිතුරු

[කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

රෙජිස්ත්‍රාර්වරයාට විරුද්ධව එතුමිය විනයානුකූලව ක්‍රියා කරනවාද? (උ) එසේ නම්, එ් කවදාද? නොඑසේ නම්, එ් මන්ද? (එ) මෙම උප්පෑන්න සහ තිකය සිංහලෙන් නිකුත් කිරීමට එතුමිය වහා ක්‍රියා කරනවාද?

உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினா : (அ) ஹற்றன், பிரதான வீதி 36 ஆம் இலக்கத்தில் வதியும் திரு. தர்மசேன கொடிக் கார என்பவரது மகனுக்கு மட்டக்களப்பு, மாவட்டப் பதிவு காரியஸ்தர் அலுவலகம் 2344 ஆம் இலக்கத்தினையுடைய பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்தைத் தமிழில் வழங்கியதென் பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) சிங்களப் பெற் றோர்களின் பிள்ளைகளுக்கு தமிழில் பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரங்களை வழங்குவதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையா? (இ) இல்லை யெனில், எக்காரணத்திற்காக அப்பிறப்பத் தாட்சிப் பத்திரம் தமிழில் வழங்கப்பட்டது? (ஈ) சிங்களத்தில் பிறப்பு அத்தாட்சிப்பத்திரம் வழங்கும்படி கேட்டு ரூபா 1.75 பெறுமதி யான முத்திரையுடன் 5.2.64 ஆம் தேதியிடப் பட்ட 675397 ஆம் இலக்கப் பதிவுக் கடித மொன்றினைத் திரு. கொடிக்கார அனுப்பிய போதிலும் மீண்டும் அவர்கள் அப்பிறப்பத் தாட்சிப்பத்திரத்தைத் தமிழிலேயே வழங்கி னார்களென்பதை அவர் அறிவாரா? (உ) இந் நடவடிக்கை 1956 ஆம் ஆண்டின் 33 ஆம் இலக்கச் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்திற்கு முா ணைதாகையால் மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பதிவாளருக்கு எதிராய் அவர் ஒழுங்கு நட வடிக்கை எடுப்பாரா? (ஊ) ஆமெனில், எப் பொழுது? இல்லையெனில், ஏன்? (எ) சிங்களத்தில் பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் வழங் குவதற்கு அவர் உடனடியாய் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs: (a) Is she aware that the District Registrar's Office, Batticaloa, has issued the birth certificate No. 2344 in Tamil to the son of Mr. Dharmasena Kodikara, residing at No. 36, Main Street, Hatton? (b) Is it the policy of the Government to issue birth certificates in Tamil to children of Sinhalese parents? (c) If not

වෘත්ති පිළිතුරු

under what circumstances was this birth certificate issued in Tamil? (d) Is she aware that in spite of the fact that Mr. Kodikara wrote to them on 5.2.1964 under Registration No. 675397 enclosing stamps to the value of Rs. 1.75 requesting that the birth certificate be issued in Sinhala, they have once again issued it in Tamil? (e) As this is a contravention of the Sinhala Only Act, No. 33 of 1956, will she take disciplinary action against the District Registrar, Batticaloa? (f) If so, when, and if not why? (g) Will she take immediate action to issue the birth certificate in Sinhala?

විවිධත් ගුණවර්ධන මිය. (පළාත් පාලන
හා සවදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්)

(திருமதி விவியன் குணவர்தன—உள்ளூர்
ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

(අ) ඔව්. (ආ) මුල් ලේඛනය තබා ඇති භාෂාවෙන් පමණක් උප්පැන්න සහතික නිකුත් කළ හැකිව ඇති බැවින් මෙම ප්‍රශ්නය පැන නොනගී. (ඉ) ලියා පදිංචි කිරීමේ සටහන දෙමළ භාෂාවෙන් තබා ඇති හෙයින් උප්පැන්න සහතිකය දෙමළ භාෂාවෙන් නිකුත් කර තිබේ. (ඊ) උප් පැන්න සහතිකය සඳහා කොඩිකාර මහතා ගෙන් ලැබී ඇති බවට සොයාගත හැකිව තිබෙන්නේ එක් ඉල්ලුම් පත්‍රයක් පමණකි. ලේඛනය තබා ඇති භාෂාව වන දෙමළ භාෂාවෙන් ඒ මත සහතිකය නිකුත් කර තිබේ. (උ) (ඉ) දරන ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් වූ පිළිතුරු නිසා පැන නොනගී. (ඌ) පැන නොනගී. (එ) පැන නොනගී.

වෘත්ති විලිතුරු

[හරු බෙදිට්ද්දීන් මහ්මුද්]

desirable and will be considered in order of priority, taking the other medical needs of the district into consideration. (iii) There is oozing of water through roof tiles during heavy and continuous rain. This has been brought to the notice of the Public Works Department and remedial action will be taken early. (iv) The average monthly deliveries range from 10 to 18 during the last two years. One midwife is adequate for the needs of the institution. She is resident in the duty room and is on duty 24 hours. However, she is relieved on her "off" days and when leave is required by her. (v) There have been no complaints about the quality or quantity of food supplied. On a few occasions when the contractor who supplies cooked meals has defaulted, the Apothecary has made suitable arrangements and supplied the meals. The contractor has been suitably punished on these occasions. Owing to a scarcity of fresh fish in this area, it has not been possible to supply fish diets to patients. (b) I consulted hon. Members of the House in October last and appointed Hospital Visitors. If the hon. Member for Ratnapura will suggest suitable persons to be appointed visitors to Gilimale, such visitors may, by surprise inspection, maintain a high quality in the food supplied to the hospital.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු ඇමතිතුමා කියන්න යෙදුනේ ගරු
මන්ත්‍රීන් සමග සාකච්ඡා කර පරීක්ෂක
වරුන් පත් කළ බවත්, ඒ පරීක්ෂක
වරුන් හදිසියේ ගොස් පරීක්ෂා කර
පැමිණිලි ඉදිරිපත් කරන විට ඒ ආරෝග්‍ය
ශාලාවල කැම ආදී දේවල ඉහළ තත්ත්වය
කින් තබා ගන්න පුළුවන් වෙනවාය
කියායි. නමුත් මගේ අත්දැකීමේ සැටියට
ආරෝග්‍යශාලාවලට පත් කරන නිල නො
ලත් පරීක්ෂකවරුන් මොන මොන අඩුපාඩු
කම් ගැන පැමිණිලි කළත්, ප්‍රාදේශීය
දිස්ත්‍රික්ක වෛද්‍ය නිලධාරීන් ඒ පැමිණිලි
සහ පහකටවත් ගණන් ගත්තේ නැහැ.

වෘත්ති පිළිතුරු

ඒ නිසා මීට පසුවත්, ආරෝග්‍යශාලාවල
නිල තොලත් පරීක්ෂකවරුන් යම් යම්
පැමිණිලි ලොග් පොතේ සටහන් කළොත්
එහෙම තැත්නම් ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත්
කළොත්, ඒවා ගැන නියම විධියට වගවි
භාග කර බැලීමට ඇමතිතුමා ලැස්තිද කියා
මා දැනගන්නට සතුටුයි.

ගරු බදිငදිදිත් මහමුද්

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

ලැස් ත්‍රිස.

නිලිමලේ ආරෝග්‍යශාලාව : සේවකසිත්
හේ නිල ඇඳුම්

கிலிமலே வைத்தியசாலை : தொழிலாளர்

களுக்கு உத்தியோக உடை

GILIMALE HOSPITAL: UNIFORMS TO WORKERS

6. **ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.**

(திரு. ம. பி. ஆர். வீரசேக்கர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1963-64 වර්ෂය සඳහා, ගිලීමලේ ආරෝග්‍යශාලාවේ සේවකයින්ට තවමත් නිල ඇඳුම් සපයා දී නැති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මෙම කාරණය ඉක්මන් කිරීමට එතුමා ක්‍රියා කරන්නවාද?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கிஷிமலே வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு 1963-64 ஆம் ஆண்டுக்கென வழங்கப்படவேண்டிய உத்தியோக உடைகள் இன்னமும் வழங்கப்படவில்லையென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயத்தைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு அவர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வாரா?

asked the Minister of Health: (a) Is he aware that the official uniforms for 1963-64 have not been supplied as yet to the workers in the Gilimale hospital? (b) Will he take steps to have this matter expedited?

မက မိမိငိုငိုနာ မဟိမ္မိ

(கௌரவ பதியுத்தீன் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

(a) Yes. (b) A part supply of uniforms has already been made by the Superintendent, Government Stores, and the balance will be supplied by him within a week.

වෘත්ති පිළිතුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

ආරෝග්‍යශාලා සේවකයින්ට පැය 8 වැඩේ

ගරු බදිඋද්දිත් මහ' මුද්

வைத்தியசாலை ஊழியர் : எட்டு மணித்தியால வேலை

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

HOSPITAL WORKERS : EIGHT-HOUR DAY

7. **ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.**

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்கர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : සාමාන්‍යයෙන් විනීත සේවක පිරිසක් වන උපසායකයින් හා අනෙකුත් ආරෝග්‍යශාලා කායඝී මණ්ඩලය ඔවුන්ගේ පැය 12ක් වැඩ කරන දවසේ අගහරියේදී අසතුටුදායක තත්ත්වයකට නැඹුරු වන හෙයින් සේවකයින්ට සාධාරණයක් වශයෙන් හා රෝගීන්ගේ යහපත තකා ආරෝග්‍යශාලා සේවකයින්ට පැය 8ක් වැඩ කරන දින ලබා දීමට එතුමා කටයුතු කරනවාද ?

In view of the additional staff that will be required to give effect to the request of the hon. Member, I shall discuss this further with the Hon. Minister of Finance and give whatever relief is possible. I appreciate very much the anxiety of the hospital staff to be polite to members of the public; but I would also remind all staff that long hours of work should be no excuse for not being polite to members of the public.

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මෙපමණ කාලයක් තුළ උපස්ථායක
යන් බඳවා ගත් ක්‍රමය වෙනස් කර, අලුත්
ක්‍රමයක් අනුව උපස්ථායකයන් බඳවා
ගන්න අදහස් කරනවාද ?

ගැ බදිငද්දින් මහ် මුද්

(கௌரவ பதியுத்தீன் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

That question does not arise.
There is no question like that.

නැසිගිය කේ. කිවත් මහතාගේ වැන්දඹු
භාය්‍යාච්ච හිමි විශ්‍රාම වැටප් ගෙවීම

காலஞ்சென்ற திரு. கே. கிச்சென் : கைம்
பெண்ணுக்கு இளைப்பாற்றுச் சம்பளம்

K. KICHEN, DECEASED : PAYMENT OF
PENSION TO WIDOW

8. පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.
(මිහින්තලේ)

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகன்—மிஷிந்
தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ)
සේනපුර, වවුනියාව හා මාංකුලම මාතෘ
නිවාසවල කම්කරුවෙකු වශයෙන් සේවය
කළ කේ. කීවත් මහතා මාත්කුලම මාතෘ
නිවාසයේ සේවයේ යෙදී සිටියදී 1964.1.
29 වැනි දින මිය ගිය බව එතුමා දන්නවාද ?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : சாதாரணமாக இணக்கமாக நடக்கின்ற பரிசரங்களும் வைத்தியசாலையின் ஏனைய உத்தியோகத்தர்களும், நாளொன்றுக்கு 12 மணித்தியால வேலை செய்த பின்னர் திருப்தியற்ற முறையில் நடக்குந் தன்மையை முன்னிட்டு, இத்தொழிலாளர்களின் நலன்கருதியும், நோயாளர்களின் நன்மைக்காகவும் வைத்தியசாலை ஊழியர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு 8 மணித்தியால வேலை வழங்குவதற்கு அவர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வாரா ?

asked the Minister of Health: Since attendants and other hospital staff who are generally polite tend to be unsatisfactory towards the end of their 12-hour working day, will he take steps to give hospital workers an 8-hour working day, both in fairness to these workers as well as in the interests of the patients?

වෘත්ති විලිඳුරු

[පී. එම්. කේ. තෙත්තකෝන් මයා.]

(ආ) අවුරුදු 16ක් පමණ සේවයේ යෙදී සිටි නිසා ඔහුට හිමි විශ්‍රාම වැටුප් හෝ වැන්දඹු හා අනන්දරු මුදල් ඔහුගේ වැන්දඹු භාග්‍යවතීට හා දරුවන්ට ගෙවීමට එනුමා කටයුතු කරනවාද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) சேன
புர, வவுனியா, மாங்குளம் ஆகிய இடங்களில்
உள்ள மருத்துவ மனைகளில் தொழிலாளியாகக்
கடமையாற்றிய திரு. கே. கிச்சென் என்பவர்
29.1.64 அன்று மாங்குளம் மருத்துவ மனையில்
கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கையில் இறந்தா
ரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) பதினாறு
வருட காலங்கள் சேவை செய்துள்ள அவருக்
குச் சேர வேண்டிய இளைப்பாற்றுச் சம்பளம்
அல்லது கைம்பெண் அனாதைகள் இளைப்பாற்
றுச் சம்பளப் பணங்கள் ஆதியனவற்றை அவ
ரது கைம்பெண்ணிற்கும் பிள்ளைகளுக்கும்
வழங்குவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்
பாரா?

asked the Minister of Finance : (a) Is he aware that Mr. K. Kichen who had served as a labourer at the Maternity Homes in Senapura, Vavuniya and Mankulam, died on 29.1.1964 while on duty at the Mankulam Maternity Home? (b) Will he take action to pay pension or W. & O.P. monies due to him to his widow and children as he had been in service for about 16 years?

ගරු ජේ. පී. ඔබේසේකර මයා. (මුදල්
කටයුතු පිළිබඳ වැඩ බලන ඇමති)

(கௌரவ ஜே. பி. ஒபேசேக்கர—பதில் நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. J. P. Obeyesekere—Acting Minister of Finance)

(අ) ඔව්. වව්නියාවේ සෞඛ්‍ය සේවා අධ්‍යක්ෂගේ අදහස අනුව, කිවන් මහතා මිය ගියේ 1964 ජනවාරි මස 30 වෙනි දාය. (ආ) මරණ පාරිතෝෂිකයක් හෝ වැන් දඬු විශ්‍රාම වැටුපක් ප්‍රදානය කිරීම සඳහා මේ වන තෙක් ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ලැබී නැත. එවැනි ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ලත් විට සම අවශ්‍ය කටයුතු කෙරෙනු ඇත.

මහත් මණ්ඩලයේ කටයුතු

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉබ්බි, වාරිමාර්ග
හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති හා සභා
නායක)

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

I move,

"That notwithstanding the provisions of Standing Order No. 24, the motions appearing as items 10, 11 and 12 on the Paper be proceeded with this day".

This is to enable the House to take up these items after 8 P.M. if the hon. Members have no objection.

ප්‍රශ්නය සහායවූවකරන ලදී.

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එම යෝජනාවට මා විරුද්ධයි. අපට දින
5ක් කල් දෙන්න ඕනැ; නමුත් එසේ
කෙරී නැහැ. එම නිසා මේ යෝජනාවට අපි
විරුද්ධයි. අටෙන් පස්සෙ ඕව කරන්න
අපේ එකඟත්වය දෙන්න පුළුවන් වේය
කියා මා සිතන්නෙ නැහැ.

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම්
කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ எம். பீ. டி சொய்சா சிறிவர்தன
—தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—Minister of Labour and Housing)

මා සිතනව ඔය තීරණය ගත්තේ පක්ෂ
නායකයන්ගේ අදහස් උඔය කියා. ඔය
අන්දමට එම යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ
එම නිසයි. [බාධා කිරීමක්]

ඒ නිසයි. [බාධා කිරීමක්]

பேர்டுலிக மன்றத்தின் கெடுதலின் பணம்

கே. பி. பி. ராஜரத்ன மையா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

பணம் நாயகியின் கையாளுதலுக்கு
கூடுதல் தீர்மானம் ஒன்றை அறிவிக்க பணம்
யை ஒத்திடுவது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஒரு சம்பந்தம் இருப்பதால் அதை தீர்மானம்
அறிவிக்க வேண்டும். தற்போதுள்ள பணம்
பணம் நாயகியின் கையாளுதலுக்கு
கூடுதல் தீர்மானம் ஒன்றை அறிவிக்க வேண்டும்;
தற்போதுள்ள பணம் அறிவிக்க வேண்டும்
அறிவிக்க வேண்டும் தற்போதுள்ள பணம்

கே. பி. பி. ராஜரத்ன

(கௌரவ கே. பி. பி. ராஜரத்ன)

(The Hon. C. P. de Silva)

கே. பி. பி. ராஜரத்ன விருட்டி நிதியை
ஒத்திடுவது அறிவிக்க வேண்டும்.

கே. பி. பி. ராஜரத்ன விருட்டி நிதியை
ஒத்திடுவது அறிவிக்க வேண்டும்.

பேர்டுலிக மன்றத்தின் கெடுதலின் பணம்

தனி அங்கத்தவர் மசோதா

PRIVATE MEMBERS' BILLS

ORIENTAL STUDIES SOCIETY, COLOMBO, BILL

பி. பி. பி. ராஜரத்ன மையா. (கெடுதலின் பணம்)

(திரு. பி. பி. பாலசுரியா—கலிகொமுவு)

(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

ஒரு பணம் ஒரு கெடுதலின் பணம்
ஒத்திடுவது அறிவிக்க வேண்டும்.

“That leave be granted to introduce a
Bill to Incorporate the Oriental Studies
Society, Colombo”.

பி. பி. பி. ராஜரத்ன மையா. (கெடுதலின் பணம்)

(திரு. பி. எச். பண்டாரா—பதுல்லா)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

விதிக்க வேண்டும்.

பணம் விதிக்க வேண்டும், கையாளுதல் விதிக்க வேண்டும்.

கெடுதலின் பணம் ஒரு கெடுதலின் பணம்
கையாளுதல் விதிக்க வேண்டும்.

பணம் கையாளுதல் விதிக்க வேண்டும், 51 (4) வது
விதிக்க வேண்டும் கெடுதலின் பணம் கையாளுதல்
விதிக்க வேண்டும்.

விதிக்க வேண்டும் கெடுதலின் பணம் 1964-65—கையாளுதல்

விதிக்க வேண்டும் கெடுதலின் பணம் 1964-65

ஒத்திடுவது மசோதா, 1964-65

APPROPRIATION BILL, 1964-65

கையாளுதல் விதிக்க வேண்டும் கெடுதலின் பணம்
—[பணம், அறிவிக்க வேண்டும் 28.]

கையாளுதல் விதிக்க வேண்டும்.

72 வது கெடுதல்—ஒத்திடுவது, கையாளுதல்
கெடுதலின் பணம்

1 வது கெடுதல்.—கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்
கெடுதலின் பணம் 5,29,909

1 வது கெடுதல்.—கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்
கெடுதலின் பணம் 3,40,607

தலைப்பு 72.—கையாளுதல், கையாளுதல், கையாளுதல்
அறிவிக்க வேண்டும்

கையாளுதல் கெடுதலின் பணம். 1.—கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்
கையாளுதல் கெடுதலின் பணம் 5,29,909

2 வது தலைப்பு 1.—கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்
கையாளுதல் கெடுதலின் பணம் 3,40,607

HEAD 72.—MINISTER OF LAND, IRRIGATION
AND POWER

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 529,909

Sub-head 1.—Cadre and salaries,
Rs. 340,607

ஒத்திடுவது கையாளுதல் கெடுதலின் பணம் [அறிவிக்க வேண்டும்
27]—

“That the Vote be reduced by Rs. 10
in respect of sub-head 1, item ‘Minister’”
[பணம் விதிக்க வேண்டும் மையா.]

பி. பி. 10.15

கையாளுதல் கெடுதலின் பணம். பி. பி. விதிக்க வேண்டும்
(அறிவிக்க வேண்டும்)

(கையாளுதல் கெடுதலின் பணம். கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்—அறிவிக்க வேண்டும்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Aku-
ressa)

கையாளுதல் கெடுதலின் பணம் கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்
கையாளுதல் கெடுதலின் பணம் கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்
கையாளுதல் கெடுதலின் பணம் கையாளுதல் கெடுதலின் பணம்

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

වීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. කෙසේ වෙතත්, මෙම වැය ශීඝ්‍රය ගැන කතා කරන විට ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව සහ විදුලි බලය පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව කියන දෙපාර්තමේන්තු තුන ගැන කල්පනා කරන්න වටිනාවා. ඒවායේ ඉතා කතාගාටු දයක තත්ත්වයක් පවතිනවා. අද ප්‍රධාන වශයෙන් ව්‍යාකූල වී තිබෙන්නේ මෙම දෙපාර්තමේන්තු තුනයි.

දේශීය හා විදේශීය ප්‍රති ගාමිත්වය මේවායේ බලපෑම තියෙනවා. සංවර්ධනය අතින් සහ ආර්ථික අතින් සමාජවාදී පදනමක් උඩ සාර්ථක වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යාම වැළැක්වීමේ යුද කඳවුරු හැටියට මෙම ආයතන සකස් වී තිබෙනවා. ටිකින් ටිකවත් අනිකුත් ආයතනවලින් ප්‍රතිගාමී බලවේග ඉවත් කොට ප්‍රගතිශීලී ක්‍රම ඇතුළු කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ මේවායේ එසේ කරන්න ලැබී නැහැ. මෙම දෙපාර්තමේන්තුවල පවතින අක්‍රමිකතා හා දූෂණ ක්‍රියා ගැන කරුණු ටිකක් මා ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒවා ඉවසීමෙන් අහන හැටියට මා ඉල්ලනවා.

වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ සමහර කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ඉංජිනේරුවන් සමග පෞද්ගලික වශයෙන් මගේ විරුඩ යක් නැහැ. මෙම පුද්ගලයන් ගැන කතා කරන විට එක කාරණයක් තියෙනවා, මනක් කරන්න. මේවායේ සිදුවන දූෂණ කටයුතුවලට කිසි සම්බන්ධයක් නැති, ඒවායින් ලාබ ප්‍රයෝජනයක් නොගෙන අවංකව කටයුතු කරන්න ආසාවක් තියෙන කෙනෙක් හැටියට ගරු ඇමතිතුමා හඳුන්වන්න පුළුවනි. නමුත් මේවායේ සිදු වන දූෂණ ක්‍රියා ගැන අසන සමහර අයට අවබෝධ වෙන්න පුළුවනි. ගරු ඇමතිවරයන් මේවට සම්බන්ධ නැති නම් මේව කෙරෙන්න පුළුවන්කමක් නැත කියා. ඇමතිතුමා යම් යම් නිලධාරීන්ව විශ්වාස කරන නිසා ඔවුන් ඇමතිතුමාට ආයුධයක් කරගෙන විශාල දරුණු දූෂණ ක්‍රියා කරන තත්ත්වයක් පැන නැගී තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා සම්බන්ධ නූතන් එතුමගේ ඇස් ඉදිරිපිට විශාල දූෂණ ක්‍රියා කරන බව මට කතාගාටුවෙන් නමුත් මනක් කරන්න සිදුවී තිබෙනවා.

මා පළමුවෙන්ම පටන් ගන්නෙ සැහෙන ප්‍රසිද්ධියක් දැනටමත් ලැබී තිබෙන විතාන ගේ හා සම්බන්ධ තොරතුරුවලිනුයි. ඔහු පටන් ගන්නෙ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ නුවරඑළියේ ගොඩනැගිල්ලක් හැදීමට කොන්ත්‍රාත්තුවක් අරගෙනයි. පොරොන්දු වූ ආකාරයට ඒ වැඩේ අවසන් කරන්න ඔහුට බැරි වුණා. නුවරඑළියේ සබ්-ඩිවිෂන් එකේ ගොඩනැගිල්ලක් හැදීමටයි පොරොන්දුව. ඊට පසුව ලක්ෂ දෙක හමාරකට කොන්ත්‍රාත්තුව ගත්තේ විනමුත් අද වන තුරු ඒ ගොඩනැගිල්ල සම්පූර්ණ වෙලා නැහැ. ඒ සඳහා වියදම් කළ මුදල අපතේ ගිහිල්ලයි තියෙන්නේ. ඔය කොන්ත්‍රාත්කරුවා වංචනික ලෙස ක්‍රියා කළ නිසා ගොඩනැගිල්ල සම්පූර්ණ කරන්න බැරි වුණා.

අළුත්නුවර ප්‍රදේශයේ බඹරවැව කියන ව්‍යාපාරයෙන් කොන්ත්‍රාත්තුවක් ගත්තා. ඒක රටේ හැම තැනම කවුරුත් පාහේ දන්න කොන්ත්‍රාත්තුවක්. රුපියල් පණස් දාහකට “සිලෝන්” ඩිවෙලප්මන්ට් කොමිෂනි” නමති සමාගමට කොන්ත්‍රාත්තුව වික්කා. කොමිෂනියෙන් තමයි ඒ සඳහා අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ ආදිය යොදා ඒ කොන්ත්‍රාත්තුවේ වැඩ කළේ. එතකොට මොහුට එයින් රුපියල් පණස් දාහක පහාවක් ලැබුණා. කොන්ත්‍රාත්තුව ගැනීමට කොමිෂනියෙහුත් ටෙන්ඩරයක් ඉදිරිපත් කළ නමුත් විතානගේටයි කොන්ත්‍රාත්තුව දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලැබුණේ. කොන්ත්‍රාත්තුව ලබා ගත් විතානගේ එය කොමිෂනියට විකුණා රුපියල් 50,000 ක් ලබා ගත්තා. ඊට පස්සෙ බෝදගම ආර කොන්ත්‍රාත්තුව ලබා ගත්තා. භාර්යාවට ඉඩකඩම් ආදි වස්තුව තිබුණු නිසා ඒවා උගසට තබා ලංකා බැංකුව ඇපකරු වශයෙන් පත් කර ගන්න ඔහුට පුළුවන් වුණා. මේ අන්දමට ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව කරගෙන ගිය නමුත් එය අවසන් කරන්න ඉස්සර වෙලා කරවිලවැව කොන්ත්‍රාත්තුවටත් ටෙන්ඩර දමන්න ඔහුට පුළුවන් වුණා. කලින් භාර ගත් කොන්ත්‍රාත්තුවට ඇප වී සිටි ලංකා බැංකුව මේ කොන්ත්‍රාත්තුවටත් ඇප දෙන්න ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ඊට හේතුව කලින් භාර ගත් කොන්ත්‍රාත්තුව අවසන් නොවීමයි. නිසා ඒ ඇපය නිදහස් නොකිරීමයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඒ ඇපය නිබියදී තවත් කොන්ත්‍රාත්තුව කට ඇප විමට නම් තවත් වැඩිපුර දේපොළ උගස් තබන ලෙස ලංකා බැංකුව කියා සිටි නිසා විතානගේට ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව නොලැබෙන තැනට කටයුතු සිදු වුණා. ඉතින් එවකට තිස්සමහරාමයේ හිටපු වාරිමාගී ඉන්ජිනේරු තැන, නොහොත්, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ගුණසේකර ඉන්ජිනේරු තැන කරවිලවුව කොන්ත්‍රාත්තුව භාර දීම කල් දැම්මා. එසේ කළේ ලංකා බැංකුවේ මුල් ඇපය නිදහස් වුණාම කරවිල වුව කොන්ත්‍රාත්තුව වෙනුවෙන් ඇප දෙන්න පුළුවන් කමක් ලංකා බැංකුවට ඇති විමටයි. මේ කොන්ත්‍රාත්තුවකට ලාභ ප්‍රයෝජන සලසා දීමේ අදහසින් කරවිල වුව කොන්ත්‍රාත්තුව හා සම්බන්ධ ටෙන්ඩරය ක්‍රියාවේ යෙදීමේ වැඩ පිළිවෙළ කල් දැම්මා. ඊට පසු ලංකා බැංකුව ඇපකරු හැටියට තබාගෙන කොන්ත්‍රාත්තුව භාර ගත්තා. මේ තරම් විශාල කොන්ත්‍රාත්තුවක් භාර ගෙන ඔහු වැඩ කළේ කොහොමද? “හයර් පර්වස්” ක්‍රමයට ඔවුන් සහ සමාගමෙන් මැෂින් ආදි උපකරණ බද්දට ලබා ගත්තා. මාස් පතා ඒ සඳහා ගෙවිය යුතු කොටස් මුදල් හරියාකාර නොගෙවූ නිසා පිස්කල් මුලාදානිවරුන් ගිහිල්ලා එතන තිබුණු යන්ත්‍රෝපකරණ ආදිය ඇතුළු බඩු ඔවුන් කොම්පැනිය තහනම් කළා. ඒ සිද්ධිය නිසා එතෙක් කර ගෙන ආ හොරකම් එළිදරවු වෙන්න පටන් ගත්තා. ඒ අවස්ථාවේ චන්ද්‍රිකාවුව කොන්ත්‍රාත්තුවත් මොහුටම භාර දෙන්න වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ඩිරෙක්ටරුත්, නියෝජ්‍ය ඩිරෙක්ටරුත් විරසුරිය නැමති ගණන් පරීක්ෂක ඇතුළු මේ පල් හොරු රංචුව එකතුවුනා. මා මේ විධියේ තද වචන පාවිච්චි කිරීම ගැන ගරු ඇමතිතුමා මා කෙරෙහි සමාධිය භජනය කරනවා ඇතැයි විශ්වාස කරනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඔය හැම එකක් ගැනම මම විභාග කරවා බලන්නම්.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

එතනදි මොකක්ද කළේ? තිස්සමහරාමයේ හිටපු ගුණසේකර ඉන්ජිනේරු මහත්මයා චන්ද්‍රිකාවුවට මාරු කළා. ඒ කාලේ බොරු ගණන් හිලවු ඉදිරිපත් කළා කරවිලවුව කොන්ත්‍රාත් එක සම්බන්ධ යෙන්. රුපියල් 94,000කට බොරු ගණන් ඉදිරිපත් කළා. එතන විශේෂ සේවයක් කරන්න තිබෙනවය කියල රුපියල් 300ක විශේෂ අමතර එලවන්ස් එකක් ඔහුට ගෙවන්න පටන් ගත්තා. දුෂ්කර ස්ථානයක් හැටියට සලකා ගෙවන්න පටන් ගත් ඒ විශේෂ දීමනාව අද වන තුරු ලබා ගන්නවා. දුෂ්කර ප්‍රදේශවල විශේෂ සේවයක් කරන ඉන්ජිනේරුවන්ට විශේෂ දීමනාවක් ලැබෙනවා. චන්ද්‍රිකා වුව යෝජනා ක්‍රමයේ සේවයට පැමිණි ගුණසේකර ඉන්ජිනේරු තැනද ඒ මුදල ලබා ගත්තා. ඔහු අදත් ඒ මුදල ලබා ගන්නවා. කලින් භාරගෙන තිබුණු කොන්ත්‍රාත්තුවේ වැඩ අවසන් කරන තුරු චන්ද්‍රිකා වුව ක්‍රමයෙහි කොන්ත්‍රාත් ගැනීමට බැහැ. නමුත් කලින් භාර ගෙන තිබුණු කරවිලවුව කොන්ත්‍රාත්තුවේ නොකරන ලද වැඩ සඳහාද මුදල් ලබා ගෙන තිබුණා. මේ හොරකම් එළිවන්නට නොදී කෙසේ හෝ වසා ගත යුතු නිසා මේ ලියමන ප්‍රාදේශික වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට යැව්වා.

“W. S. 4/2

Irrigation Department,

Buller's Road,

Colombo,

24th May, 1963.

G. M. M. Branch

Subject: Karawila Tank.

Please send urgently 3 Class I tractors, 2 bucket scrapers, water bowsters, etc., to do about 15,000 cu. ft. of earth work for Karawila, Southern Province. This work should be done very urgently.”

ඔව්, බොහොම හදිසි වැඩක් තමයි. බඩුත් එක්ක හොරුන් අසුවන්නට යන කොට කොහොම හරි ඒක වහගන්න ඕනෑ නොවැ. නොකර ඇති වැඩ ආණ්ඩුව මගින්ම කරවා ගැනීමයි, මේ හොරකම් වසා ගැනීමේ ක්‍රමය. හොරකම් වහ ගන්න ආණ්ඩුව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

මගින්ම යන්නු ගෙන්වා ගන්න ඕනෑ වුණා. ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන වාරිමාගී ඉංජිනේරු තැන මේ විධියට වැඩ කළත් මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ අවංක ඉංජිනේරුවන්ද අතළොස්සක් පමණ සිටින නිසා සියල්ල කාබාසිනියා කර දමන්න පුළුවන් වී නැහැ. ඒ නිසා අර යන්නු ගෙන්වා ගැනීමට බැරි වුණා.

කාලය ගත වන නිසා මේවා ගැන දිගින් දිගට විස්තර කරන්න යන්නේ නැහැ. තංගල්ලේ ප්‍රාදේශීය ඉංජිනේරු තැනට එවන ලද විදුලි පණිවුඩය ගැනත්, කොත්ත්‍රාත් කරුවකුට රුපියල් 35,000ක් ගෙවන්න කියා බල කිරීම ගැනත් මීට පෙර මා මේ ගරු සභාවේදී සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා දැන් ඒ ගැන කියන්න යන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා මේ කරුණු ගැන පරීක්ෂා කර බලන්න ඕනෑ. මෙහි පහත සඳහන් කරන ලිපිය නිස්ස සිටින වාරිමාර්ග ඉංජිනේරු තැන මහජන බැංකුවේ සාමාන්‍යාධිකාරී තැනට යවා තිබෙනවා.

“Irrigation Office,
Tissa,
15th May, 1962.

The Manager,
People's Bank Head Office,
Union Place,
Colombo.

Dear Sir,

Subject: M. M. Vithanage Bros.,
Account No. 401,
Karawila Scheme, Katara-
gama.

I am writing at the request of Mr. B. A. Vithanage, Managing Partner of Messrs. Vithanage Bros., Nuwara Eliya, to inform you that this firm has entered into an agreement with this department for the construction of the Karawila Scheme, Kataragama. The total amount of the contract is Rs. 317,010. Up to date this firm has been paid approximately a sum of Rs. 130,000. The balance to be paid is about Rs. 167,010.

I certify that the progress made by this firm on this contract has been very satisfactory.”

This letter was signed by the Irrigation Engineer, Tissa, the nephew of the Director of Irrigation—a person who is now drawing a special allowance in Chandrikawewa.

මෙනතින් තමයි, මහජන බැංකුවට තව්ටු කරන්න පටන් ගත්තේ. කරවිල වැව ව්‍යාපාරයේ හොරකම් ගැන පරීක්ෂා කරද්දී, ලැබූ ලාභ ප්‍රයෝජන සඳහා ආදායම් බදු නොගෙවන නිසා, ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මුදල් තහනම් කළා. ඉරිගේෂන් ඉංජිනේරුවරුන් දන්න නිසයි, එහෙම කළේ. ඒ ඉංජිනේරු වරුන්ට නියම කරල තිබුණ, කොත්ත්‍රාත් තුව මුදල්වලින් ආදායම් බදු අඩු කරල, ඒ මුදල් ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවට ගෙවන්න ය කියා. විතානගේ ආදායම් බද්දටත් හොරකම් කරන නිසයි, ඒ පිළිවෙලට නියෝගයක් කර තිබුණේ. මෙවැනි තත්ත්වයක් තියෙන කොත්ත්‍රාත්කරුවකු ගැන තමයි, 1962 දී මහජන බැංකුවට මේ ලියමන ලිවේ. අවසානයේදී මේ දූෂණකම් නිසා කරවිල වැව ව්‍යාපාරයේ කොත්ත්‍රාත් තුව අවලංගු කළා. දැන් ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් තියෙනව. චන්ද්‍රිකා වැව කොත්ත්‍රාත්තුව සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය දැන් නිරවුල් කිරීමේ මණ්ඩලයකට තබා තිබෙනව. මේ තරම් දූෂණ කරන, හයර් පර්වස් බදු නොගෙවීම නිසා බුටුන් කොම්පැනිය යන්නු තහනම් කළ පසු යන්නු තැනි මේ තැනැත්තාට චන්ද්‍රිකා වැව ව්‍යාපාරයේත් රුපියල් 20,00,000 ක කොත්ත්‍රාත්තුවක් දුන්න. ඒ සඳහා රුපියල් 99,000 ක ඇපයකට අත්සන් කළේ මහජන බැංකුවයි. දෙපාර්තමේන්තුවේ කොත්ත්‍රාත්තුව හරියට නෙකළොත් ඒ සම්බන්ධයෙන් චන්ද්‍රි ගෙවීම සඳහා රුපියල් 99,000 ක ඇපයකට අත්සන් කළේ මහජන බැංකුවයි. මෙසේ කළේ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරුවරුන්ගේ සහතික උඩ, අර ලියමන උඩ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙනරාම ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

චන්ද්‍රිකා වැව කොත්ත්‍රාත්තුව රුපියල් ලක්ෂ 20යි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ඊට කලින් 1,37,000ක් ගෙවල නියෝග වය, 1,67,000ක් ගෙවන්න නියෝග වය කියා 1962 මැයි මාසයේදී මහජන බැංකුවට සහතිකයක් දුන්න නිසයි, මේක වුණේ. එතනදී විතානගේට හොඳ ආයුධය අහු වුණා. ඔහු බැංකුවට කීවා, දැන් නුඹලා ඇපයට අත්සන් කරල නියෝගව, මම කොන්ත්‍රාත්තුව නොකළොත් නුඹලට ඉරිගේෂන් දෙපාර්තමේන්තුවට රුපියල් 99,000ක් ගෙවන්න සිදු වෙනව; ඒ නිසා මට මේ කොන්ත්‍රාත්තුව කරන්න යන්නු ගෙන්වන්න රුපියල් 2,50,000ක ණයක් දීපල්ලය කියල. මහජන බැංකුවට වුණේ කොටි වලිගය අල්ල ගන්න වගේ වැඩක්. අන්තිමේදී රුපියල් 2,50,000ක ණයක් දුන්න යන්නු ගෙන්වන්න. මේ කොන්ත්‍රාත්තුව 1963 සැප්තැම්බර් මාසයේදී අවසාන කරන්න ඕනැ. මැයි මාසය වන විට බොරළු ටිකක් එකතු කිරීම හැර වෙන කිසිම වැඩක් කරල නිවුණේ නැහැ. නමුත් මේ කොන්ත්‍රාත්තුව තර්ජනය කරල ටෙලිග්‍රාම් යැව්වා තංගල්ලේ ප්‍රාදේශීය වාරිමාර්ග ඉංජිනේරු තැනට, වාරි මාර්ග අධ්‍යක්ෂවරයාගේ ඕඩරය උඩ තමාට රුපියල් 35,000ක් ගෙවන්නය කියා. කොන්ත්‍රාත්තුව අවලංගු කරන්න ඔන්න මෙන්න කියා තියෙද්දීත් ඒ මිනිහට රුපියල් 35,000ක් ගෙවන්න දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරිවරු—වාරිමාර්ග අධ්‍යක්ෂතුමන් ඔහුගේ අනික් හවුල් කාරයනුත්—මහත්සි ගන්න. නමුත් ප්‍රාදේශීය වාරිමාර්ග ඉංජිනේරුවරුන් ඒකට ඉඩ දුන්නේ නැහැ.

පූ. හා. 10.30

අපේ ප්‍රදේශයේ වාරිමාර්ග කටයුතුවල වැඩ බොහොම උනන්දුවෙන් කළ නිලධාරියකු හැටියට ඒ මහත්මයා ගැන මම හොඳට දන්නවා. වික්‍රමසූරිය කියන ඒ මහත්මයා, මා හිතන පිළිවෙලට දැන් කොළඹ “ඩිරෙක්ට්ස් ස්කීම්” එකක් යොදවන්න පත් කරල ඉන්න ප්‍රධාන ඉංජිනේරු මහත්මයෙක්. උත්තෘහෙට තීරණය කරන්න සිදු වී තිබුනේ, රක්ෂා වෙන් පන්නා දමන තත්ත්වයට කටයුතු කරනවද එහෙම නැත්නම් කොරුන්ට මොකද? බය නැතිව ඒ වැඩ කරන්න

—කාරක සභාව

එකතු වෙලා හොර ගුහාවට යනවද කියන මේ දෙකෙන් එකකටයි. නමුත් උත්තෘහේ රක්ෂාව නැති වුණත් කමක් නැත, අවංකව කටයුතු කරන්න ඕනැය කියා, ආණ්ඩුවට සේවය කරන්න ඕනැය කියා, මේ හොරකම වැසීමට කටයුතු කළේ නැහැ; කොන්ත්‍රාත්තුව අවලංගු කළා. තහනම් කළාට පසු උත්තෘහේ නියමයක් කළා, අර බඩු තහනම් කරන්න: බැංකුවෙන් ණයට ගත්ත මුදලෙන් රුපියල් 2,50,000 කට ගෙනා බඩු තහනම් කරන්න. අර ඇපය නිසයි, එහෙම තහනම් කරන්න නියම කළේ. එතනදී බැංකුව කලබල වෙලා දෙපාර්තමේන්තුවට ලියුම් ලිව්ව. ඇටර්නි ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුව මේ ගැන සාකච්ඡා කරල නීතියේ හැටියට බැංකුවට අයිතිය තියෙන්න පුළුවන්ය කීව. ඒ නිසා වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව යන්නු ටික තහනම් කළේ නැහැ. ඒ 99,000 අලාභය සම්බන්ධව දැන් “ආබිට්ටේෂන්” එකක් නොහොත් විනිශ්චය මණ්ඩලයක් පත් කර තිබෙනවා. යම් විධියකින් මේ අලාභය ගෙවන්න තීන්දු වුණත් කාගෙන්ද ඒ අලාභය ලබා ගන්නේ? එක සාක්කුවකින් අනික් සාක්කුවටයි යන්නේ. මහජන බැංකුව විසිනුයි ගෙවන්න වෙන්නේ. විතානගේගේ කිසිම වටිනාකමක් නැහැ. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය හොඳට අවබෝධ කර ගන්න ඕනැ. මේ තරම් විශාල හොර කමක් අසු වී තිබියදීත් ඒක වහන්ත කටයුතු කළ ගුණසේකර ඉංජිනේරුව තවම වන්දිකා වැව සහ උඩවලවේ ව්‍යාපාරවල

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

සැප්තැම්බර් අගදී වන්දිරිකා වැව ව්‍යාපාරය ගල් ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයට භාර දෙනවා.

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

බොහෝම සන්නෝෂයි ඒ ගැන ඇසීමට ලැබීම ගැන. නමුත් මම කියන්නේ වාරි මාර්ග ඉංජිනේරුව තවමත් එතැන ඉන්න බවයි. දැන් ඔහු මැණික් ගරනවා. ඒ මොකද? බය නැතිව ඒ වැඩ කරන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

ප්‍රථමයෙන්. මෙපමණ විශාල හොරකමක් වැසී මට දෙපාර්තමේන්තුවේ ක්‍රියා කළා නම් කිසිම බයක් නැතිව තවත් ඕනෑම එකක් කරන්න පුළුවනි. මේ සම්බන්ධයෙන් මා ඊට වඩා කියන්නේ නැහැ. නමුත් මම විශේෂයෙන් ඉල්ලනවා මේ ගැන තියුණු පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නට කියා. ඒ මොකද, මේ ඔක්කොම හොරකම් වහනවා විරසුරිය නමැති එකවුන්ටන්ට්. මේ අය පත්‍රවලටත් ප්‍රකාශ නිකුත් කරනවා. 1963 ඔක්තෝබර් 29 වෙනිදා “ඩේලිනිවුස්” පත්‍රයේ මෙහෙම තිබෙනවා.

“INTERDICTIONS AFTER SECOND BIG FRAUD

A series of interdictions are expected in the Irrigation Unit at Karawillagama in the Kataragama area, following the detection of a Rs. 35,000 fraud there.”

මේ හොරකම් ගැන පසු ගිය අවුරුද්දේ අවසාන භාගයේදී මා මෙම ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කළාට පස්සේ ඒ දවස්වලමයි මේ ප්‍රධානියා පත්‍රයේ පළ වුණේ.

“The detection was the first result of on-the-spot investigations by the Chief Accountant of the Irrigation Department....”

මෙයා තමයි මේ පල් හොරුන්ගේ නායකයා. ඔක්කොම හොරකම් වහන්න ඉන්නේ මෙයයි. මේ එකවුන්ටන්ට් පුහුණු වුණු “චාට්ට් එකවුන්ටන්ට්” කෙනෙක් නොවෙයි. වෙන දෙපාර්තමේන්තුවක ලිපිකරුවෙක් වශයෙන් සිටි මේ තැනැත්තාට උසස්වීමක් දී මේ තැනට පත් කර තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් ගණකාධිකාරීන් අවුරුදු දෙක තුනක් ඇතුළත මාරු කරනවා. නමුත් මේ නිලධාරියා පත් වී දැනට අවුරුදු 5ක් ගත වී ඇතත් තවම මාරු කර නැහැ. එතැනම ඉන්නවා. එපමණක් නොවෙයි, මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙන අභ්‍යන්තර ගණන් පරීක්ෂක අංශයේ ප්‍රධානියාත් මෙයයි. හොරාගේ අම්මගෙන් පේන අහනවා වාගේ වැඩයි කෙරෙන්නේ. හොරකම් අල්ලන්න ඉන්න අය හොරකම් කර නවා නම් වැඩේ හරි යාවිද? ඒ වගේම මේ නිලධාරියා වැඩි පුර ඉන්නේ මහ කන්තෝරුවේ නොවෙයි. රාජාංගනේ, පදවියේ, චන්දිරිකා වැවේ, ටිඩ් වලවේ ආදී ඔය කියන සෑම තැනකම ඉන්නවා.

මෙයාගේ සම්බන්ධකාරයෝ හොර කණ්ඩායම් වශයෙන් හැම තැනම මුල් බැහැල ඉන්නවා. ඒ හොරකම් ඔක්කොම වහන්න ඉන්නේ විරසුරියයි. ගණන් පරීක්ෂක කටයුතුවලට ගියත් කරන්නේ ගණන් පරීක්ෂක වැඩ නොවෙයි.

මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ පුදුම විධියේ සංවිධානයක් තිබෙනවා. ඕනෑම හොරකමක් කරල අධ්‍යක්ෂට, දන නමස්කාර කර හොඳ “පාටියක්” දීමම ඔක්කොම හරි. උන්නාහේ ඉන්නේ ලොකු උත්සවවලට යන්න පමණයි. උන්නාහේ ලොකු රූකඩයක්. උන්නාහේගෙන් ඇති වන එකම සේවය වැදුම් පිදුම් ලබා ගැනීම පමණයි. පුද පඩුරු සහ වැදුම් පිදුම් ලබා ගැනීමයි. කතරගම දෙවියෝ දේවාලේ ඉන්නවා වගේ, උන්නාහෙන් ඒ විධියටම ඉන්නවා. ඊළඟට තවදුරත් මෙසේ සඳහන්ව තිබෙනවා:

“Ministry sources said that the Minister's directive had followed almost immediately on receipt of the complaints and that the investigations had been both swift and thorough.”

This is the second recent occasion when a fraud in the Irrigation Department was unearthed as a result of investigations ordered by the Lands Minister.

The earlier defalcation was also in a unit located close to an area venerated for religious reasons—the Mahiyangana area.”

නමුත් අද වන තුරු කාගෙද වැඩ තහනම් කර තිබෙන්නේ? එක සුළු නිලධාරියකුගේ පමණයි. ඔවර්සියර් කෙනකුගේ පමණයි. ගුණසේකර ඉංජිනේරුවට රුපියල් 300කුත් වැඩි කර උසස්වීමක් දී තිබෙනවා. විරසුරිය තවම හොරකම් වහනවා. අධ්‍යක්ෂක තවම ප්‍රධාන තැන ඉන්නවා. “කොන්ට්‍රාක්ට්ස් ඉරිගේෂන් එංජිනියර්” තවම ඒ කටයුතු කරනවා. කාවද ඇල්ලුවේ? පරීක්ෂා කෙළේ කවුද? ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව ගැන එපමණයි.

කවුඩුල්ල වැව ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ නිලධාරීන්ගේ ක්‍රියා කලාපය ගැන මට කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මට ඒ ගැන කියන විට එම නිලධාරීන්ගේ නම් කියන්නට සිදු වීම ගැන කණගාටු වෙනවා. පොද් ගලික වශයෙන් මම ඒ අය ගැන දන්නේ නැහැ. පළමුවෙන් ම එයින් එක් ඉංජිනේරුවෙක් ගැන කියන්නම්. ගරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

සභාපතිතුමනි, මෙම ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ දෙපාර්තමේන්තුවේ කෙරෙන දූෂණකම් අවබෝධ කර ගන්නට, අකමැත්තෙන් වුවත් ඒයට සම්බන්ධ නිලධාරීන්ගේ නම් කියන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. මම කැමති නැහැ, ඒ අයට මෙතනට ඇවිත් උත්තර දෙන්න බැරි නිසා නම් වශයෙන් කියා වරද පෙන්වා දෙන්න. නමුත් මම හෙළිදරව් කරන කාරණා සත්‍ය බව මා හොඳින් දන්නා නිසාත්, ඒ බව පැහැදිලි කිරීමට සහතික ඉදිරිපත් කළ හැකි නිසාත්, වගකීමකින් යුක්තව මේ ප්‍රකාශයන් කරන්න කැමතියි. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමාත් මට සමාවන්න ඒ අයගේ නම් සඳහන් කරන්නට මට සිදු වී ඇති නිසා. නමුත් ඒ අයගේ නම් නොකීවොත් සමහර විට තමුන් තාන්සේටත් දැනගන්නට නොලැබේවි; ඒ වාගේම මහජනතාවටත් දූෂණ කටයුතුවල යෙදෙන ඒ පුද්ගලයන් කවිද කියා දැන ගැනීමට අවස්ථාවක් සැලසෙන්නේ නැහැ. මම පළමුවෙන් සඳහන් කරන්නේ ඩයස් අබේසිංහ කියන පුද්ගලයා ගැනයි. මේ තැනැත්තාට දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රුපියල් තුන්සියයක ඵලවත්ස් එකක් ලැබෙනවා. මේ පුද්ගලයා අවුරුදු හයකට ඉස්සර පුදුම වැඩ කළ කෙනෙක්.

මයිගන්ගනේ—අලුත් නුවර පැත්තේ—වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් ඒ ඒ ස්ථානවල සිටින වැඩිපුර කම්කරුවන් එකතු කර ඒ අය ලවා පාරක් කැපීමට මේ පුද්ගලයාට නියෝග කළා. මේ අනුව කාලය සුද්ධ කර ඒ මැදින් පාර කපන්නටයි තිබුණේ.

“To recruit surplus labour of the Department from certain specific divisions.”

මුත් නැහැ ඒ නියෝගය අනුව කම්කරුවන් 276 දෙනකුගේ වෙක් රෝලක්—නම් ලැයිස්තුවක්—සකස් කළා. නමුත් එම ලැයිස්තුවට ඇතුළත් වුණේ, අර නියෝගය පරිදි, වැඩ කරන ස්ථානවල සිටින අමතර කම්කරුවන් නොවෙයි. වෙනත් කම්කරුවන්. මේ කම්කරුවන් 276 දෙනා මාසයේ 30 දවසේම නොකඩවා, එක දිනයක් වත් විවේක ගන්නේ නැතුව, වැඩ කර තිබෙනවා. මම හිතන්නේ නැහැ ලංකාවේ කොතැනකවත්, කොයිම දෙපාර්තමේන්තුවේ

වකවත්, මේ අන්දමට මාසයේ නිස් දවසේම නොකඩවා වැඩ කර තිබෙනවාය කියා. එක කම්කරුවකුවත් ලෙඩ නිවාඩු අරගෙන නැහැ. වෙනත් නිවාඩු අරගෙන නැහැ, වැඩට නැවිත් නතර වෙලා නැහැ. අඩු ගණනේ පින්කමක්වත් වෙලා නැහැ. දරුවකුගේ වැඩිවිය පැමිණීම වෙනුවෙන් නිවාඩුවක් අරගෙන නැහැ. මරණයක් වෙලා නැහැ. ඒ කම්කරුවන් 276 දෙනා නිස් දවසේම නොකඩවා, නිවාඩු ලබාගත්තේ නැතුව, වැඩ කර තිබෙනවා. මේ කාරණය පිළිබඳ විභාග කිරීමෙන් පසු හොරකම අසු වුණා. මෙම වරදට කළ දඩුවම අවුරුදු හයක ඉන්කිමන්ට්—පඩි වැඩි වීම්—නැවැත්වීම පමණයි. ප්‍රධාන ඩිරෙක්ටර් උත්තරයෙන් මේ හොරකම් ගැන දන්නවා. තමන්ගේ හවුල් කාර්යයක් වුණාට ඒ කාරණය කෙළින්ම යටපත් කරන්නේ නැහැ. සුළු දඩුවමක් දීලා පස්සෙ ඒකට සමාව දෙන එකයි කරන්නේ. ඒ වරදට ඉන්කිමන්ට් හයක් නැවැත්තුවට, පස්සෙ එයින් පහක් ඉවත් කර තිබෙනවා. අනික් ඉන්කිමන්ට් නැවැත්වීමත් ඉවත් කරන්නටයි ලැහැස්ති වෙන්නේ. උත්තරයෙන් තමයි කවුඩල්ල භාරව ඉන්නේ.

පසුගිය කාලයේදී කවුඩල්ලේ තිබුණා ලොකු බාලක්. මෙම නැටුම් බාලට කොළඹින් පවා “ඔකෙස්ටරා” එකක්—බැන්ඩ් කණ්ඩායමක්—ගියා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මම දන්නේ නැහැ.

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

පත්‍රයෙන් තිබුණා. ආණ්ඩු පක්ෂය අනුගමනය කරන “විරිබිසුන්” පත්‍රයේ තිබුණා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

වෛද්‍ය.වාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

“REVEAL that the high jinks of the top brass of the Irrigation Department seem to be starting once again... At the present moment, a big tamasha is being organised in a Dry Zone centre which was first opened up by D. S. Senanayake in the thirties. Where ruthless inquiries should be conducted into allegations of fraud and corruption, a major tamasha is being organized to make people forget and forgive.”

This is a quotation from the “Tribune”.

කාලය නැති නිසා මම ඔක්කොම කිය වන්නේ නැහැ. ඩයස් අබේසිංහයි මෙම බාල සංවිධානය කර තිබෙන්නේ. මේක විශාල බාලක්—ටමාෂා එකක්—. බැන්ඩ් කණ්ඩායම ගියේ කොළඹින්. තමන්ගේ කොට්ඨාශයේ සිදු වුණු දෙයක් වුණාට මේවා ඇමතිවරයා දන්නේ නැහැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ වුණත් මට ආරාධනයක් ලැබුණේ නැහැ.

වෛද්‍ය.වාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මේව දැන් කියන්නේ නැතුව කවදද හෙළි කරන්නේ? මම මේ කාරණා ගැන හොඳට දන්නවා. තමුත්තාත්සෙ දැන් මේ කාරණා ගැන දන්නේ නැති බව ප්‍රකාශ කළේ තැත්තම් මේ වැරදි ඕක් කොම තමුත්තාත්සෙගේ කරපිටින් යන්නේ. තමුත්තාත්සෙගේ නමයි මේකට සම්බන්ධ වෙන්නේ. තමුත්තාත්සෙගේ සෙවන යටතේ මේ අන්දමේ හොරකම් ගෙන යනවායයි කල්පනා කර තවා. ඩයස් අබේසිංහ හොඳට නටන්න පුළුවන් පුද්ගලයෙක්. නැටුමට දක්‍ෂයෙක්. වැඩ කරන අතර කුරුළුවත්තට ඇවිදිත් බාල් නටනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් ලොකු ගෙවල් තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ සේවය කරන ඉංජිනේරුවන් සමහරෙක් තරුණ අය; නටන්න බොහොම දක්ෂයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම කවුඩල්ල ව්‍යාපාරයේ පළමුවන පියවර සඳහා රුපියල් 70 ලක්ෂයක් වියදම් කර තිබෙනවා.

දෙවන පියවරට රුපියල් ලක්ෂ 90 යි. මේ අවුරුද්දේ රුපියල් ලක්ෂ 10 යක් වියදම් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ තරම් විශාල ව්‍යාපාරයක් මේ පුද්ගල යාට බාර දෙන්නේ ඇයි? මොහු අළුත් නුවර බොරු චෙක් රෝල් යොදල අහු වුණා. තිස්ස හොරකම් ගැන තවම විභාග යක් තිබෙනවා. එසේ තිබියදීත් මේ තරම් ව්‍යාපාරයක් ඕහුට දීම වැරදියි.

රාජාංගනයේ විශාල කොන්ත්‍රාත්තුවක් දී තිබෙනවා “සිලෝන් ඩිවෙලොප්මන්ට් කම්පැනිය”ට විශාල මුදලකට. එය පටන් ගන්න මත්තෙන් එතැනත් විශාල බාලක් තිබුණා. එදින, මා හිතනවා, ඇමතිතුමන් සහභාගිවුණා. මට ආරංචියි, එදා ඉංජිනේරු වෙකුත් ගණන් පරීක්ෂක තැනත් පදම කට ගහල—කසිප්පුද, විස්කිද කියා මම දන්නේ නැහැ—හැසුරුණු ආකාරය ඇමති තුමාටත් ගැලපුනේ නැති බව. මේ තරම් විශාල බාල් දමා කොන්ත්‍රාත්තුවකට වැඩ පටන්ගන්නවා නම් දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරුවන් ඒ වැඩ පරීක්ෂා කරන්නේ කොහොමද? බාල් දැමීමටද, වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව තිබෙන්නේ? මේ එක තැනක් පිළිබඳවත් පරීක්ෂා කර බලා තිබෙනවාද? චන්ද්‍රිකා වැවේ රුපියල් ලක්ෂ 20 කට කොන්ත්‍රාත්තුවක් දුන්නේ වුවමනා නැති වැඩක් සඳහා බව—කොන් ක්‍රිට් පිටවානක් තැනීම සඳහා බව—දැන් ඔප්පු වී තිබෙනවා. ඒ සඳහා සිමෙන්ති කොට්ට 75,000 ක් යෙදවීමටයි, බලාපොරොත්තු වුණේ. අපේ රටේ නිපදවන සිමෙන්ති මදි නිසා අවශ්‍ය කටයුතු සඳහා වත් පිටරිත් සිමෙන්ති ගෙන්වීමට බැරි තත්ත්වයක් තිබියදී මේ වුවමනා නැති වැඩක් සඳහා හොඳම සිමෙන්ති කොට්ට 75,000 ක් යෙදවීම බලවත් අපරාධයක් බව මම අමුතුවෙන් විස්තර කරන්න වුව මනා නැහැ. රාජාංගනයටත් සිමෙන්ති කොට්ට ලක්ෂ තුනහමාරක් හතරක් පමණ යනවා. මේවා පිළිබඳව දෙපාර්තමේන්තුව හරියට පරීක්ෂා කර බැලුවාද? චන්ද්‍රිකා වැවේ පිටවානට කොන්ක්‍රිට් බැමීමක් වුවමනා නැති බව ඔප්පු වී තිබෙනවා. පස්වලින් බැමීමක් බැන්දාම සැහෙන බව පිළිගෙන තිබෙනවා. ඇයි එහෙම නම් අතික් තැත්වලත් ඒ විධියට කන්වලින් බැමී බදින්න බැරි? ඒවා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලාද, මේවා කරන්න දී තිබෙන්නේ? චන්ද්‍රිකා වැවෙන් හොඳ පාඩමක් ඉගෙන තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලා නිසයි, අපතේ යාමට තිබුණු රුපියල් 20 ලක්ෂයක් බේරාගත්තේ. පරීක්ෂා කර බලා නිසා හොරකම අහු වුණා. ඒ නිසයි, පරීක්ෂා කිරීමට ඉඩ නො තබා මෙතැන කොන්ත්‍රාත්තුව අත්සන් කර ඇත්තේ.

ප්‍ර. හා. 10.45

උඩ වලවේ යෝජනා ක්‍රමයේ සැලැස්ම ඇමරිකන් ඉංජිනේරුවන් යෙදුවේ. ඔවුන් කියා තිබෙනවා, කොන්ක්‍රීට් බැම්මක් දැමීම වුවමනාය කියා. ඒ සඳහා ටෙන්ඩර් ඉදිරිපත් කළ වෙකොස්ලොවැකියානු විශේෂඥයින් පෙන්නා දුන්නා, කොන්ක්‍රීට් බැම්මක් දැමීමට යන වියදම අපතේ යන මුදලක්ය කියා. සිමෙන්ති බැම්මක් වුවමනා නැත, ඒ වෙනුවට පස්වලින් වෙල්ලක් බඳින්න පුළුවන්ය, එසේ කළොත් වියදමෙන් රුපියල් 2,50,00,000 ක් අඩු කරගන්න පුළුවන්ය කියා ඔවුන් පෙන්නා දී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, එහි ජල විදුලි බලයත් සියයට 15 කින් වැඩි කරන්නට පුළුවන, වැවත් ටිකක් ලොකු කරන්න පුළුවන්ය කියා තිබෙනවා. එහි අපතේ යන මුදල් අඩු කරගෙන ප්‍රයෝජන තවත් වැඩි කරගන්නා අයුරු පෙන්නා දී තිබෙනවා.

වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගේ කටයුතු පිළිබඳව තවත් කාරණයක් මතක් කරන්න තිබෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මම කියන්නම්. කවුඩුල්ලේ ඉංජිනියර් ගැන මට දන්වා එවා තිබෙනවා.

The punishment imposed on the I. E. was by the Public Service Commission. Charges were framed against him and after a disciplinary inquiry punishment was imposed on him. He is not in receipt of a special allowance for the past three months.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

තුන් මාසයෙන්ද අසූ වුණේ? බලන්න ඔතැනට ගොස් දැන් කොපමණ කල්ද. හොරකම කරලා අවුරුදු 4 ක් 5 ක් වෙනවා. ලොකු හොරකමක් කර එය වහන්න සුළු දඩුවමක් දෙනව. ඒක තමයි දක්ෂකම. මේ අය දක්ෂම පල් හොරු. ඒ අය දඩුවම් කරනවා. සමහර කසිප්පු කාරයෝ, විශාල මුදලාලිලා, ගංජාකාරයෝ සිටිනවා; හිරිහැටියේ පොඩි කොල්ලෙක් ඉස්සරහට දමනව. රුපියල් 25 ක් 50 ක් ඔහුට දඩගහනව. එතකොට පොලිසියත් බේරිලා. පොලිසියත් රාජකාරිය කරනව; බිස්නස් එකත් ගෙනියනව. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒ වගෙයි. මස්කෙළිඔය කොන්ත්‍රාත්තුවට “එස්ටිමේට්” එක තිබුණේ කෝටි 11 යි. ඇමෙරිකන් ඉංජිනේරුවරු සැලැස්ම හදවා ඒ පස්වලින් බැම්ම බැදීමට. නමුත් කැනේඩියන් කොන්ත්‍රාත්කාරයින් සමග සාකච්ඡා කරන විට මොකක්ද වුණේ? විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුවේ සහ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කර විශ්‍රාම යන නිලධාරීන් විශාල පඩි ලබා ගැනීමට ඔවුන්ගේ සහවරයින් වශයෙන් කටයුතු කරනවා. එවැනි අය කැනේඩියානු කොම්පැනිවලට සේවය කරන්න ආසාවෙන් සිටිනව. ඒ කොම්පැනි කිව්වා, මෙය පස්වලින් හදන්න බැරිය, කොන්ක්‍රීට්වලින් හැදිය යුතුය කියල. රුපියල් 6 කෝටියක් වැඩියෙන් කොන්ත්‍රාත්තුව අත්සන් කළා. එය පරීක්ෂා කරන්න සූදානම් වන විට සමහර ඉංජිනේරුවන් මුදල් අමාත්‍යාංශයට දැන්වුවා, මේවා ගැන පරීක්ෂා කරන්න ඕනෑ නැත කියා. පිටරටක් සමග කරන ගනුදෙනුවක් නිසා මෙයට වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව පමණක් නොවෙයි මුදල් අමාත්‍යාංශයත් සම්බන්ධයි, නමුත් කැනඩාවේ කොන්ත්‍රාත්තුව හදිසියේම අත්සන් කළා. ඒ ගැන විභාග කර බලන්න, පරීක්ෂා කර බලන්න මත්තෙන් අපේ විශේෂ මහ කොමසාරිස්තුමා එහි ගොස් එය අත්සන් කළා. පස්වලින් එය බඳින්න බැරිද, කොන්ක්‍රීට් බැම්ම අවශ්‍යද, 6 කෝටියක් වැඩියෙන් ගැනීම සුදුසුද, කියන ප්‍රශ්න හරි හැටියට විභාග කළේ නැහැ. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින නිලධාරීන් අපේ රටට අලාභ වෙන්නටත්,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

විදේශීය කොමිෂනර්වලට වාසි වෙන්තටත් කටයුතු කරනවා, ඔවුන්ට කොමිස් තිබෙන නිසා. ඊට විකුණු තරමට ලාභ ප්‍රයෝජන ලබන අය සිටිනවා. ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම අපට අවාසි වන විධියට කටයුතු කළා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව අනුව අපට බඩු ගන්නත් පුළුවන් ඒ රටින් පමණයි. මේ සඳහා වුවමනා කරන උපකරණ ගත්තට පුළුවන් ඒ රටින්ම පමණයි කියා කොන්දේසියක් තිබෙනවා. නමුත් ලෝක වෙළඳපොලේ කවුරුත් පිළිගන්න කරුණක් තිබෙනව. එනම්, කැනේඩියානු බඩු අනික් රටවල ඒවාට වඩා සියයට 25 ක් මිල වැඩියි ; නමුත් බඩුවල තත්ත්වය නම් එක සමානයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

කුතඛාවෙන් දෙන්නෙ ණයක් වශයෙන්.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මෙයට හේතුව වශයෙන් ගරු ඇමති තුමා පෙන්වන්නෙ ඒ උදවිය රුපියල් කෝටි 6 ක පමණ ණයක් දෙන එකයි. නමුත් ඒ ණය දෙන්නෙ සියයට 6යේ පොලියට. ඉල්ලුවා නම් වෙකොස්ලොවේ කියාවෙන් සියයට 2½ ඊ පොලියට මේ ණය ගන්නට තිබුණා. වලවේ ව්‍යාපාරය රුපියල් 2,50,00,000ක් ලාභ ඇතිව කරන්න පුළුවන් වුණානම් මස්කෙළි ඔයේ මේ වැඩේටත් ඊට වඩා ලාභ ගන්න පුළුවන් විධියට සියයට 2½ ඊ පොලියට රුපියල් 6 කෝටියක් අඩුවෙන් කරන්න ඔවුන්ට බාරගන්න පුළුවන්කම තිබුණා. සමාජවාදී රට වලින් මේ රටේ ව්‍යාපාරවලට ආධාර ලබා ගැනීම වැළැක්වීමට තිබෙන බල කොටුව වලින් ප්‍රධාන එක තමයි විදුලිබල සහ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තු. එවැනි රටවල් සමග සම්බන්ධවීම වැළැක්වීමට සාර්ථක ලෙස මෙපමණ කලක් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව කටයුතු කළා. දැන් මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන නිලධාරීන්ට හිස් යු වගෙයි.

ඔවුන් ආවේය වූ කට්ටියක් වගෙයි. උඩ වලවේ ව්‍යාපාරයෙන් පළමුවෙනි වරට ඇමතිවරයාට හොඳ හැටි අවබෝධ වුණා. යම් යම් කටයුතුවලදී තමා වටේ සිටින නිලධාරීන්ගේ අදහස් ලබා ගැනීම පමණක් නොව තමාත් ඒ ගැන නිදහස්ව කල්පනා කළ යුතු බව. ලාභයට හොඳට වැඩ කරන්නට පුළුවන් බව පෙන්වා දී තිබෙනව. සමාජවාදී රටකට වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුත්තක් සඳහා පළමුවෙනි වරට කොන්ත්‍රාත්තුවක් ලබා ගැනීමට මග පාදා ගත්තට පුළුවන් වුණේ, මෙතරම් විශාල හොරකමක් එළිදරව් කර, රුපියල් දෙකෝටි පනස් ලක්ෂයක ලාභයක් පෙන්වා, සැලැස්මේ දුර්වලකම් පෙන්වා කරුණු අවබෝධ කර දීමෙන් පසු, පසුගිය මාසයේයි. ඇමරිකන් හා ප්‍රංශ ඉන්ජිනේරු සමාගම්වල බලපෑම් කොතරම් තිබුණත් ඒව හරි ගියේ නැහැ. 1958 සිට 1964 දක්වා ඒ රටවලින් ලබා ගත්තට තිබුණු ආධාර සියල්ලටම මේ පිරිස විසින් අවහිර යෙදුව. මගේ කථාව කර ගෙන යන විට එය හොඳ හැටි පැහැදිලි වෙයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊට සංවර්ධනයට වැළඳී තිබෙන ප්‍රධාන වසංගතය තමයි, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන නිලධාරීන්. අද පල් හොරුන් වගේ විදේශීය කොමිෂනර් සමග සම්බන්ධකම් ඇතිව වැඩ කරන කොටසක් එහි සිටිනව. ඒ සඳහා සෑම උපක්‍රමයක්ම ඔවුන් යොදනව. වෙනෙකක් තබා සුළු හොරකම්වලට සුළු දඩුවම් පවා දෙනවා, සැක නැති කරන්න. මේ උදවිය කටයුතු කරන්නෙ නියම හොරුන් වගෙයි. හොරකම් කරන විට භය නැති වන්න ඕනෑ, ඒ වගේම අභංකාර කම හොඳටම තිබෙන්න ඕනෑ. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන කාර්යාලයට ගිහින් බලන්න. වාරිමාර්ග අධ්‍යක්ෂකගෙ කාර්යාලයේ මේ ගරු සභාව පවත්වන්නටත් පුළුවන්. ඒ තරම් විශාලයි. ඒ වගේ උසස් නිලධාරීන්ගේ කාමර දුසිම් ගණනක් එහි තිබෙනව. පල්ලෙහා තට්ටුවේ කාර් නවත්වන්න ගරාජ් හදා තිබෙනව. ඒ උසස් නිලධාරීන්ගේ කාර් එසේ මෙසේ තැන් වල නවත්වන්න බැහැ. පහළ තට්ටුවේ හතරැස් අඩි දෙදාහක් පමණ වෙන් කර

තිබෙනවා, කාර් නවත්වන්න. තැපැල් ඇමතිවරයා මාසයකට රුපියල් 5,000 ක් සෙලින්කෝ ගොඩනැගිල්ලට ගෙවමින් ඇමති කාර්යාලය පවත්වාගෙන යනවා. ඒ වගේ ඇමති අංශ ගණනාවක් වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන කාර්යාල ගොඩනැගිල්ලේ පවත්වන්න පුළුවනි. ඒ සභායේ සිදුවන දූෂණ හා අක්‍රමිකතා ආදිය වසා ගැනීමට ලොකුම පල් හොරු කරන වැඩේ තමයි, බුද්ධාගම ඊට ආශ්‍රිත යක් කර ගැනීම. අගමැතිනිය සතුටු කර වත්තද කොහෙද හිතාගෙන එහි ඉස්සර හින් බුද්ධ රූපයක් තනවා තිබෙනවා. එය දක්ෂ ශිල්පියෙකුගේ නිර්මාණයක් හැටියට අපට පිළිගන්නට පුළුවන්. කාර්යාලයේ පිටුපසට ගිහින් බලන්න එතැන තමයි, බෝගහ ඉන්ද්‍ර නිබෙන්තේ. ඒ බෝගහ පැළවෙන්නේ රසායනාගාරයෙයි. බෝධි මලුව තිබෙන්නේ කඩා බිඳ වැටුණු පරික්ෂණාගාරය තිබෙන තැනයි.

අධ්‍යක්ෂවරුන් විශාල උඩු මහල් සහිත මාලිගා හදාගෙන ඉස්සරහ කොටසේ සිටිනවා. බුද්ධ රූපයක් ඉස්සරහින් තබා ගෙන හොරකම් වහන්නට ලැහැස්ති වෙනවා. පිටුපසේ රසායනාගාරයේ තිබෙන විශාල යන්ත්‍ර දිරාපත් වෙනවා. පාරෙන් අනික් පැත්තේ තහඩු මඩු තුන හතරක් හදා තිබෙනවා. පර්යේෂණ නිලධාරීන්ට කටයුතු කරන්න. ඒ උදවියට අවිවේ වේලි වේලි වැඩ කරන්නට සිද්ධ වි තිබෙන අතර හොරකම් කරන නිලධාරීන්ට විශාල කාමර සපයා තිබෙනවා. නිලධාරීන් නැති විශාල හිස් කාමර ගණනාවක් එහි තිබෙනවා. ඒ කාර්යාලයේ නිලධාරීන්ටත් කටයුතු වලටත් ඒ ගොඩනැගිල්ලෙන් දහයෙන් පංගුවක් හොඳටම ඇති. අනික් ගොඩනැගිලි ටිකෙන් අද තිබෙන කාර්යාල හිඟය ඉතාමත් හොඳින් පිරිමසා ගන්න පුළුවන්. අර පහළ තට්ටුව කාර් ගරාජ් සඳහා වෙන් කරන්නට වුව මනාද? කාර් දමන්න ඇස්බැස්ටෝස් ගැසු ගරාජ් පිට සාදා තිබෙනවා. නමුත් මේ අධ්‍යක්ෂගේත් තවත් දෙනුත් දෙනෙකුගේත් කාර් දමන්න පහළ තට්ටුවේ සතරැස් අඩි 2,000 ක් පමණ පාවිච්චි කරනවා. මේ අයගේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන මේකෙන් අවබෝධ කර ගන්න පුළුවනි.

මට තවත් කාරණයක් මතක් කරන්නට තිබෙනවා. පසුගිය දවස්වල එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයත් ආණ්ඩුවත් සාකච්ඡා කර මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ වාර්තාව තවම මේ ගරා සභාවට ලැබුණේ නැහැ. මා ඒ ගැන දොස් කියනවා නොවෙයි. නමුත් ඒ වාර්තාවේ විස්තර ටිකක් දිනපතා පත්‍රවල පළවුණා. ඒ නිසා අපට ඒ මාර්ගවලින් මේ වාර්තාව සම්බන්ධ කරුණු ටිකක් දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මහවැලි ගඟ හැරවීමේ ව්‍යාපාරය ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ නැත කියා ආණ්ඩුව පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ ගැන මා වචනයක් දෙකක් කිව යුතුව තිබෙනවා. ප්‍රතිගාමී ව්‍යාපාර අපේ සංවර්ධන වැඩ කටයුතු කඩාකප්පල් කිරීමට ක්‍රියා කරනවා පමණක් නොවෙයි. ඔවුන්ගෙන්, ඒ අධිරාජ්‍යවාදී සමාගම්කාරයින්ගෙන් බේරගෙන ගිය ව්‍යාපාරත් සම්පූර්ණයෙන්ම ඔවුන්ගේ බැම්මවලින් බැඳගෙන අපේ ආර්ථික නිදහස වහල් කර ගැනීම සඳහාත්, රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල කටයුතුවලට විශේෂයෙන්ම වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතුවලට සමාජවාදී රටවලින් ලැබෙන ආධාර වැළැක්වීම සඳහාත් ගෙන යන විශාල ප්‍රයෝග සම්බන්ධයෙන් මා විස්තර කරනවා. මගේ කථාව ආරම්භ කළ දවසේ, ගිය සිකුරාදා අධිරාජ්‍යවාදීන්ට කත් අදින, අර පිට කොන්ද පණ නැති අශ්වයෝ කරන්න අදිනවා වගේ, “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයේ වාතීකරුවන් මගේ කථාව විදේශවල අලංකාර විස්තරයක් හැටියටත් විහිළුවක් හැටියත් විස්තර කරන වාර්තාවක් පළ කර තිබුණා. නමුත් ඒ උදවියගේ විහිළුවල මිම්මෙන් අපෙන් ඉටුවිය යුතු ජාතික යුතුකම් පිළිබඳ කරුණු මණින්නේ නැති බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයත් ආණ්ඩුවත් පොදුවේ ඉදිරිපත් කළ මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධ වාර්තාවේ මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා:

“There has been no overall development plan hitherto for the entire dry zone... The Government of Ceylon does not wish to implement the Mahaweli Diversion Scheme, before having

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]
sufficient information on the entire development possibility under the Mahaweli-ganga of half a million acres”.

මම මේ වාර්තාවෙන් සටහන් කරගත් කොටසකුයි කියවන්නෙ.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා
(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

Do you not think it is correct?—
Not to start work on the diversion.

පී. ඩී. 11
වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(ඩොක්ටර් ආර්. ඒ. වික්‍රමසිංහ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

හරි. නමුත් එතකොට මෙකෙ මෙහෙම නියෝජ්‍ය මොකද කියා කියන්න.

“The idea of diverting the Mahaweli-ganga to the North-Central Province has been discussed for a number of years....

The Mahaweli-ganga basin is to be used as a specific model and demonstration area...”

These remarks appear under the heading “Authorization for studies to divert the Mahaweli-ganga waters to the N. C. P.” in the introduction to the report.

ඒකෙ ඒ, බී, සී, ඩී කොටස්වලින් ඩී කොටස මා දැන් කියවනව :

“(d) all of which shall be incorporated into a comprehensive Mahaweli-ganga report...in order to permit early implementation of the Government’s committed program for diverting a portion of the basin water to the North-Central Province, it is proposed that this phase of the plan be ready for inclusion in the 1959-60 Budget”.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා
(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

It is true. After the whole thing is prepared. The Americans were doing this; they were doing the whole thing.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(ඩොක්ටර් ආර්. ඒ. වික්‍රමසිංහ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

“The interim report issued in August of 1959 was written to comply with the latter part of the agreement. This Trans

Basin Diversion Report establishes the feasibility of the diversion plan and permits early implementation of the Government’s committed program.”

The report was published so that this could be included in the 1959-60 Budget in order to carry out the diversion. This is only about diversion.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා
(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

Not for construction? After the project report we have to get detailed plans and estimates which, at least, takes about two years. You cannot start at once. You will find this in the Mahaweli-ganga major scheme. The U. N. team will take at least two years to prepare the plans of that project.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(ඩොක්ටර් ආර්. ඒ. වික්‍රමසිංහ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I am sorry, I do not accept the explanation of the Hon. Minister. This report was not only published but the Secretary to the Treasury, Mr. Shirley Amerasinghe, just before he left for New York for negotiating a Rs. 1,200 million loan to implement the diversion scheme, mentioned to me in the presence of the then Minister of Finance, Mr. F. R. Dias Bandaranaike, that this was a fool-proof scheme, that it was to be implemented immediately and that the cost—benefit ratio was very favourable. He flew to New York to negotiate a loan of Rs. 1,200 million in order to implement it.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා
(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

Construction work cannot start till plans and estimates are ready on that report. It is only a feasibility report.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(ඩොක්ටර් ආර්. ඒ. වික්‍රමසිංහ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

American engineers were working at Peradeniya in connection with the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත 1964-65

—කුරක සභාව

diversion scheme canal and they were siting locations for the diversion canal right up to near Anuradhapura.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is a special check.

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාදර් ගේ. ඒ. වික්‍රමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

Did they not go into details of boring, finding out soil conditions and the geological conditions for the canal? Did they not give an estimate for the concrete lining of canal of over 100 miles in detail? Were not negotiations started for the loan?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I want to tell the hon. Member that, whatever he thinks, the U. N. team prepared the designs and estimates, and how long it will take is not a matter for argument.

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාදර් ගේ. ඒ. වික්‍රමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

The U. N. team is a different thing. Do not confuse the issues; the U. N. team is a recent thing: it came after we exposed this in Parliament. The U. N. team says it wants two years for investigation and then another two years for preparation of the scheme before tenders are finally called for—in all four years. You have to spend about Rs. 14 million during this period of four years. I entirely endorse that report by the U. N.

This USOM feasibility report says in order to justify diversion that lower Mahaweli basin is not worth development for rice cultivation.

“Those areas which are low and do not have adequate natural drainage, such as those adjacent to lower Mahaweli, have not been recommended for development.”

They were developing arguments to justify the diversion. “The lower

Mahaweli is unfertile and unsuited, alkaline content is high and it is unsuitable for development.”

But in contrast what does the U. N. report say? The U. N. Report refers to the Mahaweli basin development all through. “The Mahaweli-ganga diversion scheme was originated in 1956 by the Hon. C. P. de Silva, the time the country began receiving aid from the U.S.O.M. and the study of the Mahaweli-ganga diversion was one of the earlier projects undertaken by the U.S.O.M. For reasons beyond control the work of the U. S. Aid was stopped soon after the report on the diversion scheme was out and the work almost came to a standstill.”

At least now I would like the Hon. Minister to inform us about the meaning of the words “beyond control”. How did the U.S.O.M. assistance come to a standstill immediately the diversion report was out?

The project for the U. N. Technical Assistance Association was to study and approve of the U. N. Development Plan A, B, C, D (I do not want to go into that), I will read only item E:

“To review and complete the feasibility to study the Mahaweli diversion scheme.”

They admit that it has to be reviewed and then it has to be completed. According to the Diversion Report of U.S.O.M. it is to be estimated for in the 1959-60 Budget estimate. The U. N. team contradicts this and states that the diversion scheme has to be reviewed and it is not complete and therefore they have to study the diversion scheme. They make a further statement which is very significant.

“The main river basin can also be developed by two storage reservoirs at Victoria and Randenigala, two adjacent dam sites with a storage capacity of over a million generating to 200,000 kw.”

Two reservoirs will contribute to a reduction of floods in the floodplain. The lower regions consist of fertile alluvial soil in the flood plain which has not yet been developed

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

for agriculture. The basin will receive special consideration and priority will be determined for implementation of various projects. 150,000 acres on the right bank remain undeveloped yet. A very large area below Minipe remains to be developed yet where they emphasize that the priorities have to be determined after proper investigation. In the diversion scheme as the priority was pre-determined the Americans submitted the report of the diversion. It was signed on behalf of the U.S.O.M. Director by the American Engineer and by Mr. E. C. D. de Gunasekera, Ceylon's Director of Irrigation on behalf of Ceylon. They state that this is the committed programme and this should be included in the 1959-60 Budget and that the implementation of this project was definitely being attempted during the period of 1959-60 and Shirley Amerasinghe was sent to New York to negotiate on this project. The proof of that is this, an elaborate report which was published on the Malwatu Oya Reservoir, all the investigation was done with the Assistance of the Soviet Engineers. This report was unceremoniously put in the pigeon hole. The reason was the commitment for the Rs. 1,200 million scheme for the diversion of the Mahaweli-ganga. This report was signed by Ignatov, Hydrolic Engineer of the Ministry of the U.S.S.R., and Mr. R. F. Ramananthar, Irrigation Engineer, Irrigation Department, Colombo. They read a report on this at the Economic Commission for Asia and the Far East—the Regional Technical Conference on Water Resources Development—and it was maintained that this is the most economical scheme devised by a foreign country offering aid in any part of South East Asia. That is not denied.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

But the benefit to cost ratio was less than—

—කරක සභාව

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාදර් ගේ. ඒ. වික්‍රමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I am not prepared to enter into a discussion on this benefit to cost ratio.

They maintained in that report at that conference that this is the most economical and beneficial scheme ever designed in South East Asia by a foreign country offering aid. This scheme was pigeon-holed because of the Mahaweli-ganga Diversion Scheme committed programme. Then, the Kalu-ganga Scheme was taken off the list for the same reason, and it was said on the Floor of this House that the Kalu-ganga Scheme was taken off the list on the instructions to the Irrigation Department by the then Minister of Finance, Mr. Felix Dias Bandaranaike, when he visited Moscow. The Kelani-ganga Scheme was also laid by. All this was—here I come to the most important political aspect of this problem—the most determined effort to prevent inroads into the foreign imperialist monopoly of the Ceylon economy. I say this because the International Bank of Reconstruction, the World Bank, and all the reports from the imperialist foreign experts, those who came to report on the Gal-oya Scheme, every one of them was unanimous—and the Ceylonese experts agreed with them—that the big rivers are beyond development for large-scale multi-purpose schemes like hydro-electricity, flood protection and irrigation schemes. The last such scheme was the Embilipitiya Scheme following the Gal Oya and the Malwatu-oya Schemes. They said that these were the only three schemes possible in Ceylon, and that the big rivers are beyond development and that it is unwise to develop them as they are grandiose schemes which Ceylon could ill-afford. If you read the World Bank report this is quite clear, and the Irrigation Department worked on that basis. And, when they found that the Soviet Union had in its aid programme offered the Kelani-ganga Scheme, the Kalu-ganga Scheme and the Malwatu-oya Scheme at the request of the Minister himself—they

had completed a preliminary report with details of the engineering plans and it was ready for construction; all the data had been obtained and all the specifications and detailed planning were completed—the Malwatu-oya Scheme was considered by the department as the priority scheme out of the schemes that the socialist countries were to provide for Ceylon.

Now, this is what I want to emphasize. These schemes offered by the socialist countries were completely blocked successfully till recently, till the Uda Walawe breach was made, to prevent socialist countries from giving aid for multi-purpose development schemes which will become the starting point for the development of an independent economy in this country.

While I am on this subject, I may also mention that this Mr. Dias Abeysinghe who did that miracle of getting 276 workers to work the full 30 days in the month in the Alutnuwara jungles, was the engineer who was selected by the Director of Irrigation to go on this scholarship to the U. S. S. R. I do not know what benefit he derived from being sent to the U. S. S. R. on a study tour.

ප්‍ර. සා. 11.15

I think I have said enough with regard to the activities of the Irrigation Department—the corruption, inefficiency and political reaction that exists there. I do not intend to take more of your time in elaborating any further the doings of the Irrigation Department except to mention the need for investigation into the activities of the department pertaining to road building, maintenance of circuit bungalows and the policy adopted with regard to housing schemes. The department spends more money on the construction of bungalows for staff officers than for the provision of elementary accommodation for the work force. One would have expected it to be the reverse; the handful of staff officers could put up in rest houses

and travel from a distance to the work site. The provision of housing accommodation for the work force should be given the first priority.

There are some circuit bungalows which are only used as holiday resorts for some of the officers of this department. Even officers of other departments are studiously prevented from using these bungalows. These circuit bungalows really are holiday resorts and they function as such. They are not meant to assist departmental officers in the supervision of irrigation works. The Hon. Minister will realize this for himself if he goes into this question.

With regard to the Forest Department, the earlier criticisms still hold good and I do not want to repeat what I said last year. The forests continue to be denuded. There are many reasons for this happening and one is this. There is a large colony in Ethimole where the Irrigation Department has bungled hopelessly. There the water does not run from the tank into the paddy fields but water from the paddy fields flow into the tank. The Minister knows that a large area of jungle is being cleared by the people for sheer survival. There is no roadway leading to the colony. There is an enormous amount of timber being felled and burnt to prepare the ground for chena cultivation because the colonists must survive somehow or other.

The same thing is happening in Mahawillachchiya.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාම පී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

There is plenty of water there.

වෛද්‍යවාර්දය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාදර් ආර්. ආ. වික්‍රමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

There are about 900 families and most of the water available is brackish. So cultivation is not possible in a large portion of the mudded fields. What has happened is that these colonists have got into the grip of traders—and money

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කරක සභාව

[වෛද්‍යවෘත්තීය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

lenders—and they control the entire working of the scheme. The colonists are employed by these traders in illicitly opening up chena lands. The colonists are permitted to sell paddy to the Government under the Guaranteed Price Scheme but the paddy they actually sell is the paddy produced not in their paddy fields but the paddy produced illegally in the chenas opened by the traders. The traders are carrying on a business of buying up these permits. The paddy grown on these chenas is cultivated in an unscientific and uneconomic method with a view to immediate profit and without any regard to the conservation of the soil. When forests are denuded and illegal rice cultivation takes place, naturally all scientific methods of cultivation are completely forgotten. It is done with a view to getting quick results. This is what is happening in Mahawilachchiya, Ethimole and near Kataragama where large areas of forest land have been cleared. It is happening in many other areas, too, such as Ayagama, Vilpota, Padaviya, Kitulagama and the whole of the Puttalam area. The whole country will be turned into a desert if this enormous amount of felling goes on.

Earlier, most of the damage was done when the Forest Department was manned by civil servants. That one big blunder has been eliminated today after many years of open criticism in the House, although, in spite of that criticism, civil servants continued to rule the roost for quite some time. Now the department has technically-trained officers, but, unfortunately, the big contractors and vested interests concerned with exploiting forests have a dominating influence over the officials of the department. To break through this influence is an immense task and is something that has to be done effectively if we are to preserve our forests.

I make a special appeal because, in the combined report of the United Nations Technical Aid and Assistance

Organization and the Government, there is the statement that about 600,000 square miles, the entire area covered by the Mahaweli-ganga, will be investigated. That whole area is to be investigated, not only in regard to irrigation and rice cultivation, but in regard to social and economic problems—the problems of the cultivator, the diversification of crops, the nature of the soil, the commercial crops that could be grown, the raising of livestock, the raising of fodder, the problem of underground water supplies, and the proper development of the river and its utilization for the purposes of hydro-electricity and flood control. It is a comprehensive development scheme which has been agreed upon between the United Nations organization and the Ceylon Government, involving an expenditure of Rs. 14 million spread over four years.

Whilst this scheme is being agreed upon, I appeal to the Hon. Minister to see that our vital resources are not wantonly destroyed, as is being done now, by forests being denuded, illicit cultivation being done by big *mudalalis*, and the colonists being victimized by the *mudalalis*.

ප්‍ර. හා. 11.24

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! The Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, සභාපතිතුමා මූලාසනාරූප විය.

වෛද්‍යවෘත්තීය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

A good variety of paddy, H4, which grows on dry land, has now been found. The belief that paddy can only be grown on flooded paddy fields has been disproved. On the contrary, the fact that paddy can be grown in dry conditions with the minimum of irrigation and without completely flooding the field has been established. H 4

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කරක සභාව

grows well, and yields up to 100 to 150 bushels have been obtained on dry land with a minimum of irrigation and with minimum seasonal rains. Rain once every week or so provides ample water supply for the successful growing of H4 paddy and for obtaining good yields, and in the Dry Zone it is necessary to have minimum irrigation facilities. There need not be eight or ten acre-feet of water as is now considered to be essential. I say that if you have even two acre-feet of water and release it under conditions of proper control it would be sufficient to grow H4 paddy.

So, I earnestly request the Hon. Minister to shake up these departments and see that a new policy is followed. He should take steps to remove corruption from the Hydro-electric Board, the Electrical Department and especially the Irrigation Department. This is essential if we are to benefit by the first thorough investigation we have had with regard to the development of the Dry Zone which has hitherto been a major problem.

I am glad that the Hon. Minister has had the courage and the frankness to admit that he has abandoned the alienation scheme of marginal lands. He must also seriously consider that this present method of advanced colonization has resulted not only in utter destitution of a large number of cultivators who have been denied water for about four or five years, but has also resulted in the illicit clearing of forests for illegal cultivation of rice, and thereby has reduced the primeval forests into infertile chena lands. What is now happening is that because of chena cultivation and because of the supply of tractors for ploughing, most of the rice grown in the Dry Zone is of the H4 variety. These two factors have produced this position.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member has taken over an hour. There are many hon. Members to follow.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I shall finish soon. As the Chairman of the Committee is anxious that I should finish, may I, in conclusion, earnestly request the Hon. Minister to go into this question of the foreign influences that have been operating and preventing genuine assistance being given to this country for the development of hydro-electricity and the development of water resources, and also take immediate action to bring into being the much delayed Water Resources Board.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The draft Act is before Parliament.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

The Hon. Minister brought it up at the last Sessions. What I am asking is that the Water Resources Board should be immediately constituted with all the changes that are necessary in the draft Bill so that even at this late stage we can preserve the national wealth and develop our resources scientifically and make the country independent both in food production and in industry.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

May I have your permission to leave the House for a short time? The Hon. Speaker has sent for me. Notes will be taken down by my officers.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මහා. (කොට්ටාව)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

ශ්‍රී සභාපතිතුමනි, එකම ඇමතිවරයෙක්වත් මෙතන නැහැ. ඒකට ඉතින් කරන්න දෙයක් නැහැ. විශේෂ වැඩක් නියෙන නිසා වෙන්ව ඇති විශේෂ ඉල්ලීමක් උඩ අපේ ශ්‍රී ඉඩම් ඇමතිතුමා පිට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]
වෙලා යන්නේ. එකට කමක් නැහැ. මුලින්ම මේ ආණ්ඩුවට එක් වෝදනාවක් කරන්න තියෙනව. දෙපාර්තමේන්තුවල එකාබද්ධ වැඩ පිළිවෙලක් නැහැ. කෘෂි කර්ම අංශයත්, වාරිමාලී අංශයත්, ගමනා ගමන අංශයත් වෙන් වෙන් වශයෙන් තිබෙන දෙපාර්තමේන්තු වුවත් ඒවායේ ඒකාබද්ධ වැඩ පිළිවෙලක් නොතිබුණොත් එයින් වෙන්වෙන නිකරුණේ මහජන මුදල් නාස්ති වීමයි. “කොඕඩිනේටිං” වැඩ පිළිවෙලක් තියෙන්නම ඕනෑ. වෙනත් වචනවලින් කියනවා නම්, වාරිමාර්ග ඇමතිතුමා යම්කිසි සැලැස්මක් උඩ වැඩ කරන්න යන විට ප්‍රසිද්ධ වැඩ භාර ඇමති තුමා ඒ ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ කාරණය තවත් පැහැදිලි කරන්න පුළුවනි. යම්කිසි ප්‍රදේශයක වාරි මාර්ගයක් ඇති කරගෙන යනව නම්, ඒ වාරි මාර්ග යම ඔරු පාරු බෝට්ටු ආදිය ධාවනය කිරීමට ප්‍රයෝජනවත් වන ආකාරයට පාවිච්චි කරන්න බැරිදැයි ගමනාගමන අංශය භාර ඇමතිතුමා කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මේ කාරණය කෙරෙහි මේ ආණ්ඩුව අද වන තුරු කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වා නැහැ. පිටරටින් ගෙන්වනු ලබන ලොරි, කාර්, වෑන්, දුම්රිය ආදිය මේ රටේ තිබෙනව. ඒවායින් බඩු එහා මෙහා ගෙන යනව. ඊට වඩා අඩු මිලකට බඩු බාහිර ආදිය එහා මෙහා ගෙන යන්න පුළුවන් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න බැරිද? ඒක කල්පනාවට ගන්නේ නැහැ. ඇයි? කන්කසන්තුරේ සිමෙන්ති කම්හලේ කටයුතු ගැන මේ ප්‍රශ්නය කොයි තරම් බල පානවද යන්න මීට පෙරත් මා සඳහන් කර තියෙනව. කන්කසන්තුරේ සිමෙන්ති කම්හලේ සිමෙන්ති ලංකාව පුරා විසුරුවා හරින්න පහසු ක්‍රම යොදා ගන්න පුළුවන් බවත්, දැන් කෙරෙන ආකාරයට ලොරි සහ දුම්රිය පාවිච්චි නොකර වෙනත් පහසු ක්‍රමයක් යොදා ගත්තොත් මේ වියදම දහයෙන් එක දක්වා අඩු කර ගන්න පුළුවන් බවත් මීට පෙර පෙන්වුවා. ඇතැම් ප්‍රදේශවල වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් විශාල වාරි මාර්ග සකස් කර තිබෙනව. ඒ වාරි මාර්ගවලින් ගත හැකි නියම ප්‍රයෝජනය ගන්න බලන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශ ඇතුළත දියුණු වේගන යන කර්මාන්ත

වලට අවශ්‍ය බඩුබාහිර ආදිය ගෙන යාමට පහසු ක්‍රමයක් යොදා ගැනීම සඳහා මේ අමාත්‍යාංශ අතර ඒකාබද්ධ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කර ගන්න ඕනෑ. ඒකාබද්ධ ප්‍රතිපත්තියක් අනුව වැඩ කරන්නේ නැහැ අද. එක එක පුද්ගලයා එක එක් කෙනාගේ බෙලි කැපීමේ ව්‍යාපාරවලයි වැඩි පුරම යෙදෙන්නේ. එක් ඇමතිවරයෙක් යම්කිසි වැඩක් පටන් ගන්නම අනෙක් ඇමතිවරයා ඒකට කැමති නැහැ. මේක නොවෙයිද අද හැම දෙපාර්තමේන්තුවකම වගේ ඇති වෙලා තියෙන්නේ?

ප්‍ර. භා. 11.30

එක් ඇමතිවරයෙක් කියනව එක් ස්ථානයක වාරි මාර්ගයක් ඇති කරන්න ඕනෑය කියල. එතකොට තවත් ඇමතිවරයෙක් කියනව එහෙම කළාම ගමනා ගමන වැඩ පිළිවෙලකට එයින් ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවන් වේය කියල. එතකොට දිලින් කී ඇමතිවරයා කියනව ඒ ඇළ ඔය කියන කටයුත්තට පාවිච්චි කරන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ කියල. මා කියා සිටියා කීප වරක්ම පුත්තලමේ සිට කළුතර දක්වා පාරවලින් බඩු ගෙන යන්න වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළොත් හොඳ බව. වාරිමාර්ග භාර ගරු ඇමතිතුමා පුළුවන් තරම් ඇළ ශුද්ධ කර දෙන්න ලැස්තියි. ඒ වුණොට අනෙක් ඇමතිතුමා කියනව, ඊට වඩා වෙනස් මාර්ගවලින් බඩු ගෙන යන්න එතුමාට පුළුවන්ය කියල. කන්කසන්තුරේ සිමෙන්ති කර්මාන්තශාලාව සම්බන්ධයෙන් කියා සිටි අවස්ථාවේ පැහැදිලි වශයෙන් පෙන්වා දුන්නා එකට දහයක් මුදල් නාස්ති වන ක්‍රමයක් අනුගමනය කිරීමේ වැරද්ද. සියේට අනුව කින් වියදම් අඩු කර ගැනීමේ මාර්ගයක් ගැන පැහැදිලි කර දුන්නා. යම් යම් ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත යන්‍යාදිය දියුණු වේගන යනව නම් එම කර්මාන්ත ආයතනවලට අඩු මිලට බඩු බාහිරාදිය ගෙන යාම පිණිස වාරිමාර්ග ක්‍රම සකස් කර දෙන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව. ඉස්සෙල්ල වතුර බැස්වීම කළ යුතුය කියා වි. වාරිමාර්ග අංශයේ වැඩ කටයුතුවලට පාවිච්චි කරන ජල මාර්ග ක්‍රම අනිකුත් අංශවල බඩු බාහිරාදිය ගෙන යාම සඳහාත් පාවිච්චි කරන්න පුළුවනි. නමුත් එය ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ක්‍රියාවට දමා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගරු සභාපතිතුමනි, මා විශේෂයෙන් මේ කරුණු කියන්නේ ඔරුවල යකඩ කම්හල ගැන සලකා බලායි. එම වැඩපොළට වෙන් කෝටි ගණනක් බඩු බාහිරාදිය ගෙතියන්න වෙනව; පරම්පරා ගණනක් තිස්සේ ගෙතියන්න වෙනව. අද කොළඹ සිට එහි ගෙන යන වෙන් එකක් සඳහා රුපියල් 10 ක් පමණ වැය වෙනව ඇති. නමුත් කැලණි ගඟ ඔස්සේ යන්න සැන පුම් තුනහමාරක් ඇලක් කැපුවාම වෙන් එකක් ගෙතියන්න ගත 80 කට වඩා— වැඩිම වුණොත් රුපියලකට වඩා —යන් නෙ නැහැ. අවුරුදු දෙකක් බඩු ගෙන යාම සඳහා වැය වන මුදල් යෙදෙව්වෙන් මේ මාර්ගය සකස් කර ගන්න පුළුවනි. පරම්පරාගතව ඉදිරියට ගෙනයන මෙවැනි කර්මාන්තයක් සඳහා බඩු ගෙනයාමට එවැනි පහසු වැඩ පිළිවෙලක් සකස්කරන අදහසක්වත් නැහැ. ඒ සම්බන්ධව ගෙන ආ මගේ යෝජනාවක් ඒකච්ඡන්දයෙන් සම්මත වුණා. මේ ගැන ගිය සතියේ ගරු ඇමතිතුමාට කීවම එතුම කියනව, මට පුළුවන් එකයි මම කරන්නෙ, කියා. චතුර බැස්සීමට ඇළ කැපීමයි, කරන්නෙ. චතුර බස්සන්න කපන ඇළ අනිකුත් දෙපාර්තමේන්තු සමගත් සාකච්ඡා කර බලා අඩි 100ක් විතර පළලට කපන්න ලැස්ති නැත්තෙ ඇයි? ඉස්සෙල්ලා නිකං ඇලක් කපාපි. අනිකුත් දෙපාර්තමේන්තු සමග කිසි සම්බන්ධයක් ඇතුව මේ වැඩ කෙරෙන්නෙ නැහැ. එසේ වූ විට කෙසේද රටට වැඩක් සිදු වන්නෙ? කෝටි ගණන් මුදල් අපතෙ යනව නේද? ඉඩම් ඇමතිතුමා සුළු ඇලක් කපාපි, චතුර බස්සන්න. ඊට පස්සේ තවත් මිනින්දෝරුවො ගිහින් ඒ ඇළ පළල් කරන්න ඕනෑ කියාපි. ඒ වැඩේ කරන්න තුන් වතාවක් විතර මහන්සි ගනිවි. ඇමති මණ්ඩලයේ සහ කැබිනට් එකේ අයගෙ සම්බන්ධයක් නැහැ. එක එක්කෙනාගෙ බෙලි කපා ගන්න ලැස්ති වෙන ආකාරයටයි ක්‍රියා කරන්නෙ. පාර වල් හදන්න කීවත්, ගමනාගමන අංශය දියුණු කරන්න කීවත්, එක එක්කෙනාගෙ බෙලි කැපීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඔස්සේ මහ ජන මුදල් කාබාසිතියා කරන බවයි, පෙනෙන්නෙ. සමහර අය කියනව පාරවල් ඕනෑ කියා. තවත් අය කියනව වහාම කාපට් එක දාගන්න ඕනෑ කියා. පොදු ජනයට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට කිසිවක් කෙරෙන්නෙ නැහැ. මමයි ඇමති, මමයි

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්; එම නිසා මගේ හරියේ වැඩයි කරන්න ඕනෑ කියන ප්‍රති පත්තියයි නියෙන්නෙ. ඔය හැඟීම් ඉවත් වන තුරු රටේ වැඩ කරන්න බැහැ.

බස්නාහිර පළාතේ අක්කර දහස් ගණනක් නියෙනව, ගොවිතැන් ව්‍යාපාර දියුණු කරන්න පුළුවන්. ගරු ඇමතිතුමාට ඒ ප්‍රදේශවල චතුර ටික බස්සා දෙන්න බැහැ. දෙන්නට දෙන්න හැප්පිලයි වැඩ කරන්නෙ. එහෙම නැහැ කියා මෙහිදී නම් කැගහනව. නමුත් අපට පේනව එක්කෙනෙ කුගෙ බෙල්ල කපන්න අනික් එක්කෙනා ලැස්ති වන නිසා එකම මහජන වැඩක්වත් කෙරෙන්නෙ නැති බව. කැබිනට් මණ්ඩලයේ එකගත්වයක් නැති වුණාට මහජන මුදල් වියදම් කරන විට නම් ඒ ඒ කටයුතු සඳහා ඒකාබද්ධතාවය තිබිය යුතුයි. ඇමති වරුන් නම් කලින් කලට මාරු වෙනවා. නමුත් කරන වැඩ හොදින් කරන්න ඕනෑ.

ඇළවල් අයිනේ, ගංගා අයිනේ, මුහුදු අයිනේ දැන් ඇතැම් කර්මාන්ත ඇතත් ඒවායේ බඩු ප්‍රවාහණය කිරීම සඳහා යොදා ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ රෝදවල සහ තෙල්වල උපකාරයමයි. පිටරටින් රෝද හා තෙල් ලැබුණු තරමටයි, ඒවායේ බඩු එහා මෙහා ගෙන යන්නට පුළුවන් වන්නේ. නමුත් බඩු එහා මෙහා ගෙන යාම වඩා පහසුවටත්, ලාභයටත් කිරීම සඳහා වාරි මාර්ගවල උපකාරය ලබා ගත හැකිව තිබියදීත් ඒවා දියුණු කිරීමට ආණ්ඩුව උනන්දු වන්නේ නැහැ. ඉස්සර නම් පුත්තලමේ සිට කොළඹ ප්‍රදේශයට පාරු ආ නමුත් දැන් ඊට බාධා තිබෙනවා. ගංවතුර නවත් වන්නය කියා එහෙම නැත්නම් වෙන මොකක් හෝ කියා ඒ ඇළ මාර්ගය හරස් කර තිබෙන හෙයින් දැන් ඒ මගින් බඩු ගේන්නට බැහැ. ඉස්සර එක පාරුවේ වෙන් විස්ස තරම් බර වූ බඩු ප්‍රමාණයක් ගෙන ආ බව මතක් කරන්න ඕනෑ. නොයෙකුත් බැම්බාද ගංවතුර වැළැක්වීමට හැදුවත් එයින් වැඩක් වී නැහැ. මුතුරාජවෙල සඳහා රුපියල් කෝටි ගණනක් වියදම් කළා. නමුත් වැඩක් සිදු වෙලා නැහැ. වාරිමාර්ග හරස් වීම නිසා පහසුවෙන් බඩු එහා මෙහා ගෙන යාමට විධියක් නැති වී තිබෙන හෙයින් ඒ ගැන කල්පනා කර බලා කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වෙනත් අවශ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවලත් ඒකාබද්ධතාවය උඩ වැඩ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

කරන ලෙස මතක් කරනවා. ඒකාබද්ධ තාව නැති නිසා නොයෙක් අලාභ පාඩු සිදු වෙනවා.

බස්නාහිර පළාතේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ අද විශාල ජනගහණයක් සිටිනවා. අප නියෝජනය කරන ප්‍රදේශවල කිසිම ආදායම් නැති ඉඩම් ඇතත් ඒවා ඉඩම් නැති ගොවි ජනයාට ලබා දීමට ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ තිබෙන ඉඩම් කීපයකින් අක්කර 25ක්, 50ක්, තැන්නම් 60ක් ගැනීම සඳහා මා ආණ්ඩුවට කරුණු ඉදිරිපත් කළ නමුත් මෙතෙක් කිසිම ප්‍රතිඵලයක් ලැබී නැහැ. ඒවා ගැන විමසූ විට වරින් වර නොයෙක් දේවල් කියනවා. “ඔන්න ඒජන්ත උන්නාහේට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා, ඔන්න ඉඩම් කොමසාරිස්ට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා, ඔන්න සීර් ලේකම්ට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා, ඔන්න ඇමතිගේ අත්සන සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා, ඔන්න ඇමතිවරයා අත්සන් කර තිබෙනවා” ආදී වශයෙන් නොයෙකුත් දේවල් වරින් වර අපට කියනවා. අත්සන් කළාය කීවාට හරියන්නේ නැහැ. ගොවීන් ඒ ඉඩම්වල පදිංචි කරවිය යුතුයි. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ තිබෙන මාලාබේ බම්බුහටන වත්ත, බෝමිටියේ බෲක් වත්ත, නවගමුවේ කුරුඳුවත්ත, කොට්ටා වේ අල්විස් වත්ත යනාදී වශයෙන් වතු කීපයකින්ම ඉඩම් ගැනීම සඳහා ලියකියවිලි ඉදිරිපත් කළ නමුත් තවම කිසිම ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ. “අත්සන් කරල යැව්වා. එවෙලේම සීර් ලේකම්ට භාර දුන්නා” යනුවෙන් ගරු ඇමති තුමා ප්‍රකාශ කළා. නමුත් අද වනතුරුවත් කිසිම ප්‍රතිඵලයක් නැහැ. එක්කෝ මිනින් දෝරුවන් අඩුය, එහෙම තැන්නම් වෙන මොකක් හෝ අඩුය කියා අප වරින් වර ප්‍රශ්න කරන විට කියනවා. අප මොකක් හෝ කීව්වොත් නම් නොයෙකුත් බාධාවල් තියෙනවාලු. වැඩ කටයුතු ඉක්මනින් කර ගෙන යෑම සඳහා වුවමනා කරන මිනින් දෝරුවන් නැතිලු. හැබැයි වෙන ප්‍රදේශවල නම් අක්කර සිය ගණන් අරගෙන තිබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශවල රජය සතු ඉඩම් නැහැ. කලින් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යට වී තිබුණු එසේ තැන්නම් ප්‍රදේශයෙන් පිට පදිංචි ස්වදේශිකයන්ට දැන් අයිති ඉඩම් හැර ආණ්ඩුවේ ඉඩම් නැහැ. නිකම්

—කාරක සභාව

අපතේ යන ඒ ඉඩම් වහාම රජයට ගෙන ගොවීන්ට බෙදා දෙන ලෙස මා නැවතත් මතක් කරනවා.

විදුලි බලය සම්බන්ධයෙන්ද මතක් කරන්න කැමතියි. අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවලට තවම හරියාකාර විදුලි බලය බෙදා හැර නැහැ. අප නියෝජනය කරන ප්‍රදේශවල ගම්කාර්ය සභාවලට විදුලි බලය දීම සඳහා කොන්ක්‍රීට් කනු වෙනුවට හොර කණු යොදා ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටියා. හොදින් තෙල් ගසා පිළියෙල කර ගත් හොර කණුවක් අවුරුදු 25 ක්, 30 ක් තරම තබා ගන්නට පුළුවනි. නමුත් හොර කණු ලබා ගැනීම සඳහා ආණ්ඩුව මගින් ස්ථාන කීයක් ඇති කර තිබෙනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ගිංතොට පමණයි, රජයේ එකක් තියෙන්නෙ. තව පොද්ගලික තැන් තියෙනව. ඒ නිසා දෙපාර්තමේන්තුවට කනු ටික ගන්න අවුරුදු ගණනක් ගත වෙනව. ගම්වලට විදුලි බලය දෙන්න නම් මේ කනු අවශ්‍යයි. බැම්බුන්දට මදි. ගම්වලට ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්න, විදුලි බලය ලබා ගන්න සූදානම්ත් ඉන්න අයට පහසුවෙන් එය ලබා ගන්න, ගම් කාය්‍යී සභා මගින් විදුලි බලය සැපයීමට ඉක්මනින් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න ඕනැ. එසේම සුළු කර්මාන්තවලට සහයෝගය දීම සඳහාත් ඉක්මනින් ගම් ප්‍රදේශවලට විදුලි බලය ලබා දෙන්න ඕනැ. බස් ඩිපෝවලට පිටින් එන්නේ ගෙන්වන පිළිවෙළට වැඩ කරන්න එපා. පිටරටින් එන්නේ සියල්ලක්ම ගෙන්වන්නෙ. රටේ විදුලි බලය තියෙනව. ඒ ඩිපෝවලට විදුලි බලය සපයා තියෙනව. නමුත් ස්ටැන්ඩ් බයි තියා ගන්න ඔයින්මෝ එක—මැෂින් එක—පිටරටින් ගෙනෙනව. ඩිපෝ 48 ක්ද කොහෙද ලංකාවේ තියෙනව. ඒ හැම තැනටම ස්ටැන්ඩ් බයි තියා ගන්න මැෂින් ගෙන්වනව. ඒ විධියට වැඩ කරල විදුලි බලය සම්බන්ධයෙනුත් රටේ මුදල් පිටරට යවන්න වැඩ කරන්න එපා.

පූ. භා. 11.45

අපේ අකුරුස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හැම දාම සෝෂා කරනව, අර කොන්ත්‍රාත් එක හරියට කළේ නැත, මේ කොන්ත්‍රාත් එක හරියට කළේ නැත කියා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා මේ ගරු සභාවේ කථා කරන්න නැගිටි මේ ගණනක්ම කථා කරල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

කියන්නේ අහවල් රටෙන් ලැබුණු මුදල හරියට පාවිච්චි කළේ නැත කියයි. ඒ මන්ත්‍රිතුමාගේ ඒ කථාවලට අපි ගරු කරනවා. නමුත් කොපමණ කීවත් වැඩක් වන්නේ නැහැ. මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ගැන මම 1955 සිට මේ ගරු සභාවේ කියනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු කාලයේ සිටම අවුරුද්දක් පාසා ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා, මහවැලි ගඟේ වතුර ටික උතුරු ප්‍රදේශයට— යාපනය දක්වා ගෙන යාමට. කලින් ඒ පිළිවෙලට වතුර අරගෙන ගිහින් තියෙනවා. නමුත් ඒක කෙරෙන්නේ නැහැ. “මල් පර්පස්” කියා හැම වැඩක්ම එක වරට කරන්නයි, හදන්නේ. ඒ සියල්ලක්ම කරන්න ඉන්නේ නැතිව පුළුවන් තරම් ඉක්මනට ඒ ප්‍රදේශවල වැව් ටික පුරවා ගොවියාට වතුර ටික දෙන්නය කියයි අපි කියන්නේ. අකුරුස්සේ මන්ත්‍රිතුමා කියන පිළිවෙලට කරන්න කල් යනවා නම් ගොවිතැන් කිරීමට වතුර ටික දෙන්න. ඔක්කොම එක වරට කරන්න බලා පොරොත්තු වන නිසා අද වන තෙක් එකක්වත් කෙරිල නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා කියනවා, “මල් පර්පස් ස්කීම්” එකක් හැටියට, විදුලි බලය කිලෝවොට්ස් මේ තරම් ගන්නක් ඕනෑය, මේ තරම් අක්කර ගණන් අස්වද් දන්න ඕනෑය ආදී වැඩ රාශියක්. නමුත් මේව ඔක්කොම කරන්න මුදල් නැත්නම් ඒ ප්‍රදේශවල ගොවිතැන් කර ගැනීමට ඒ වැව්වලට වතුර ටික දෙන්න. ඉස්සර මහවැලි ගඟෙන් ඒ ප්‍රදේශවලට වතුර දුන්න නිසයි, මම මේක කියන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මිනින්දෝරුවන් ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මේ රටේ මිනිසුන්ගේ ඉඩකඩම් ටික හරියාකාර මැණ දීමට මිනින්දෝරුවන් නැත කියා මේ ආණ්ඩුව හැමදාම කියනවා. මිනින්දෝරුවන් නැත්නම් අවුරුද්දකට, දෙකකට මිනින් දෝරුවන් කණ්ඩායමක් පිටරටින් ගෙන්වා හෝ මේ ඉඩම් මැණල හරිගස්සල දෙන්න ඕනෑ. ඒ මිනින්දෝරුවන් ගෙන් වන්නේ මෙහි පදිංචි කිරීමට නොවෙයි; අපේ වැඩය කර ගැනීමට පමණයි. හැම දාම කියනවා, මිනින්දෝරුවන් මදිය කියා. ලමයින් හදල, ලොකු කරල මේ මිනින්දෝරු ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැහැ.

අවුරුදු 18 ක් තිස්සේ මම මේ ගරු සභාවේ මේ කාරණය ගැන කියනවා. ඒ හැම වතාවේ දීම කියන්නේ මිනින්දෝරුවන් නැත කියලයි. නමුත් අපේ රටේ ඉඩම් පළල් වුණේ නැහැ; ලොකු වුණේ නැහැ. ඉස්සර බිම් ප්‍රමාණයමයි, තවමත් තියෙන්නේ. 17 අවුරුද්දක පටන් කියන නමුත්, ඒ ඉඩම් වුවමනා විධියට බෙදා හදා ගොවියන් පදිංචි කර වීමට ලැහැස්ති නැහැ. හැමදාම මිනින් දෝරුවෝ නැහැ. මේක බොරුවක්. ප්‍රයෝගයක්. වැඩ කරන්න ලැහැස්ති නැති එකයි ඔප්පු වෙන්නේ. මෙහෙ මිනින්දෝරුවෝ නැත්නම් යම් කිසි ගිවිසුමක් අනුව සියක් දෙසියක් ගෙන්වා ගන්න පුළුවනි. එසේ ගෙන්වාගෙන පළමුවෙන්ම “ඒරියල් සර්වේ” එකක් ගත්තාම මේ වැඩේ කරන්න ඉතාම ලෙහෙසියි. ඒ නිසා මම ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලනවා ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නය කියා.

දැන් ඔරුවල පිහිටුවා තිබෙන වානේ සහ යකඩ කම්මල අනාගතයේදී දිගටම පවත්වාගෙන යාමට තිබෙන කර්මාන්ත යක්. එතෙත්ට බඩු ගෙන යාම සඳහා රේල් පාරවල් සහ මහා මාගී ලොකු කරන්න කලින් මේ වතාවෙන් මුදල් වෙන්කර අර ඇල කපන්න කටයුතු සලස්වනවා නම් ලොකු මුදලක් ඉතුරු කර ගන්න පුළුවන් වෙනවා. කැලණි ගඟෙන් ඇල කැපූ විට කම්මන්ත ශාලාව ලඟටම බඩු ගෙනියන්න පුළුවන් වතුරෙන්. අද දුම්රියෙන් නැත්නම් ලොරි වලින් ටොන් 500 ක් ගෙනියනවා නම් කියක් වියදම් වෙනවද? ටොන් එකකට රුපියල් 10 බැගින් ගෙවන්නට ඕනෑ. නමුත් වතුරෙන් ගෙන යන විට බඩු ගෙන යාමේ ගාස්තුව විශාල ප්‍රමාණයකින් අඩු වෙනවා. දකුණු පළාතේ සිටත් පුත්තලම් පැත්තේ සිටත් ටොන් ලක්ෂ ගණන් ගේන්න වෙනවා. දැන් මීගමුව පැත්තේ සිට එන මෝඩ ඇල නොහොත් “ඩව් කැනාල්” එක සුද්ධ කර ගත් විට මේ වැඩේට බොහොම ලේසියෙන් පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්. රෝද මගින් තෙල් බලයෙන් ගෙනෙනවාට වඩා වතුර මගින් ගෙන ඒමට වියදම් වන්නේ ඉතාමත් අඩු වෙනුයි. මේ වැඩේ නොකරනවා නම් යම් කිසි ගුප්ත අදහසක් උඩ ගෙන යන වැඩ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

පිළිවෙළක් බවයි කෙලින්ම කියන්න තිබෙන්නේ. මෙය රටේ දියුණුවටත් කමින්න දියුණුවටත් කටයුතු නොකර තම තමන්ට ලැබෙන කොමිෂන් පිට කරන වැඩක්කිය කියා මම බය නැතිව චෝදනා කරනවා. මේ රටේ ජනතාවගේ කෝපි ගණන් මුදල් නැති කරන්නේ නැතිව ඒ මුදල් මහජනයාට වුවමනා විධියට යොදවන්න.

රණාලේ හෝ නවගමුවේ සිට හැතැප්ම තුනහමාරකින් පමණ මේ ඇළ කපන්න පුළුවන්. ඉතාම කෙටි දුරප්‍රමාණයක් තිබෙන්නේ. දැනට මේ කමින්න ශාලාවට වෙන් ලක්ෂයකට වඩා ගෙන ගොස් තිබෙනවා. ඒ සඳහා රුපියල් දස ලක්ෂයක් පමණ වියදම් වුණා නේද? නමුත් ඇළ කපා තිබුණා නම් දස ලක්ෂයක් වියදම් වන වැඩේ එක ලක්ෂයක වියදමින් බේර ගන්න තිබුණා නේද? නමුත් ඒක කරන්න ලැහැස්ති නැහැ. මේ ඇමති වරුන්ගේ කන්වල තිබෙන ගෝන ඇට ගැලවිල යන්නයි මම කපා කරන්නේ. මහජන මුදල් ඒගොල්ලන්ට ඕනෑ විධියට පෙම් කෙළ කෙළ කොම්පැනිවලට දෙනවා. අර ඇළ කපනවා නම් ඇළ දෙපැත්තේ සුළු කමින්න කටයුතුත් දියුණු වෙනවා නේද? ඒ වාගේම ගනේ දැලෙන් කමින්න දියුණු වෙනවා නේද? ඒව වැළැක්වීමටයි කටයුතු කරන්නේ. අර යු. කේ. එඩ්මන්ඩ්ට අස් වද්දන්න දීපු කෝපි තුනහමාර ඇළ කපන්න යෙදුව නම් මොකද වෙන්නේ? කෙ හෙද, ඒවට ලැහැස්තියක් නැහැ. එම නිසා මේ ඔරුවල කමින්න ශාලාවට බඩු එහා මෙහා ගෙන යාම සඳහා ඇළ කැපීමට හැකි පමණ ඉක්මනින් මුදල් වෙන් කර ඒ කායඝීය ආරම්භ කරන්නය කියා මා අවසාන වශයෙන් ඉල්ලනවා.

යු. පී. වයි. ජිනදාස මයා. (කුණ්ඩසාලේ)
(திரு. யூ. பி. வை. ஜினதாஸ—குண்டசாலை)

(Mr. U. P. Y. Jinadasa—Kundasale)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ, ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ සැහෙන කොටසකට ඉඩම් බෙදා දී තිබෙනවා. ඒවායේ පදිංචි උදවියට මූලික පියවරක් වශයෙන් රුපියල් 75 ක ආධාර මුදලක්

දුන්න. නමුත් පසුගිය අවුරුදු දෙක තුන ඇතුළත ඒ අය වෙනුවෙන් කිසිවක් කර නැහැ. දොර ජනෙල් දමා ගැනීමට සහ වෙනත් කටයුතු සඳහා මේ මුදල ප්‍රමාණ වත් නොවුණත්, මේ මුදල දීමත් ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සම්පූර්ණයෙන් නවතා දමා තිබෙනවා. මේ කාරණය ගැන මම කනගාටු වෙනවා. ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ ඉඩම් බෙදා දීමේදී ඉඩම් ලබාගැනීමට ඉදිරිපත් වන අය ඉතාමත් දුප්පත් අහිංසක පිරිසක් නිසා ඒ අය වෙනුවෙන් කරනු ලබන ගෙවීම—රුපියල් 75 ක ගෙවීම—නවත්වා දැමීම ගැන මගේ කනගාටුව ගරු ඇමතිතුමාට ප්‍රකාශ කර සිටිනවා. ගරු ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන අමාත්‍යාංශයෙන් පසුගිය කාලය තුළ මේ ගෙවීම කර නැති බව මතක් කර සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙම සුළු මුදලෙන් මේ උදවියට ගෙයක් හදා ගන්න බැහැ. ඉතා දුකසේ ජීවත්වන මේ උදවියට බඩු ඇද ගැනීම සඳහා පමණක් මේ මුදල ගෙවීම කර ගෙන එනු ලැබුව. නමුත් ඒ ගෙවීම නතර කරනු ලබුවේ මන්ද කියා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ප්‍රශ්න කළාම ඒ අය කියනවා, මුදල් නැති කම නිසා එසේ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවාය, කියා. මෙය ඉතාමත්ම ලොකු මුදලක් නොවෙයි. පවුල් දහසකට දුන්නත් වැය වෙන්නේ රුපියල් 75 දහසක පමණ මුදලක්. දස දහසකට දුන්නත් වැය වෙන්නේ රුපියල් 7,50,000 ක්. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අපතේ යන මුදල් ටිකක් ප්‍රවේශම් කළොත් රුපියල් 75 ගණනේ පවුල් දහස් ගණනකට මුදල් ගෙවීම කිසිම අපහසුවක් නැතුව කරන්න පුළුවනි. එම නිසා අඩු ගණනේ රුපියල් 75ගේ ගෙවීමටත් කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම නමුත්තාත්සෙට මතක් කිරීමට කැමතියි, අපේ ප්‍රදේශයේ ලොකු තදබදයක් තිබෙනවා; ජනගහනය වැඩියි. එක ගමක ජනගහනය හාරදහස පන්දහස දක්වා ඉහළ නැග තිබෙනවා. එම නිසා ගම් පළල් කිරීම සඳහා වැය කර ඇති මුදල ප්‍රමාණවත් මදි. අපේ ප්‍රදේශයේ ධනවත් ඉඩම් හිමියන්ගේ ඉඩකඩම් තිබෙනවා. ඒවායේ නොවැවුණු ඉඩම් කොටස් අප්‍රමාණ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

තිබෙනවා. පල්ලෙකැලේ අක්කර හාර සියයකට වඩා වගා කර නැහැ. වවත්තත් බැහැ. තේ, රබර්, පොල්, කොකෝවා, ආදිය වගා කර නැහැ. මුඩු ඉඩම් තිබෙන බවත් ඒ ඉඩම් අරගෙන ඉඩම් නැති උදවියට බෙදා දීමට වැඩ කටයුතු යොදන ලෙසත් බොහෝ කාලයක සිට මා ඉල්ලා සිටියා. නමුත් තවමත් ඒ ඉල්ලීම ඉෂ්ට වී නැහැ. තේ අක්කර 20, 30 තිබුණු ඉඩම් දැන් වගා කරන්නේ නැතුව ගිය නිසා, ඒවායින් ප්‍රයෝජනයක් නොගැනීම නිසා, මුඩුබිම් හැටියට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. මෙබඳු ඉඩම් ලබා ගෙන බෙදා දෙන හැටියට ඉල්ලා සිටි නමුත් මේ වන තෙක් එයද ඉටු වී නැහැ. එම නිසා ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මේ අවස්ථාවේ ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අප ඉල්ලා සිටින්නේ නැහැ වැවුණු ඉඩම්, වගා කරන්න පුළුවන් ඉඩම් බෙදා දෙන්නටය කියා. වවන්නේ නැතුව අත්හැර තිබෙන අක්කර දහයේ පහළොවේ ඉඩම් තිබෙනවා. එවැනි මුඩු ඉඩම් කොටස් තෝරා ගෙන ගම් පළල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ බෙදා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ නොයෙක් ප්‍රදේශවල මේ අන්දමේ මුඩු ඉඩම් රාශියක් තිබෙනවා.

සියයට දෙකක ප්‍රමාණයක් ඉඩම් ලබා ගෙන බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. මගේ ප්‍රදේශයේ තිබෙන්නේ ලොකු ඉඩම්. අක්කර දහස් ගණනක විශාල වතු තිබෙනවා. මේ අනුව මගේ ප්‍රදේශයෙන් ලබා ගත හැකි ප්‍රමාණය සියයට දෙකේ නීතිය යටතේ අක්කර සියයයි. මුඩු බිම් අරගෙන බෙදා හැරීමේ ප්‍රශ්නය මතු කළ අවස්ථාවලදී නිලධාරීන් කියා සිටින්නේ, 1956 න් පසු එම නීතිය අනුව සියයට දෙකක ප්‍රමාණයක් අර ගෙන තිබෙන නිසා අලුතෙන් අරගන්නට බැරිය, දැනටමත් ඒ ප්‍රමාණයට වඩා අරගෙන තිබෙනවාය, කියයි. නමුත් වැඩියෙන් අරගෙන තිබෙන වාය කියන කාරණය මගේ කල්පනාවේ හැටියට සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නයේ සලකා බැලිය යුත්තේ ප්‍රදේශයේ අවශ්‍යතාව මිස නිලධාරීන් ඉදිරිපත් කරන ඉලක්කම් නොවන බව තමුත්තාත්සේට මතක් කර දෙන්න කැමතියි. මහජන වුවමනාකම් ගැන සලකා

බලා ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ අවශ්‍ය තරම් ප්‍රමාණයක් ඉඩම් ලබාගෙන බෙදා දෙන මෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගෙවල් සාදා ගැනීමට ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රුපියල් දහස බැගින් දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. මේ ක්‍රමය යටතේ සීමාසහිත ප්‍රමාණයකටයි මුදල් ලැබෙන්නේ. අඩු ගණනේ විස්සකටවත් ලැබෙන්නේ නැහැ. නමුත් ඉල්ලුම්කරුවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. මේ ක්‍රමය යටතේ ඉල්ලුම්කරුවන් සියලු දෙනාටම දෙන්න ගියොත් අවුරුදු ගණනාවක් ගත වෙනවා. එම නිසා මෙයට වඩා වැඩි මුදලක් මේ කටයුත්ත සඳහා වෙන් කර ඒ අයට මනුෂ්‍යයන් වාගේ ශිලාවාර අන්දමින් ජීවත් වීමට ඉඩකඩ සලසා දෙන ලෙස ඔබ තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ වතුකරයේ තිබෙන හැම පැල්පතක්ම උළු සෙවිලි කර ගැනීමට හෝ ටකරන් දමා සෙවිලි කර ගැනීමට හෝ ආධාර කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම සඳහන් කළා වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුවේ දූෂණ කටයුතු සිදු වන බව. ඇත්ත වශයෙන්ම මමත් ඒ කාරණය පිළිගන්නවා. මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙන දම්බරා වැව ප්‍රති සංස්කරණය කිරීමට අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඇස්තමේන්තු හදනවා. අවුරුදු 4 ක්ම හදනවා, නමුත් තවමත් ඇස්තමේන්තු ඇවිත් නැහැ. දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවේදී මම මේ පිළිබඳව නොයෙක් අවස්ථාවලදී මතක් කළා. තවමත් ඇස්තමේන්තු හරිගස්සනවා. මොකක්ද, මේකේ තේරුම? මෙය කාගේ වරදක්ද කියා මම දන්නේ නැහැ. නිලධාරීන්ගේ වරදක්ද, නැති නම් ඇමති තුමාගේ වරදක්ද කියා මම දන්නේ නැහැ. මේ වැව හරිගස්සනවා නම් මහජනයාට කුඹුරු අක්කර සිය ගණනක් වගා කරන්න පුළුවනි. ඒ නිසා එය වහාම කරන ලෙස විධි විධාන සලස්වන මෙන් මම ඉල්ලා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

[ජනදාස මයා.]

සිටිනවා. නයිස්ඩේල් වැවත්, දම්බරා වැවත් යන දෙකම ප්‍රතිසංස්කරණය කරන හැටි යට මම ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල ඇති ජනපදවලට වතුර සපයන්නේ නැහැ. නැමට තබා බිමටවත් වතුර සපයන්නේ නැහැ. ගම් පළල් කිරීමේ ව්‍යාපාරවලට හෝ ගොවිජනපද වලට හෝ වතුර සපයන්නේ නැහැ. මගේ කොට්ඨාශයේ මෙරායා කියන ජනපදයක් තිබෙනවා. මාත් ඒ ජනපදවාසීන් වතුර සපයන්නා යයි ඉල්ලා සිටියා. ඒ සඳහා රුපියල් 20,000 ක් වියදම් කර නල මාර්ගයෙන් වතුර සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කළා. නමුත් වතුර ඇත්තේ නැහැ. මම ලියුම් මාර්ගයෙන් කිව්වා, එතැන වතුර උල්පත් නැත කියා. නමුත් අප කී දේ ගැන ඇහුවේ නැහැ. දැන් වතුර ඇත්තේ නැහැ. අර රුපියල් 20,000 ත් අපතේ ගියා. ජනපද වාසීන්වත් අපිවත් කියන දේ මේ අය අහන්නේ නැහැ. ඒ අයට හිතුවොත් ඒක කරනවා. අපි කියන දේවලට විරුද්ධව මොකක් හරි නීතියක් පෙන්වා ඒවා අහක දමනවා. මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ සමහර නිලධාරීන් පිටරට ගිහින් ඇවිත් මොකක් හරි "කැටලොග්" එකක් බලාගෙන ඒක කොපි කරනවා මිස නියම වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීමට කටයුතු කරන්නේ නැහැ. ලොකු උසස් නිලධාරීන්ට වැටුප් නම් ගෙවනවා; වැඩ නම් හරියට කෙරෙන්නේ නැහැ.

දවල් 12

විදුලි බලය සැපයීම සම්බන්ධයෙන්ද වචනයක් කියන්න තිබෙනවා. මගේ ප්‍රදේශයට සැහෙන පමණ විදුලි බලය දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සපයා තිබෙනවා. කුණ්ඩසාලේ ගම දියුණුයි. එහි කෘෂිකර්ම විද්‍යාලයක් තිබෙනවා. එහි සිටින පාරිභෝගිකයන්ටත් විදුලි බලය සපයන්න ඕන. ඒ උදවිය විදුලි බලය ඉල්ලුවාට දෙන්නේ නැහැ. මේ පිළිබඳව මම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. කුණ්ඩසාලේ නගරයේ පාරේ සැතපුම් තුනක් පමණ විදුලි පහන් කණු පිහිටුවන්නටය කියා අපි ඉල්ලා තිබෙනවා. එහි විවෘත හිරගෙදරක් තිබෙනවා. හිරගෙදර දක්වා පහන් කණු පිහිටුවන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. කෘෂිකම්

—කාරක සභාව

විද්‍යාලයේ නිලධාරීන්, හිරගෙදර නිලධාරීන් එසේ කරන්නායයි ඉල්ලා සිටිනවා. විදුලි බලය පුළුවන් තරම් මහජනයාට විකුණා ලාභ ලබන්න ඕන. ගිය අවුරුද්දේ කෝටියක් පමණ ලාභ තිබුනාලු. ඒවා මොනවාටද වෙන් කළාලු. ඇයි, ඒ මුදල් මහජනයාට තව තවත් විදුලි එළිය සැපයීම සඳහා යොදවන්නේ නැත්තේ? වැඩි වැඩියෙන් විදුලි එළිය සැපයීම සඳහා මුදල් වැය කරන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. මෑණික්හින්නට විදුලි බලය ඉල්ලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා වැඩි මුදලක් වැය වන්නේ නැහැ. රු. 1,11,000යි යන්නේ. ඒ නිසා ඒ මුදල වැයකොට දෙපාර්තමේන්තුව මගින්ම ඒ ප්‍රදේශයට විදුලි බලය ලබා දෙන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් බොහොම හෙමින් වැඩ කරන්නේ. සමහර උසස් නිලධාරීන් මහජනයාට සලකන විදියට අපට පුදුම නොවී ඉන්න බැහැ. ඔවුන් උසස් කුලයකට, උසස් පන්තියකට අයත් කොටසක් හැටියටයි, කටයුතු කරන්නේ. මන්ත්‍රීවරයෙක් ගියොත් නම් පොඩ්ඩක් සලකන්නවා. නැතිව අපි වාගේ මිනිහෙක් ගියොත් හරියට කසල සෝඩකයින්ට සලකන්නා වගෙයි සලකන්නේ: ඉතාම තීව්‍ර නින්දිත විදියටයි. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවලට යන්නේ ලංකාවේ බදු ගෙවන පුරවැසියන්. ඒ නිසා හිස් උදුම්මාගෙන සිටින නිලධාරීන්ට කියන්න ඕන, තමන් ලඟට එන සියලුම දෙනාට ඉතා හොඳින් සලකන්නාය කියා. අමුඩයක් ගහගෙන ගියත් සියලුම දෙනාට යහපත් විදියට සලකා ඔවුන්ගේ කටයුතු ඉටු කර දීම නිලධාරීන්ගේ යුතුකමක් බව ඇමතිතුමා ඔවුන්ට මතක් කළ යුතුයි.

දිය බද්ද අස් කිරීම ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරු කළ ඉල්ලීමට මාත් සම්බන්ධ වෙන්න කැමතියි. දිය බද්ද අස් කරන්නායයි මාත් ඉල්ලනවා. රුපියල් ලක්ෂ 9 කට 10 කට වඩා ඉන් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ හැම මන්ත්‍රීවරයෙකුගේම ඉල්ලීම මමත් අනුමත කරනවා. විශේෂයෙන්ම මුදල් ඇමතිතුමා කිව්වා මේ රුපියල් ලක්ෂ නවය අඩුකරන්න කැමතිය කියල. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දැන් මෙනත නැහැ. හැන්සාඩ් වාර්තාවත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

කියවා බලා ඒ වතුර බද්ද සම්පූර්ණ යෙන්ම අස් කරන හැටියට ඉල්ලා සිටිනවා.

විශේෂයෙන්ම ගම් ප්‍රදේශවල දුප්පත් ජනයාගේ දියුණුවට මා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද මේ ඉල්ලීම ඉටු කර දෙන හැටියට මා මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටිනවා.

කේ. හේරත් මයා. (නිකවැරටිය)

(திரு. கே. ஹேரத்—நிக்கவாட்டிய)

(Mr. K. Herat—Nikaweratiya)

Mr. Chairman, those of us who represent the rural areas are particularly aware that the biggest problem facing the people in these areas is the question of land.

Today there is no planned alienation of land. We do not know the policy of the Government in regard to this matter. While, on the one hand, we read in the daily press that the Government will give land to those who have cleared land, we find, on the other, that people who have in fact cleared land are being harassed and prosecuted by Government officials.

We like to know definitely what is the policy of this Government in regard to the alienation of land. Are there any principles on which alienation of land is done?

It would appear that I am speaking against the giving of land to people who have occupied land by force. I am not against that. People are compelled to occupy Government lands because land kachcheris have not been held for a number of years. In fact, in my own area, since 1956, not more than ten land kachcheris have been held. What is the result of this? People who were only boys ten or fifteen years ago are now grown-up men and they find themselves without land for cultivation. They have no alternative but to clear land. Large extents of land have been cleared and occupied by these people.

Lands that have been cleared and occupied should be given over to the people who cleared the lands and are in occupation of them. If any fault

has been committed it is the fault of the Government and the officials of the Government for not holding land kachcheris and not attending to the problems of these people

The position today is that one finds he cannot get any land unless he commits an offence, unless he clears land illicitly and occupies it. If a person clears land and makes an application for that land to be given to him, the reply he receives is, "Your application for this land will be considered at the next land kachcheri". The question is when will the next land kachcheri be held. Nobody can answer that question.

Nikaweratiya is one of the largest electorates and the biggest problem there is the question of alienation of land. I do not think there have been even fifty land kachcheris held during the last ten years.

I would like to ask the Government whether it proposes regularizing the position of those who have cleared land and are in occupation of such land. They are called squatters but I would not call them so. I would like to ask the Government whether in regard to these people it proposes to give them deeds for the lands they have cleared and are in occupation of, or whether the Government proposes to get rid of them?

If action is not taken immediately these people will become the victims of oppression and corruption. I know of cases where such people have been at the mercy of Government officials. Their position is, "You have cleared land illicitly. We shall have to prosecute you if a *santhosam* is not paid".

On behalf of these people, I would ask the Government to regularize their positions immediately by giving them deeds for the lands occupied by them, otherwise, if any of these squatters die, their children will not have any hold on or claim to the land. I would therefore earnestly request the Hon. Minister to look into this problem which is most acute in his electorate as well.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. හේරත් මය.]

I would earnestly beg of the Hon. Minister to consider the immediate grant of deeds to these people. If these people are developing these lands, I do not see the reason why they should not get not only the deed but also assistance under the Land Development Ordinance. These people are doing a national service. But now that the damage has been done, I would ask the Hon. Minister once again to regularize the position and, once the position has been regularized, to see that indiscriminate clearing of virgin land does not take place in future.

There must also be a scheme of planned alienation of Crown land and jungle land in this country. You know what is happening today because of the absence of a scheme for the alienation of jungle land. Today, *mudalalis* go and get the poor cultivators to open up vast tracts of land. Ultimately, not only will the most valuable timber be lost to us but we will end up by having an arid desert.

I was very glad to hear that the alienation of marginal lands is to be abandoned because I have found that under the guise of marginal lands people have been given large extents of Crown land. I had one specific instance where such lands were given mainly to Government officers and Members of this House. I have brought that to the notice of the Hon. Minister.

On the 10th of July I brought this matter to the notice of the Hon. Minister and he referred it to his Permanent Secretary. But I regret to say that up to date we have not had an inquiry. I am referring to the question of the ejection of people from Kirindigalla in my electorate. On the 2nd of February last year the villagers of Kirindigalla went into these marginal lands. On the 30th of June, the Government Agent issued instructions, I understand, to the police asking them to eject these squatters, as he calls them, by force. Not only were these squatters ejected by force but even

the women in this area found it difficult to come to the Deduru-oya to bathe or take supplies of water because thuggery and hooliganism were rampant among those who were subsequently put on these lands. I am ashamed to say that some of these lands have been taken over by Members of this House.

I will tell you the persons to whom these lands were given. On the Floor of this House I made certain allegations and presented a petition to the Hon. Minister. I am surprised that even after three months no action has been taken yet. How will the poor villagers get any redress from this department if a Member of Parliament who represents thousands of people does not get a reply even for four or five months? It is a crying shame that such an inquiry was not held. I wrote to the police on 14th July and asked that an inquiry be held as to why the police used force on these people and acted in such a brutal manner. Up-to-date no enquiry has been held. I only got a cyclostyled reply stating that the matter is receiving attention.

අ. හ. 12.15

I ask, is this the respect and regard that these Government servants give to hon. Members of this House? We have come here to represent the people and if these servants of the people do not give heed to our voice then, I say, we should not take over the press because if you do so the voice of democracy is over. Besides that, if public servants are also not aware of their duties and do not pay heed to the voice of the people, I ask then where is this democracy.

I ask you, Sir, why is there all this delay to hold an enquiry? There is only one simple explanation as to why there has been no enquiry so far into the Kirindigalla marginal land incident. It is because people working in the kachcheri have been given the lands. I wish to mention some of these names. These names appear in a letter sent by the Government Agent, No. 3531/V/12, dated 4th August, 1964:

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

එක්කෙනෙකුගේ නම ඒකතායක. ඒ ඩී. ආර්. ඩී. මහත්මයෙක්. අනික් එක්කෙනා බෝධිරත්න කියන ක්ලාක් මහත්මයෙක්. අනික් එක්කෙනා ඩී. දිසානායක මහත්මයා: ඩී. ආර්. ඩී. මහත්මයාගේ මස්සිනා. අනික් එක්කෙනා හේරත් මහත්මයා, ඒ මගේ කවුරුවත් නොවෙයි, කවිචේරියේ ක්ලාක් මහත්මයෙක්, අනික් එක්කෙනා දවුලා ගල. එයත් කවිචේරියේ ක්ලාක් කෙනෙක්. අනික් එක්කෙනා ඒ. එම්. යසානායක මහත්මයා. ඔහු ඩී. ඩී. කෙනෙක්. අනික් පැත්ත මෙත්ත. ලීලානන්ද විරසිංහ මන්ත්‍රීතුමා, සහ වික්‍රම සිංහ මන්ත්‍රීතුමා. මේ ඉඩම් දිලා තිබෙන්නේ මේ අයටයි. මේ පෙත්සම් තමුත්තාන්සේලා ඉදිරිපත් කළාම තමුත්තාන්සේලා රාජකාරි නොකරන්නේ මේ නිසද? තමුත්තාන්සේලා බය වෙලා සිටිනවද? එහෙම නම් මේවා ගැන රාජකාරි කරන්න අපි සූදානම් නැහැ කියා කරුණා කර කියන්න.—[Interruption.]

I beg your pardon, Sir. I am saying all this because these people have no chance of replying. Therefore, through you, Sir, I am asking the Ministry why are they afraid of holding an inquiry? Are they afraid that justice has not been done? If these people who had been occupying these lands were ejected by force, then, I say, that every squatter should be ejected from these lands. Why do you not take that action? I say it is because the marginal land in the Nikaweratiya electorate had not been given to the people of Nikaweartiya but to big people, to Government servants and ex-Government servants.

In 1956, when the people of Nikaweratiya and the Rural Development Society asked for land from Kirindigalla their reply was that these lands had been given to the middle-class people. But what was the position in the case of lands that were given out on 14.8.63, 9.11.63 and on 27.1.64? That is why I want an enquiry, an impartial enquiry. That is why I want the Permanent Secretary or one of his deputies to hold an enquiry. I want this inquiry because very high

officials of the kachcheri and people from other places are involved in this. I request you, in fairness to the people who have been ejected, whom you profess to protect, to hold an inquiry so that I may place before it in black and white the cases of grave injustice done to these people not only of Kirindigalla, but also of other places. I shall bring up other instances in Timbiripokuna in Devamedi Hatpattuwa. You give 50, 40 and 25 acres to big people but you cannot give two acres to poor people; the poor people have to go before a land kachcheri. You give 50 acres to people who have been Government servants or are in the higher strata of society. Yet this is a Government that is supposed to look after the poor man.

In these marginal lands is there one poor man who has been given land? At Kiula also you have given 50 acre to each person but poor people have not received land there. It may be that some of the high officials do not know these things. That is why I am bringing these matters to the notice of the House. I cannot understand why when we make representations they do not hold an inquiry. It is a crying shame. It is a slur not only on this department but on the Government Service too that these officials neglect their duties and neglect the peasantry who are the backbone of this country. You have no respect for the peasantry, you have no feeling for the suffering of the peasantry.

I am very sorry that the hon. Member for Bingiriya (Mr. L. B. Jayasena) in his speech had said that those persons who have applied for land or those who are now in occupation of Crown land are *kasippu* dealers, and that I encourage *kasippu* dealers to take these lands. I am not questioning that. I am only saying that it is a reflection on himself. He, like myself, represents the rural areas. People from his electorate have come to me and appealed to get them land and I have got them land. I challenge him to come to my electorate where these lands have been given. I challenge him to come to Nikaweratiya, and repeat his

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. හේරත් මයා.]

statement without, like a coward, making accusations within the four walls of this House where those poor people cannot defend themselves. His accusations are base and cowardly. Let him make accusations, and ask the Government to hold an inquiry. Whatever accusations I make I shall place on record and I shall always ask for an inquiry. I do not just say something because I am covered by the rights and Privileges of this august House, and I hope when hon. Members make such sweeping accusations they will consider making them in the proper place. And I assure the hon. Member that, should he go and make such wild accusations in those places, very little of the Member for Bingiriya will go home!

I was on the question of alienation of land. Under the present system if one is to get land one must commit an offence. That is all right for cultivators but not for Government officers and teachers and headmen. The latter category of people cannot by any stretch of imagination obtain land in that manner.

The first preference is given to the man who goes and clears a land illicitly. The moment one of these teachers go and clear a land illicitly, he commits an offence and he is even liable to be dismissed. If these poor Government servants do not get a chance of owing any land, when marginal lands or middle class lands are being given out why do you not consider the case of the village schoolmaster, the grama sevaka, or even the smaller types of Government servants who are actually working in the village—people like overseers? They can be given about 10 acres of land each.

When our people ask for land they cannot be given. I have got in black and white instances when they have said that it is not suitable for people of the area, but those lands are certainly suitable for people who come from other areas. Why cannot people from our areas cultivate these lands? If outsiders can grow coconuts on those lands, it is strange why the

people of the Wannu cannot grow coconuts on those lands. I would ask the Minister to consider the question of alienation in the correct perspective. That is the question that is facing us.

On the question of middle class alienation, it should be alienated to the middle class only after the land hunger of the landless peasants, of the village schoolmaster, and of the people of the area is met. Sometimes, we come across instances when we attend land kachcheries of people pointing to some one and saying, "Oh, you have two acres of land, or your father has two acres of land". That father may have six children, how much does each person get? Each one gets about quarter or half an acre the most, but at the land kachcheri he is considered to be a man who has land, but if an outsider applies for 50 acres it does not matter whether he has 1,000, 2,000 or 3,000 acres. I will show you cases of alienation of Crown land to people who have over 50 acres; to people who have 200 to 300 acres of land today. I will put that on paper. I have them. If you wish I can give them now.

That is not the proper method of alienation of land. Alienation of land should be done in a systematic way and according to plan. First of all, hold land kachcheries, give the landless the land that is necessary, look for people who have land in that area, who are able to develop smaller extents of land, give them any land that could be given to them, after that, if there is any land left, by all means give them to the capitalist classes. That is the only way in which you can ease the land hunger of the peasants.

Today there are over 30,000 applications for land sent by me within this short period of six or eight months and only one land kachcheri was held at Bogallagama and for such small mercies we must be thankful to the Government, but I have sent over 30,000 applications for land.

One other problem appears to be the shortage of land officers for the alienation of land. For instance, there

are one or two land officers in Kurunegala, and they cannot cope with the work that is expected of them; it is not humanly possible. But there is a simple remedy for that, and that is to appoint D. R. Os—surely, you have confidence in them—as land officers. I can say in fairness to them that 99.9 per cent—I should say 100 per cent—of them are honest people who will do a much better job than the land officers, because the D. R. O. of the area knows the people of the area, unlike the land officer who does not know the people of the area and the conditions in which the people live. I think the most fit and proper person to hold land kachcheries is the D. R. O., and this will remedy the problem of shortage of land officers for such work.

අ. සා. 12.30

There is one other simple remedy to overcome all these problems. Let there be a directive from the Permanent Secretary to all land officers including the G.As that on any application for land the proceedings must be finalized within one year. I feel it is a very fair request. I do not say that the alienation must be finalized within one year, but let the inquiry be held and the applicant informed as to whether he is being given land or not. That could be done within a year.

There is another problem. There are at least 200 to 300 S. S. C. qualified youths in my electorate who are unemployed. Now, you have got different schemes for alienation of marginal lands, middle-class lands and so on—some of these schemes I have not heard of, maybe I have been out of touch with politics, out of touch with the land policy of this country—but I find that all these are cock-eyed because you have an army of S. S. C. qualified youths to whom you can alienate land. You give them the land, you give them the assistance that is necessary and have colonies for them, they will do a much better job. Today, what have you done? You have created an army of unemployed S. S. C. qualified

youths and they will be against the Government in power, whether it is of your party or of ours, because they are a frustrated lot. It is up to the Government, whether it is of that side or of this side, to see that these S. S. C. qualified youths are given some form of employment. I say that these youths should be given land before others.

Then, there are the *nindagam* and *dewalagam* lands. Are we going to perpetuate these *nindagam* and *dewalagam* lands? I say that these lands should be given to the people who reside on them. You talk of the Paddy Lands Act and you say you are giving the right of tenure to the peasant. Why do you not give the right of tenancy, the right of tenure, to the people who live on *nindagam* and *dewalagam* lands? This matter has to be looked into, and I hope the Hon. Minister will do so and see that those living on *dewalagam* and *nindagam* lands are given the ownership of those lands. I shall not take any more time on the question of the alienation of land.

I now come to a very important question, the question of the development of tanks. We have very grandiose schemes for major irrigation projects but what percentage of the land under cultivation is irrigated by these major irrigation projects? I say that only about 25 per cent of the paddy fields of this country is irrigated by major irrigation schemes while the balance 75 per cent is irrigated by village tanks. Therefore, I would request the Hon. Minister to give special attention to the restoration of ancient tanks.

The hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) who spoke before me referred to the ancient system of irrigation in this country. The ancient system of irrigation was like a chain, one tank augmenting the supply of water of another, and so on. Today, we are haphazardly taking up one tank here, another there, and trying to develop our system of irrigation. Let us find out how these tanks could be connected with one another and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කුරක සභාව

[කේ. සේරත් මය.]

evolve a scheme whereby even minor tanks which are uneconomic now can be made to store water sufficient for the cultivation at least of one season.

There is a problem that I have been agitating with the Irrigation Department since 1947. Most of our minor tanks have insufficient water to irrigate the paddy fields under them. I have requested the Irrigation Department at District Agricultural Committee meetings and at meetings of the various co-ordinating committees—and on to Floor of this House—to deepen these tanks; but they have got a novel excuse for not doing so. They say it is cheaper to raise the spill. That is quite right: we know that. But they do not look a little further. If you raise the spill you submerge the village. The Irrigation Department seems to have forgotten that part of it. They say that my proposal cannot be accepted because they can increase the acre-feet of water in the tank by raising the spill level. But you cannot raise the spill level because the villages will be submerged. In any case they do not deepen the tank.

There is sufficient earth around any tank bund to develop it. I am happy to see in the Officials' Box an officer who knows the dry zone. He knows that most of these paddy fields become fallow because of the lack of one feed of water. On this one feed of water depends the success or failure of the crop. Therefore, I earnestly request the Hon. Minister at least to carry out experiments on one or two tanks. At one time I was prepared to bear the cost of such an experiment provided the Irrigation Department made available the necessary equipment. Unfortunately this experiment could not be carried out because I was sent away and had no voice in the matter. I would once again tell the Irrigation Department that I would bear the cost, and if they give me what I ask I will show them that the acre-feet of water can be increased more economically by deepening the tanks.

There is another matter: I am in total agreement with the Paddy Lands Act. However, all good things have something bad in them, too. We find that under the Paddy Lands Act the responsibility for the clearing of the tank bunds and the maintenance of the tanks has not been placed on any particular individual or group. I know that the cultivation committees are responsible for maintaining and clearing the bunds, but in my electorate every tank is overgrown with trees, no repairs have been effected, and no work has been done for a number of years because the responsibility for it cannot be fixed on one individual. It is up to the Hon. Minister to see that some method is devised to compel those responsible for the maintenance of tanks to attend to their duties. It is on the village tank that the entire village society depends, and that tank must be maintained, and maintained well.

The United National Party is supposed to have introduced the *Teppili* into village tanks, and I am happy to say that this fish is serving a very useful purpose. At our weddings, *danas* and other social activities we now have *Teppili*, the Japanese fish introduced into the village tanks. I know that this fish does not taste good. But, beggars are not choosers, and those of us in the rural areas have to eat this fish although it smells of mud. If we cannot get Seer, we must be satisfied with *Teppili*. I ask that, in place of *Teppili*, the *Gurami* be introduced into the village tanks. That will help in food production and also provide a source of income for the people of those areas.

As I was saying, the maintenance of village tanks is most important. What has happened is that the cultivation committees who have to maintain these tanks have not been given sufficient powers. I ask the hon. Parliamentary Secretary to see that this matter is placed before the Government and cultivation committees are given sufficient powers to ensure that village tanks are maintained properly. This is most essential because the

very livelihood of the villager depends on the tank. I know of a number of instances where the recommendations of cultivation committees have not been considered by the Government officials. It is a crying shame that legislation is passed in this House to set up these cultivation committees but the Government does not pay any heed to the recommendations of those committees. What is the use of giving power to the people if the Government Service is not prepared to recognize the power of the people? The power of the people must be recognized. What will happen to the vigilance committees you are hoping to appoint if you do not give them sufficient powers? Those too will be like the cultivation committees without any power. Give them power, and give the village committees sufficient power to enforce their decisions.

අ. සා. 12.45

Then, with regard to major irrigation schemes, I think it is better not to say what has happened under those schemes. From 1956, the year I was defeated, up to date, in the most important irrigation schemes in the area—the Magala-wewa Scheme and the Ridibendi-ela Scheme—not one foot of channel has been cleared. From the time the United National Party lost power, no desilting has been done and no channel has been cleared.

What is the result of this? People are having their own bunds. It takes at least three weeks for certain people to get water which they could have got in three days. And the irony of it is that when D. A. C. meetings are held where the Government Agent and other officers are present, they say, "Water shall not be given after such and such a date." Water cannot be diverted during that period to certain fields. I know today over three hundred acres of paddy is dying because water cannot be diverted to those fields. To add insult to injury, the authorities say that within a prescribed period the farmers should

have irrigated those fields. Within the prescribed period it was not possible because the sluices and the channels were not in working order. I have made representations. I hope sense will prevail in the Irrigation Department, and that the water that is available in these banks will be given to the cultivators to secure their paddy. Otherwise they will be committing a grave crime against those cultivators. After all it is not their fault that no desilting has been done, the channels have not been cleared, and not one single irrigation road has been repaired. Nothing has been done since 1956. It was a pleasure to ride on those irrigation roads in pre-1956 times. I invite the hon. Fair Deputy Minister to ride on one of those irrigation roads and see whether she likes it. She would be like a bucking bronco! It is only a jeep that can do it, and that too not the present jeeps but the old army jeeps. I regret to say that since 1956 not one foot of irrigation road has been repaired, not even in the most important of the irrigation schemes in the Nikeweratiya electorates like the Ridibendi-ela, Tabbowa Mahaussewa and other places.

I spoke of the Ridibendi-ela Scheme because hon. Members have seen Ridibendi-ela and the scenic beauty of it. Quite an amount of money has been spent on it. Hon. Members of both Houses saw what a beautiful place it is when they visited Nikaweratiya during the time of the by-election. If these roads are not maintained, you will be allowing them to go to ruin and there will be no more beauty. That is why I have made a special reference to Ridibendi-ela.

I need not speak on the question of policy with regard to water rates. It has been suggested from both sides of the House, and I am sure many hon. Members on the Front Benches opposite would like to have the irrigation rates waived. I think that is only fair. After all these people have gone into the thickest of the jungle and they have made it most productive and fertile. And what are we doing? We are penalizing them and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සභාව

[කේ. හේරත් මය.]

taking taxes from them. What is the net result? A sum of less than ten lakhs of rupees, which can be recovered by just tightening one loop-hole in a department and without causing unnecessary hardship on the people.

Then I come to another type of colonization scheme. There is a colonization scheme at Kadigawa where five acres of land was given to some people to be cultivated in coconut. This happened not during my time, but I understand that certain assistance was given. I do not know exactly what form it took. These people, the villagers, cannot today or at any time exist on coconut land alone. You know that to derive any benefit from coconut land you have to wait at least ten years, but within four or five months after settlement whatever assistance that is given is stopped, and the people are left helpless. I have made representations that there is a large tract of paddy field in this area and that each colonist be given at least $1\frac{1}{2}$ acres of paddy land to augment their meagre income from these coconut lands.

I have gone to this colony and I have found that there is a pest that is attacking these coconut trees. I do not blame the Agriculture Department. On my representations they came to this place and they too were helpless in getting rid of this pest. I would request that one of the senior officers of this department or of the Department of Agriculture be asked to go to the Kadigawa Colony, which is also one of your babies, and see what is happening to the coconut trees there. In some places, on five acres you do not find 25 coconut trees. And you are asking them to pay a rent on those five acres for the 25 coconut trees! Can a colonist afford to do that?

There is another thing you are doing to these colonists. You wait for three or four years without making a request for the payment of rates, and then suddenly you come and demand payment for the full period at once, a sum of Rs. 100 to Rs. 200

When they were not able to pay for one year, how are they going to pay for four years?

I would give you a concrete example. In Wadatha there was no question of rates. The colonists were not asked to pay anything. After three years they were suddenly asked to pay the three years' rates at once. Is it possible for these people to do so?

There is then another colony—this is another of your babies—in the Nikaweratiya electorate which you had started without foresight, without thought or consideration. I am referring to Unagolla. I have seen those poor people. I do not want to describe their conditions. The best description that I can give is to say that you have put them from the frying pan into the fire. Please go and see them. They are entirely cut off from all human facilities. They have no roads, no water and no irrigation facilities. They are settled on a piece of land about three to four acres, and that is all.

The Hon. Minister will remember that I have made representations about various matters affecting certain colonists—

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

You are quite right.

කේ. හේරත් මය.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herat)

—about various things that have a bearing on the Hon. Minister's own electorate. He will remember that on the 10th of July I presented a petition to him and he was kind enough to ask for an immediate inquiry. But I regret to say on the Floor of this House that up to date it is about four months now—no

විපර්යාස කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

inquiry has been held. Maybe, as I stated, no inquiry has been held because those about whom the inquiries have to be made are some hon. Members of this House or some very high Government officers. Are they taking away justice from the people of this country? I know the Hon. Minister to be a fearless person, I know him to be fair and I know that the people of his electorate as well as the rural people and the peasantry had the greatest respect for him when he was a Civil Servant and now too as Member of Parliament, they have the greatest respect for him. I honestly say that. It is not false. I have always said that. I still maintain that he is a person who is accessible to the rich and poor, the high and low. That is the type of Minister we want in any Government that is in power.

I want to ask one question. The question of U. K. Edmund's millions received unlimited attention from this august Assembly, but on matters regarding the teeming millions of landless peasants, the time of this honourable House has to be curtailed. Mr. Chairman, you, ourselves and 75 per cent of the Members of this House come from the peasantry. They represent the peasantry. I appeal to you to let me voice their grievances because it is only on an occasion like this, once a year, that back benchers like us have a chance of doing so. It is people like us who should be given the opportunity of placing their grievances before this House.

This august Assembly was prepared to allow 2½ hours to the hon. Member for Galle to discuss Edmund's millions. But will you not allow me at least another twenty minutes to discuss the questions of the peasantry?

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

There are 23 other Members to speak.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herat)

I know. There should be not 23 but at least a hundred, because one hundred Members represent rural areas, the peasantry, the backbone of this country. Due to the maladministration of this Government and Government servants, every single Member has got a grievance and the only way he can air his grievance is by doing it in this House. Otherwise, these people would have no chance of getting redress.

Four months ago, I aired my grievances and made representations to the Minister but no action has been taken up to date. What else can we do but to air our grievances in this House? If we do not have a chance of doing it on the Floor of this House today, where else can we voice our dissatisfaction with what is happening in this country?

As I was saying, every irrigation project has been stopped in the Nikaweratiya electorate after 1956. I challenge the Minister to deny that. The Mi-oya Diversion Scheme was in my electorate in 1956. It is now in the Yapahuwa electorate. I was the Member—

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Now completed.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herat)

I beg your pardon. I take credit—at least the people of Tabbowa and Nawagattegama take credit for it; we crept through the jungles and made it possible. We had not a drop of water to wash ourselves with. After eating we had to clean our hands on the grass. You go to Tabbowa often. When you go to Tabbowa, ask the people whether this is true or not. This diversion scheme can come to the people of Tabbowa.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

[කේ. හේරත් මය.]

Our plan was to get this diversion of Mi-oya to come to Tabbowa and from Tabbowa to the sea. But it has come only to Mahananeriya. That area was represented by an Acting Minister of Lands. As such I am surprised that he was not able to provide these irrigation facilities.

I appeal to the Minister to look into the question of the Mi-oya diversion and see that it does not stop at Mahananeriya but goes right up to Tabbowa.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

May I disturb the hon. Member? What we are trying to do is not to divert it as such but to build a dam across the river Mi-oya either at Hiripitiya or somewhere lower down and have a reservoir. That is the plan which is now with the Irrigation Department. This diversion has nothing to do with the question of water supply, it is only with regard to the rainfall.

We want to hold the flood waters of the Mi-oya by building a reservoir across. We have not abandoned the project.

කේ. හේරත් මය.

(කිරු. කේ. හේරත්)

(Mr. K. Herat)

I am very happy to hear that.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We have given priority to the Rajangana Scheme. This will develop all the land right up to the sea, and it covers many electorates.

සභාපතිතුමා

(චුක්කිරාඡනර්)

(The Chairman)

Order, please! The Sitting is suspended for one hour. On resumption at 2 o'clock, Mr. Speaker will take the Chair.

ඊට අනුකූලව රැස්වීම තාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදීත් අ. හ. 2 ට කටයුතුකරමයේ මූලාසනය රැස්වීමෙන් තුවන පවත්වන ලදී.

කේ. හේරත් මය.

(කිරු. කේ. හේරත්)

(Mr. K. Herat)

Just before we adjourn for lunch, I was on the question of the Mi-oya Diversion Scheme when I gave way to the Hon. Minister of Land, Irrigation and Power, and I was happy to hear the Hon. Minister state that the Mi-oya Diversion Scheme has not been abandoned.

I would ask the Hon. Minister to give the matter his personal attention as the Mi-oya goes through an area where he is well known and respected, whatever the people's views on other matters may be. He is held in affection by them and they know that he will stand by them. I would, therefore, appeal to the Hon. Minister to continue with Mi-oya Diversion Scheme and to give the matter his personal attention. It will not only bring water to Tabbowa but also to the surrounding villages, backward areas.

There is another matter I want to raise. About a year ago a sum of Rs. 2½ lakhs was proposed to be spent by the Irrigation Department on the restoration of the Yakadapotha tank in Devamedihathpathuwa in the Kurunegala District. This sum of money has already been spent. I now understand that this scheme has been abandoned, that the tank will not be restored.

I would ask the Hon. Minister to find out why money was spent on a project without first ascertaining whether it was feasible or not. If it is now the position that the project is not feasible, I say that the officer who recommended the feasibility of the project in the first instance should be surcharged. I say that the Yakadapotha tank in Devamedihathpathuwa is about the only major irrigation scheme in that area. It was started after a lot of hard work on the part of a former hon. Member

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සභාව

of this House, Mr. Ivan Dassanayake. After he ceased to be a Member of this House, that scheme appears to have died a natural death. Surely schemes are not started merely because they are requested by Members of this House and then abandoned when they cease to be Members. The question is whether the Government has a plan or a programme and whether it undertakes schemes after careful consideration and thought.

I say that the question of the Yakadapotha tank should be reviewed and, if any mistake has been committed, the officer responsible should be punished.

It is not my intention to talk at length, but before I conclude I would like to tell the Hon. Minister of Land, Irrigation and Power that in the area called Anamaduwa, which both he and I know, there is any amount of timber. Timber is available in that area but what we need is power. If we could only get the necessary power I feel that we can set up a few well equipped carpentry schools where the boys of the area could be given a good training in carpentry work. As I said before, there are hundreds of S. S. C. qualified youths who are unemployed today. It would be a very good thing if we can devise a scheme of this type for that area whereby we can give a training in carpentry work. I commend this idea to the Hon. Minister and would request him to open up carpentry schools at Anamaduwa and consider the establishment of power looms at Nikaweratiya.

Furthermore, it is very strange that some of these Government servants pay little or no heed at all to what is stated on the Floor of this House. In 1948, I moved a Motion in this House to have a crop insurance scheme and it was unanimously accepted by the House. I waited to see if this scheme—it was mooted in 1948—would be implemented in 1951, 1952 and so on, but nothing came out of it. Somewhere in 1957, it had entered the minds of the heads of this department that

they must go to Japan—the land of cherry blossom—to find out the details of such a scheme of crop insurance which they felt was necessary for Ceylon. If they had only read the HANSARD of 1948, it would have saved them all this expenditure in having to go to Japan. Are people going abroad for reasons like this? I mooted this scheme in 1948 in this House and the common courtesy of that department should have been to have asked me for my views on this subject of crop insurance. But nothing of that sort; they went to Japan and they hope now to implement to crop insurance scheme. I hope they have come back with sufficient data from Japan.

As far as this crop insurance scheme being implemented here. I must tell you that they have very little knowledge of the conditions under which the peasants are working and what their needs are. They must contact people who are conversant with the needs of the peasantry, people who know what is required by the people of the dry zone. These are the people that they should contact but they feel that unless they go to a foreign country they can never have bright ideas. I tell you that there are bright ideas in the heads of the village people and if they would only discuss these matters with the villagers or, better still, with the older people in the villages they will be able to find out all that but they feel that they should go abroad to get such ideas and that whatever is brought from abroad must be accepted as good.

This august Assembly accepted the idea of a crop insurance scheme in 1948 unanimously, but these officials wanted to go abroad to ascertain details of this scheme even without consulting this House or the mover of the Motion. I say, it is an insult to this House. I ask, is this the type of service that we are getting from the public servants of today? I am sorry to say that. They think that only those in the Civil Service and those who have been in Government Service for a

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. හේරත් මයා.]

number of years know these things. Let me assure hon. Members of this House that poor cultivators like us, people who use the plough, also have common sense and understanding and that they too can give very useful suggestions, but these officials do not want to seek our views or understand our views.

Sir, it is not my intention to deal at length with this Ministry except to mention one more small item, and that is the question of land development in the jungle areas. Today, land development in the jungle areas, specially in Nikaweratiya, cannot be done unless a man can protect his crops and the one way of protecting his crops, may be against wild boar or monkeys, is to have a gun. What strikes me as most unfair is that villager A who has the same qualifications as B to possess a gun is not issued a gun. B is issued a gun because he is a cultivator and has to protect his crops, but A is not issued a gun although he too is a cultivator and has to protect his crops. There is no explanation as to how the official concerned found out that B is a fit and proper person to use a gun and that A is not. The only criterion in the issue of a gun licence appears to be how much A can give the Grama Sevaka or the official concerned. A number of people have come to me who have not been issued guns people who actually need guns and who are of good character. The authorities appear to think that if there are one or two guns in the village they are sufficient to protect the crops of the whole village. That is an excuse trotted out by the police also.

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා. (ඉඩම්, වාට්මාදේ හා විදුලි බලය පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ඩී. ඊ. ඉ. කරුණාරත්න—කාணி, තීර්ථ පාසන, මින්නිසා අමෙස්සරින් පාරාලුමන් හක් කාරියතරිසි)

(Mr. V. T. G. Karunaratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Land, Irrigation and Power)

Sir, this particular question of the issue of gun licences comes under the Home Ministry.

කේ. හේරත් මයා.

(තිரு. ජේ. හේරත්)

(Mr. Herat)

I am on the question of land development.

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.

(තිரு. ඩී. ඊ. ඉ. කරුණාරත්න)

(Mr. V. T. G. Karunaratne)

Just now the hon. Member was speaking about the issue of gun permits.

කේ. හේරත් මයා.

(තිரு. ජේ. හේරත්)

(Mr. Herat)

As there appears to be no co-ordination either among the Ministries or in the Cabinet, I think, we can go on to discuss these questions. My humble submission is that any villager should be entitled to a permit to purchase a gun if he bears a good character and if he has not been found guilty of a criminal offence in a court of law. I would appeal to the Hon. Minister of Home Affairs or any other Minister concerned to send out directions that these people be given permits more liberally so that they can protect their crops. These poor people do not have guns, that is one of the main reasons why they are unable to protect their crops.

The Government does not give assistance to these people to protect their crops against monkeys. You give attention to the Deduru herd but not so much attention to the Deduru Oya people. You give assistance to drive away the Deduru herd to Wilpattu but you do not pay compensation to these people whose crops are damaged by the Deduru herd. These people have to become destitute to claim compensation.

The problems of the Dry Zone and the Dry Zone peasantry cannot be solved by piecemeal methods. I would appeal to the hon. Parliamentary Secretary to get his Ministry and the Cabinet to appoint a Dry Zone Peasantry Commission on the same lines of the Kandyan Peasantry Commission, because it is only through such a commission and the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

co-ordination of the views of various people that we can solve the needs of the Dry Zone peasantry which is the backbone of our country.

දුන්නාට ඔහුට තමන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය හැඩ ගස්වා ගන්න බැහැ. ඒ නිසා මේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය වහාම වෙනස් කරන්න ඕනැ.

සුමනපාල දහනායක මයා. (දෙනියාය)
(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க—தெனியாய)
(Mr. Sumanapala Dahanayake—Deni-
yaya)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන සන්තෝෂ වෙනවා. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ රජය අනුගමනය කරන ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය අපි විවේචනය කර තිබෙනවා. අද රජයේ තිබෙන ඉඩම් බෙදා දීමේ ප්‍රතිපත්තිය වහාම වෙනස් කළ යුතුව තිබෙන බව මා පළමුවෙන්ම කියන්න කැමතියි. අද රජයේ ඉඩම් දීම ක්‍රම කීපයකටම කරනවා. විශේෂයෙන්ම අපේ පළාත්වල, ගම් පළල් කිරීම යටතේ ඉඩම් බෙදා දෙනවා, උස් බිම් ජනපද යටතේ ඉඩම් බෙදා දෙනවා, ඒ සමගම සමහර අයට වාසස්ථාන තනා ගැනීමටත් ඉඩම් බෙදා දෙනවා. තවත් සමහර පළාත්වල ආදායම් බදු ගෙවන ලොකු සල්ලිකාරයින්ට මධ්‍යම පංතික ක්‍රමයට ඉඩම් බෙදා දෙනවා. නමුත් මේ ඉඩම් බෙදීමේ ක්‍රමය සුදුසු නැත කියා අපි කියනවා. මක්නිසාද කියනවා නම්, සමාජවාදය කරා මේ රට ගෙන යෑමට සූදානම් වන මේ වැනි අවස්ථාවක ඉඩම් බෙදීමේ ක්‍රමයේ පංති ක්‍රමයක් ඇති වීම නුසුදුසු නිසයි.

අ. හා. 2.15

දැන් තිබෙන ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය අනුව පංති ක්‍රමයක් අනුව කටයුතු කෙරෙන නිසා, මේ ඉඩම් බෙදීමේ ප්‍රතිපත්තිය වහාම තවත්වා පංති බෙදයක් නැති සමාජවාදී ක්‍රමයකට කාටත් එක හා සමාන ක්‍රමයකට ඉඩම් දීමේ ක්‍රමයක් වහාම ඇති කරන්නට ඕනැ. අද විශේෂයෙන් අපේ පළාත්වල සමහර අයට ඉඩම් ප්‍රශ්නය උග්‍ර වී තිබෙන්නේ ඇයි කියා අපි දන්නවා. සමහර අයට ඉඩම් කච්චේරි තබා ඉඩම් දෙන්නේ වාසස්ථාන සඳහා පමණයි. ඒ සඳහා ඉඩමක් අක්කර ¼ ක් නැත්නම් ½ ක් දුන්නත් අවුරුද්දක් යන්නට පෙර ඒ අය තවත් ඉඩමක් ඉල්ලා සිටිනවා. මක්නිසාද කියනවා නම්, ගෙයක් සාදා ගැනීමට ඉඩමක්

ඉතා ඉක්මනින් ඉඩම් ආඥාපනත සංශෝධනය කරන්න කටයුතු කරනවාය, ඒ නීති කෙටුම්පත කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් සලකා බලා ඉක්මනින් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවාය, කියා ඉඩම් කොමසාරිස්වරයාගේ පාලන වාර්තාවේ නම් සඳහන් වී තිබෙනවා. ඇමතිතුමා මෙතැන නැති නිසා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරනවා, ප්‍රථමත් තරම් ඉක්මනින් එය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර, මේ පණත නීති ගත කරන්නට කටයුතු කරන්නය කියා.

ඉඩම් කච්චේරි පවත්වා, ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමය යටතේ අද දින සැහෙන ප්‍රමාදයක් පවතිනවා. සමහර අවස්ථාවල ඉල්ලුම්පත්‍ර කැඳවා මාස හය හත පමා වෙනවා. ඉඩම් දෙන්නෙ නැතිව. තවත් සමහර අවස්ථාවලදී ඉඩම් කච්චේරි පවත්වා ඉඩම් බෙදා දීමට සුදුස්සන් වශයෙන් තෝරා ගත් කට්ටිකරුවන්ට ඒ ඉඩම් කැලී භාර දීමට හත් අට මාසයක් ගත වෙනවා. එවැනි එක කතාගාටුදායක අවස්ථාවක් මට මතකයි. දෙනියාය ආසනයේ මොරවක් කෝරළයේ වැලිව ගම්මුලාදැනි කොට්ඨාශයේ ඉඩම් කච්චේරියක් පැවැත්තුව. පදිංචියට නිවාස නැති විශාල ජනකායක් සිටින ඒ ප්‍රදේශයේ අපගේ බලවත් ඉල්ලීම පිට ඉඩම් කච්චේරියක් පැවැත්වූ නමුත් එහි ප්‍රතිඵල තවම ලැබුණේ නැහැ. ඉඩම් කච්චේරිය පවත්වා දැන් අවුරුදු දෙකකටත් වැඩියි. ඒ අනුව කී දෙනකුට ඉඩම් ලැබෙනවාද, ඒ ඉඩම් කච්චේරියට මොකද වුණේ, කියා දැනගත්ට අපට කිසිම විධියක් නැහැ. ඊට හේතුව ඒ ඉඩම් කච්චේරිය පැවැත්වූ නිලධාරියා අම්පාරේ ප්‍රදේශයට මාරු වී ගොස් තිබීමයි. ඔහු මාරු වී යද්දී මේ ඉඩම් කච්චේරිය පිළිබඳ ලියකියවිලි ගෙන ගොස් තිබෙනවා. මාතර දිසාපතිතුමාත් මේ සම්බන්ධව ලියුම් රාශියක් ලියා මහන්සි ගත්ත, ලියකියවිලි ගෙන්වාගෙන මේ කටයුත්ත අවසානයක් කරන්න. එහෙත් අද වන තුරු ප්‍රථමත් කමක් ලැබී නැහැ, ඒ ලියකියවිලි ගෙන්වා ගන්න. මේ අන්දමට කටයුතු කරන නිලධාරීන්ට දෙපාර්තමේන්තුව දෙන දඩුවම ඉඩම් කොමසාරිස් දෙපාර්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[සුමනපාල දහනායක මය.]

මේත්තුවේ එක තැනක, දෙපොළක පමණක් නොවෙයි මේ විධියේ වැරදි කෙරෙන්නේ; සෑම තැනකම සිදු වෙනවා. එහෙත් ඔවුන්ට විරුද්ධ විනයානුකූලව කිසිවක් කරන්නේ නැහැ. මේ ඉඩම් කවිචේරිය පවත්වා දැන් අවුරුදු දෙකකටත් වැඩියි. මේ පිළිබඳව ඇමතිතුමාටත් දැනුම් දුන්න. එහෙත් මේ ඉඩම් කවිචේරිය තව මත් නිත්‍යානුකූල එකක් හැටියට පිළිගන්නවාද, නැති නම් එය අවලංගු කර වෙනත් ඉඩම් කවිචේරියක් ඒ පළාතට පවත්වන්නවාද, එසේ නැත්නම් කලින් පැවැත්වූ ඉඩම් කවිචේරියේ ප්‍රතිඵල නිකුත් කරන්නවාද යන කරුණු අපට කිසිවකුගෙන් දැනගත්තට ප්‍රථමත් කමක් නැහැ. ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා කරුණු පරීක්ෂා කර බැලුවාට මදි. අපි ඉල්ලා සිටිනවා, ඉඩම් කවිචේරි පවත්වන්නවාත් සමගම හැකි තරම් ඉක්මනින් සුදුස්සන් හැටියට තේරෙන කවිච් කරුවන්ට ඉඩම්වල අයිතිය භාර දෙන්න හැකි වන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් වහාම සකස් කරන්න කියා.

අනික් කාරණය, මගේ පළාතේ විශාල වශයෙන් උස්බිම් ජනපද ආරම්භ කර තිබෙනවා. මා මීට කලින් කියා තිබෙන පරිදි ඉඩම් ඇමතිතුමා ආරම්භ කළ ව්‍යාපාර වලින් ඉතාමත් සාර්ථක වුණු ව්‍යාපාරයක් තමයි, මේ උස්බිම් ජනපද ව්‍යාපාරය. එය ඉදිරියටත් සාර්ථක වන බව අපට පෙනී යන නමුත් ඒ ව්‍යාපාරවල අඩුපාඩු රාශියක් පවතින බව විශේෂයෙන් ඇමතිතුමා මේ ස්ථානයේ සිටින නිසා මතක් කරන්නට ඕනැ. සභාපතිතුමනි, මෙම ජනපදවල අද පදිංචිව සිටින්නේ, දෙනියාය ප්‍රදේශයේ නැත්නම් ඒ ජනපද පිහිටි පළාත්වල ජනයා පමණක් නොවෙයි. ඉතා ඈත ප්‍රදේශවලින් තෝරාගත් කවිච්කරුවන් විශාල පිරිසක් මේ ජනපදවල පදිංචිව සිටිනවා. ඔවුන්ගේ ඕනෑම එපාකම් ඉෂ්ට කර ගැනීමට අවශ්‍ය සෑප පහසුකම් මේ ජනපදවල නොතිබුණොත් මා හිතන්නේ නැහැ, ජනපදවල පදිංචි අයට හරියාකාර ඔවුන්ගේ ජීවිකාව කරගෙන යන්නට ප්‍රථමත් වෙයි කියා. සමහර කවිච්කරුවන් මේ ජනපදවලට ඇවිත් සිටින්නේ, තම ගම්වල තමන්ට අයිතිව තිබුණු සුළු ඉඩම් කොටස් හා ගෙවල් දොරවල් ආදිය අත්හැර දමා ස්ථිර පදිංචියටයි. එවැනි අවස්ථාවක ඔවුන්ට සාමාන්‍ය පුරවැසියන් හැටියට ඔවුන්ගේ

ජීවිකාව ගෙන යන්නට ප්‍රථමත් කමක් නැත් නම්, ජනපද ඇති කිරීමෙන්—ජනපදවලින් කොතරම් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගැනීමට ප්‍රථමත් වුණත්—මා හිතනවා, ආණ්ඩුව ඔවුන්ට කරන්නේ ආසාධාරණයක් ය කියා.

මේ දැරංගල, කලුබෝවිටියන, ඊදමුකින, දංගල ආදී ජනපදවල තවත් වැඩ රාශියක් කරන්නට තිබෙනවා. සමහර ජනපදවල නිවාස තැනීමට තවමත් වැඩ ආරම්භ කර නැහැ. මේ කවිච්කරුවන් පදිංචි වී දැන් අවුරුදු තුන හතරක් වෙනවා. ස්ථිර නිවාස සාදා දෙන පොරොන්දුව පිට ආණ්ඩුවෙන් සාදා දුන් තාවකාලික මඩුවලයි මේ කවිච් කරුවන් පදිංචි වුණේ. නමුත් මේ දක්වා ඒ ජනපදවාසීන්ට ස්ථිර නිවාස සාදා නොදීම නිසා ඒ අයට කරදර මහත් රාශියකට මුහුණපාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මක් නිසාද, අපේ ප්‍රදේශය අධික වශයෙන් වර්ෂාපතනය තිබෙන ප්‍රදේශයක්. ඒ නිසා තාවකාලික සෙවිලිවලින් වැඩි කලක් ප්‍රයෝජන ගන්න බැහැ. එබැවින් මා විශේෂයෙන්ම ඇමතිතුමාට මක් කර සිටින්නේ හැකි තරම් ඉක්මණින් මේ ජනපදවාසීන්ට ස්ථිර නිවාස ලබා දෙන ලෙසයි. මේ අයට නිවාස සාදා දෙන්න ඉදිරි මුදල් වර්ෂය තුළ මුදල් වෙන් කර තැන කියා මට ආරංචියි. එහෙම නම්, ඉදිරි මුදල් වර්ෂය තුළ මුදල් වෙන් කර නැත්නම්, මේ ජනපදවාසීන් වාසය කරන්නේ කොයි බද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් දැන ගන්නට සතුටුයි.

එපමණක් නොවෙයි. සාමාන්‍යයෙන් ජනපද පිහිටුවීමේදී සෞඛ්‍ය පහසුකම් ඇති කර දෙනවා. මේ උස්බිම් ජනපදවලටත් ආරෝග්‍යශාලාවක් ලබා දෙන්න ය කියා මා නොයෙක් විට ඉල්ලා සිටියා. ඇමතිතුමා ආරම්භ කළ අනික් ජනපදවල නම් ආරෝග්‍යශාලා පහසුකම් තිබෙනවා. නමුත් මේ උස්බිම් ජනපදවලට ආරෝග්‍යශාලා පහසුකම් නැහැ. 1962 වර්ෂයේදීත් මේ ජනපදවලට ආරෝග්‍යශාලාවක් ලබාදෙන්න ය කියා මා ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මගින් අවසර දෙනවා නම්, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මගින් නඩත්තු කරනවා නම්, ආරෝග්‍යශාලාවක් පිහිටුවීමට සූදානම් ය කියා එදා ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව කියා සිටියා. සෞඛ්‍ය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

දෙපාර්තමේන්තුවේ අවසරය ගන්නා මාස 10 ක් 12 ක් පමණ ගත වුණා. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හෝ ඉඩම් කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හෝ ආරෝග්‍යශාලාවක් ඇති කර නවා නම් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව එය නඩත්තු කරන්නා සුදුනම්‍ය කියා දැන් දන්වා තිබෙනවා. නමුත් දැන් ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව කියනවා මුදල් නැති නිසා ආරෝග්‍යශාලාවක් සෑදා දෙන්න බැරිය කියා. ඒ නිසා ගරු ඇමති තුමා පිළිතුරු දෙන අවස්ථාවේදී මේ සම්බන්ධයෙන් සඞ්ථ ප්‍රකාශයක් කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ජනපදවල සුදුසු මධ්‍යස්ථානයක ආරෝග්‍ය ශාලාවක් පිහිටුවනවාද, එහෙම නැත්නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇමතිතුමා ගන්න අද හස් කරන්නෙ කුමන පියවරක්ද කියා මා දැනගන්නට සතුටුයි.

ඒ සමගම මේ ජනපද නිලධාරීන් ගැනත් කියන්නට ඕනෑ. මා මීට පෙරත් කීප අවස්ථාවකදීම මේ ගැන කරුණු පෙන්වා දී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ගරු ඇමති තුමාත් කරුණු පෙන්වා දී තිබෙනවා. අද මේ ජනපද ඉතාම සාර්ථක අන්දමින් ගෙන යන්නට පුළුවන් කම තිබෙනවා. නමුත් මේ නිලධාරීන්ගෙන් විශාල කරදර ඇති වෙනවා. මේ උස්බිම්වල වගා කර තිබෙන්නෙ තේයි. දැන් ඒ ඉඩම්වලින් පලදාව ලැබෙනවා. ඒ නිසා තවදුරටත් මේ ජනපද නිලධාරීන් ඒවායේ තබාගත යුතුය කියා මා කිසිසේත් සිතන්නෙ නැහැ. අද ඒ ජනපදවල වැරදි වැඩ වෙනවා නම්, දුෂ්‍ය වැඩ වෙනවා නම්, ඒ සියල්ලම වන්නේ මේ නිලධාරීන් නිසා බව මා කියන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම මේ නිලධාරීන් සඳහා දෙපාර්තමේන්තුවත් සැහෙන මුදලක් වියදම් කරනවා. ඉඩම් වැවීම ආරම්භ කරන අවස්ථාවේදී මේ නිලධාරීන්ට කරන්ට සැහෙන වැඩ කොටසක් තිබුණා. නමුත් දැන් මේ ඉඩම්වලින් පලදාව ලැබෙනවා. ඒ වාගේම මේ ඉඩම් සම්පූර්ණයෙන්ම මාතර දිසාපති කාර්යාලය මගින් බලා ගන්නවා. ඒ නිසා දැන් මේ ජනපද නිලධාරීන්ට කිසිම වැඩක් නැහැ. දැන් කිසිම වැඩක් නැතිවයි ඔවුන්ට පඩි ගෙවන්නෙ. ඒ නිසා මේ ජනපද තවත් සාර්ථක කර ගැනීමට, මාතර දිසාපති තුමා සමග එකඟත්වයකට පැමිණ

පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් මේ ජනපද නිලධාරීන් ඒවායින් ඉවත් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. දැන් දැරංගල වැනි ජනපදවලින් සම්පූර්ණයෙන්ම ආදායම ලැබෙනවා. ඒවායේ නිලධාරීන්ට කරන්න තවත් අලුත් වැඩ නැහැ. ඒ වැඩ කරන්න ජනපදවල සිටින ඕවර්සියර්වරුන්ට පුළුවනි. ජනපදවාසීන්ට කරදර සිදු වන්නෙ ජනපද නිලධාරීන් නිසා බව නැවතත් මතක් කරන්න ඕනෑ. අද ජනපදවාසීන් සමහර දෙනාගෙ ඉඩම් අවලංගු කිරීම වැනි වැඩ කෙරෙන්නෙත් එම නිලධාරීන්ට අවශ්‍ය විධියට ඒ අයගෙ ඕනෑ එපාකම්වල හැටියට ජනපදවාසීන් කටයුතු නොකරන විටයි. එසේ සිදු වූ අවස්ථා කීපයක් ගැන මා දන්නවා. ජනපද නිලධාරීන් සහ ජනපදවාසීන් අතර ඇති අමනාපකම් නිසා ජනපදවාසීන් කීප දෙනෙකුගෙ ඉඩම් කැන්සල් වී ගියා. මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිපත්තියක් ඇති වැඩ පිළිවෙළක් ගරු ඇමතිතුමා ඉක්මනින් ක්‍රියාවෙ යොදවනු ඇති කියා මා විශ්වාස කරනවා.

ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්නවා ඇති, උස්බිම් ජනපද සඳහා රජයෙන් යම්කිසි මුදලක් වැය කළොත් අවුරුදු කීපයක් තුළදී ඒ මුල් මුදලම රජයට ලැබෙන බව. අද “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රයේ ඉඩම් කොමසාරිස්ගේ ප්‍රකාශයක් පළවී තිබෙනවා. එහි සඳහන් වෙතම එක කට්ටිකරුවකු ගෙන් අවුරුද්දකට රුපියල් 700 ක ආදායමක් ලැබෙන බව. ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනත යටතේ අක්කරය දෙක ඉඩම් ලබා ගත් අය විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. නමුත් එම ඉඩම් බොහොමයක් නිසරු වී තිබෙන බව පේනවා. ඒවායේ සඞ්ථ වැවිලි ඇත්තෙ නැහැ. ජනපදවලට දෙන අන්දමට නොව සුළු වශයෙන් හෝ එවැනි ඉඩම් වගාවට ආධාර දුන්නොත් ඒවායින් විශාල ආදායමක් ලබා ගන්න පුළුවන් වේවි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹා ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගම් පළල් කිරීම යටතේ ලැබුණු ඉඩම්ද?

සුමනපාල දහනායක මයා.

(ති. ශුංආනපාලා දහනායක)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

ඔව්, මීට අවුරුදු දෙක තුනකට පෙර අක්කරයෙ කොටස්වලට ආධාර දීමට කටයුතු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සභාව

[සුමනසාරී දහනායක මයා.]

කළා. පසුගිය අවුරුදු දෙක තුළ සල්ලි තැනි
කම නිසා ඒ සම්බන්ධව සැහෙන යමක්
කෙරි නැහැ. ජනපදවලට දෙන ආධාර පිළි
වෙළටම ආධාර නුදුන්නත් ඊට අඩු
තරමින් වුණත් සුදුසු පරිදි මේවට ආධාර
දෙන්න පුළුවනි. තේ පැළ දෙන්න
පුළුවනි; පොහොර සපයන්න පුළුවනි,
පස ආරක්ෂා කිරීමට ආධාර දෙන්න
පුළුවනි.

අ. භා. 2.30

ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ පොළවල් කීපයක් ඒ පළාතෙ නියෝගව මා දැනගන්න කැමතියි, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ කම්කරුවන් සම්බන්ධව රජය ගන්න ප්‍රතිපත්තිය, ක්‍රියා මාර්ගය, කුමක්ද කියා. අද විශේෂයෙන්ම දැරංගල, ඊදඹුකින, කළුබෝවිටියන යනාදී තැන්වල වැඩ කරන ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් කම්කරුවන් රාශියක් අනියම් සේවකයන් හැටියට වැඩ කරනව. ගරු ඇමතිතුමාටත්, ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමාටත් දන්වා යවා තිබෙනව, හය මසකට වඩා කල් සේවය කර ඇති එවැනි අනියම් සේවකයින් ස්ථිර තත්ත්වයකට පමුණුවා දෙන්නය කියා. නමුත් ඒ සම්බන්ධයෙන් තවම කිසි දෙයක් දැනගන්න නැහැ. අවුරුදු දෙක, තුන අනියම් අය හැටියට වැඩ කර ඇති කම්රුවන් සිටිනව. හය මසකට වැඩි කලක් අනියම් ලෙස සේවය කළ අය ස්ථිර තත්ත්වයට පත් විය යුතුය කියා භාණ්ඩාගාර චක්‍ර ලේඛනයකින් කියවෙනවා. මේ තැන්වල හය මාසය තොවෙයි, අවුරුදු දෙක තුන වැඩ කළ අය සිටින නිසා ඔවුන් ස්ථිර තත්ත්වයට පත්කර දෙන හැටියට මා ඉල්ලනව.

ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ
ජාතික සේවා ව්‍යාපාරය යටතේ කෙරෙන
දේ ගැන ගරු ඇමතිතුමා පරීක්ෂාකාරීව
සිටිනවා නම් හොඳයි. ජාතික සේවා අංශ
යෙන් නෙලුවේ ආරම්භ කළ වැඩ පිළි
වෙළක් ගැන මා දන්නවා. නෙලුවේ පැල
වත්තේ සිට මොරවක දක්වා කැපීමට
පටන් ගත් පාරේ වැඩ කටයුතු දැන් අඩ
පණ වෙලා තියෙනවා, හුඟක් දුරට, ඒ නිසා
ජාතික සේවා අංශය ගැන මට වඩා සැල

කිලිමත් විය යුතුය කියා මා කල්පනා කරනවා. මාලත් අත්දැකීම් වලින් මට බොහෝ දේවල් කියන්න පුළුවනි. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ නෙලුව කඳවුරේ කෙරුණු සමහර වැඩ කොටස් සඳහා දෙපාර්තමේන්තුව ආස්ත මේන්තු කළ මුදලට වඩා විශාල මුදලක් වැය කර තිබෙනවා. ශ්‍රමදාන ක්‍රමයටත් වැඩ කළාට පස්සෙ ආණ්ඩුවෙන් වැය විය යුතුව තිබුණේ ආස්තමේන්තු කළාට වඩා අඩු මුදලක් විය යුතුයි. එහෙත් වැඩ මුදලක් වැය කර තිබෙනවා.

ଗୁ. ଛ. ପି. ୧ ଛେ'ର,

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

අපි ගෙව්වේ තැත්තම් හරි තොවු.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

මා කී දේ ගරු ඇමතිතුමාට තේරුණේ
නැහැ වෙන්න ඕනැ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. අභ්‍යන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்—உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. T. B. Tennekoon—Parliamentary Secretary to the Minister of Internal and External Trade and Supply)

ඒ නිසා කරුණු කරල තේරෙන විධියට කියන්න.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

පාර කැපීම සඳහා ඇස්තමේන්තු කළ මුදලට වඩා ලොකු මුදලක් වියදම් වුණා, ශ්‍රමදානයෙන් වැඩ කළාට පස්සෙ. විශාල මුදලක් වැය කොට කරවා ගත යුතුව තිබුණු වැඩ ප්‍රමාණයක් ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරය යටතේ නොමිලයේ කරවා ගන්න පුළුවන් වුණා. එහෙම තියෙද්දීත් ඇස්තමේන්තු කළාට වඩා විශාල මුදලක් මේ කැපීම සඳහා වියදම් වුණා. ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් මා පාර්ලිමේන්තුවේදීම ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ ප්‍රශ්නයට නිසි පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. සත්‍ය කරුණු යටපත් කළා වගෙයි මට දැනෙන්නෙ මේ තරම් විශාල මුදලක් වැය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කරන්න සිද්ධ වුණා නම් සිද්ධ වුණේ සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව අනුගමනය කළ වැඩ පිළිවෙළ වැරදි නිසයි.

ජාතික සේවා අංශය පාලනය කරන ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ වැරදි වැඩ පිළිවෙළවල් නිසා වියදම් පක්ෂය වැඩි වුණා. එසේ සිදු වූ අවස්ථා කීපයක් පෙන්වන්න පුළුවනි. කලුබෝවිටියන කඳු වුරේ කෑම උයන්න ගන්න දර වික එ අව ටින් ලබා ගන්න පුළුවනි. එහෙත් එතන රාජකාරියට එවනු ලබ සිටි ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියා දර හොයා ගෙන එන්නෙයි කියලා ලොරියක් පිටත් කර යාවිට පැලවත්තෙ ඉඳලා හැතැප්ම සිය ගණනක් ඇතටයි. ලිපේ දාන්න ගන්න දර වික හොයා ගන්නෙ හැතැප්ම සිය ගණන් ඇත ගිහිල්ල නම් නිසියාකාර වැඩ පිළිවෙළක් නොතිබුණු බවයි පෙනෙන්නෙ. ජාතික සේවා කඳවුර භාරව හිටපු ඒ නිලධාරියාට ලැබුණු පඩියට අමතරව ඔහුට ජීප් රථයකින් යන්න එන්නත් දී තිබුණා. ඒ හැම දෙයක්ම නිසා වෙන්න පුළුවනි විශාල මුදලක් වැය කරන්න සිදු වුණේ. ඒ කිසිම දෙයකින් කඳවුරේ වැඩට සේවයක් වුණේ නැහැ. ඔය කඳවුරේ වැඩට සහභාගි වූ අය අතර කිට්ටුව පහත ප්‍රදේශ වලින් පැමිණි අයත් සිටියා. කිට්ටුව තිබෙන ගම්වල වැසියෝ මේ වැඩවලට සහ භාගි වුණා. ඒ අයගෙ සේවය ලබා ගැනීමට විශේෂයෙන් කටයුතු කළේ පළාතේ දිසා පතිතුමා සහ ග්‍රාම සංවර්ධන නිලධාරියා ඇතුළු පිරිසයි. එහෙත් ඔය තරම් විශාල මුදලක් වැය වුණේ අර කොළඹින් පිටත් කළ නිලධාරියාගේ වැරදි වැඩ නිසයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

දැන් පළාතෙ දිසාපතිතුමාට භාර දීල තියෙනව, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවට නොවෙයි.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

මුලදී බලාපොරොත්තු වුණු ප්‍රමාණයට වඩා වැඩියෙන් වියදම් වෙන්න හේතු වූ කාරණා ගැනයි මා කියා සිටියේ. ඒ නිසා

ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටින්නේ ජාතික සේවා අංශය ගැන දැනට වඩා පරීක්ෂාකාරී වන ලෙසයි. එහෙම නොකළොත් අප වියදම් කරන්න බලාපොරොත්තු වන මුදලට වඩා වියදමක් දරන්න සිද්ධ වේවි.

ඊළඟට ගරු ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන වැවිලි මණ්ඩලය ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු ඇමතිතුමා විසින් ආරම්භ කරන ලද දිස්ත්‍රික් ජනපද ව්‍යාපාරයෙන් සැහෙන ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙන නමුත් මහජනයාට ඒ ප්‍රතිඵල නිසි පරිදි ලබා ගන්නට බැරි වී තිබෙන්නේ වැවිලි මණ්ඩලයෙන් පාලනය වන දැරංගල කර්මාන්ත ශාලාව නිසයි. දැරංගල තේ කර්මාන්ත ශාලාව සම්බන්ධයෙනුත්, වැවිලි මණ්ඩලයෙන් එහි ඇති වී තිබෙන පාලනය සම්බන්ධයෙනුත් අවස්ථා කීපයකදීම මා මේ ගරු සභාවේදී සඳහන් කළ බව තමුත් නාත්සේට මතක ඇති. මේ වැවිලි මණ්ඩලයට කොතරම් කරුණු ඉදිරිපත් කළත් ඔවුන්ගේ හිතුවක්කාරකම් නිසා පිළිතුරු ලබා ගැනීමට බැහැ. ගරු ඇමතිතුමා යටතේ ඇති වැවිලි මණ්ඩලයෙන් පාලනය වන දැරංගල තේ කර්මාන්ත ශාලාව භාර දී තිබෙන්නේ වීරසිංහ නමැති පුද්ගලයකුටයි. වීරසිංහ කියන මේ පුද්ගලයා දැරංගල තේ කර්මාන්ත ශාලාවේ සුපිරිස් ටෙන්ඩර්ඩ් වශයෙන් පත් කරනු ලැබ තිබෙන්නේ පස්සා දොරින් බව කිව යුතුයි. ඔහු මේ තනතුර සඳහා සුදුසුකම්ක් ඇති පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. මේ කර්මාන්ත ශාලාව දැන් තිබෙන තත්ත්වයට ඇද වැටී තිබෙන්නේ මේ හේතුව නිසයි. වීරසිංහ නමැති මේ පුද්ගලයාගේ මේ පත්වීම් සම්බන්ධයෙනුත්, මිට කලින් ඔහු ලබා සිටි පත්වීම් සම්බන්ධයෙනුත් පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුවහොත් ඇත්ත වශයෙන්ම එම තනතුර දැරීමට ඔහු සුදුසු නැති බව ගරු ඇමතිතුමාට පෙනී යනවා ඇති.

මේ පුද්ගලයා මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ විශාල වාසනාවක් උදා කර ගත් තැනැත්තෙක්. දැනට අවුරුදු හතරකට, පහකට පමණ පෙර ඔහු මොරවක් කෝරළේට අවේ තේ පරීක්ෂකවරයකු හැටියටයි. ඊළඟට ජනපද ඉඩම් කට්ටි භාර නිලධාරී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

[සුමනපාල දහනායක මයා.]

යකු වශයෙන් රජයේ සේවයට බැඳී විශාල වැටුපක් ලබා ගැනීමට ඔහුට වාසනාවක් ලැබුණා. තේ පරීක්ෂකවරයකු වශයෙන් ඔහු එදා පැමිණියත් තේ කර්මාන්ත ශාලා වල වැඩ කිරීමට ඔහුට පුහුණුවක් තිබුණේ නැහැ. නමුත් දැරංගල තේ කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ කෙරී ගෙන යද්දී මේ විරසිංහ මහතාට දෙනියාය වත්තේ පෞද්ගලික තේ කර්මාන්ත ශාලාවක පුහුණුවක් ලබා දෙන බව අපට ආරංචි වුණා. එක පැත්තකින් ආණ්ඩුවේ කර්මාන්ත ශාලාවක් සදාගෙන යන අතර අනික් පැත්තෙන් ජනපද ඉඩම් කට්ටි භාර නිලධාරියා තේ කර්මාන්ත ශාලාවක පුහුණුවට ගියා. අපේ සැකය අත්ත එකයි. අත්තමේදී කර්මාන්ත ශාලාව සාදා නිම වන විට එහි පාලනය පැවරුණේ විරසිංහ මහතාටයි. මේ කර්මාන්ත ශාලාව ආරම්භ කරන ලද්දේ ඉතා උසස් පරමාපී ඇතිවයි. මෙය විවෘත කිරීම සඳහා ගරු ඇමතිතුමා පැමිණි දිනයේ ඒ ප්‍රදේශයේ ජනයා එතුමා පිළිගත්තේ දෙවියකු හැටි යටයි. තේ කර්මාන්ත ශාලාවක් නැතිවීම නිසා උස් බිම් ජනපදවල වවා තිබෙන තේ සඳහා නියම මිලක් ලබා ගන්නට නුපුළුවන් වූ හෙයින් ඒ ප්‍රදේශයේ මිනිසුන් හිටියේ ඉතාමත්ම අනාථ තත්ත්වයකයි. නමුත් මේ කර්මාන්ත ශාලාව නිසා ඔවුන්ගේ තේ සඳහා නියම මිලක් ලැබෙතැයි ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණා. එහෙත් දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? මොරවක් කෝරළේ තිබෙන අනික් සෑම තේ කර්මාන්ත ශාලාවකටම වඩා අඩු මිලකටයි, මේ කර්මාන්ත ශාලාව තේ මිලයට ගන්නේ. මේ තේ කමාන්ත ශාලාවේ පාලනයේ ඇති වරද නිසා මිස වෙන කිසිම හේතුවක් නිසා කොයිම අවස්ථාවකවත් තේ මිල පහත බැස්සේ නැති බව කියන්න කැමතියි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ළගදි දැරංගල පැක්ටරිය ගැන මාතර කවිවේරියේදී පරීක්ෂණයක් පැවැත් වුණා. මන්ත්‍රීතුමා ඒකට ගියාද?

සුමනපාල දහනායක මයා.

(කිරු. ඝාමනපාල තෙත්‍රායාඝ්‍ය)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

නැහැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

තේ දළ ගණන් ගැන මට වාර්තාවක් ලැබී තිබෙනව. 1963 ඔක්තෝබර් සිට මේ අවුරුද්දේ ජූලි වන තෙක් මිල ගණන් තියෙනව.

Derangala 20.5 cents (average)

Kotagala 20.5 cents (average)

Deniyaya 20.3 cents (average)

වුවමනා නම් මේ ගණන් විස්තර පසුව මන්ත්‍රීතුමාට දෙන්න පුළුවන්.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(කිරු. ඝාමනපාල තෙත්‍රායාඝ්‍ය)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

සති කීපයකට පෙර ඉරාක ප්‍රශ්නය උඩ තේ මිල පහළ බැස්සා. ඒ අවස්ථාව ගැනයි, ඔය කියන්නේ. ඒ තාවකාලිකව වූ දෙයක්. මේ තේ කමාන්ත ශාලාව කරන වෝදනාව නම් මෝරපු තේ දළ යවනවාය කීමයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

පැහිවිට කොළ දෙනවලු.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(කිරු. ඝාමනපාල තෙත්‍රායාඝ්‍ය)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

පැහිවිට කොළ දෙන්නේ නැති බව ඔප්පු කරන්න පුළුවන්. ඒ ගැන පරීක්ෂණ යක් පවත්වා බලන්න. දවසක් අපි උප දේශක කමිටුවට ගිය විටත් පෙන්නුව පැහිවිට කොළ තියෙන බව. පැහිවිට කොළ ආවෙ කොහෙන්ද කියා පරීක්ෂා කරන විට පෙනී ගියා, විරසිංහ විසින් වත්තේ වැඩ කරන කම්කරුවන් දෙදෙනකු ලවා පැහිවිට කොළ කඩවා ගෙනැවිත් තිබුණ බව, දළත් සමග කැවමි කර අපට පෙන්වීමට. ගරු ඇමතිතුමනි, මාතර හිටපු දිසාපතිතුමන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පිළිගත්ත, සමුපකාර සමිතිවලින් එකතු කරන දළ බව. මෙතන ඇමතිතුමාට නොතේරෙන ප්‍රශ්නයක් තියෙනව. සමුපකාර සමිති දළ එකතු කරනවට තේ කමිත්ත ශාලාවේ පාලක පක්ෂය කැමති නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

යහළුවන්ට තේ බණින්නෙ.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(ති.රු. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

යහළුවන්ගේ වැරදි හරිගස්ස ගන්න වුවමනා තිසයි, කියන්නෙ. සමුපකාර සමිති තේ කර්මන්ත ශාලාවට දළ සපයනව. නමුත් ජනපද නිලධාරීන් දළ එකතු කරනවටයි, තේ කමිත්ත ශාලාවේ පාලක පක්ෂය කැමති. මේ ජනපද නිලධාරීන්ට දළ එකතු කරන්න යුතුත්කමක් නැත, ඔවුන්ට ඒ සඳහා ඉඩ දෙන්නත් එපාය කියා අපි මිට කලින් කීප වතාවක්ම කියා තිබෙනව. ඒ ජනපද නිලධාරීන්ට තේ දළ රාත්තලකින් ගත කාලක් කොමිස් ලැබෙනව. ඒ ජනපද නිලධාරීන්ටත්, ඔවර් සියර්වරුන්ටත් දළ එකතු කිරීමේදී කොමිස් මුදලක් දීමට කිසිම යුතුකමක් නැහැ. ජන පද නිලධාරීන්, තේ කමිත්ත ශාලාවේ පාලක පක්ෂයත්, සමුපකාර සමිති නැති කිරීමට විශාල කඩාකප්පල්කාරී ව්‍යාපාර යක් ගෙන යනව. සමුපකාර සමිති මගින් දළ එකතු කිරීමෙන්, ජනපද නිලධාරීන්ට වත්, ඔවර් සියර්වරුන්ටත් ලැබුණු කොමිස් මුදල ලැබෙන්නෙ නැහැ. ලක්ෂ 14ක් වියදම් කර සෑදූ මේ තේ කමිත්ත ශාලාවෙන් තියම ප්‍රයෝජන නොලැබෙනව නම් තමුත්තාත්සෙට ඒ පළාතේ තියෙන හොඳ නමත් නැති වී යන බව මම කියන්න කැමතියි.

අ. හා. 2.45

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

කරුණාකර තිශ්ශබ්ද වන්න. දැන් සර් ඇල්බට් එෆ්. පීරිස් මන්ත්‍රීතුමා මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ශ්‍රීමත් ඇල්බට් ඇෆ්. පීරිස් මූලාසනාරූඪ විය.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(ති.රු. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමනි, මේ තේ කමිත්ත ශාලාවේ අයිතිය වැඩිලි මණ්ඩල යෙන් පිටතට ගෙන සමුපකාර සමිතිවලට භාර දෙන්නය කියා සමුපකාර සමිතිත්, අපිත් ගරු ඇමති තුමාගෙන් මිට කලින් ඉල්ලා සිටිය. අඩු ගණනේ හය මාසයක් වත් සමුපකාර සමිතිවලට මේ තේ කමිත්ත ශාලාව පාලනය කිරීමට ඉඩ දුන් නොත් මිට වඩා බොහොම හොඳින් මෙය ගෙන යන්නට පුළුවන්යයි ඔප්පු කරන්නට පුළුවන් බව මට හොඳමම විශ්වාසයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මම ඒක පරීක්ෂා කරන්න හොඳමම කැමතියි.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(ති.රු. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

වැඩියේ එපා, අත්හදා බැලීමක් වශයෙන් හය මාසයක් කල් දිල බලන්න. ඒ ඉල්ලීමට ගරු ඇමතිතුමා කැමති වීම ගැන මම බොහෝම සන්තෝෂයි. අද වැඩ කරගෙන යන පිළිවෙලට තේ කමිත්ත ශාලාව සම්පූර්ණයෙන් වැහෙන්න ඉඩ තියෙනව. දැනටමත් කළුබෝවිටියන සමුපකාර සමිතිය අවසරය ලබාගෙන පිට පැක්ටරියකටයි, දළ දෙන්නෙ. පිට පැක්ටරියකට දළ දිලා රාත්තලකට ගත 2ක්, 3ක් වැඩිපුර ලබා ගන්න ජනපද වාසින්ට පුළුවන්කම තියෙනව. ලබන මාසයේ සිට දැරංගල කමිත්ත ශාලාවට දළ නොදී පිට කමිත්ත ශාලාවලට දළ දීමේ අයිතිය අනිකුත් සමිතින් දිසාපතිතුමා මාගියෙන් ඉල්ලා තිබෙනව. ඒකට ඉඩ ලැබුණොත් කමිත්ත ශාලාවේ වැඩ කිරීමට බැරි වෙනව. මම හිතන්නෙ නැහැ, මොරවක් කෝරළේ සුළු තේ වතු හිමියන්ගේ හෝ වෙනත් කාගෙන් හෝ තේ දළ ගන්න පුළුවන් වේවිය කියා. ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[සුමනපාල දහනායක මය.]

කමින්න ශාලාව ආරම්භ කර දැන් අවුරුදු දෙකක් පමණ වෙනව. නමුත් මේ අවුරුදු දෙක ඇතුළත මෙම කර්මන්තශාලාව මොරටක් කෝරළේ අතින් කමින්න ශාලා ගෙවූ මුදලට වඩා මුදලක් ගෙවීමක් වැඩියෙන් ගෙවීමට නැහැ. මේ කමින්න ශාලාව ආරම්භ කළාට පසුව එයින් ලාභයක් තිබෙනවද, එසේ නැත් නම් අලාභයක් තිබෙනවද කියා අපට දැන ගන්න පුළුවන්කමක් ලැබී නැහැ. ඇමති තුමාගේ පිළිතුරු කළාවෙදී දැරන්නල වන්නේ තත්ත්වය කුමක්ද කියා පැහැදිලි කර දෙනවා ඇති කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනව.

වැවිලි මණ්ඩලයේ පාලන වාතීවේ තිබෙනව හදාපු දළ රාත්තලකට අය කරන ගාස්තුව ගත 45ය කියා. මම ඇමතිතුමාගෙන් දැන ගන්න කැමතියි ඒක ඇත්තද කියා. පසු ගිය අවස්ථාවකදී ඇති වූ වැඩ වර්ජනයකදී වර්ජන ඉල්ලීමක් වශයෙනුත් ඉදිරිපත් කළ කරුණක් තමයි ගත 45 ට වැඩියෙන් අය කරන්න එපාය යන ඉල්ලීම. වර්ජනයෙන් පස්සෙ ස්ථිර ලේකම් තුමා සමග සාකච්ඡා කළ අවස්ථාවේදී එතුමා පොරොන්දු වුණා. ඊට වඩා වැඩි කරන්නෙ නැත කියා. නමුත් ගත 45ට වඩා වැඩියෙන් අය කළ අවස්ථා කීපයක්ම පෙන්නන්න පුළුවනි.

එපමණක් නොවෙයි, මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ කර්මාන්ත ශාලාවේ කෙරෙන තවත් අපරාධයක් නම් ජනපද වාසීන් විසින් සපයනු ලබන තේ දළුවලට එක වර මුදල් නොගෙවීමයි. පසු ගිය මාසයේ සැපයු තේ සඳහා මේ මස 10 වෙනිදා වන විට යම් මුදල් ප්‍රමාණයක් දී ඉතිරි මුදල මාස තුනකින් ගෙවනවාය කියා දන්වා ඇති නමුත්, මාස 6ක් පමණ එසේ කරගෙන විත් දැන් පසු වුණ ඒවාට වැඩි පුර මුදලක් දෙන්න බැරිය කියා තිබෙනව.

බාල තේ කොළ විකිණීමෙන් වැවිලි මණ්ඩලයට විශාල මුදලක් ලාභ වශයෙන් ලැබී තිබෙන බව අපි දන්නව. ඒ ලාභ මුදල ජනපදවාසීන්ට ලබා දෙන්නය කියා අපි නොයෙක් විධියෙන් ඉල්ලුව. කොතරම්

ලාභ තිබුණත් අපට කමක් නැහැ, තේ දළ සපයා ඇති පිළිවෙළ අනුව ජනපදවාසීන්ට ඒ ලාභ මුදල බෙදා දෙන ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම්. නමුත් එහෙම ක්‍රමයක් නැහැ. මම හිතනවා, 1961-62 මුදල් වර්ෂ ඇතුළත රු. 1,45,000ක ලාභයක් තිබෙනවාය කියා. අපි ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනව ඒ ලාභ මුදල ජනපදවාසීන්ට ලබා දෙන්නය කියා. අසරණ ජනපද වාසීන්ගේ දළුවලින් ගන්නා ඒ ලාභ මුදල නොයෙක් විධියෙන් අලාභ වන වතුටලට යෙදවීම ගැන අපි විරුද්ධ බව මේ අවස්ථාවෙදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. එම නිසා මම නැවතත් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනව, පසු ගිය අවුරුදු දෙක ඇතුළත වැවිලි මණ්ඩලය ලබා ඇති ලාභ මුදල ඒ ජනපද වාසීන් අතර බෙදා දෙන්නය කියා.

දැනට සති දෙකකට උඩදී ගරු ඇමති තුමා පොරොන්දු වුණා, එතැන පාලක තැන වන විරසිංහ මහතා මාරු කරනවාය කියා මා හිතන්නෙ නැහැ. ඇමතිතුමා ඒ පොරොන්දුව වෙනස් කරයි කියා. ඒ පාලක තැනට තේ සෑදීම ගැන දැනීමක් නැතිවා පමණක් නොව, එතැන වැඩ කරන කම්කරුවන්ට ඔහු බොහෝ හිරිහැර කරදර ද කරනව. ඔහු හිතාගෙන ඉන්නෙ ඇමතිතුමාටත් වඩා වැඩි බලයක් ඒ කර්මාන්ත ශාලාව සම්බන්ධයෙන් ඔහුට තිබෙනවාය කියායි.

තවත් කාරණයක් නම් එක් අවස්ථාවකදී අමතිතුමා පිළිගන්නා, ඒ ජනපදයේ වාසීන්ටම ඒ කර්මාන්ත ශාලාවේ රක්ෂාව දිය යුතුය කියා. නමුත් ඊට පට හැණිව වැවිලි මණ්ඩලය විශාල වශයෙන් මුදල් වියදම් කර, ලොරි යවා වැන් රථ යවා හැරාප්ම හත අට ඇතිත් මිනිස්සු ගේනව. ඒ ගැන ස්ථිර ලේකම්තුමාට කිව්වට පස්සෙ ඒ ක්‍රමය තවත්වා තිබෙනව. නමුත් මේ සම්බන්ධ කරුණු ඉදිරිපත් කළ කම්කරුවන් කීප දෙනෙක්ම අස් කර දමා තිබෙනව. දයාවනි කියා කාන්තාවක් ඉතාමත් අසාධාරණ විධියට අස් කළා. ඇමතිතුමාට ඒ පිළිබඳව මම ලියවිල්ලකින් දන්නුව. ඇමතිතුමා ඒ ලියවිල්ල කාට ඉදිරිපත් කළාද කියා මා දන්නෙ නැහැ. වැවිලි මණ්ඩලයටත් ඒ ගැන කිව්ව. නමුත් ඒ අවස්ථාවේදී මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

ආරාදිල බේරීමට කිසිවෙක් මැදිහත්
 වුණේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික
 ආයතනයක් නොවන නිසත්, රජයේ
 සංස්ථාවක් නිසත්, එම ස්ථානයේ වැඩ
 කරන සේවකයන්ගේ නීත්‍යනුකූල අයිති
 වාසිකම් පමණක් නොවෙයි, වර්ෂයාවසා
 නයේදී එම සංස්ථාවෙන් ලැබිය යුතු ලාභ
 සහ වෙනත් සහනයන්ද සේවකයන්ට
 ලැබේයයි අප බලාපොරොත්තු වුණා.
 නමුත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද?
 මෙම ස්ථානයේ වැඩ කටයුතු පෞද්ග
 ලික කර්මාන්ත ශාලාවකට අත්ත නත්ත
 වයකට වැටී තිබෙනවා.

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙම
 ස්ථානයේ සේවයෙන් අස් කරන ලද
 දයාවතී නමැති කාන්තාව ආපසු එම කර්
 මාන්තශාලාවේ වැඩට ගත යුතු බවට එම
 කර්මාන්ත ශාලාවේ උපදේශක මණ්ඩල
 යට දිසාපතිතුමා ඉදිරියේදී කරුණු ඉදිරි
 පත් කළා. නමුත් එයින් සහනයක් ඒ
 කාන්තාවට සැලසුනේ නැහැ. ඒ පිළිබඳව
 උපදේශක මණ්ඩලයෙන්වත් ඇමතිතුමා
 ගෙන්වත් පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. ඊට
 පසුව වෙනත් කරත්තට දෙයක් නැති
 නිසා කම්කරු විනිශ්චය සභාවක් ඉදිරිපිට
 විභාග කිරීම පිණිස මේ කාරණය පිළිබඳව
 පැමිණිලි කළා. මේ කාන්තාව කම්කරු
 සේවිකාවක් වශයෙන් සේවය කළ නිසත්
 විශාල ආදායමක් ලැබුණේ නැති නිසත්,
 වෙනත් අයට වාගේ ලොකු නීතිඥයකු
 මේ කාන්තාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටියේ
 නැහැ. මෙම පැමිණිල්ල අනුව තවු විභාගය
 තිබුණේ ගිය මාසයෙයි. මෙදින මෙම කාන්
 තාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටියේ අපේ
 ශාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ආචාර්ය දිසා
 නායක) යි.

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

සුමනාපාල දහනායක මයා.

නමුත් කියන්න කණගාටුයි, එදින මේ
කාන්තාව අසනීපව සිටි නිසා කම්කරු
උසාවියේ පෙනී සිටින්න නොහැකි වුණි.

එම නිසා ඒ අවස්ථාවේදී විදුලි පුවතක් කම්කරු උසාවියට යැව්වා, අසනීප නිසා කාන්තාවට එන්නට නොහැකිය, ඒ පිළිබඳව වෛද්‍ය සහතිකයක් එවනවාය, විභාගය සඳහා වෙනත් දිනයක් නියම කරන්නටය කියා. මේ කාරණය ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරයාත් කම්කරු උසාවියට දැනුම් දුන්නා. නමුත් තමුන් තාත්සෙලාගෙ වැවිලි මණ්ඩලයේ නිලධාරීන් මොකද කළේ? මෙම නඩුව සඳහා ඉහළම පෙළේ නීතිඥයකු සමග උසාවියේ පෙනී සිටියා. මෙවැනි නඩු ඉතාමත්ම සුළු වෙන් විසඳන්නට පුළුවන් වුණත් ඉහළම පෙළේ නීතිඥයන් සමගයි පෙනී සිටින්නේ. මෙබඳු ආරාධ්‍රල් ඇති වුණාම, සුළු සුළු ආරාධ්‍රල් ඇති වුණාම, තමුන් තාත්සෙලාගෙ වැවිලි මණ්ඩලය කරන්නේ ලොකු ලොකු නීතිඥයන් ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඒ සඳහා ප්‍රශ්නය කොතරම් සුළු වුවත් විශාල මුදලක් වියදම් කරනවා. මේ කාරණයේදී පවා, සාමාන්‍යයෙන් පෞද්ගලික කොමිෂනරියක් වත් නොකරන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කළා. එදා ගාල්ලේ කම්කරු උසාවියට පැමිණි තමුන් තාත්සෙලාගෙ වැවිලි මණ්ඩලයේ නිලධාරීන් ඉල්ලා සිටියේ මොකක්ද? එදිනට පැමිණෙන්න නොහැකි නම් මෙම නඩුව තවදුරටත් විභාග නොකර ඉවත දමන ලෙසයි. මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, මෙවැනි ප්‍රතිපත්තියක් රජය අනුගමනය කරනවා නම් එය සාධාරණද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. ඉතාම දරුණු කොමිෂනරි කාරයකුගෙන් වුණත් මෙවැනි අවස්ථාවකදී සහනයක් ලබාගන්න පුළුවනි. නමුත් රජයේ සංස්ථාවකින් එවැන්නක් බලාපොරොත්තු වෙන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. එම ස්ථානයේ සේවකයකු වශයෙන් සැහෙන කලක් වැඩ කළ අසරණ කාන්තාවක් සාධාරණය ඉටු කර දෙන ලෙස පැමිණිලි කළාම, එය විභාග කරන අවස්ථාවට අසනීප නිසා එන්නට බැරි වුණාම, රජයෙන් ඉහළ පෙළේ නීතිඥයන් පෙනී සිටි පලියට, ඒ අයට විශාල ගාස්තු ගෙවන්නට වූ පලියට, එබඳු ඉල්ලීමක් ඉවත ලැම සාධාරණද කියා මම ඇමතිතුමාගෙන් අසනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[සුමනපාල දහනායක මයා.]

ඒ සමගම මතක් කළ යුතු දෙයක් තිබෙනවා. මෙවැනි ආරාමයක් ඇති වුණු අවස්ථාවෙදී එය සුළුවෙන් විසඳීමට උනන්දුවක් නොදැක්වීම නිසා රජයට විශාල මුදලක් වියදම් කරන්නට වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන් මේ ප්‍රශ්නය බේරීමට රජයට කිසිම මුදලක් වැය වෙන්නේ නැහැ. නමුත් අද වැවිලි මණ්ඩලයෙන් උසස් පෙළේ තීරණයන් පෙනී සිටිනවා. මේ අයට විශාල ශාස්ත්‍රවක් ගෙවන්නට වෙනවා. ඒ සමගම එම කටයුතු සඳහා යන නිලධාරීන් වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් වැය කරන්නට සිදු වෙනවා. නමුත් මේ කිසි වියදමක් නැතුව මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන් කම තිබෙද්දී රජය නිරපරාදේ මුදල් වියදම් කරනවා. මේ විධියට අනන්ත කාරණා මේ වැවිලි මණ්ඩලය ගැන කියන්නට පුළුවනි. කෙසේ හෝ වේවා, දැරුණු තේ කර්මාන්ත ශාලාව පිළිබඳ වැවිලි මණ්ඩලය අනුගමනය කරන ක්‍රියා කලාපය ගැන, එහි කෙරෙන වැරදි සම්බන්ධයෙන් මේ වන තෙක් පරීක්ෂණයක් නොපැවැත්වීම ගැන, එවැනි තත්ත්වයක් දිගින් දිගටම පවත්වාගෙන යාමට ඉඩ දීම ගැන ගරු ඇමතිතුමා ලජ්ජා වෙන්න ඕනෑ. මේ සම්බන්ධයෙන් මෙයට වඩා කපා කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. තවත් එක් කාරණාවක් ගැන පමණක් සඳහන් කර මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

මෙම කර්මාන්ත ශාලාව සඳහා රජයෙන් ලක්ෂ 14ක පමණ මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා. අද මොරටක්කෝරලේ පමණක් නොවෙයි, මුළු දකුණු පළාතේම මෙම කර්මාන්ත ශාලාව තරම් හොඳ අංග සම්පූර්ණ තේ කර්මාන්ත ශාලාවක් නැති බව කියන්න පුළුවනි. නමුත් පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ වැඩ කරගෙන ගිය ආකාරයට තව දුරටත් වැඩ කර ගෙන ගිය හොත් ඒ කර්මාන්ත ශාලාවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වන බව මතක් කර දිය යුතුව තිබෙනවා. දැනට මත් එහි යන්ත්‍ර උපකරණ තරක් වන බව, ක්‍රියා විරහිත වන බව, මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. අවස්ථා කීපයක දීම එසේ සිදු වීමට හේතු වී තිබෙන්නේ, එම කර්මාන්තශාලාව භාරව සිටින සුපිරිනිවෙන්නන් විවරයා තේ කර්මාන්තය පිළිබඳව හෝ යන්ත්‍ර සූත්‍ර ගැන කිසිම

දැනීමක් නැති පුද්ගලයකු වීමයි. මේ නිසා, අවස්ථා ගණනකදී යන්ත්‍ර සූත්‍රවලට අලාභ හානි සිදු වී තිබෙනවා.

ඒ නිසා අපි ඇමතිතුමාට කියා සිටින්නේ ඇමතිතුමා ජනපද ඇති කර ජනතාවට විශාල සහනයක් ලබා දීමට බලාපොරොත්තු වුණා නම් ඒ සහනය දිය හැක්කේ පුළුවන් ඉක්මනින් මේ තේ කර්මාන්තශාලාව වැවිලි මණ්ඩලයෙන් පැත්තකට ගෙන එය ජනපදවාසීන්ගේ සමුපකාර සමිතිවලට පැවරීමෙන් බවයි.

දැනට අවුරුද්දකට පමණ පෙර ජනපද වාසීන් හා අපි කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම නිසා එදා මාතර සිටි උප දිසාපතිවරයා වෙතත් ප්‍රදේශයකට මාරු කර හැරියා. ප්‍රත්සිස් පීටර් නමැති ඒ උප දිසාපතිවරයා මේ මස පළමුවන දා සිට මාතර දිසාපතිවරයා හැටියට එවා තිබෙනවා. ඔහු උප දිසාපතිවරයා වශයෙන් සිටියදී ඔහුට විරුඬව කරුණු ඉදිරිපත් කළ ජනපදවාසීන්ට මේ නිසා බලවත් කරදරයකටයි, මුහුණ පාන්නට සිදු වන්නේ. ඔහු උප දිසාපතිවරයා වශයෙන් සිටි කාලයේදී නිලධාරීන්ගේ පැත්ත ගෙන ජනපදවාසීන්ට අහිත කර වැඩ කළා. නිලධාරීන් කියන අසත්‍ය දේ සත්‍ය හැටියටත් ජනපදවාසීන් කියන සත්‍ය දේ අසත්‍ය හැටියටත් පිළිගෙන එදා ඔහු ක්‍රියා කළා. ඒ නිසා අද ඒ මහත්මයාම මාතර දිසාපති හැටියට වැඩ කරන්නට ගියොත් ජනපදවාසීන්ගේ ඉදිරි ගමනට ඉන් මහත් බාධා ඇති වන්නට පුළුවනි. ඒ නිසා ප්‍රත්සිස් පීටර් මහත්මයා වෙතත් ප්‍රදේශයකට යවා වෙන කෙනෙක් මාතර දිසාපති හැටියට පත් කරන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 3

දැන් අළුතෙන් ආරම්භ කරන ජනපද තිබෙනවා. ඒවායේ දියුණුව බලාපොරොත්තු විය හැක්කේ පළාතේ දිසාපතිවරයාගේ ක්‍රියා අනුවයි. දිසාපතිවරයා ජනපදවාසීන් සමග කිට්ටු සම්බන්ධතාවයකින් වැඩ කිරීමට සූදානම් නැති නම්, නිලධාරීන් කියන දේ අනුව පමණක් වැඩ කරනවා නම්, එවැනි පෙදෙසක තිබෙන ජනපද වලින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මේ දිසාපතිවරයා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගේ පැමිණීම සම්බන්ධයෙන් අපේ ප්‍රදේශයේ ජනපදවාසීන් තුළ තද නොසන්සුන්තාවක් තිබෙනවා. උප දිසාපති වරයා වශයෙන් සිටි කාලයේදී ඒ මහතා කළ පළිගැනීම් ක්‍රියා නිසා, ඒ ඒ අයගේ ඉඩම් අවලංගු කිරීම් ආදිය නිසා, ජනපද වාසීන් රැස්වීම් තබා ඔවුන්ගේ විරුඬත් වය ප්‍රකාශ කළා. ඇමතිතුමාට පවා කරුණු ඉදිරිපත් කළා.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ මහත්මයා මාරු දිසාපතිවරයා හැටියට සිටීමෙන් එහි ජනපදවාසීන්ට සෙනක් නොවන බව පෙනෙනවා ඇති. ඒ නිසා ජනපදවලට ආදරයක් තිබෙනවා නම්, මේ මහත්මයා මාරුකර ජනපද හා ඒවායේ වැසියන් පිළිබඳව යම් කිසි දැනුමක් ඇති කෙනෙක් ඒ ප්‍රදේශයේ දිසාපතිවරයා හැටියට පත් කරන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මාරුට දැන් පත් කර සිටින දිසාපතිතුමා මාරු කරන ලෙසත්, දැරුණු තේ කර්මාන්තශාලාව ජනපදවාසීන්ගේ සමූපකාර සම්බන්ධව අයිති කර දෙන ලෙසත් ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

I wish to make a few observations on a few of the departments under the Minister of Land, Irrigation and Power.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

How long are you taking ?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Half an hour.

The first of these departments is the Department of Electrical Undertakings. There is a branch of this department in Galle. This is being thoroughly neglected and the Electrical Engineer in Galle has assumed

for himself imperial powers. The work in this department is hopelessly neglected so much so that not even half the voted expenditure for each year is utilized.

The number of labourers in the cadre should be about 130 but they have now about 40 labourers. The work in this division has increased vastly during the last 10 years. For example, the number of sub-stations that have to be looked after in the Southern Division has increased from 2 to 8. The number of engine stations has increased from 7 to 32. The number of depots has increased from 2 to 6. The total length of transmission lines is now 165 miles but the staff that has to work in this division is very much below strength. I have already told you that the sanctioned cadre of labourers is about 130 but only about a fourth of them are at work now. Similarly even at the office the number of those who are at work now is below the sanctioned strength.

I have pointed out that it is necessary to increase the staff by at least 2 clerks, 1 timekeeper, 1 store-keeper and a typist. Nothing has been done and not only is the field work thoroughly neglected but even office work connected with the labourers is very much behind time. For instance, the work connected with payments to labourers is not done on time. The result is that there is grave dissatisfaction.

Now the engineer in charge of the Southern Division has ordered the employees not to make any complaints to him. He has issued notice asking the employees not to see him in his office. I have brought all these matters to the notice of the Hon. Minister and of the Permanent Secretary but nothing has yet been done. The most ugly feature of the whole matter is that not even half the voted expenditure for each year for various works in the Southern Division is spent by this department. Everything is in a state of neglect. Even the office is not properly kept.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

They have recently gone and installed the office in a nook so that dark deeds may be committed—

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

In broad day-light!

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාතිථි උප්‍රාය. ජනරායක)

(Dr. W. Dahanayake)

—without the knowledge of anybody.

The other day I discovered that the motor pump in the well at the Sangamitta Maha Vidyalaya had not been repaired for 6 months; 3,000 girls had been without water for two school terms and the Electrical Department had done nothing about it.

I think there is sabotage in the Electrical Department down in the Southern Province. All these remarks of mine refer to the Government Electrical Department that functions in Galle.

Other work also connected with the Government Electrical Department in the Southern Division is in a chaotic condition. The transmission lines of the Laxapana extensions are being installed in the Galle District. There again, you find that a very sorry state of affairs has arisen. To my knowledge, the officers responsible for taking these transmission lines have decided upon cutting down a large number of valuable trees belonging to people who cannot afford to lose these trees. Well, if the cutting down of such trees is inevitable there is no help for it; but I found in several instances that the officers concerned had saved the trees of wealthy people and had decided to cut down the trees of poorer people. I found that in certain places the estates of richer folk had been avoided and the cultivations of the poorer people had been taken in.

All these matters have been brought to the notice of the proper authority and we have asked for inquiries into the proposals for acquisition. It is a very strange thing that the department has not even allowed the inquiries to be held. If a transmission line is to go through a particular field or garden the owner of the field or garden has the opportunity of stating his objections before the Government Agent. Who is the acquisition authority? The owner of the field or land sends up his objections to the Permanent Secretary to the Ministry of Land, Irrigation and Power, and the normal procedure is for an inquiry to be held by the Government Agent. In the case of transmission lines that are going through Galle, no such inquiries have been held for over six months on the objections that have been raised. Why are inquiries not held? I presume that the reason is that the officers of the Electrical Department fear exposure. They know that their tricks will be discovered because they have, in tracing the route of the transmission lines, avoided the plantations of wealthy people and deliberately made the ordinary man suffer. We do not want this type of crooked, corrupt action on the part of the top men in the Electrical Department. This matter has been pointed out time and again, but inquiries have not yet been held on the acquisitions.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The Government Agent is the person who inquires into them. Under the law, the Government Agent is the authority.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාතිථි උප්‍රාය. ජනරායක)

(Dr. W. Dahanayake)

The point is that he has not done so for over six months. The Government Agent of Galle says that he has not been able to hold any inquiries because the papers from the Ministry of Land, Irrigation and Power have not reached him yet.

விசர்சன கெடுமீபன் பன்ன, 1964-65

—கூர்ன பனாவ

அரு. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Why the Ministry? It goes straight to the Government Agent, not through my Ministry.

அலாபீச விலிவி. டகனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

The parties concerned have a grievance that those inquiries have not yet been held. When I make inquiries at the Kachcheri, I am told that they are unable to hold the inquiries because the papers have not reached them.

அரு. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That has nothing at all to do with the Ministry.

அலாபீச விலிவி. டகனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

If the Hon. Minister says that his Ministry has nothing to do in the matter, allow me to point out that when a land is to be acquired, in the first instance those who have objections to raise do so and address their letters to the Permanent Secretary to the Ministry of Land, Irrigation and Power. You cannot take possession of any land unless you call for objections, inquire into the objections and give an order.

டி. ஹ. 3.15

அரு. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I wish to correct one point. When an electricity line goes over a land, we do not acquire the land; we only cut down the trees.

அலாபீச விலிவி. டகனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

In order to cut down the trees do you not hold an inquiry?

அரு. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Yes. The Government Agent is the person who holds the inquiry, and appeals are made direct to him, not to the Ministry.

அலாபீச விலிவி. டகனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

According to the notice issued to the people, they have sent up their objections to the proper authority, but no inquiries have yet been held. The officers of the Government Electrical Department ride roughshod over the rights of these people. What we want is a full inquiry. An inquiry is not granted, and I am sorry that an inquiry is not granted because the officers of the Government Electrical Department fear an exposure.

I can point out that in a particular place the transmission line has been taken in such a way as to avoid the land of a particular individual. I, as a Member for the area, can give instances in which the land of a wealthy man has been avoided. These things happen in a very peculiar way. The man who has the ability to approach the officers by the backdoor gets the chance of saving his trees. The poor man gets no such chance.

What we want is that a transmission line should be taken in the best possible way without favouring any particular party. That is not done by the Government Electrical Department. That is my grievance. And I can tell this to the Hon. Minister. I am not the only Member of Parliament who makes this charge against the officers of the Government Electrical Department. I have heard so many other hon. Members making the same charge.

அரு. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I accept that; it is true; but the appeal under the Electricity Act is to the Government Agent of the

விசேஷம் கெட்டுப்பதம் பணம், 1964-65

—கூடுதல் கணம்

[மரு. கி. பி. டி. டி. டி.]

district. You must make the appeal to him. He can hold an inquiry and even overrule the decisions of the electrical engineers.

மூலாபம் கிடைத்தல். டி. டி. டி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Whatever it may be I can only say this. No action has been taken to objections raised where Galle is concerned, and I keep on asking both the Government Agent as well as the Ministry to take action, but neither party takes action.

மரு. கி. பி. டி. டி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I will tell the G. A. to inquire promptly into all these cases.

மூலாபம் கிடைத்தல். டி. டி. டி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Very well. So much for the paralytic disease that has overtaken the Government Electrical Department.

What can the Hon. Minister say about the votes assigned for the Southern Division for various electrical works not being expended fully? What can the Hon. Minister say about a water pump not being repaired for six months? What can the Hon. Minister say about overtime payments not being made to labourers for six months? What can the Hon. Minister say about the cadre of labourers not being properly filled?

மரு. கி. பி. டி. டி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I agree with you.

மூலாபம் கிடைத்தல். டி. டி. டி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

What can he say about the refusal of this department to give even an extra store-keeper to the Southern Division? The work down there is

being thoroughly neglected. So, I want the Hon. Minister, who has a large heart and a kindly disposition besides being a very efficient Minister, to look into the doings of the Government Electrical Department. I agree that the work of the department has expanded a great deal during the last ten years, but the people are not getting their due in regard to these various expansion schemes.

Allow me to make a few observations on another department of the Ministry, the Forest Department. Is the Forest Department a public utility department or is it not so? Why is it that the needs of the ordinary man in regard to timber are not satisfied by the Forest Department? We have in the Galle District a district depot at Boossa. That depot is located in a very central place, and one imagines that the Forest Department Depot at Boossa should be able to supply at least a fair proportion of the needs of house builders who ask the Government for their timber supplies. But what is the true position in Boossa? Nobody can get house timber at Boossa.—[Interruption.] as the hon. Member for Balapitiya Mr. Lakshman de Silva says, without giving a bribe. Let me repeat what the hon. Member for Balapitiya has to say: you have to go about a hundred times before you can get your needs of timber from the Boossa depot. I know of cases where people have waited for three years and have not been able to get their timber from the Boossa depot.

மரு. மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The Buttala depot is also like that.

மூலாபம் கிடைத்தல். டி. டி. டி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

So all depots are like this! What is the use of this Forest Department? I asked the question originally whether this is a public utility department or a department that is merely meant for scientific and research work in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

forestry. If the latter is the case let us be told so. Let not the people be deceived. I have pointed out that the Forest Department does not give the normal requirements of timber to the house builders. But strange to say, the Forest Department has acquired a habit of being able to satisfy the needs of contractors. That is the charge I make against the Forest Department. They have timber to serve contractors but they do not have enough timber to give the ordinary house builder. Whenever there is any timber available, that timber goes to some contractor.

ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා. (බලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் டி சில்வா—பலப்பிட்டிய)

(Mr. Lakshman de Silva—Balapitiya)

Not even a co-operative society can get timber from this depot.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

That is right. The hon. Member for Balapitiya has experienced all the ills of inefficiency and corruption prevalent in the Forest Department.

I remember the case of the Telikada Maha Vidyalaya which had to put up a number of buildings within a specified time. For over a year they found it difficult to obtain their timber requirements from Boossa. They made a last minute appeal to me; I had to send a large number of telegrams in different directions, and all that we obtained were replies that there was no timber forthcoming. Schools cannot get their timber supplies, co-operative societies cannot get their timber supplies or the ordinary housebuilder cannot get his timber supplies, but the contractor can get his timber supplies from Boossa. What is the use of that department? I think the best thing to do is to close it down. We have watched its activities for the last several years. We have kept on pointing out that the department is not functioning properly. The result of our criticism is that there is further deterioration in the service

offered by the department. I am wondering what all this is due to. What is wrong with the Forest Department?

The other day I visited the carpentry workshop at Amparai. That workshop is doing excellent work. It is a mechanized carpentry workshop and it is something of which the Minister can well be proud, but its main grievance is that the Forest Department is not able to give it the necessary timber in adequate quantities or give it the proper qualities of timber that are needed. If the Forest Department is unable to supply a carpentry workshop its requirement, that is, if one Government department cannot meet the needs of another Government department, what is the use of this Forest Department?

අ. හා. 3.30

Now, that happens in distant Amparai. I had previously heard and knew intimately of what is happening in my own town at Gintota. The Gintota Plywood Factory is unable to get its requirements of timber satisfactorily from the Forest Department. The Forest Department is expected to feed the Gintota Plywood Factory with timber in adequate quantities and with the correct types, but the correct type of timber is not given. Even in regard to quantity there are periodic shortages. One wonders what is going to happen as the years go on. One wonders whether, in the present circumstances, the Plywood Factory will be able to continue its existence.

That is not the only place in which such a story is true. Take the carpentry workshop at Koggala. There again the timber requirements which are channelled through the Small Industries Corporation—

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

May I disturb you for a moment? The Plywood Factory is supplied with 14,000 cu. ft. of wood now.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I say that there are periodic shortages. I also say that the correct types of timber are not being given. What is the story at the carpentry workshop at Koggala? The correct type of timber is not given; it is not given in adequate quantities. The result is shoddy work, delayed work and a loss which the Ministry of Industries attributes not to the proper cause but to other causes. The Ministry of Industries, I think, blames the workmen. The carpenters at Koggala are as good as the carpenters anywhere else in the world. But the Small Industries Corporation does not give the men the necessary timber in adequate quantities or at the proper time.

Here now are three instances of Government institutions that need timber and which have complaints to make against the Forest Department, namely, the Koggala Carpentry Workshop, the Gintota Plywood Factory and the Amparai Carpentry Workshop. These are cases that are known to me personally.

I ask you, what is the use of the Forest Department? While the work of the Forest Department is in this chaotic condition, I understand that in all these places where there are clearings to be done on a wide scale, quite a large amount of timber is burned and thus destroyed without any benefit to the country. Valuable trees are cut down and burned.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That was so sometime back. But now in every area where clearings are made to build a reservoir, we allow timber below three feet to be taken out by contractors who pay royalty, and the work is going on very well. I was told that at Uda Walawe nearly rupees half a million have been obtained by Government on royalties on small timber taken out.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)

(திரு. ரோய் ராஜபக்ச—ஹக்மனை)

(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

Even in the past you should not have allowed it.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Quite right. In Uda Walawe 161,191.3 cubic feet have been removed. That is timber below three feet which Government will not take in the first instance. As royalties they have paid Rs. 112,383 and Rs. 159,000. That is about Rs. 2½ lakhs.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

We are thankful to the Minister for his directive as a result of which a certain number of trees have been saved, but all the trees have not been saved. There is still a great deal of timber that is burned down. Those are the reports that we received. I ask hon. Members who come from these areas where clearings have taken place to testify to the fact that still valuable trees are being cut down and burnt.

Under the existing system, people who want to take the trees away are not allowed to do so. They must be burnt. I think it should be considered an offence to burn down certain trees anywhere in Ceylon. There are laws under which certain birds cannot be killed because those birds are of great use to cultivators and their cultivations. I think there is a prohibition against the killing of the kabaragoya. If indiscriminate killing of kabaragoyas is allowed, there will not be a single kabaragoya in this country, because its skin is so valuable for commercial purposes. So there is a law that prevents you from killing the kabaragoya. I think there should be a law to prevent the burning down of certain kinds of trees. It should be considered a heinous offence to burn down

விசேஷக் கெட்டுப்பதன் பணம், 1964-65

—கூடுதல் பணம்

a pallu tree or a satinwood tree or an ebony tree. These are trees which take such a long, long time to grow. They are being cut down in various parts of the country and they are being burnt, reduced to ashes. Notwithstanding the directive that has been given by the Hon. Minister, still, Sir, under the existing system this dastardly activity on the part of forest officers continues. I wonder why stern and severe action is not taken and why our timber trees are not safeguarded.

இலங்கைத் தலைவர்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

The hon. Member for Galle has gone on for forty minutes now. There are 27 hon. Members who want to speak. That is the difficulty we are experiencing now. The hon. Member for Galle undertook to finish in half an hour.

அவரின் உரிமை. உரிமை

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Very well, Sir, I will finish up in a few minutes more. I want to refer finally to the Gal Oya Development Board. You will notice that whereas there is an expenditure of Rs. 25 million on the Gal Oya Development Board for the current financial year, the provision in the Estimates for the coming year is only Rs. 14½ million. The work of the Gal Oya Development Board is being wound up.

அவரின் உரிமை. உரிமை

(கெளரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The work there is coming to an end and the organization and the men are being shifted to Walawe Ganga.

அவரின் உரிமை. உரிமை

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

This is all I want to say. In the Gal Oya Development Board area there are still a large number of

roads that have to be done. If you leave the road construction to any authority that will undertake the work in the future, you can be certain that the work will not be done satisfactorily. At the moment I notice that the Gal Oya Development Board is constructing the road to Maha Oya.

அவரின் உரிமை. உரிமை

(கெளரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That will be completed.

அவரின் உரிமை. உரிமை

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I want to congratulate the Gal Oya Development Board on a splendid bit of work, constructing the road from Amparai to Padiyathalawa.

அவரின் உரிமை. உரிமை

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஸ்)

(Mr. Roy Rajapakse)

At what expense?

அவரின் உரிமை. உரிமை

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I do not think the expense has been very great. I saw the road myself and I saw the men at work and I think they are doing a first rate job of work. Apart from that, that is a road that should have been constructed years ago. That is the point I wish to make because it connects up Amparai with Padiyatalawa. That is one of the original roads that should have been made. Similarly, a road that should have been made is the one from Namal-Oya to Wadi-pattu and thence to Bibile. That is being undertaken this year. I am very glad that even though the Gal Oya Board is losing a large number of its staff still very good work in connection with road construction is being done by it.

விசேஷன கெடுதலுடன் பணம், 1964-65

—கூடுதல் கணம்

[அலாபீய விலிபி. டஹனாயக்க]

I criticized the work of the Ministry at the beginning. I want to say that the Gal Oya Board is continuing to do very good work.

I want to say a word about the colonists that are being settled, where the colonists are being taken in advance of irrigation facilities being supplied to them. Now, Sir, if you go down to Namal-Oya, you will find all the colonists full of grievances that they had been planted there before water was available to them. The excuse given by the Ministry for the advanced colonization is that, unless you plant the colonists right at the outset, squatters will start taking the land by force. Well, Sir, the only way to avoid that, in my opinion, is to start work on the canals simultaneously with the construction of the bund so that as soon as the bund is over the canal is also ready and there will be no necessity for advanced colonization.

அரு. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

We do not have the machinery for doing both items of work simultaneously.

அலாபீய விலிபி. டஹனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

You do not have the machinery? That is a very strange situation.

அரு. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

To do both at once.

டி. ஐ. 3.45

அலாபீய விலிபி. டஹனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I think, if that is the position, rather than resort to this dubious method of sending colonists in advance and making them suffer—

அரு. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

There is one more reason.

அலாபீய விலிபி. டஹனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

—and get disgusted and perhaps cease to be farmers, the better plan would be to watch over the settlements so that squatters do not come there. You cannot beat back the squatters. If you cannot beat back the squatters, what is the strength of your Government?

அரு. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Then men who want to squat, we select if they have the necessary qualifications. Some of them do have.

அலாபீய விலிபி. டஹனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

What I am objecting to is your method of settling before you can give them water.

You must never do that. The primitive folk went far out looking out for water. Under modern conditions you are taking them from their homes and putting them into places where there is no water.

அரு. சி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

It is not, no water, no irrigation; for two years land cannot be properly irrigated.

அலாபீய விலிபி. டஹனாயக்க

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

In this place there is neither irrigation nor water facilities. I hope that this whole question will be settled in a satisfactory manner so that the

colonists who go from the thickly populated areas, like Galle and Matara Districts, will not have long tales of woe to relate against the way in which matters are conducted by the Land Development Department.

There are a few more observations which I want to make about the sugar factories. I have visited the sugar factories both at Kantalai and Amparai and I am impressed with the two beautiful factories that have been set up. There are very good modern factories but one cannot help but describe these—the two together—as the biggest white elephant in the history of industrial ventures in Ceylon. That is an apt description of the two sugar factories.

In the Amparai sugar factory you find that the factory does not get enough sugar cane for it to give the biggest possible production of sugar. The Gal Oya Development Board planned out to plant about 4,000 acres of sugar cane in the current financial year. The financial year is coming to an end but they have not been able to plant even 1,000 acres of sugar cane. You will thus see that the factory is assured of only 25 per cent. of the output in the coming years. That is one fault.

The other fault is that the sugar content of the sugar cane in Gal Oya and Kantalai is about 50 per cent less than the sugar content of the cane in similar plantations in India. This question has to be tackled scientifically. There must be research made as to why it is that the sugar content of the sugar cane in Gal Oya and Kantalai is lower than the sugar content in similar cane in India. Our grievance is that no research section has been set up all these long years.

அரு. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Two Indian experts are coming to investigate, and Australia is sending an expert to set up a research station.

அவர்கள் விரிவி. உதவியை

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

We have to be thankful that the Hon. Minister has taken action even at this late stage.

ரோய் ராஜபக்ஷ மஹோ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Better late than never.

அவர்கள் விரிவி. உதவியை

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I agree, Sir, but in the meantime I want the Hon. Minister to rationalize the sugar cane plantations both in Kantalai and Gal Oya. When I visited these two places I had a conversation with some of the staff officers who have come from India and I was trying to discover what it is that the Indian factories have that we do not have in our factories in Ceylon. As far as I could have discovered the truth, the difference lies in this, sugar cane planting in India is done on the basis of an industry, like cottage industry. Families are given allotments of land for sugar cane cultivation and those families supplement their income which they get from other sources by planting sugar cane and giving the produce to the sugar factory during the season. That is the way in which we should approach the problem in Ceylon. We are often told that there are no labourers to cut down the sugar cane—

அரு. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I am told that at Gal Oya about 150 families work on that basis. The land is planted and given to them and they do all the other work. Even the fertilizer is supplied by the Board, they only harvest the cane and deliver it to the factory. Is that not enough?

விசேஷ கமிட்டி பணம், 1964-65

—கனம் பேரவை

அவர்கள் விலை. உதாரணம்
(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
That is not enough.

அ. சி. பி. டி. சிலா
(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)
(The Hon. C. P. de Silva)

That is for a start. Another point is, the acreage planted here is 2,000 acres and not 4,000 acres. At first 2,100 acres were planted and only recently, in the middle of October, another 2,000 acres were planted.

அவர்கள் விலை. உதாரணம்
(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Very well, we want the system of assigning the sugar cane plantation to colonists to be extended.

I have to make one other observation, that is in regard to wild elephants that eat up the sugar cane plantations. There are some portions in Gal Oya where there are electrified barbed-wire fences. Nobody has told us how many elephants have been killed.

அ. சி. பி. டி. சிலா
(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)
(The Hon. C. P. de Silva)

It does not kill; it only gives a smart shock. Is that not enough?

அவர்கள் விலை. உதாரணம்
(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I do not know whether the statement made by the Hon. Minister is correct.

அ. சி. பி. டி. சிலா
(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)
(The Hon. C. P. de Silva)

That is correct. The voltage of current on the fence is not enough to electrocute the animal, it only gives a smart shock and after that they avoid the fence.

அவர்கள் விலை. உதாரணம்
(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

So that the solution to the eating up of the sugar cane by the wild elephants is by settling colonists there, because the elephants will keep away from a place that is inhabited by human beings.

அ. சி. பி. டி. சிலா
(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)
(The Hon. C. P. de Silva)

We have been doing all that on a fair scale. The problem is that the colonists do not like to settle down there.

அவர்கள் விலை. உதாரணம்
(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I do not think any wild elephant should be destroyed. What we should do is to see that the sugar cane plantations are rationalized in such a way as to see that the sugar cane is planted at the proper time, in the proper way and through colonists. Each year a large number of the Pioneer Corps has to be rushed up to Gal Oya and Kantalai. They have no special training in the cutting of sugar cane. The man who goes this year may not go the next year. The whole system has to be re-organized. I personally think that the two sugar factories can be made a success. Because we have big losses on them we ought not to despair. What I think is that a special committee should go carefully into the question of the two sugar factories with a view to—

அ. சி. பி. டி. சிலா
(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)
(The Hon. C. P. de Silva)

A committee of two Indian experts has been appointed to thoroughly examine both these plantations and factories.

விசேஷக் கமிட்டி உண்மை, 1964-65

—காரக கமிட்டி

அலுவலர் கமிட்டி. அலுவலர்
(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

This committee that is being appointed by the Hon. Minister must look into not merely the technical aspect of the subject—

அ. சி. சி. டி. சி. டி.
(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
No.

அலுவலர் கமிட்டி. அலுவலர்
(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

—but also the administrative aspect, for instance whether the control of the two factories from headquarters in Colombo is effective, or whether improvements cannot be introduced that will make the work more efficient than it is today. We all wish that these two factories should be a success. They are two of our best factories and they ought to be carried on in such a way that there are no recurrent losses.

சுட்டன்ட் மெல்லிசெலி மெல்லி. (நிவிதி)
(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட—நிவிதி
கல)

(Mr. Stanley Molligoda—Niwitigala)

Mr. Chairman, I too want to make a few comments on the Estimates of the Ministry of Land, Irrigation and Power. I do not intend taking very much time, but as a representative of people who have been much affected by the departments that come under this Ministry, I too would like to make some comments.

Mr. Chairman, you may be aware of the fact that in my electorate too there are highland colonization schemes. There are two major highland colonization schemes. One is a very major scheme, namely, the Madalagama Tea Scheme. The other is the Karawita Rubber Scheme.

அ. ஸ. 4

The first stage of the Madalagama Tea Scheme was started in 1954, ten years ago, with 75 allotments; each

allottee has 2 acres and this has been plucked during the last two or three years. Plucking is now being done on the 125 allotments of the second stage. The third stage too has over 100 allotments. But though the Madalagama Highland Colonization Scheme started plucking earlier than all the other tea schemes in the Island, the Land Commissioner's Department has not yet considered giving a tea factory to this scheme. In this year's Estimates I see provision for three new factories to be constructed in highland colonization schemes, and it is my earnest hope that one of these would be sited at Madalagama.

At the very early stages of plucking, green leaf from this scheme was first sold to a company-owned estate, Houpe Estate, which is situated in very close proximity to the Madalagama Tea Colony. Today, the green leaf is being taken about 38 miles from Madalagama to Delgoda. Houpe Estate is only 2½ miles away. I do not grumble over it as the factory at Delgoda belongs to the State Plantations Corporation, but the transport costs are too high. The departments may turn back and say that the colonists do not lose. But the Government loses on it. About 15,000 pounds of green leaf is transported about 38 miles. In the process of transportation the leaf gets stale and as a result the produced tea is of a lower quality. Therefore, I think a tea factory should be established at Madalagama. The Land Commissioner will now realize the necessity for opening a tea factory at Madalagama because Madalagama came into plucking first. Besides the main tea scheme at Madalagama in the adjoining area of Colombo-gama there is a tea scheme about 200 acres in extent coming into plucking now; there are plenty of other smallholdings there too.

This Madalagama area is one of the areas which produces the best low grown teas which, according to the tea auction sales, at times fetch prices higher than the teas of Endane and Houpe estates. These colonies and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.]

the adjoining tea schemes are also situated at a similar elevation to the Houpe and Endane estates and produce the best tea. Today the Madalagama green leaf when taken to Delgoda fetches a very much lower price than when it was taken to Houpe Estate. I can prove this by reference to the tea auction sales. The tea produced at Houpe with Madalagama green leaf fetched about Rs. 2.35 a pound and today it sells at less than Rs. 1.35 a pound at Delgoda.

The Madalagama climate is ideal for the siting of a tea factory; it is better than that of Delgoda or Derangala. The tea produced at Madalagama will be much better than that produced at Houpe and Endane. I challenge the Land Commissioner's Department to produce the figures of any tea estate in Delgoda or Deniyaya area which produces better tea than the Endane or Houpe estates.—[Interruption]. The hon. Member for Kalawana (Mr. L. de S. A. Gunasekera) thinks that I want the green leaf to be given to company factories. That is not my argument. I am arguing about the siting of the factories.

Today the Tea Research Institute has discovered that even the very elevation at which a factory is situated is considered significant in the production of good made tea. The elevation of Madalagama is the same as that of Delgoda and Derangala—about 1,000 feet above sea level. As such I feel that, if a tea factory is sited at Madalagama, it will produce such good quality low grown tea that it will fetch a higher price than the tea made at Derangala and Delgoda.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ச)

(Mr. Roy Rajapakse)

Provided it is managed well.

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட)

(Mr. Stanley Molligoda)

I am not bothered about the management so long as the quality of the made tea is good. So it is my

fervent hope that one of the tea factories of the three for which provision is made in this year's Estimates would be situated at Madalagama.

I think the reason why Madalagama was dropped as a site of a factory was because of the small acreage in tea. Even then the yield per acre is much higher than that of any other tea colony under the Land Commissioner. Whether the department decided not to site a factory there for personal reasons or otherwise—

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.
(කලවාන)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கர—கலவான)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera—Kalawana)

The acreage under tea was less.

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட)

(Mr. Stanley Molligoda)

The yields is much more. Today the average colonist at Madalagama with his two acres of tea is getting a better yield per acre than the yield at Delgoda or Derangala. He gets about Rs. 500, which shows that his yield is much higher. The Colombo-gama tea scheme and the Wattehena tea scheme together will bring 1,000 acres of land under the Madalagama scheme. If the Land Commissioner's Department is prepared to site a factory at Madalagama, it will not only produce the best made tea among the factories of the State Plantations Corporation but it will produce made tea which will fetch a price very near to that of high-grown tea. This fact is confirmed by the made tea produced by the company-owned estates adjoining the Madalagama scheme. The tea made at Endane Estate fetches Rs. 2.85 a pound, at Houpe Rs. 2.15 a pound, while the tea made at Delgoda fetches only Rs. 1.65 a pound. The price of Derangala and Delgoda tea is much less today because the elevation is not suitable for the manufacture of good quality tea. I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

do not ask the House to accept my word alone. The Tea Research Institute will vouch for this fact.

Another factor to be considered is this: When green leaf is transported 38 miles away from Madalagama it becomes stale. In the result, the quality of the made tea is bad. I do not for a moment suggest that the green leaf should be given to Houpe or Endane. What I want is a tea factory sited at Madalagama. One thing I must say, and that is that the made tea of Houpe Estate is far better than the made tea of Delgoda Estate. I do not know whether it is due to better management or due to a better factory, but I know that Houpe tea made out of Madalagama green leaf is better than Delgoda tea and it fetches a higher price.

There is, therefore, a case for establishing a tea factory at Madalagama, where 500 acres will be in bearing soon. There is also the adjoining scheme of 200 acres at Colombogama. There is also the proposal to acquire 1,419 acres of Delwala land and inquiries have been going on. I spoke to the Hon. Minister and he is very keen to see that in the course of this financial year 618 acres of Delwala land are opened up. Section 4 inquiries are now going on. In all, about 1,500 acres will be available at Madalagama. The elevation of the Delwala lands is ideal and as such good tea will be produced there. And as such it is my fervent hope that the Land Commissioner's Department would site this tea factory at Madalagama. But if the Land Commissioner feels that the Delgoda factory might run at a loss as a result of opening one at Madalagama, I shall stage a boycott of the Delgoda factory. They can run their factory at Delgoda but they cannot take away the Madalagama leaf.

I come to the rubber scheme at Karawita. This scheme was started about 5½ years ago and about 200 acres are under tapping now. The Land Commissioner's Department has not made any arrangements either for smoke-rooms or stores or a factory there, and the colonists are alarmed as to what would happen

when they tap those trees. Each colonist has been given about two acres and there are about a hundred colonists altogether. So, I think the Land Commissioner's Department should immediately start work on the rubber factory at Karawita. If not I wonder what is going to happen by the end of this year when about 150 to 200 acres of rubber come into tapping. They have nowhere to take their latex. Therefore, it is all the more important that the rubber factory should be started at Karawita.

Then, there was some manure brought about two years ago for the Karawita Scheme. What has happened to that manure? Some manure was sold to private landowners. This was done with the connivance of an officer who was working in the Karawita scheme and he is no longer there now. This was going on till the present Government Agent, Mr. Tillekeratne, put matters right.

අ. සා. 4.15

A similar loss has taken place with regard to barbed wire. About one hundred rolls of barbed wire were lost from the Karawita colony and nobody was caught. I would like to know whether these losses could have occurred in a colony without the connivance of the officers there. I do not know whether there was more than connivance in this matter; I would not impute guilt, but certainly the loss could not have occurred without the knowledge of officers who were resident on the scheme. The barbed wire was probably meant to be given to colonists for fencing their allotments, and the loss has not been detected. The colonists have not got their barbed wire and I brought this to the notice of the Government Agent, Ratnapura. I think I also informed the Hon. Minister and the Land Commissioner. Some action should be taken against the officer responsible for the loss; at least the officer must be interdicted and a departmental inquiry held. If not these things will

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ස්ථානී මොල්ලිගොඩ මයා.]

continue to happen in these schemes, not only in the Karawita colony, not only in the Ratnapura District, but all over the Island. There are one or two rogues everywhere, and these rogues have to be caught. In this case no one has been caught. This is a very serious thing. Under the very nose of officials who are on the spot these things are happening. It is my earnest hope that the Hon. Minister or the Land Commissioner or whoever it be would hold an immediate inquiry into this loss.

Regarding the construction of houses for colonists in Karawita, when I visited the scheme in the company of the District Land Officer, the colonists were complaining that they had not got the money to pay for the construction of their houses. I have written to the Hon. Minister and I hope that he will expedite it.

I would like to speak a few words about the proposed highland colonization scheme. I am very grateful to the Hon. Minister as well as to the Land Commissioner for taking steps to acquire 600 odd acres of land in my electorate, bare, jungle land which was once owned by an estate. The estate is now being sold to private people and they are selling it in order to defraud the State. The Government Agent, Ratnapura, after issuing notice under Section 4 of the Ordinance, is now inquiring into the matter. This has to be acquired soon because the main intention of the people who bought this land is to defraud the Government and not for any other purpose. They have no *bona fide* intention of opening up this land. This "ring" has bought the land from the Grand Central Estates because they knew that the Crown was going to acquire it, and that the State was negotiating with the Grand Central Estates. They bought it with this knowledge, they fragmented it and they are selling it. They bought at Rs. 50 an acre some 1,300 odd acres, and today they have sold about 300 acres for sums ranging from 300 to 500 rupees an acre. They are making huge profits, and their ultimate intention is to defraud the State.

Though it may not be politically expedient, I would have been the first to consider any move for the acquisition of such a vast extent of land if it was done with the *bona fide* intention of planting it up with tea. No. That is not the intention of these people who have bought the land. Their intention is to defraud the State. They are making huge profits by selling it to private individuals. I want the State to acquire this land under Section 38 (a) and get ready to start another highland colonization scheme.

I was present when the hon. Member for Nikaweratiya (Mr. K. Herat) spoke this morning. I too come from a predominantly peasant electorate, and where the peasantry is landless and underemployed. They have no land to live. Some live on fractions of an acre, and about 10 to 20 families live in a quarter acre of land. I think Sabaragamuwa is one of the areas where landlessness is found to be very acute. No Government has shown a genuine desire to solve the problem of the landless in Sabaragamuwa. Even when the Kandyan Peasantry Commission was appointed only Uva and the Central provinces were brought within its purview, and Sabaragamuwa was completely dropped. Though the Hon. Prime Minister comes from Sabaragamuwa it is surprising to see that the peasantry in that area has got the worst treatment by this Government. I do not think the peasantry in any other part of the country has got such bad treatment. If you go through the forms of acquisition you will see that the Ratnapura District has got the least. After the elections the people of Sabaragamuwa were hopeful. They thought they could have their own way. They used their free votes at the polls and in a silent manner they elected a daughter of theirs as the Prime Minister of this country. They genuinely thought that thereafter something would be done to rehabilitate the peasantry of Sabaragamuwa. But I do not think that there has been a greater betrayal in this country than the betrayal of the peasantry of Sabaragamuwa. Nobody has looked

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කුරක සහව

after them, and, today, from the Floor of this House I appeal to this Government that they should at least at this late stage go on with the acquisition. I refer not to my electorate only. I refer to the electorates of my good Friends, the Members for Kalawana, Pelmadulla, Rakwana and Balangoda, where nothing has been done in regard to acquisitions. But they have spent millions and millions of rupees in developing areas in Mirigama, Divulapitiya and so on. They have bought beautiful coconut estates in the Galle District, but they could not spend Rs. 600 per acre in Sabaragamuwa.

I challenge the Minister to table the figures of amounts spent on acquisitions in the Colombo District, in the electorates of Gampaha, Divulapitiya, Kelaniya, Minuwangoda, Mahara, where the land value is fairly high, where the people have a square meal, where they have their own plot of coconut, where they have employment in fibre and paddy mills. In the Southern Province, in Galle District, you have spent thousands of rupees in the electorates of Balapitiya, Ratgama, Galle, Akmeemana, Bentara-Elpitiya on acquisitions. Yet they come here and shout. But what have you done for Sabaragamuwa? I put that question to you. Table the figures with regard to acquisitions in Sabaragamuwa where there is so much landlessness.

Landlessness is eternally increasing and no steps have been taken. The proposals were sent to Government. Section 4 notices were issued, Section 4 inquiries were completed. But after these inquiries are completed they ask for figures of landlessness! It taxes one's patience, particularly when one represents people who had great hopes in this Government, to see that those hopes are gone with the wind.

When a proposal to acquire is made by a rural development society or whoever it is we send it to the Minister. The Minister sends it to the kachcheri. The kachcheri sends it back. Then Section 4 notice is

issued and the Section 4 inquiries are held. At the very outset the Government Agent, Ratnapura, sent the figures of landlessness in the area. So, after Section 4 inquiries are over, after the Government Agent has recommended the acquisitions, I see no reason why they should write from Colombo to the Government Agent again asking for figures. I would like to know whether this is followed with regard to Colombo and Galle Districts also or whether this is some step-motherly treatment that every Government has shown to the people of Ratnapura District.

How many acres of land have you acquired in Ratnapura district since 1960? Give those figures together with the figures of acquisitions in respect of all the other districts in the Island. You will find that Ratnapura District has got the least number. I ask hon. Members who represent Ratnapura District to say whether they have had even 20 acres of land acquired.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

"Nil" in Kalawana District.

ස්ටැන්ලි මොලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட)

(Mr. Stanley Molligoda)

In Pelmadulla or Rakwana which is represented by a Junior Minister I do not think a single acre has been acquired. But in developed areas you go and acquire land. Only the population problem is there. Only the problem of landlessness is there. But you do not have the problem of people who not only have no land but also have no employment. The Land Commissioner's Department as well as the Ministry rush in to solve the problems of landless people who are employed but not of landless people whose sole job is cultivation, who depend on cultivating one or two paddy plots on *ande*. Theirs is a major problem.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ස්වයං ජි මොල් ජිගොඩ මයා.]

Over half a million rupees has been spent on Galle District, over a million rupees on Colombo District, but not even Rs. 25,000 or Rs. 50,000 has been spent on the entire Ratnapura District up to date. So I want the Land Commissioner's Department to expedite acquisitions in my electorate. There are acquisitions proposed for Pallawella, Delwala, Pintenno and Wellandura both for village expansion and colonization.

I would like to know why the acquisition of Pallawella is being delayed. What is the influence that is working behind the delay? This proposal was first mooted in 1961.

Why is there this delay in respect of Pallawella and Delgoda? And this delay is in spite of the fact that the Hon. Minister, on two of my letters, has directed that proceedings be taken under Section 38 (a). Nothing has been done in regard to acquisition.

Surely, something must be done for those people whose sole occupation is cultivation, for those people who are under-employed—during the rainy season they who work on rubber estates get only Rs. 7 per week—[Interruption].

I challenge any figures given. There is no point in merely mentioning figures; the lands also must be pointed out. These figures are a forgery. Only Thippoladeniya-henyaya was acquired and that was proposed in 1957. That is 15 acres of land.

මුලාසනාරූප මත්ත්ව

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

The hon. Member has now addressed for half an hour.

ස්වාත්මි මොල්ලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகோட)
(Mr. Stanley Molligoda)

I shall not take more than ten minutes. I wish to refer to the Vote allocated for the construction of

roads in land development allotments. Most of the money that is allocated is not spent. I do not know whether the department is aware that out of Rs. 84,000 that was allocated for work in the Ratnapura District only Rs. 42,000 has been spent. Plans are prepared, tenders are called for, but no work is done. I do not know whether the Permanent Secretary to the Ministry has directed that 50 per cent of the Vote should be saved.

අ. භා. 4.30

Then Sir, I want to refer to the acquisition of land for school buildings and other public purposes. Even during the discussions on the Supplementary Estimates I brought this fact to the notice of the House, that there is undue delay in the acquisition of land for school buildings. This appears to be a recurring problem. The building programme for the financial year is delayed on account of the delay in acquisition.

මුලාසනාරුස මන්ත්ರಿ

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

Is this relevant under this Vote?

ස්වත්ථි මොල්ලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகோட)
(Mr. Stanley Molligoda)

Yes. Acquisition of land for school buildings. Unless the land is acquired, the Education Department is not prepared to site or locate a building on that land. In regard to the Irrigation Department, I have much to say about it but as there is not very much time at my disposal I do not propose to make a lengthy speech, particularly about the activities of the department in the Ratnapura District. I would, however, like to refer to certain things in particular which have some reference and bearing on my electorate, especially in respect of the Gangulupitiya-dola scheme in the Ratnapura District which falls within my electorate. It is indeed rather strange and surprising that

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කුරක සභාව

the department is going to tap a natural stream which has hitherto been feeding about 60 acres of paddy when in that same area about 20 acres cannot be worked because there is not much of water in that stream.

Now, they are proposing to tap that stream by building an anicut and taking a pipe-line across Hangomu-ganga in order to feed 4 acres of land across Hangomu-ganga which has been earmarked for paddy cultivation. But this land has been earmarked and is due to be acquired for a school playground. I do not know whether the Irrigation Department wants to irrigate the school playground. I understand that that scheme is to be dropped. The Director of Irrigation agreed with me this morning to drop it.

I can suggest an alternative site for that money left unspent in the Hangomu area. I agree that Hangomu area needs water for paddy cultivation, but there is an abandoned tank for that purpose called Udumulwewa. Udumulwewa is about 10 acres in extent and can feed not only a good portion of the paddy lands in Hangomuwa village headman's division but even the adjoining village headman's division. If the Irrigation Department abandons the Gangulupitiya-dola project where the acquisition proceedings are yet at the very initial stage and acquires land and starts work on the Udumulla scheme, I think it will benefit a greater part of that area in Handunkorale Palipattu.

Then, Sir, about the Damme-ela scheme, I think, the tribunal has decided that the ownership of the Damme-ela should be vested in the Government. Damme-ela scheme today irrigates only about 60 acres of paddy. The entire Ratdalla Welyaya, Dambulu-oya Welyaya and Galgomuwa Welyaya are not being fed with water. When the higher portion gets water the lower portion has no water. There is something wrong with the anicut. The villagers say that the anicut is too high or too

low. I do not know what it is. As the hon. Member for Nikaweratiya (Mr. K. Herat) said, if the Irrigation Department people go there and ask the elderly people in the villages they will tell exactly what has to be done. So, I want the Government to take this matter seriously. About 100 acres of land, including the entire Ratdalla and Dambulu-oya Welyayas can be cultivated with paddy if the Damme-ela scheme is properly done. Today they are barren lands, good for nothing, except only for cattle to graze on.

I wish to say a few words about the work of the Land Development Department and certain work of the Land Commissioner's Department. In reply to a question of mine in this House the Hon. Minister agreed that if the work of the Land Commissioner's Department is not taken on contract either by societies or individuals then the Land Development Department should have to take over the work. The Hon. Minister will be aware that estimates for the Madalagama Highland Colonization Scheme were sanctioned long ago. The first offer to undertake the work on that scheme was made to the Kahawatte Multi-purpose Co-operative Society, but they refused to take it. Then it was offered to the Atakalan Kolonne Dekorale Multi-purpose Co-operative Society, who also refused to take it. They called for tenders then but no contractors would take over the work, so that the Hon. Minister should now ask the Land Development Department to take over the work.

The Land Development Department has a very big labour force. Some of those labourers are idling in the Dry Zone; they do no work. The Hon. Minister can get the Land Development Department to do the work on the Madalagama Highland Colonization Scheme. There is not much work to be done there; there is only the work of tarring and metalling to be done. The roads there must be tarred and metalled or else it becomes impossible to travel even on foot.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[ස්වදේශීය මොල්ලිගොඩ මයා.]

The Land Development Department is doing some work in the Karawita Scheme but the work is extremely slow. One-quarter of the bridge they will complete this year, half next year and the remaining one-quarter the following year. I do not know when the department expects to finish the work.

The completion of the bridge in the Karawita Rubber Scheme is very important because the Government Agent, Ratnapura, wants to alienate the land across the Karawita—*ganga* for tea. There is about 300 acres to be alienated and it cannot be alienated until and unless this bridge is completed. So I would ask the Land Development Department and the Land Commissioner's Department to expedite the work on the bridge.

Then there has been a very serious complaint by colonists of the Karawita Rubber Scheme that most of the labour employed in land development work in this scheme are from outside and that the colonists in the scheme have been denied employment throughout. The person in charge of the work at Karawita Estate seems to think that the colonists there cannot break metal, but these colonists can and are prepared to break metal. Some of them are people who had earlier broken metal under the P. W. D. overseer. But for some reason or other the person in charge of the work there prefers to get people from outside, sometimes not even from the neighbouring village but from villages miles away. I cannot understand why he resorts to this practice without giving work to the people who are settled as colonists there. Particularly in a rubber scheme, after the weeding is over, that kind of work enables the people to earn a supplementary income, but these people do not get this work; it has been continuously denied them. I hope the Hon. Minister would put things right.

In alienated land, particularly Crown land, no roads and water have been provided yet. It is my earnest hope that during the coming financial year sufficient financial provision would be made to build roads in the land development allotments in my electorate.

Finally, I would like to add a word about the Uda Walawe Scheme. The Uda Walawe Scheme, Mr. Chairman, falls within two districts—Ratnapura and Hambantota and a part of the Moneragala district. Land Kacheries were held in Ratnapura recently and already the allottees have been selected in the Ratnapura area. There were thousands of applicants from almost all electorates. In the Ratnapura District only 100 were taken in. I would like to ask the Hon. Minister how many acres of land are there to be alienated in the Ratnapura District under the Uda Walawe Scheme. In my electorate out of 2,800 applicants 100 have been selected to Uda Walawe and 9 for Kaltota. In the Ratnapura District landlessness is very acute. Even in Hambantota District, particularly the electorate of my Friend, the hon. Member for Mulkirigala (Mr. George Rajapaksa), landlessness is very acute. The best policy that the Minister could pursue is to give lands in the Ratnapura District to people of Ratnapura and the lands in the Hambantota District to the people of the Hambantota District. There are enough landless people and enough land to give them.

When it comes to a question of our asking the Government to acquire land, they do not acquire. When there are colonization schemes they allot to us to the extent of one-twentieth of the electorate. There are over 20,000 people in my electorate and among them five to six thousand families are landless; they have not got a plot of land to cultivate. They are citizens of this country; they form a part of the population of this country and it is their traditional homeland. I do not know whether the Hon. Minister is going to deny them the right to acquire land. If the Government is going to deny them a colonization

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

scheme in their home district, where will they go? They will have to go to blarney.

About the Madalagama Scheme—the Minister has come, I am very happy he is here—I said a little while ago that Madalagama tea has to be taken to Delgoda, 38 miles away, and the green leaf in the process of transport becomes stale and the quality of made tea becomes stale or of a low quality. As such it is my earnest hope that in this financial year you will site one of your tea factories at Madalagama, for, about 300 acres of land here will be in production—that is in Madalagama itself; in the adjoining Colombogama about 150 acres. It is my earnest hope and I pray that I will get a tea factory at Madalagama.

Then about the Karawita Rubber Scheme, the rubber is almost nearing tapping now. It will be tapped at the end of this year. There are no smoke rooms, no factories and nothing has been done to provide them.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That will be done.

අ. හා. 4.45

ස්ටැන්ලි මොලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட)

(Mr. Stanley Molligoda)

More than that hundreds of rolls of barbed-wire had been lost from the Karawita Rubber Scheme. No rogue had been detected yet.

Then about the Dambuluwana Scheme, it cost the Irrigation Department Rs. 65,000 to irrigate 4 acres of land which is now in the process of being acquired for a play ground for recreation.

Then about the Udumulla abandoned tank, it is to be extended to Dambuluwana so as to give water to Dambuluwana, Ratdalla and Deniyaya.

Then about the acquisitions. So many acquisitions of land have been shown in my Electorate, most of them had been initiated in 1960. Therefore, I want the Hon. Minister to give his earnest consideration to what I say.

With regard to the Uda Walawe project, Mr. Chairman, I must tell the Hon. Minister—I want the Hon. Acting Minister of Finance not to disturb the Hon. Minister of Lands—that land kachcheries were held in the Ratnapura District recently and there were a large number of applicants, but only 100 applicants were selected from each electorate.—[Interruption] I do not know about Kalawana. There were about 10,000 applicants. There is a simple remedy to meet this situation, that is, give all the land in the Ratnapura District to people in the Ratnapura District, and all the land in the Hambantota District to people in the Hambantota District. Then you will solve this problem easily. If the Minister will not give land to the people of Hambantota, they will then come and squat in the Ratnapura area. Therefore, the best this is to give them land in the Hambantota area.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

They are already squatting in the Ratnapura area.

ස්ටැන්ලි මොලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட)

(Mr. Stanley Molligoda)

The solution is to carry them bodily and throw them across the river.

Finally, it is my fervent hope that the Hon. Minister will give earnest consideration to all my requests during the coming financial year.

මූලාසනයක මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

The Sitting is suspended for 10 minutes.

4.45 වේ විවරණය නවතා දෙන බව ප්‍රකාශ කළේ,
අ. හා. 5.4 ට නවතා පවත්වන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

සු. බී. වන්නිනායක මයා. (යාපහුව)

(திரு. யூ. பி. வன்னினாயக்க—யாப்பஹுவ)

(Mr. U. B. Wanninayake—Yapahuwa)

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් සාකච්ඡාවට භාජන වී තිබෙන මෙම අමාත්‍යාංශය ඉතා වැදගත් එකක් බව අපි කවුරුත් එකමතිකව පිළිගන්නවා. මේ රටේ ආර්ථික අනාගතය හුඟක් දුරට සැලසෙන්නේ මේ අමාත්‍යාංශයේ කටයුතුවල සාර්ථකත්වය උඩ බව අප කාටත් හොඳටම වාටහෙනවා. අප විශේෂයෙන් බලාපොරොත්තු වන කාර්මික දියුණුවට පවා අවශ්‍ය අරමුදල් අපට ලබා ගැනීමට සිදු වී තිබෙන්නේ මේ කෘෂිකාර්මික ව්‍යාපාර වලින් ලැබෙන ආදායමෙනුයි. එම නිසා තමයි, මේ මන්ත්‍රීවරුන් මෙපමණ උනන්දු වකින් හා ඕනෑකමකින් මේ අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරගෙන යන්නේ. මේ රටේ අවශ්‍යතාවන් අනුවත්, මේ රටේ අවුරුද්දක් අවුරුද්දක් පාසා ශිෂ්‍ය අන්දමට දියුණු වේගන යන ජනගහනය අනුවත්, රජය විසින් වරින් වර ඉදිරිපත් කර තිබෙන ඉලක්කම් අනුවත්, මේ රටේ ඉඩම් සංවර්ධනයක් සිදු නොවන බව කතාගාටුවෙන් වුවත් ප්‍රකාශ කිරීමට සිදු වී තිබෙනවා. ඉඩම් සංවර්ධනය පිළිබඳ මුළු ඉලක්කම් අංශය ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී කථා කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. විනිශ්චයනය කරන පළාතකින් පැමිණෙන මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මේ අවස්ථාවේදී විනිශ්චයනය ගැන පමණක් වචන සවලායක් කථා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මට දී තිබෙන කාලය කෙටි නිසා විස්තර සහිතව සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. නමුත් මා ප්‍රකාශ කිරීමට අදහස් කරන කාරණය අවබෝධ කිරීමේ අදහසින් පහත නම් සඳහන් පොතෙන් ලබාගත් සංඛ්‍යා ලේඛන වලින් කරුණු දෙකක් තුනක් පමණ ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු

වෙනවා. මෙයයි එය පොතේ නම්.

“A Report on Paddy Statistics” issued by the Department of Census and Statistics in the year 1956.

ඒ පොතේ 19 වැනි පිටුවේ, ඉතා පැහැදිලි අන්දමට විස්තර සහිතව මේ රටේ විනිශ්චයනය පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන සියල්ල ම දැන් කියවීමට ම. බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන පරීක්ෂා කරන්නෙකුට හොඳට පෙනෙන එක කාරණයක් තිබෙනවා. මොකක්ද ඒ කාරණය? 1951 වන අවුරුද්දේදී මේ රටට වුවමනා වූ සහල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 36 ක් මේ රටේම නිපදවන්නට යෙදුණා. ඒ කාරණය මේ සංඛ්‍යා ලේඛනවල තිබෙනවා. ඒ අවුරුද්ද තුළ නිපදවූ සහල් ප්‍රමාණයත්, ඒ අවුරුද්ද තුළදී රටට අවශ්‍ය වූ සහල් ප්‍රමාණයත් අනුව ඒ දෙකේ සියයට ගණන 36 යි. ඒ 1951 අවුරුද්දේදී. 1955 වන විට මේ සියයට 36 යේ ප්‍රමාණය සියයට 53 දක්වා දියුණු කර තිබෙනවා. එකත් මේ සංඛ්‍යා ලේඛන වලින් හොඳ හැටි පෙනෙනවා. ඒ නිසා සැලකිය යුතු දියුණුවක්, පුළුල් වීමක්, දේශීය විනිශ්චයනය අතින් ලංකාව ලබා තිබෙන බව ඒ සංඛ්‍යා දෙකින් හොඳටම අවබෝධ වෙනවා. 1951 අවුරුද්දේ අපට වුවමනා කරන සහල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 36 ක් අප විසින් නිපදවන්නට යෙදුණා. 1955 වන විට ඒ ප්‍රමාණය 53% දක්වා වැඩි කරන්නට පුළුවන්කම ඇති වුණා. මේක සැලකිය යුතු දියුණුවක්; 17% ක දියුණුවක් ඇති වුණා. නමුත් 1963 දී, ඊට අවරුද්ද අටකට පසුව, සිද්ධ වුණේ මොකක්ද? 1963 දී ලංකාවට වුවමනාවූ සහල් ප්‍රමාණයත් ලංකාවට පිටරිත් ගෙන්වූ සහල් ප්‍රමාණයත් 1963 පිළිබඳ මධ්‍යම බැංකු වාර්තාවේ 37 වැනි පිටුවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව අද, අවුරුද්ද අටකට පසුව, අපට වුවමනා සහල් ප්‍රමාණයෙන් 58% යි නිපදවන්නේ. සියයට 36 වැඩිවෙමින් ඒ ප්‍රමාණය 1955 දී 53% ක් වුණා. අවුරුද්ද අටකට පසුව දැන් ඒ ප්‍රමාණය 58% ක් වී තිබෙනවා. විනිශ්චයනයේ වැඩිවීමක් ඇති වී තිබෙන බව මා පිළිගන්නවා. නමුත් මා අවබෝධ කරවන්නේ අර මුල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

අවුරුදු 5 තුළ ඇති වූ ප්‍රමාණය, වේගය, පසුගිය අවුරුදු 8 තුළ ඇති වූයේ නැති බවයි.

බාලසූරිය මයා.

(කි.පු. පාලසූරිය)

(Mr. Balasuriya)

ඒ කලය තුළ ජනගහණය වැඩි වුණා.

වන්නිනායක මයා.

(කි.පු. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

ඒ දවස්වලත් අපේ වැසියන් නිකම් සිටියේ නැහැ. ඒ දවස්වලත් ජනගහණය වැඩි කළා.

දස අවුරුදු සැලැස්ම අනුව, මේ රටට වුව මනා සහල් ප්‍රමාණයෙන් 75% ක් 1968 දී නිෂ්පාදනය කිරීම තමන් තාත්සේලාගේ ඉලක්කයයි. ඒ නිසා අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට ඕනෑ. දැන් නියෝග හැටියට මේ අවුරුදු 4 ඇතුළත තව 17% කින් නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට ඕනෑ. ඒ ඉලක්කය සර්වක කර ගන්න මේ රජයට බැරි වන බව අපට පැහැ දිලිවම දැන් පේනව.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! The hon. Appointed Member, Mr. R. S. V. Poulier, will now take the Chair.

අනතුරුව ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීට්ස් මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, පත් කරන ලද මන්ත්‍රී ආර්. එස්. ඩී. පෝලියර්, සී. ඩී. ඊ., මහතා මූලාසනාරූප විය.

වන්නිනායක මයා.

(කි.පු. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

දස අවුරුදු සැලැස්ම අනුව රජයේ ඉලක්කය 1968 වන විට මේ රටට වුවමනා සහල් ප්‍රමාණයෙන් 75% ක් නිෂ්පාදනය කිරීමයි. 1951 දී අපට වුවමනා සහල් ප්‍රමාණයෙන් 36% යි නිෂ්පාදනය කළේ. 1955 වන විට, අවුරුදු 5 ක් ඇතුළත, ඒ ප්‍රමාණය 53% දක්වා වැඩි කළා. ඒ කියන්නේ 1968 දී 75% ක් නිෂ්පාදනය කිරීමට තිබෙන බවයි.

වැඩි වුණා. තමන් ඊට පසු, අවුරුදු 5 ක් ඇතුළත, මේ ප්‍රමාණය වැඩි වී තිබෙන්නේ 5% ක් පමණයි. මට වුවමනා කළේ ඒ කාරණය අවබෝධ කරවීමටයි.

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(කි.පු. පී. ඒ. ඒ. ටේ. තෙන්නකෝන්)

(Mr. P. M. K. Tennekoon)

දැන් පෙනාකට හාල් සේරු 2 ක් දෙනවා. ඒ කාලයේ හාල් සේරු 1 ක් තැත්තම් සේරු 3/4 ක් පමණයි දුන්නේ.

වන්නිනායක මයා.

(කි.පු. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

තමන් 1968 වන විට ලංකාවට වුවමනා සහල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 75 ක් නිපදවන්නේ කොහොමද?

අපි ඊළඟට අක්කරයකින් නිපදවන වි ප්‍රමාණය ගැන බලමු. ඒ සම්බන්ධවත් මා ලඟ සංඛ්‍යා ලේඛන තිබෙනවා. 1951 දී අක්කරයකින් නිපදවූ සාමාන්‍ය නිෂ්පාදනය බ්‍රසල් 26.5 යි. 1955 වන විට මේ ප්‍රමාණය බ්‍රසල් 32.5 දක්වා වැඩි වුණා. 1963 මධ්‍යම බංකුවේ වාර්තාව අනුව අක්කරයකින් නිපදවන වි ප්‍රමාණය බ්‍රසල් 38 යි. ඒ අනුව බලන විට වැඩිවීමක් ඇති වී තිබෙන බව ඇත්තයි. එහෙත් වැඩිවීමේ වේගයේ ප්‍රමාණය පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළදී අඩු වී තිබෙන බව හොඳ හැටි ප්‍රත්‍යක්ෂ වෙනවා. අක්කරයකින් නිපදවන වි ප්‍රමාණය ගැන මේ රජයේ ඉලක්කය මොකක්ද? දස අවුරුදු සැලැස්ම අනුව 1968 දී අක්කරයකින් වි බ්‍රසල් 48 ක් නිපදවන්නටයි, බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. එහෙත් මේ ඉලක්කය ලඟට කිට්ටු වෙන්නට මේ රජයට බැරි බව පසුගිය අවුරුදු වලදී ලබා තිබෙන ප්‍රගතියෙන් හොඳටම ඔප්පු වෙනවා.

අ. හා. 5.15

දැන් අවුරුදු කීපයකට පෙර මේ රජයේ කෘෂිකම් අමාත්‍යාංශයෙන් සැලැස්මක් නිකුත් කරන්නට යෙදුණ. ඒකට කීවේ “ඇග්‍රිකල්චරල් ප්ලාන්” කියලයි. ඒ අනුව බලාපොරොත්තු වුණා, 1963 වන විට ලංකාවට වුවමනා සහල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 75 ක් මේ රටේ නිපදවන්න.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සීමාව

[විත් නිත්‍යයක මයෝ.]

කරුණා කර ඒ පොතේ 9 වැනි පිටුව පෙරළා බලුවොත් ඒ කාරණය හොඳහැටි පැහැදිලි ලෙස පෙනී යයි. 1963 වන විට ලංකාවට වුවමනා සහල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 75 ක් මේ රටේම නිපදවාගන්න ඒ අනුව බලාපොරොත්තු වුණා. ඒ පරමාර්ථය ඉටු වී නැති බව අප කාටත් දැන් පෙනී යනව. දැනට නිපදවන්නේ සියයට 58 ක් පමණයි. ඒ වාගේම “කෘෂිකාර්මික සැලැස්ම” නමැති ඒ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කර තිබෙනව, 1963 වන විට අක්කරයකින් නිපදවන වී ප්‍රමාණය බ්‍රසල් 48 දක්වා වැඩි කරගත්ව බලාපොරොත්තු වන බව. එහෙත් දැනට ලැබෙන්නේ 38 ක් පමණයි. 1963 ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකු වාර්තාවේ 37 වැනි පිටුවේ සඳහන් කර තිබෙනව, අක්කරයකින් ලැබෙන වී ප්‍රමාණය බ්‍රසල් 38 ක් බව. එම නිසා ඒ ඉලක්කයත් සැලැස්මට අනුව සාර්ථක කර ගත්ව බැරි වූ බව පිළිගත්ව සිද්ධ වෙනව කියා මා හිතනව. සංඛ්‍යා ලේඛන සම්බන්ධයෙන් මා මීට වඩා කපා කරන්ට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මගේ කපාවෙන් ම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ, මගේ ආසනයේ, අපේ පළාතේ, කටයුතුවල පවතින දුර්වලකම් කීපයක් පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමටයි. එම නිසා වී නිෂ්පාදනය ගැන මීට වඩා යමක් කියන්ට යන්නේ නැහැ. එහෙත් මා ඉදිරිපත් කළ සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් හොඳටම පැහැදිලි වෙනව, මේ රජය, රටේ අවශ්‍යතා අනුව, අවුරුදුපතා වැඩි වන ජනගහණය අනුව, මේ ආණ්ඩුවෙන් ඉදිරිපත් කළ සැලැස්මවල ඉලක්ක අනුව මේ රටේ ඉඩම් සංවර්ධනය—විශේෂයෙන් වී ගොවිතැන—සාර්ථක කර නැති බව.

මා මුලින් කියන්නට යෙදුණා, මා
නියෝජනය කරන පළාත බොහෝ සේ
වි නිෂ්පාදනය කරන්නන් ජීවත්වන
පළාතක් බව. දැන් මා බලාපොරොත්තු

වෙන්තෙ, අපේ පළාත්වල වී ගොවිතැන
දියුණු කිරීමට ඇති බාධාවන් කිපයක්
ගැන කරුණු ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ
කරන්නයි. පළමුවෙනි බාධකය හැටියට
නිබෙන්තෙ, අපේ පළාතේ නිබෙන
කුඹුරු අවුරුද්දට දෙකන්නක් වැඩ
කිරීමට සැහෙන තරම් ජල පහසුකම්
අපට නොලැබීමයි. සාමාන්‍යයෙන් සෑම
අවුරුද්දක්ම පාහේ එක කන්නයි, වැඩ
කරන්න වෙන්තෙ. අවුරුදු හතරේ පහේ
කාල සීමා තුළ ඒ අන්දමටත් කරන්න
බැරි අවස්ථා තිබෙනවා. එසේ වන්නේ,
වතුර ලැබීමේ දුර්වලකම් නිසයි. ඇතැම්
කන්නවලදී කිසිම වැඩක් කරන්න බැහැ,
වතුර නැති නිසා. එවැනි අවස්ථාවක් දැන්
පැමිණ තිබෙනවා. මේ අවස්ථල බොහෝ
කුඹුරු වැඩ කර නැති බව කියන්න
මිනැ. එම නිසා ඒ පළාතේ වී ගොවිතැන
දියුණු කිරීමට වුවමනා නම් පළමුවෙන්ම
ජල පහසුව සැලසිය යුතු බව කිවයතුයි.

අපේ ප්‍රදේශයට සාමාන්‍යයෙන් කියන්නේ වැව් ප්‍රදේශය කියායි. අපේ ප්‍රදේශයේ සෑම ගමකටම පාහේ වැවක් බැගින් තියෙනව. ඇතැම් ගම්වලට වැව් දෙක බැගින් තියෙනව. මේව, පරාණ කාලේ සෑදූ වැව් බව කියන්න කමනියි. වැසි කාලසීමාවලදී මේ වැව්වලට වතුර පුරව ගන්නව. ඒ වතුර ප්‍රයෝජනයට ගෙන ක්‍රමානුකූලව ටි ගොවිතැන් කළා. නමුත් කාලයාගේ ඇවෑමෙන් එම වැව් විශාල ගණනක් දැන් ගොඩ වෙලයි තියෙන්නේ. ඒවයේ ඒ කාලේ තිබුණු ජූරු ප්‍රමාණය දැන් නැහැ. කෙටියෙන් කියනව නම්, ඉස්සර තිබුණු ජූරු ප්‍රමාණයෙන් බාගයක් වත් දැන් නැහැ. වැ කළුවල තත්ත්වයත් ඉතාම දුර්වලයි.

කුඹුරු පණතෙ දුර්වලකම් නිසා තො
වෙයි, එසේ වී තිබෙන්නෙ. කුඹුරු
පණතින් අදහස් කළේ හොඳ දෙයක්.
කුඹුරු පණතෙ ඇතැම් පරමාර්ථ හොඳයි;
නමුත් එය ක්‍රියාවෙ යොදවන ආකාරය
නිසා අපේ වැඩිවල තත්ත්වය ක්‍රමක්‍රම
යෙන් දුර්වල වේගෙන යනවි. මෙය
භයානක දෙයක් බව කියන්න ඕන.
අපේ පළාත්වල වැසියන්ට තියෙන ඉතාම
වටිනා වස්තුව තමයි, වැඩි. වැඩි දුර්වල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වුණොත් එම වැසියන්ගේ ජීවිතත් ඒ අනුවම දුර්වල වෙන බව අප කාටත් වැටහෙනව. දැන් අපේ වැව් බැම්බල පැලැටි වැව්ගෙන යනව. ක්‍රමක්‍රමයෙන් එම පැලැටි ලොකු ගස් බවටත් පරිවර්තනය වීගෙන එනව. කුඹුරු පණත යටතේ කටයුතු කිරීමට පත් කර ඇති ගොවි කාරක සභා ක්‍රමානුකූලව රැස් නොවන නිසා, ඒ අය ක්‍රමානුකූලව වැඩ නොකරන නිසා, අපේ වැව්වල තත්ත්වය, විශේෂයෙන් අපේ වැව් බැම්බල තත්ත්වය සිග්‍රාකාරයෙන් පිරිහීගෙන යන බව පෙනව. එසේ වන්නට හේතුව එම කාරක සභා වෙනුවෙන් වගකීමක් ඇතිව වැඩ කරන්න මාසික වේතනයක් ලබන නිලධාරීන් නොමැති වීමයි. ගැමියන් කීප දෙනකු තෝරා කාරක සභාවක් වශයෙන් පත් කර ගන්නව. නමුත් ඒ අයට විවේකයක් ලැබෙන්නේ නැහැ, මෙවැනි පොදු දේ සඳහා කාලය ගත කරන්න. නමුත් ඒ සඳහා මාසික වේතනයක් ලබන, ඒ වෙනුවෙන් ආප කාප වුණු නිලධාරීන් සිටිනව නම් එම කාරක සභා රැස්වීම් පවත්වා විධිමත් පරිදි කටයුතු යොදන්න පුළුවනි.

ගොවි පාලක ලේකම්වරුන් ඉතා උනන්දුවෙන් කටයුතු කරන්න මුල් කාලයේ පටන් ගත්ත. වැඩි කලක් යන්න පෙර එම රක්ෂාවේ ස්ථිර මාසික වේතනයක් වත් නැති නිසා වෙනත් රක්ෂාවල් සොයා ගෙන ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනා අයින් වුණා. මේ කුඹුරු පණත යටතේ පත් කරන ගොවි කාරක සභා ක්‍රියාශීලී කාරක සභා හැටියට පත් කර ගන්න වුවමනා නම්, මාසික වේතනයක් සහිතව වගකීමක් ඇති නිලධාරීන් පත් කරන්න ඕනැ. එක් කාරක සභාවකට එක් අයකු බැගින්වත් අඩු ගණනේ පත් කරන න ඕනැ. එම නිලධාරියා වෙනුවෙන් ගෙවිය යුතු වැටුප ආණ්ඩුව මගින් හෝ කාරක සභාව මගින් හෝ ගෙවීමට කමක් නැහැ. නමුත් එම නිලධාරියාට මාසයේ අවසානයේදී නියමිත වශයෙන් වේතනය ලැබෙන්න සලස්වන්න ඕනැ. වේතනයක් නොමැතිව මේ වෙනුවෙන් කාලය ගත කිරීමට සුදුසු තරුණයන් තෝරා ගැනීම දුෂ්කරයි.

අපේ වැව්වල තත්ත්වය ක්‍රමක්‍රමයෙන් හීන වේගෙන යාම ඉතා භයානක දෙයක් බව නැවත වරක් මතක් කරන්න ඕනැ. අධික වර්ෂාව පවතින කාලවලදී එම වැව් බැම්බ දුර්වල නිසා කඩාගෙන යනව. අපේ ප්‍රදේශයේ වැව් පාවුලයි ගම් නියෙන්නේ; ගම් පාවුලයි වෙල් නියෙන්නේ; මේ සියල්ලටම උස් පෙදෙසකයි හේන් නියෙන්නේ. ඒ විධියටයි, අපේ ප්‍රදේශයේ සේරම ගම් සෑදිල නියෙන්නේ. යම්කිසි විධියකින් බැම්ම කැඩුණොත් ගම් විනාශයි. පසුගිය අවුරුද්දේදී මීගලාව කියන වැවේ බැම්ම කැඩුණා. බැම්ම කැඩෙන බව කල් තියාම තේරුම් ගැනීමට පුළුවන් වූ නිසා එතනින් ඉවත් වී යාමට සමහර මිනිසුන්ට ඉඩ ලැබුණා. පැන යාමට පුළුවන් වූ අය බේරුණා. වේගයෙන් ගලා ආ ජල පහරට සියල්ලක්ම පාහේ ගසාගෙන ගියා. ඒ නිසා ගොවි මණ්ඩල මගින් හෝ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සකස් කරනු ලබන වෙන යම්කිසි සංවිධානයක් මගින් හෝ වෙනත් මොනම ක්‍රමයකින් හෝ කල් නොයවා ඉතාම ඉක්මනින් බැම්ම හරිගස්සන්නේ නැත්නම් එයින් ඒ පළාත් වාසීන්ට මත්තට භයානක ඉරණමකට මුහුණ දෙන්න සිදු වෙනව. වැඩි කල් යන්ට මත්තෙන් පළාත්වාසීන්ට මුහුණ දීමට සිදු විය හැකි භයානක විපත් මග හරවා ගත යුතුව තිබෙනව.

මා මුලින් කීව්වා වාගේම කාලයාගේ ඇවැමෙන් වැව් බොහොමයක් දැන් හුඟක් දුරට ගොඩ වෙලා තියෙනව. කලින් කලට ඇති වන වර්ෂාවට පසු සෝදාගෙන එමෙන් එකතු වන විශාල පස් තොග වලින් වැව් බොහොමයක් ගොඩ වෙලා තියෙනව. ඒ නිසා දැන් සමහර වැව්වල තිබෙන්නේ ඉස්සර තිබුණු ජඹරෙන් භාගයක් වත් නැති තරමටයි. ඒ නිසා දැන් මේ වැව්වල අල්ලන වතුරත් හුඟක් අඩුයි. එපමණක් නොවෙයි, වාෂ්ප වන වතුර ප්‍රමාණයත් වැඩි වෙනව. යම් තැනක තිබෙන වතුර ගැඹුරින් අඩු නම් එය වාෂ්ප වීමේ වේගයත් වැඩියි. ඒ අනුව ගැඹුර නැති තැනක ජලාශයක් තිබෙනවා නම් එතන වාෂ්ප වීමත් ඉක්මනින් සිද්ධ වෙනව. වෙනත් බොහෝ ප්‍රදේශවලට ලැබෙන වර්ෂ පතනය ගැන සලකා බලන විට මේ ප්‍රදේශයට ලැබෙන වර්ෂාපතනය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වත්තිතායක මයා.]

සැහෙන්ට ඉහළයි. යම් පළාතකට අවුරුද් දකට අඟල් පණහේ සිට හැත්තෑ පහ දක්වා වර්ෂාපතනයක් ලැබෙනවා නම් එය සාමාන්‍යයෙන් ඉහළ ප්‍රමාණයක් හැටියට ගණන් ගන්න පුළුවනි. අවුරුද් දකට ලැබෙන මුළු වම් ප්‍රමාණය අඟල් 50-75 දක්වා නිසා එය සැහෙන්ට ඉහළ වම් පතනයක් හැටියට සලකන්න පුළුවනි. එහෙත් මේ වම්පතනය අවුරුද් ද තුළ එකාකාරව බෙදී යන්නේ නැහැ. මාස දෙකක් නැත්නම් තුනක් ඇතුළතයි මේ මුළු වම්වම ලැබෙන්නේ. ඉතිරි මාස දහය නැත්නම් නමය පායන නිසා—අවුරුද් දේ සෑම මාසයක් තුළම විසිරී නොයන නිසා—වියලි කාලයේදී ඒ වැව්වල ජලය වාෂ්ප වී යාම බහුලව කෙරෙනවා. ඉස්සර වැව් වලින් ලැබුණු තරම් ජල ප්‍රමාණයක් දැන් ලබා ගන්න බැරි වී තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. මේ ගැන වරින්වර යෝජනා කිහිපයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ වැව් භාරත්ත වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න බැරිද කියා වරින්වර ප්‍රශ්න කර තිබෙනවා. ඩිරෙජර් යන්ත්‍ර පාවිච්චි කොට වැව් භාරත්ත බැරිදයි ඇහුවා. මේක අධික වියදමක් යන වැඩක් ය කියල ඒ දවස්වල කිව්ව. දැන් ඉතින් අමුතු ක්‍රමයක්වත් යොදා එය කරන්න යනවද දන්නේ නැහැ. මේ වැව් තරමක්වත් ගැඹුරු කිරීමෙන් ජල ප්‍රශ්නය විසඳීමට ක්‍රියා මාර්ගයක් සකස් කරන ලෙස මීට පෙර වතාවක කළ ඉල්ලීමකට පිළිතුරු වශයෙන් දෙපාර්ත මේන්තුව කියා සිටියේ ඒ පිළිබඳව යන වියදම අධික නිසා එය භාර ගන්න බැරි වැඩක් ය කියයි.

නවීන ක්‍රමයට අනුව ගොවිතැන් කිරීම තවමත් ඒ පැත්තේ බහුලව කෙරෙන්නේ නැහැ. දැනට වඩා උනන්දුවක් දක්වා නවීන ක්‍රම යොදා ගොවිතැන් කිරීමේ පහසුකම් ලබා දුන්නොත් ඇත්ත වශයෙන්ම අක්කරයකින් දැනට ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණයට වඩා බෙහෙවින් උසස් අස්වැන්නක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා පැළ සිටුවීම, පොහොර යෙදීම අදි කටයුතු සම්බන්ධයෙන් නවීන ක්‍රම වඩ වඩා යොදා ගන්න ඕනෑ. දැනට නවීන ක්‍රම අනුව ගොවිතැන් කටයුතු කෙරීගෙන යන්නේ බොහොම සුළු වශයෙන්

නුයි. දැනට වඩා පහසුකම් සලසා දුන් නොත් ඒ පළාත්වාසීන්ට තමන් නිෂ්පාදනය කරන වී ප්‍රමාණය වැඩි කර ගන්නට පුළුවන් බව කියන්න කැමතියි. පරම්පරා ගතව වී ගොවිතැන් කරන ඒ පළාත්වල ගොවි ජනයා ජනපදවලට ගිහිල්ල වැඩ කරන සමහර උදවිය වගේ අමුතුවෙන් ගොවිතැන ඉගෙන ගන්න උත්සාහ කරන පිරිසක් නොවෙයි. ඒ නිසා පරම්පරාගතව ගොවිතැන් කරන ඒ පළාත්ව සිත්ට නවීන පහසුකම් සහ වෙනත් පහසුකම් හරියාකාර ලබා දෙන්න පුළුවන් නම් ඒ නිසා විශේෂයෙන් ධෛර්යට පත් වන ඒ ජනයාට වී නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන් විශාල දියුණුවක් ලබා ගන්න පුළුවනි.

මා නියෝජනය කරන යාපහුව කොට්ඨාශයේ ජනපද ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. මගේ කොට්ඨාශයේ ජනපද කීපයක් තිබෙනවා. අබකොළවැව, අතරගල්ල, පාලුකඩවල, උස්ගල සිය ඔලන්ගමුව යනාදිය තිබෙන්නේ මගේ කොට්ඨාශයේ. ඒ අතර රාජාංගන ජනපදයෙනුත් කොටසක් මගේ කොට්ඨාශයට අනු වෙනවා. මේවා ඒ තරම් සාර්ථක ජනපද නොවෙයි. මේ දවස්වල ඒවායේ වාසය කරන සමහර උදවියට බීමට වුවමනා කරන ජලය පවා නැති නිසා බවුසර් මගින් ජලය සපයන්න ඕනෑ. ඒ පිළිබඳව විශාල වියදමක් යනවා. ඒ පළාතේ සමහර තැන්වල ලීං භාරා තිබෙන නමුත් ඒවායේත් වතුර නැහැ. සමහර තැන්වල ලීං ඇත්තේත් නැහැ. ඒ නිසා ගොවිතැන් කිරීමට ජලය සැපයීම තබා බීමට අවශ්‍ය වතුර ටිකවත් බවුසර් මගින් හෝ ගෙන ගොස් ජනපද වාසීන්ට දෙන්න වෙලා තියෙනවා. ඔය විධියයි ඒ ජනපදවල තත්ත්වය. මේ වැව් තුන ප්‍රතිසංස්කරණය කරලයි. මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කර තිබෙන්නේ. නමුත් දැන් පෙනී යන්නේ ඒ ව්‍යාපාරය මගින් ජලය සැපයිය හැක්කේ එක් කන්නක් සඳහා පමණක් බවයි. ස්ථිර වශයෙන්ම ජනපද වාසීන්ට ජලය සපයන්නට පුළුවන් එක කන්නක් සඳහා පමණයි. එයින් එක කොටසකට වතර සැපයීම අවදානම් තත්ත්වයක පවතිනවා. අනික් කන්නේදී නම් වතුර සැපයීම ගැන වැඩි විශ්වාසයක් තබන්න බැහැ. ඒ නිසා ජනපද වාසීන්ට ජීවත් වන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

අවුරුද්දකට වරක් ගොවිතැන් කර ලැබෙන ආදායමෙනුයි. එය කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නැහැ. අබකොළ වැව, අතර ගල්ල, පාලුකඩවල යන වැව් විශාල කර දෙකන්නම වැඩ කිරීමට හැකි වන පරිදි ජලය සපයා දීම සඳහා සැලැස්මක් සාදා තිබෙන බව කියනවා. මාත් මේ සම්බන්ධ යෙන් සමහර වාර්තා දැක්කා. නමුත් මේ වැඩ පිළිවෙළ කවදා කෙරේද කියා හිතන්න අමාරුයි. දැනට නම් ජනපද වාසීන්ට ගත කරන්න සිදු වී තිබෙන්නේ ඉතාමත් දුක්ඛිත ජීවිතයක්. අවුරුද්දකට වරක් කුඹුරුවලින් ලැබෙන අස්වැන් නෙන් පමණක් තඩත්තු වන්නට බැහැ. ඒක බොහොම අමාරු වැඩක්.

අ.හා. 5.30

ජනපද වාසීන්ට දී තිබෙන ගොඩ ඉඩම් වල වැවිලි ඇති කරන්නට බැරිදැයි ඊළඟට තවත් ප්‍රශ්නයක් පැන නඟිනවා. නමුත් ඒ ප්‍රදේශයේ තත්ත්වය අනුව බලන විට ගොඩ ඉඩම්වල වැවිලි යොදා වැඩ නිෂ්පාදනයක් ඇති කරන්න බැහැ. ඇළවල් අයිනේ සහ වැව් අයිනේ පොල් ගස් කීපයක් වඩා ගන්නට පුළුවන් වුණත් එහි ගොඩ ඉඩම්වල වැඩ ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගත හැකි වැවිල්ලක් යොදන්නට බැහැ. මුළු වර්ෂය ගැනම කල්පනා කරන විට අවුරුද්දේ වර්ෂාපතනය සැහෙන ප්‍රමාණයකට ඇතත් මාස කීපයක් දිගටම ඉබෝරය තිබෙන නිසා ගොඩ ඉඩම්වල වවන දැව්නාශ වෙනවා. ඒ නිසා කුඹුරු වැඩ කරන කාලය හැර අනික් කාලයේදී එහි වැසියන් බොහෝ ඇත ප්‍රදේශවල තිබෙන කම්කරු වැඩ සොයාගෙන යනවා. සමහර විට හැතැප්ම 50ක් 60ක් තරම් දුර කම්කරු වැඩ සඳහා යනවා. කුඹුරු වැඩ කරන්න බැරි කාලයේදී එහි වැසියන් සුළු ආදායමක් ලබන්නේ ඒ විධියටයි.

පාලුකඩවල දෙවැනි කොටස සාමාන්‍ය නිවාස ක්‍රමයක් මිස ජනපද ක්‍රමයක් නොවෙයි. මෙසේ වී තිබෙන්නේ මලදී සංවිධානය කිරීමේදී වූ අඩුපාඩුවක් නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ. එසේ නැත්නම් ඒ ප්‍රදේශයේ හැටියට ජනපදයක් සංවිධානය කිරීමට අමාරුකමක් තිබෙනවාද කියාත් මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ

වෙතත් ඒ ජනපදවල සිටින මිනිසුන් ඉතා මත් දුක්ඛිත ජීවිත ගත කරන බව මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. හැබැයි ජනපද වාසීන්ගෙන් එක්තරා සුළු ප්‍රමාණයක් වූ සියයට ගණනක් නම් සැහෙන ආදායමක් ලබනවා. වැව් අසල හා ඇළවල් අයිනේ ඉඩම් තිබෙන අයයි, ඒ විධියට සැහෙන ආදායමක් ලබන්නේ.

තවත් කාරණයක් කියන්නට තිබෙනවා. ජනපදවල ක්‍රම දෙකකට බදු අය කරනවා. අතරගල්ල ජනපදයෙන් අය කරන වාර්ෂික බද්ද මෙන් දෙගුණයක් අබකොළ වැව සහ පාලුකඩවල ජනපදවලින් අය කරනවා. මා මේ ගැන බොහෝ දුරට කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඉඩම් දුන් කාල සීමාව අනුව එසේ බදු අය කරන බවයි, දෙපාර්තමේන්තුව කියන්නේ. මේ විධියට තර්ක කළත්, ජනපද වාසීන්ට මෙය තේරුම් ගන්න බැරි කාරණයක්. මම දන්නවා, දෙපාර්තමේන්තුව ඒකට ඉදිරිපත් කරන හේතුව කුමක්ද කියා. එකක් දන්නේ එක කාල සීමාවක දීය, අනික් එක දන්නේ වෙනත් කාල සීමාවකදීය කියනවා. කඩදාසිවලින් ඒවා කීවත් ජනපද වාසීන්ට ඒවා තේරෙන්නේ නැහැ. එකට එක යාව තිබෙන ඉඩම් දෙකකින්, එකකින් අය කරනව වගේ දෙගුණයක් අනික් එකෙන් අය කරන බවයි, ඔවුන් කියන්නේ. ඒවායේ වටිනාකම අනුව බැලුවත්—ඒවායෙන් නිෂ්පාදනය කරන්න පුළුවන් දේ ගැන බැලුවත්—වැඩි බද්ද සාධාරණ නැති බව පෙනෙන්න තියෙනවා. සමහර විට වැඩි බද්ද ගන්න ඉඩම අඩු බද්ද ගන්න ඉඩමට වඩා නිසරුවන්න පුළුවන්. මේ ගැන යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීම හොඳය කියා මම සිතනවා.

මේ ලඟට උස් ගල සියඹලත්ගමුව ව්‍යාපාරය ගැන වචනයක් කියන්න ඕනැ. මේ ව්‍යාපාරය අනික් ව්‍යාපාරවලට වඩා වෙනස්. ඇඩ්වාන්ස් කොලනයිසේෂන් ස්කීම් කියලයි. මේ විධියේ ව්‍යාපාරවලට කියන්නේ. අනික් ව්‍යාපාරවල නම් කලින් ඉඩම් සකස් කරල, ගෙවල් හදල ඊට පසු ජනයා පදිංචි කරවනවා. මේ ව්‍යාපාරවල මහජනයා කලින් පදිංචි කරවල ඊට පස්සෙ කාලා එළි කරල, ගෙවල් හදල, කම්බි ගහල වාරිමාර්ග පහසුකම් සැපයීම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

-කාරක සභාව

[වත්තිතායක මයා.]

ආදිය කරනවා. ඒක හොඳ සැලැස්මක් අනුව සකස් කරල නියෙන බව මමත් පිළිගන්නවා. නමුත් නොයෙකුත් දෙපාර්තමේන්තුවලින් කරන්නට තිබුණු වැඩ කලට වේලාවට නොකළ නිසා උස් ගල සියඹලත්ගමුව ව්‍යාපාරයට ගෙන ගොස් දැමූ ජනපද වාසීන්ට අවුරුදු 4ක්, 5ක් ඉතා දුඃඛිත ජීවිතයක් ගත කරන්න සිදු වුණා. අදත් ඒ ව්‍යාපාරයේ වාරිමාර්ග පහසුකම් සම්පූර්ණයෙන් සපයා නැහැ. ඉඩම් කොමසාරිස්තුමාට වාර්තා මගින් හුඟක් දුරට කරුණු කියා සිටිය. එතුමා හුඟක් මහත්සියෙන් කටයුතු කරල, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට නොයෙකුත් නියෝග කරල ඒ පහසුකම් හුඟක් දුරට ඇති කර දීම ගැන මම එතුමාට කෘතඥ වෙනවා. නමුත් ඒ අඩුපාඩුකම් මුළු මනින්ම සම්පූර්ණ වී නැහැ. මේ අවුරුද්ද අවසානයේදී සම්පූර්ණ කරනවය කියනවා. ඒ පිළිවෙලට වේවිද දන්නෙ නැහැ. ගෙවල් අඩුපාඩුව දැන් අවුරුදු 4ක් 5ක් තිස්සේ තියෙනවා. ඇත පළාත්වලින් ගෙනාවත් දැමූ ජනයාට, ඉන්නට ගෙයක් නැතිව, වැඩ කරන්නට කුඹුරක් නැතිව, ළමයින් යවන්නට පාසලක් නැතිව ජීවත් වීම අමාරුයි. ඒ අඩුපාඩුකම් දැන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සම්පූර්ණ කරගෙන යනවා. නමුත් ඒ අය ජනපදයට ගිහින් දැන් අවුරුදු 5ක් පමණ වෙනවා. මේ කරුණු තවම සම්පූර්ණ වෙලා නැහැ. ගිය අවුරුද්දේ මේ වැය ගිණිය ගැන සාකච්ඡා කරන විට ගරු ඇමතිතුමා කීවා, මේ ක්‍රමය ගැන වැඩි විශ්වාසයක් නැත, අත්හදා බැලීමක් වශයෙන්ම මේ ක්‍රමය ඇති කළේ, දැන් මේ ක්‍රමය අත්හැර දමන්න යනවය, මීට පස්සේ එහෙම කරන්නෙ නැත කියා. නමුත් රාජ්‍යාංගන ව්‍යාපාරයේ දැන් හුඟක් දුරට වැඩ කර ගෙන යන්නේ ඒ ක්‍රමයට බව මට පෙනෙනවා. ළඟදී රුවන්වැල්ල පැත්තෙන් පිරිසක් ගෙන ගොස් අනුරාධපුර පැත්තෙන් පදිංචි කළාය කියා මට දැන ගන්න ලැබී තිබෙනවා. සූමානයක් පමණ ඉඳල කොටසක් ආපසු ගියාලි. ඇත පළාත්වල අයව ගෙන ගොස් කැලේට දාල, සුළු පහසුකමක් දිල නවත්වන්න බැහැ. අවට පළාත්වල අය නම් ඒ තත්ත්වයට අනුව ඉඩම් දියුණු කිරීමට හුඟක් මහත්සි දරණවා. සමහර විට ඉන්න පළාත්වල විශාල

දුෂ්කරකම් තිබෙන නිසා අනික් දුෂ්කරකම් ගැන සලකන්නෙ නැතිව හුඟක් දෙනෙක් ඒ ඉඩම්වල පදිංචියට යනවා. ඒ අයට ගෙවල් සාදා ගැනීමට දෙන මුදල ප්‍රමාණවත් නැහැ. රුපියල් දාහක පමණ මුදලක් දෙන්නෙ. සාමාන්‍යයෙන් ගණන් බලා තිබෙන පිළිවෙලට ගෙයක් සාදා ගැනීමට රුපියල් දෙදහක් පමණ වුවමනා කරනවා.

රාජ්‍යාංගන ව්‍යාපාරය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. ඒ ව්‍යාපාරයෙන් කොටසක් පිහිටා තිබෙන්නෙ උතුරු මැද පළාතේ. අනික් කොටස පිහිටා තිබෙන්නෙ වයඹ පළාතේ හෙවත් කරුණාගල දිස්ත්‍රික්කයේ. මේ රාජ්‍යාංගන ව්‍යාපාරය යටතේ ඉඩම් දෙන ක්‍රමය ගැන—ඉඩම් දීම සඳහා දැනට සකස් කර තිබෙන ක්‍රමය ගැන—ඇත්ත වශයෙන් අපේ කිසිම පැහැදීමක් නැහැ. නිව්තිගල මන්ත්‍රීතුමා කීවාක් මෙන් සබරගමු පළාතේ තිබෙන වාරිමාර්ග ක්‍රමයකට ඒ අවට ගම්වල ඉඩම් නැති අය සිටිද්දී ඇත ප්‍රදේශවල අය ගෙන ගොස් පදිංචි කිරීම සුදුසු නැහැ. ඉඩම් තියෙන අයට ඉඩම් දෙන්නය කියා කවරුවත් කියන්නෙ නැහැ. දුර පළාත්වලින් ජනයා ගෙන ගොස් පදිංචි කිරීමේ තේරුමක් නැති බවයි, මගේ තර්කය. ඒ ඇයි? කවදා හෝ ආණ්ඩුවට ඒ අවට ඉඩම් නැති ජනයාට, ඉඩම් දෙන්නට වෙනවා. එතකොට මොකද සිදු වන්නේ? ඒ ගම් වැසියන් අරගෙන වෙන දිස්ත්‍රික්කයක ඉඩම් තියෙන තැනකට දාන්න වෙනවා. කාර්මික වේවා, කෘෂිකාර්මික වේවා යම් කිසි ව්‍යාපාරයක් පටන් ගත්තම ඒ ව්‍යාපාරය යටතේ අවට සිටින රක්ෂාව නැති අයට රක්ෂාව දෙන්න ඕනෑ; ඉඩම් නැති අයට ඉඩම් දෙන්න ඕනෑ. ඒ විධියට අවට සිටින අයට දෙන්න පටන්ගත්තත් ඒ අයගේ සංඛ්‍යාව ඒ තරම් විශාල වේවිය කියා මා හිතන්නෙ නැහැ. ඒ මොකද? ඒ අවට සිටින්නේ හුඟක් දුරට ඉඩම් තිබෙන අයයි. එම නිසා ඉඩම් දෙන්න සිද්ධ වන්නෙ ඉඩම් නැති ටික දෙන කුට පමණයි. ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුව මේ කටයුත්ත කරනවා නම් නිව්තිගල මන්ත්‍රීතුමා කී කාරණය සිද්ධ වන්නෙත් නැහැ. එක් ප්‍රදේශයක තිබෙන කෘෂිකම් ව්‍යාපාරයකට පිට පළාත්වලින් මිනිසුන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කරක සභාව

ගෙනවිත් පදිංචි කරවීමෙන් සිද්ධ වන්නේ ඒ ප්‍රදේශයේ ඉඩම් නැති ජනතාවට දෙන්නට ඉඩම් නැති වීමයි. කවදා හෝ දවසක ඒ ප්‍රදේශයේ ඉඩම් නැති අයටත් ඉඩම් දෙන්න සිදු වන බව මතක තබා ගන්න ඕනෑ. මේ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කළ විට මොකද වෙන්නේ? ඒ තත්ත්වයට පැමිණි දවසක එක්කෝ රත්නපුරේ තැන්නම් කැගල්ලේ, එහෙමත් තැන්නම් මාතර ආදී දිස්ත්‍රික්කවලට ඒ ජනතාව යවන්න සිද්ධ වෙනවා. කෘෂිකාර්මික ව්‍යාපාරයක් හෝ වේවා, වෙනත් කාර්මික ව්‍යාපාරයක් හෝ වේවා, යම් ප්‍රදේශයක ආරම්භ කළ විට ඒ ප්‍රදේශයේ ඉඩම් සහ රක්ෂා නැති අය ගැන පළමුවෙන් සලකන්න ඕනෑ.

දැනට වේයන්ගොඩ පළාතේ පිහිටුවා ඇති රෙදි වියන කමිණිත්ත ශාලාවට කම් කරුවන් බඳවා ගන්නේ ඒ අවට ප්‍රදේශ වලිනුයි. එය ඉතාමත් යුක්තිසහගතයි. අන්න ඒ වාගේ අනික් සෑම දෙයක්ම සම්බන්ධයෙන්ම ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරන්න ඕනෑ. එම නිසා ඉඩම් දීමේ ව්‍යාපාරවලදී පළමුවෙන්ම ඒ අවට ඉඩම් නැති අයට ඉඩම් ලබා ගැනීමට අයිතියක් තිබෙනවා නොවේද කියා මම ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. [බාධා කිරීම්] ඒ සඳහාත් මොකක් හෝ කමිණිත්තයක් ආරම්භ කරන්න ඕනෑ. ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීමේදී පළමුවෙන්ම ඒ ව්‍යාපාර පවත්වන තැන් අවට සිටින අය ගැන සැලකිය යුතු බවයි මම කියන්නේ.

මෙය කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් නොව, නිවිතිගල මන්ත්‍රිතුමා කී හැටියට සබරගමුව පළාතෙන් හුඟක් දුරට සිදු වීගෙන යන බව පේනවා. මේ අනවශ්‍ය කරදර හිරිහැර සිදු වන නිසා අප පෙන්වා දුන් ප්‍රතිපත්තිය අනුව ඒ කායඝීය කරන් තේ නම් ඉතාමත් ඥානාන්විත බවයි මගේ හැඟීම.

මේ ලඟට රජයේ ඉඩම් දීම ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඉඩම් දීමේ ක්‍රමයේ ඇති දුර්වල කම නිසා අපේ පළාත්වාසීන්ට විශාල කරදරවලට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වෙනවා. නිත්‍යානුකූලව දුප්පත් කෙනෙකුට රජයෙන් ඉඩමක් ලබා ගැනීම නම් කණ කැස්බැව් විය සිදුරෙන් අහස බලන්නා වාගේය. ඉඩම්

ඉල්ලා ඉල්ලුම් පත්‍ර දැමීමට පස්සෙ ඉඩම් කව්වේරියක් පවත්වනු ලබන්නේ අවුරුද්දක් දෙකක් ගත වුණාට පසුවයි. ඉඩම් කව්වේරියක් පවත්වා ඉඩම් දීමට සුදුසු 50 ක් පමණ තෝරා ගන්නවා. ඊට පස්සෙ මිනින්දෝරුවන්ට කියනවා ඒව මනින්නය කියා. නමුත් තවත් අවුරුදු දෙකක් පමණ යන තුරු මැනීම කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ මොකද? මිනින්දෝරුවෝ නැතිකම නිසයි. අවුරුදු දෙක තුනකට පස්සෙ ඉඩම් මැනීමත් අවසන් කර ඉඩම් දෙන්න බැලුවම තෝරා නියම කර ගත් අය නොවෙයි ඒ ඉඩම්වල ඉන්නේ. වෙනත් අය ගොස් ඒ ඉඩම් අල්ලාගෙන බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වෙලා, ඊළඟට කරන්නේ පෙත්සම් ලිවීමයි. ඔය කලබලය උඩ පෙත්සම් ගණනාවක් ලැබෙනවා. මිට හේතු රාශියක් තිබෙනවා. පළමුවෙනි හේතුව අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු කලටවෙලාවට කිරීම සඳහා නිලධාරීන් නැතිකමයි. දෙවැනි කාරණය ඉන්න අයට වුවද එහා මෙහා යාමට වාහන නැතිකමයි. ඒ පළාත්වල ගමන් කිරීම සඳහා ඒ නිලධාරීන්ට ජීප් රථ අවශ්‍යයි. සමහර විට එක නිලධාරියෙක් තම කායඝී අවසන් කර එනතුරු අනික් නිලධාරියා බලා ගෙන ඉන්න ඕනෑ. සමහර විට තිබෙන වාහනය ක්‍රියා විරහිත වූ විට එය අලුත්වැඩියා කරන තුරු මාස පහ හය බලාගෙන ඉන්න ඕනෑ. ඔය විධියට බලන විට සතුටුදායක අන්දමට ඉඩම් පිළිබඳ කටයුතු නිරවුල් කිරීමට බැරිව ඇත්තේ වාහන පිළිබඳ තත්ත්වයත් බොහෝ දුරට බාධකයක් වන නිසයි.

අ. හා. 5.45

තවත් කාරණයක්. සමහර නිලධාරීන් ගේ ගමන් ගාස්තු කපා දමා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ වැඩ කටයුතු හුඟක් දුරට ප්‍රමාද වෙනවා. මම පිළිගන්න හැටියට, අපේ පළාතේ මහජනතාවට ඇති වී තිබෙන විශාල සිටින රාශියක් ඉඩම් ඉක්මනින් බෙදා දීමෙන් නිරාකරණය කර ගන්නට පුළුවනි. එම නිසා දැනට කරනවාට වඩා ශීඝ්‍ර අන්දමින්, ක්‍රමානුකූල අන්දමින් මහ ජනතාවට ඉඩම් ලබා දීමට පහසුකම් සැලසිය යුතු බව මතක් කර සිටිනවා. අර

[වත්තිකායක මයා.]
නිබ්බේන තත්ත්වයේ භාවිතයට නම්, ඉඩමක් ලබාගැනීම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍රයක් දමා ඊට සතුටුදායක පිළිතුරු ලබා ගැනීමට අවුරුදු තුන හතරක් ගත වෙනවා. ඒ විධියට කාලයක් නිසිසේ බලාගෙන සිට ඉඩම ලබාගන්නට පසු එම ඉඩමේ අයිතිවාසිකම ලබාගන්නට, ඒ ඉඩමේ කවුරුන් හෝ ගිහිනි බලහත්කාරයෙන් අල්ලා ගෙන සිටින නිසා ප්‍රච්චන්කමක් නැහැ. ඊළඟට මෙසේ බලහත්කාරයෙන් පදිංචිව සිටින අය අස් කිරීම සඳහා නඩු දමන්නට සිදු වෙනවා. ඒ අනුව තීන්දුවක් ලබා ගන්නට පෙර නියෝගයක් යටතට ඒ නඩුව අස් කර ගන්න. මේ නිසා ඉඩම් කවිචේරියෙන් ඉඩම් දීම සඳහා තෝරා ගත් පුද්ගලයන්ට ඉඩම නොදී බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වූවන්ට ඉඩම දෙන්න සිද්ධ වෙනවා.

මෙවැනි සිද්ධීන් නිසා සට්ටන නිසා ඒ ප්‍රදේශවාසීන් තුළ විශාල කලකිරීමක් තිබෙනවා, ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමයෙහි ඇති දුර්වලකම් ගැන. මේ සියලු දෙයට ප්‍රධාන හේතුව නම් සැහෙන පමණ නිලධාරීන් සංඛ්‍යාවක් නොමැති වීමයි. ඊළඟ හේතුව සැහෙන ප්‍රමාණයක් වාහන නොමැති කමයි. යම් කෙනෙකු ඉඩමක් ඉල්ලුවම ඒ ගැන ඉක්මනින් සොයා බලා, සැලකිය යුතු කාලසීමාවක් ඇතුළතදී එය නිරාකරණය කර දෙනවා නම් මේ විධියේ සට්ටන ඇති වෙන්නේ නැහැ. මේ නිසා අද ඉඩම් ලැබිය යුතු තැනැත්තන් මෙන්ම ඉඩම් ලැබීමට නුසුදුසු තැනැත්තන්ත් තමන්ට අහිමන භාවයට තමන්ට ඕනෑ ඉඩමක ඕනෑ තැන් වලින් එළි කරගෙන පදිංචි වී සිටිනවා. නමුත් නීත්‍යානුකූල අන්දමට ඉඩමක් ලබා ගැනීම සඳහා ඉල්ලුම් පත් යවා කටයුතු කරන්නට ගියොත් දීර්ඝ කාලයක් ගත වෙනවා පමණක් නොවෙයි, තමන් බලාපොරොත්තු වූ ඉඩම් කොටස ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමය මෙයට වඩා ක්‍රමානුකූල අන්දමටත් මෙයට වඩා ඉක්මනටත් ක්‍රියාත්මක කරන්නට හැකි පිළිවෙලක් ලෙසදීම යොදනවා නම් හොඳ බව මතක් කරනවා. ඇත්ත වශයෙන් මගේ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට මුහුණ පාන්නට වන කරදර අපමණයි. එහෙත් මා සඳහන් කළ ක්‍රම උපයෝගී කර ගන්නවා නම් මේ එකදු ප්‍රශ්නයක් වත් මතු වෙන්නේ නැහැ.

මේ සම්බන්ධයෙන් තවත් සඳහන් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. ඉඩම් බෙදා දුන්නට පසු බලපත්‍ර ලබාගැනීමේ දුෂ්කරතාවයක් තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් ඉඩම් වලට බලපත්‍ර දිය යුතුයි. නමුත් සමහරුන්ට ඉඩම් ලැබී අවුරුදු දෙක තුන නැති නම් හතර ගත වී තිබෙනවා බලපත්‍ර ලබා ගන්නට. මේ කාරණයට හේතුව ගැන මම පරීක්ෂා කර බලන විට මට පෙනී ගියා, මෙසේ වෙන්නේ නිලධාරීන්ගේ හිඟ කම නිසා බව. ඒ කටයුතුවලට අවශ්‍ය තරම් නිලධාරීන් නැහැ. එම නිසා දිනෙන් දිනම ඒ වැඩ කටයුතු අතපසු වී යනවා. කවුරුන් හෝ අදහන කෙනෙකුගේ මාගීයෙන් ගොස් මෙම කටයුත්ත ගැන උනන්දුවක් දැක්වුවොත් ඉක්මනින් ඉල්ලුම් බලපත්‍රය ලබා ගන්න පුළුවනි. එහෙම තැත්නම් අවුරුදු දෙකක් තුනක්, සමහර විට හතරක්, පසු වන තුරු ලබා ගන්නට අමාරුයි. මෙයට සම්පූර්ණ හේතුව සැහෙන පමණ නිලධාරීන් ඒ ඒ ස්ථානවල නොමැතිකමයි.

තවත් එක් කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ගම් පුළුල් කිරීමේ ක්‍රමය යටතේ ගෙවල් හදා ගැනීමට ආධාර මුදලක් රජයෙන් දෙනවාය කියා ගම් වාසීන්ට කිව. සමහර අය රජයේ සැලැස්ම වල් අනුව ඒ ගෙවල් හදනවා. නමුත් ඒවාට ආධාර මුදල් ලබාගැනීම මහ උග්‍ර ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙනවා. සමහර උදවිය ලියුම් ගණනාවක් ලියාවත් පිළිතුරක් ලැබී නැහැ. සමහරුන්ට ලැබී ඇති පිළිතුරු නම්, මේවාට දීමට මුදල් නොමැත, කියායි. මේ නිසා ආධාර මුදල් ලබාගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් වීමට බොහෝ උදවිය අධෛර්ය මත් වී සිටිනවා.

අපේ කැලාවලට කර තිබෙන බලවත් අපරාධය ගැනත් මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. අපේ ගම්වාසීන්ගේ ජීවිකාව සැහෙන තත්ත්වයකින් ගෙන යාමට කැලෑ තරමක් දුරට අවශ්‍යයි. නමුත් අද ඒ ප්‍රදේශයේ කැලෑ සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ විනාශ කර තිබෙන බව මා ඉතා කනගාටුවෙන් මේ සභාවේදී මතක් කර සිටිනවා. ඒ කැලෑ කවුරුන් විසින් විනාශ කර තිබෙනවාදැයි කියන්නට දන්නේ නැහැ. මෙපමණ කල් දිසාපති තුමාගේ කැලෑ යටතේ තිබුණ කැලෑ විනාශ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

කර කර සිටිය. ඒවායේ තිබුණු වටිනා ගස් කපා දමන්නේ කවුද, කවුරුත් විසින් ඒවා අදිනවාද කියා කියන්නට කවුරුත්වත් දන්නේ නැහැ. දැන් දිසාපති තුමාගේ පාලනය යටතේ තිබුණු ඉඩම් ඉවර වී කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ තිබෙන ඉඩම්වලටත් ඔය අන්දමටම බලපෑම් කරන්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා.

සමහර විට පවුල් ගණන් ගිණින් පදිංචි වෙනවා. සමහරු ලොරි ගණන් ගස් කපා ගෙන නිදල්ලේම පටවාගෙන යනවා. මෙය මහා පුදුම අපරාධයක්. මහා විනාශයක්. අපේ කැලවලට කර තිබෙන්නේ බරපතල අපරාධයක්; විශාල මුදල් නාස්තියක්. පසුගිය රාජ්‍යසන කථාවේ කියා තිබෙනවා, අපේ වන සම්පත කොපමණද කියා ගණන් බැලීම සඳහා කාරක සභාවක් පත් කරනවාය කියා. එම කාරක සභාවේ නම, වන සම්පත කොපමණද කියා සොයා බැලීමේ කාරක සභාව නොව, වන සම්පත කෙසි තරම් දුරට විනාශ වී තිබෙනවාද කියා සොයා බැලීමේ කාරක සභාව කියා දැමීමා නම් හොඳයි. පසු ගිය අවුරුදු 7, 8 තුළ කරන ලද විනාශයේ තරම මෙපමණයයි වචන වලින් කීමට පවා අපහසුයි.

මේ ඉඩම් බලහත්කාරයෙන් අල්ලාගෙන සිටින සියලුම අය ඉඩම් ලැබීමට නුසුදුසු අයයි කියන්න බැහැ. ඉඩම් ලැබීමට සුදුසු අයත් ඔවුන් අතර සිටිනවා. කිසිත් ඉඩකඩමක් නැති, ජීවන මාර්ගයක් නැති අය සිටිනවා. ඔවුන්ට වෙන කර කියා ගන්නට දෙයක් නැති නිසා මේ ඉඩම් අල්ලාගෙන සිටිනවා. නමුත් මේ ඉඩම් අල්ලාගෙන සිටීමට නුසුදුසු අයත් සිටිනවා. ඒ නිසා වහාම මේ පිළිබඳව සොයා බලා සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් යොදන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. බලහත්කාරයෙන් ඉඩම් අල්ලාගෙන සිටින අයගෙන් ඉඩම් ලැබීමට සුදුසු අයට ඉඩම් කොටස් නිරවුල් කර දී සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් යෙදීම අත්‍යවශ්‍ය යෙන්ම කළ යුත්තක්.

අපේ පළාත්වල පාරම්පරිකව පැවත එන ගොවීන් සිටිනවා, වී නිෂ්පාදනය පිළිබඳව හොඳ දැනීමක්, අවබෝධයක්, වුව මනාවක් ඇති අය. වී නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් ඒ ගොවීන්ට වුවමනා සියලුම පහසුකම් දිය

යුතුයි. ඔවුන්ට ඇති බාධකයන් රාශියක් ම මම විස්තර කළා. ඔවුන්ට ඇති ප්‍රධානම බාධකය නම් ගොවිතැන් කිරීමට අවශ්‍ය ජලය නොමැති වීමයි. අවුරුද්දේ දෙකක් නටම වැඩ කිරීම සඳහා ජලය නොලැබී මයි. ඒ නිසා රජය ඔවුන්ට ඒ පහසුකම් සලසා දෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.
(*திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர*)
(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ මටත් වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙනවා. මම පළමුවෙන්ම කියන්නට අදහස් කරන්නේ මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ ඇති අඩුපාඩු රාශියක් ගැනයි. මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙන දෙල් ගොඩ ව්‍යාපාරය දැනට අවුරුදු 6 කට උඩ දිසි, ආරම්භ කළේ. එහි පළමුවන, දෙවන, තුන්වන හා හතරවන යන පියවර හතරෙන් තුන් වන පියවර කොහේද කියා මම දන්නේ නැහැ. දෙවන පියවරේ සිට හතර වන පියවර දක්වා ගිණින් තිබෙනවා. දෙවන පියවරේ සිට හතරවන පියවර දක්වා හැතැප්ම 8 ක් තිබෙනවා. මේ හතරවන පියවර යන මාර්ගයේ තිබෙන්නේ පොද්ගලික ඉඩම්හිමියකුගේ චතුරයි. ඒ හැතැප්ම 8 කපා නතර කර දැන් අවුරුදු තුනක් වෙනවා. ඒ පාර කපා තිබෙන්නේ හතර වන පියවරට නොවෙයි; මගේ කල්පනාවේ හැටියට චතුර හිමියන් උදෙසායි. 4 වැනි පියවරට අද හැතැප්ම 8 ක් පාර කපා ලක්ෂ ගණනක් රජයෙන් වියදම් කළත්, අද එහි සිටින මහජනයාට යන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ පාරක් නැතිව පයින්. ඒ හැතැප්ම 8 න් හැතැප්ම දෙකක් පමණයි වාහනයකින් යන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. දැනට අවුරුදු 3 ක් තිස්සේ වැඩ කළත්, 3 වැනි 4 වැනි, 5 වැනි, 6 වෙනි, 7 වෙනි හා 8 වෙනි හැතැප්මවල බෝක්කු සාදා නැහැ; පාර සකස් කර නැහැ. මා කීප වරක්ම ඉඩම් කොමසාරිස්තුමාටත්, ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමාටත් මේ ගැන දැනුම් දුන්නා. ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමා කියනවා, කොමසාරිස්තුමා දත්වා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

[එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]

තැන, කියා, කොමසාරිස්තුමා කියනවා, මෙය ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂකතුමාගේ වැඩක් කියා. අද ඔය දෙපාර්තමේන්තු දෙකේ වැඩ කෙරෙන්නේ මේ විධියටයි.

ගරු ඇමතිතුමා දැන් මෙතන තැනත්, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සිටිනවා. එතුමා ඔය මා සඳහන් කළ 4 වැනි පියවරට ගියා. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා එහි ගිය අවස්ථාවේදීත් එතුමා නියෝග කළා, නමුත් අද වන තුරු එය ඉටු වී නැහැ. මේ ව්‍යාපාරය මගින් අක්කර දහසකට අධික ගණනක් මහජනයාට බෙදා දී තිබෙනවා. එමෙන්ම ඒ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධව ගරු ඇමතිතුමාටත්, රජයටත්, ඒ නිලධාරී මහත්වරුන්ටත් ස්තූතිවන්ත වෙන්නට මිනෑ. ඒ ව්‍යාපාරයේ සිටින ජනයාට අද මසකට රුපියල් 200ටත් 300 ටත් අතර ගණනක් උපයා ගන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. එමෙන්ම මහ රජයටත් මේ තේ විකිණීමෙන් විදේශීය ධනය වශයෙන් විශාල මුදලක් ලැබෙනවා. එමෙන්ම මේ ව්‍යාපාරයේ කට්ටිකරුවකු වෙනුවෙන් රජය විශදම් කරන මුළු මුදලම අවුරුදු 7 ක් යන්නට කලින් රජයට ලැබෙනවා. ඒ ව්‍යාපාරයට අවශ්‍ය කරන මුළු මුදලම අවුරුදු 7 කින් ආපසු ලැබෙනවා. ඇමතිතුමාටත් නිලධාරී මණ්ඩලයටත් මා ස්තූතිවන්ත වන්නේ ඒ නිසයි. මේකයි තේ ව්‍යාපාරවල වටිනාකම. තේ ව්‍යාපාරවලින් විදේශීය ධනය ලැබෙනවා. එසේ වුවත් හැම අවස්ථාවකම ව්‍යාපාරවල වැඩ කෙරෙන්නේ කඩාකප්පල්කාරී විධියට වගේ බවයි මට පෙනෙන්නේ. මේ 4 වැනි පියවර සඳහා ලක්ෂ ගණනකින් හැතප්ම 8ක පාරක් කපලත් එහි නිලධාරියාට තවමත් ගෙයක් හදා නැහැ. එමෙන්ම එහි සිටින ජනතාවටත් තවම 1 ගවල් හදාදී නැහැ. නමුත් කාලය අවුරුදු 8ක් වෙනවා. ඒ කට්ටිකරුවන්ට ගෙවල් නැහැ. තාවකාලික නවාතැන්වලයි ජීවත් වෙන්නේ. හය මාසයෙන් හය මාසයට රුපියල් 80 ගණනේ ගෙවල් අළුත්වැඩියා කර ගන්න මුදල් දෙනවා. මෙයින් කට්ටිකරුවන්ටත් කරදරේ; ආණ්ඩුවටත් කරදරේ. මාස හයෙන් හයට රුපියල් 80 ගණනේ දෙන නිසා ආණ්ඩුවටත් කරදරේ. එමෙන්ම ඒ ජනපද නිල

ධාරියාට සිටින්න ගෙයක් නැහැ. ඔහුට එන්නට සිදුවී තිබෙන්නේ හැතප්ම 10ක් හෝ 12 ක් ඇත සිටයි. එවැනි කෙනෙකුගෙන් බලාපොරොත්තු විය හැක්කේ මොන විධියේ සේවයක්ද? ජනපද නිලධාරියාට හැතප්ම 10 ක් තැන්නම් 12ක් ඇත සිට පසින්ම ජනපදයට යන්න පුළුවන්කම තිබෙනවාද? ඒ නිසා ඉඩම් කොමසාරිස්තුමාගේ අංශයෙන් හෝ ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂකතුමාගේ අංශයෙන් හෝ ඔය අංශ දෙකින් කොයි අංශයකින් හෝ හැකි තරම් ඉක්මනින් වාහනයක් යන්නට පුළුවන් විධියට පාරත් ඒ ගොඩනැගිලි ටිකත් වහාම. ලබා දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 6

දෙල්ගොඩ තේ කම්හල ගැන නිව්තිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ස්ථාන්ති මොල්ලිගොඩ මයා.) පළමුවෙන් මතක් කළා. දෙල්ගොඩට තේ කම්හල කොහොම ගියාදැයි සැක බව එතුමාගෙන් කිය වුණා. දෙල්ගොඩට තේ කම්හල ගියේ වෙන කිසිවක් නිසා නොවෙයි; එහි අක්කර ගණනත් කට්ටිකරුවන් ගණනත් වැඩි නිසයි. මඩලගම අක්කර සිය ගණනක් තැන්නම් දෙසිය ගණනක් පමණයි තිබෙන්නේ. දෙල්ගොඩ අක්කර දහසකට වැඩිය තිබෙනවා. අක්කර දාහකට වැඩි ප්‍රමාණයක තේ දළ කැඩෙන නිසා තේ කම්හල එහාට ගියා. එතුමාගෙන් කියවුණා, දෙල්ගොඩ තේවල මිළ අඩුය, අන්දාන වත්තේ තේවල මිළ වැඩිය කියා. මෙරට තේ මිළ සම්බන්ධයෙන් ඊයේ “ඊවිනිං ටයිම්ස්” පත්‍රයේ පළ වී තිබෙන්නේ මෙහෙමයි; අන්දාන වත්තේ තේ රාත්තල් 7,780 ක් විකිණී තිබෙන්නේ රාත්තල සහ 83 ගණනෙයි. ඒ වගේම දැරංගල තේ රාත්තල් 9,648ක් රාත්තල රු. 1.05 ගණනෙන්, තවත් රාත්තල් 6,970ක් රු. 1.08 ගණනෙන්, තවත් රාත්තල් 1,791 ක් ගත 84 ගණනෙන්, තවත් රාත්තල් 1,944ක් රු. 1.30 ගණනෙන් විකිණී තිබෙනවා. දෙල්ගොඩ තේවල මිළ රාත්තලක් රු. 1.68යි. මා ඒ ගැන පුදුමයට පත් වුණා. අන්දාන වත්ත සුද්දන්ට අයිති එකක්. ටික දෙනකු හැර එහි කට්ටිකරුවන්වත් කැමති නැහැ, තේ කම්හල දෙල්ගොඩට නොදී පෞද්ගලික වත්තකට දෙනවට. ඒ වත්තේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

තේ රාත්තලකට රුපියල් 2.50ක සාමාන්‍ය මිලක් ලැබුණා නම්—එතුමාගෙන් කිය වුණා, ඒ කම්කරුවන්ට තේ රාත්තලකට ලැබුණු වැඩිම මිල සහ 25ක් බව—කට්ටි කරුවන්ට ලැබී තිබෙන්නේ ඉතා අඩුමිලක්. කට්ටිකරුවන්ට ලැබී තිබෙන්නේ දහයෙන් පංගුවයි. අඩු ගණනේ සහ 50ක් වත් ගෙවිය යුතුව තිබෙද්දී ලැබී තිබෙන්නේ සහ 25යි. එයින් ලාභ ගෙන තිබෙන්නේ කට්ටිකරුවන් නොවෙයි; වතු සුද්දන්; ඉඩම් හිමියන්. නිවිතිගල මඩලගමට තේ කම්හලක් දීම ගැන මා විරුද්ධ නැහැ. මඩලගමටත් තේ කම්හලක් අවශ්‍යයි. එහෙත් විශේෂයෙන් දෙල්ගොඩට තේ කම්හලක් ලැබුණේ ඒ ප්‍රදේශයේ තේ අක්කර ප්‍රමාණය වැඩි නිසාත්, ඒ වගේම කැබෙන තේ දළ රාත්තල් ගණන වැඩි නිසාත් බව මතක් කළ යුතුයි. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේම වැඩිපුර තේ කැබෙන්නේ දෙල්ගොඩ ප්‍රදේශයේයි. දෙල්ගොඩ තේ කම්හල් තහලාවේ පිහිටීම ගැනත් යමක් කියන්නට ඕනැ. තේ කම්හල ඒ ස්ථානයේ හදන්ට යෝජනා කළේ කොයි ඉන්ජිනේරු මහත්මයාදැයි මා නම් දන්නේ නැහැ. එතැන හොඳයි කියා යෝජනා කරන්නට එක්කෙනෙක් ඉඳල තිබෙනව. ඔහු හැර වෙන කිසිම කෙනෙක් දැන් ඒ තේ කම්හල පිහිටුවා තිබෙන ස්ථානයේ එය ගොඩනගන්නට කැමති වුණාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එතරම් අයෝග්‍ය තැනකයි, ඒ තේ කම්හල පිහිටුවන්නට අනුමත කර තිබෙන්නේ. නමුත් මා එදා ඇසුව මොන හේතුවක් නිසා මේ තේ කම්හල මේ ස්ථානයේ ඉදි කරනවාද කියා. කොමසාරිස්වරයා එදා කියා සිටියා, අපි මේ තේ කම්හල මේ ස්ථානයේ ඉදි කරන්නේ වතුර ගැනීමේ පහසුකම් උඩය, ඒ වාගේම ජල බලයෙන් වැඩ කිරීමටත් අප බලාපොරොත්තු වන නිසාය කියා. ඒ නිසා, විශේෂයෙන්ම ජල බලයෙන් වැඩ කරන්නට බලාපොරොත්තු වන නිසා මේ ස්ථානය යෝග්‍ය වේයයි මා කල්පනා කළා.

අ. හා. 6.4

මූලාසනාදාය මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ආර්. එස්. ඩී. පෝලියර් මහතා, සී.බී.පී., මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායක තුමා මූලාසනාදාය විය.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகரர்)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ජල බලය ලබා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුව උඩ මා එදා කැමති වුණා. තේ කම්හල ඉදි කළා. නමුත් තවමත් ජල බලයෙන් එතන වැඩ කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම බලාපොරොත්තු වූ වතුර ලැබෙන්නේත් නැහැ. කම්හල වැඩ කරන්නේ ඩීසල් තෙල්වලින්.

ඊළඟට තේ කම්හල පාලනය කරන මහත්මයාට තැත්නම් අධිකාරීට නිවාසයක් අවශ්‍යයි. ඒ වාගේම ඒ කම්හලේ වැඩ කරන ඉංජිනේරුවරුන්ට හා වෙනත් කම්කරුවන්ටත් නිවාස අවශ්‍යයි. එදා මා කොමසාරිස්තුමාගෙන් ඇසුව කෝ මේ සේවකයන්ට නිවාස කියා. අන්න එත කොටයි කොමසාරිස්තුමාට නිවාස ගැන මතක් වුණේ. ඒ වන විට තේ කම්හලේ කොන්ත්‍රාත්තුව කලමිබු කොමර්ෂල් සමාගමට භාර දී වැඩ නිම කරමින් තිබුණේ. කම්හලේ කොන්ත්‍රාත්තුව දෙන අවස්ථාවේදීම සේවකයන් සඳහා අවශ්‍ය ගොඩනැගිලිත් ඉදි කළ යුතුය කියා කිව්ව නම් අඩු මුදලකින් ඒවා කරගන්න තිබුණා. නමුත් පසුව, මේ මේ ගොඩනැගිලි ඉදි කළ යුතුය, ඒවා සඳහා අප මේ තරම් ගණනක් වියදම් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියා කිව්ව. ඒ අවස්ථාවේදී කලමිබු කොමර්ෂල් සමාගම කිව්ව, මිට වඩා රුපියල් 20,000ක් වුවමනාය කියා. ඊට පසු රුපියල් 20,000ක් දෙන්න බැරිය කියා තාවකාලික ගොඩනැගිලි හරිගස්සුව. ඒ තාවකාලික ගොඩනැගිලිවලට ගිය වියදම රුපියල් 1,00,000කට කිට්ටු වුණා. තාවකාලික ගොඩනැගිලි තබා ගෙන දැන් සවිර ගොඩනැගිලි හරිගස්සනව. ඒ වාගේම තාවකාලික ගොඩනැගිලිවලටත් තවත් කැලි මුට්ටු කරනව. මෙන්න මේ විධියටයි රජයේ මුදල් විනාශ වෙන්නේ. මුල් අවස්ථාවේදීම, ප්ලානක් අනුව මේ ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීමත් කොන්ත්‍රාත්තුවටම ඇතුළත් කර තිබුණා නම්, වුවමනා කරන සෑම අංශයක්ම ඒ කොන්ත්‍රාත්තුවට ඇතුළත් කර තිබුණා නම්, අඩු වියදමකින් මේ ගොඩනැගිලි ඉදි කරවා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

[එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]
ගන්න තිබුණා. එසේ කළා නම් කම්හලේ වැඩත් මිට වඩා සාර්ථක අත්දැමින් කෙරෙනව. දැන් තාවකාලික ගොඩනැගිලි වලටයි, සවිර ගොඩනැගිලිවලටයි කියා රජයේ මුදල් නාස්ති වෙනව.

ඊළඟට ඉස්සෙල්ලම අධිකාරිවරයෙක් මේ තේ කම්හලට පත් කළා. ඒ මහත්මයා දෙමළ ජාතිකයෙක්. නමුත් මේ ජනපදයේ එක්කෙනෙක්වත් දෙමළ දන්නෙ නැහැ. මා විරුද්ධ වුණාම ඒ මහත්මයා වෙන ස්ථානයකට මාරු කළා. ඊටපසු දෙවන වරට අමරසිංහ කියා මහත්මයෙක් පත් කළා පස්සෙ දැනගන්න ලැබුණ, ඔහු ක්ලරන්ස් අමරසිංහද කවුද කියන රේප්ප්ස්වාගන් ඒජන්තවරයාගෙ නැදෑ යකු බව. එම පත්වීමටත් මා විරුද්ධ බව කීව. මොහු මිට පෙර කොයි වත්තෙද සේවය කර තියෙන්නෙ කියා මා ප්‍රශ්න කෙරුව. අවුරුදු 6ක් එක්තරා වත්තක වැඩ කළ බවට කවුද තෝන කෙනෙකු ගෙන් ලබා ගත් සහතිකයක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ ගැන සොයා බැලුව, එම වත්ත පාලනය කරන කොමිෂනරියෙන් : ඒ කොමිෂනරියේ අධ්‍යක්ෂක මහත්වරු කියා සිටිය, කවදාවත් එම වත්තෙ එහෙම කෙනෙක් සිටියෙ නැත කියා. පස්සෙ කරුණු සොයා ගෙන යන විට අපට දැන ගන්න ලැබුණ ඉඩමෙ හවුලක් තියෙන තෝන කෙනෙකුගෙන් ලිපියක් ගෙන විත් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව. ඊට පස්සෙ තවත් කෙනෙක් පත් කළා. ඔය විධියටයි, කටයුතු සිදු වූයේ.

සුමනපාල දහනායක මයා.
(*திரு. ஸுமனபால தகநாயக்க*)
(Mr. Sumanapala Dahanayake)
පස්සා දොරෙන්.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.
(*திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர*)
(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ඔව්. හිටපු අධිකාරිව විරුද්ධව නොයෙකුත් චෝදනා ආව. ඒ චෝදනා විභාග කිරීමට රාජ්‍ය මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂක වරුන් කීප අවස්ථාවකම පැමිණියා.

සභාපතිතුමාගෙ බලපෑම් උඩ එම අධ්‍යක්ෂ වරුන් ගෙනා චෝදනා ඇතුළත් ලියවිලි පවා වෙනස් වී ගියා. එක් අධ්‍යක්ෂවරයෙක් එක අවස්ථාවකදි රත්නපුර තානායමේ ඉඳ ගෙන ඒ අධිකාරිව විරුද්ධ චෝදනා අනික් අධ්‍යක්ෂවරයන් සමග සටහන් කෙරුව. මෙහාට ඇවිත් බැලුවාම ඒව සේරම වෙනස් වෙලා. අධිකාරිව පක්ෂවයි, ඒව ලියවි තිබුණේ. පස්සෙ දැනගන්න ලැබුණ හිටපු සභාපතිතුමාගෙ බලපෑම් උඩ එසේ කරන්න යෙදුණාය කියා. මෙම කරුණු මා සදහන් කරන්නෙ, දෙල්ගොඩ ජනපද වාසින්ට නොයෙකුත් අවස්ථාවලදි තානා අත්දැමේ කරදර හිරිහැරවලට ඔහුණ පාන්න සිදු වූ නිසයි.

දෙල්ගොඩ තේ කම්හලෙන්, ඒ වගේම ජනපදයෙන් වැඩ වර්ජනයක් ඇති වුණා. ඒ අවස්ථාවෙ තේ දළත් නොදී සිටිය. එම වර්ජනය දින 10 ක් පමණ පැවතුණා. ඒ පිළිබඳව සතුටුදායක සහනයක් තවම සැලසුනේ නැහැ. අද නම් දැනගන්න ලැබී තිබෙනව දැන් සිටින අධිකාරි තැන මාරු කර වෙනත් අධිකාරිවරයකු පත් කරන්න යනවය කියා. අපේ පැරණි ගැමි කියමනක් මේ අවස්ථාවෙ මට සිහිපත් වෙනව. “කොටිය මේ කන්දෙ ඉඳල අනික් කන්දට ගියාට උගෙ තිත් මාරු වෙන්නෙ නැහැ” කියන කියමනයි, ඒ. වැරදි කරන කෙනෙක් එක තේ කම්හලක ඉඳල තවත් තේ කම්හලකට ගියාට, කොටියගෙ තිත් මාරු නොවෙනව වාගෙ, ඔහුගෙ වැඩ කට යුතුවල වෙනසක් වන්නෙ නැහැ. වැරදි කරන අයට සුදුසු දඩුවම් දෙන්න ඕන.

තවත් කරුණක් කියන්න තිබෙනව. රත්නපුර කවිවේරියෙ සේරසිංහ නමැති එස්. එල්. ඩී. ඩී. කෙනෙක් හිටිය. ඔහු කල වාන කොටියායෙය එස්. එල්. ඩී. ඩී. වශයෙන් මාරු කළා. නමුත් එයාට එම පත් විම භාර ගන්න බැහැ කීව. ඒ පාර ඔහුව කොළොන්නට දැමීම. කොළඹ කන්තෝරු වෙ ඔහු හඳුනන අය සිටිතිව. මා සිතනව ඔහු සේරසිංහ නමැති පාදිලි තුමාගෙ නැදෑ යෙක්ය කියා. කොහොම වුණත් අඳුනන අය හමු වෙලා මාරුවක් කර ගන්න. ඒජන්ත තුමාගෙ බලපෑම් උඩ මේව කෙරෙ නව කියා පත්‍රයෙන් දැමීම. පස්සෙ කොමසාරිස්තුමා ඔහුගෙ වැඩ නතර කළා. “ඉන්ටර්ඩික්ට්” කිරීමක් නොවෙයි ;

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වැඩට නොපැමිණ සිටි නිසා “වැකේටඩ් ද පෝස්ට්” යනුවෙන් වැඩ නතර කිරීමක් කළ බවයි, පෙනෙන්නේ. නමුත් ටික දිනක් යන විට ඒජන්තතුමාත් නොදැනුවත්ව ඔහුට පඩි—ඇඩ්වාන්ස්—ගෙවා තිබෙනවා. කොහොමද පඩි ගත්තේ කියා ප්‍රශ්නයක් පැන නැංග. ඒ පාර ගාල්ලට පත්වීමක් දීල යැව්වා. වරද කරන මිනිහට එහෙමයි සලකන්නේ. තමන්ගේ ස්වමිය වන ඒජන්තතුමාට ඔහු කියා තිබෙනවා “බොකු බඩවැල් එළියට එන්න පයින් ගහනවා” යනුවෙන්. ඒ විධියට කී පුද්ගලයෙයි, පත්වීමක් දී ගාල්ලට මාරු කර යැව්වා. ඒ ගැන විභාගයක් නැහැ.

අ. හා. 6.15

අයගම ව්‍යාපාරය තිබෙන්නේ මගේ කොට්ඨාශයේ. උස්බිම් ජනපදය ආරම්භ කිරීමට මුලින්ම කියා සිටියේ 1960 අගෝස්තු 3 වැනිදා. ඒ සඳහා ඒ අවුරුද්දේම අනුමැතිය ලැබුණා. දැන් අවුරුදු හතරක්ම ගෙවී ගොස් තිබෙන නමුත් තව මත් ඒ උස්බිම් ජනපදයේ ඉඩම් කට්ටි බෙදා දී තිබෙන්නේ ගොවීන් 120 දෙනෙකුටයි. 120 දෙනාට ඉඩම් දීලා කැල දෙපාර්තමේන්තුව භාර දුන්නා, ලී කපා ගන්නෙයි කියල. අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ ලී කොන්ත්‍රාත්තුව පස් දෙනෙකුට දී තිබෙනවා ආණ්ඩුවේ ලී කපා ගන්න කියා. අවුරුදු දෙකකට පස් දෙනෙක්ම ආණ්ඩුවට දීලා තියෙන්නේ ලී ලොරි හතරයි. කැල දෙපාර්තමේන්තුව කොයි තරම් දක්ෂ ලෙසත් සාර්ථක අත්දැමිනුත් වැඩ කරනවාද යන්න එයින් පෙනී යනවා. අවුරුදු දෙකක් යන තුරු බැරි වුණා ඒ කට්ටිවල ගොවීන් 120 දෙනාට වුවමනා කරන අක්කර 250 හේ තිබෙන ලී ටික අයින් කර ගන්න. ඊට පස්සේ ඉල්ලා සිටියා ගොවීන්ට මේ ඉඩම් කට්ටි ටික දෙන්නෙයි කියල. ඒ අයට ඉඩම් දීලා කැල කොටලා, ගිනි තිබ්බටත් පස්සේ කැල දෙපාර්තමේන්තුව නැවත වරක් කියනවා, ගිනි තියන්න දෙන්න බැහැ, ලී අපට ගන්න ඕනෑ, කියල. ප්‍රච්චප්‍ර ලී නොගය රුපියල් හත් දාස් ගණනකට වෙන්දේසියෙ වික්කා. අවුරුදු දෙකක් ගත වුණා ඉඩම් දීලත්. ඉඩම් ප්‍රච්චලත් ඉවරයි.

මිනිස්සු ඉඩම් කට්ටිවලට ගිහිල්ලත් ඉවරයි. එහෙත් තවමත් ඉඩම් කොමසාරිස් වරයා ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවට දන්වලා නැහැ, මෙහෙම ව්‍යාපාරයක් අයගම තිබෙනවාය, ඊට පාරක් සකස් කර දෙන්නය කියල.

එදා කොමසාරිස්තුමාට මම කිව්වා, ව්‍යාපාරයක් අලුතින් පටන් ගන්න ඉස්සර වෙලා වුවමනා කරන්නේ එතනට යන්න පාර හදන එකයි කියල. ඇයි පාර නැත්තේ? එතකොට කොමසාරිස්තුමා කැගහන්න එපා කියල රුපියල් පණස් දහක් ඒ අවුරුද්දේ මුදල්වලින් දුන්නා. එන අවුරුද්දේ මුදල්වලින් දෙන්නම් තවත්, කිව්වා. මගේ “වෝට්” එකෙන්ම තව රුපියල් 50,000 ක් දෙන්නම් කිව්වා. මුදලක් වෙන් කළේ ඒජන්තතුමාට. දැන් ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමා කියනවා, මේක කෙරෙන්නේ ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා කීවොත් පමණයි කියල. ඒ නිසා මට දැන් ගන්න බැහැ, කියනවා. ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා ගෙන් ඇහුවම එතුමා කියනවා, මේක මට නැහැ, මේක ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කෙරෙන්න ඕනෑ කියල. ඒ සම්බන්ධයෙන් මට ලියමනක පිටපතක් ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමාගේ කාර්යාලයෙන් ලැබුණා. මෙන්න ඒ ලියමන මා දැන් කියවනවා:

“වැඩ 24/36(71) 1

ඉ. වාට්/වි./ලේ.

අයගම ව්‍යාපාරය

ඔබගේ අංක සී. බී. 302/64 හා 64.4.2 දින සටහන හා කලවාන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රිතුමාගේ 64.3.25 දින ලිපිය හා බැඳේ.

අයගම, පල්ලේ කලේ ගවරගිරිය පාරේ වැඩ මෙතෙක් කර ඇත්තේ රත්නපුර දිසාපති විසිනි. එබැවින් එහි ඇති ඉතිරි වැඩද නිම කළ යුත්තේ ඔහු විසින්මය.”

ඉතින් මේ කටයුත්ත සඳහා මුදල් වෙන් කර තිබෙනවාදැයි දැන ගන්න කැමතියි. මේ විධියට ගියොත් මෙහි වැඩ කෙරෙන්න කොහොමද? මහජනයා අතරම වන විධියට වැඩ කිරීම සුදුසුද? මෙහෙම වෙන්න ගියොත් මහජනයාගෙන් අපටත් ගරු ඇමතිතුමාටත් දෝෂාරෝපණය එල්ල වෙනවා. මහජනයාගෙන් අපට එරෙහිව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

[එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]

දෝෂාරෝපණය එල්ලවන විධියටයි කොමසාරිස්තුමා වැඩ කර තිබෙන්නේ. වහාම වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නෙයි කියලා කොමසාරිස්තුමාට කිව්වම මට කියනව කවි චේරියෙන් එවා නැහැ, කියලා අවුරුදු හතරක් ගත වෙලත් තවම පාරක් නැහැ.

ඊළඟට මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“මේ ව්‍යාපාරයට බඩු ප්‍රවාහණය කිරීම දුෂ්කර බැවින් දැනට වුවමනා ජනපද නිලධාරී නිවාසය හා ඩී. එල්. ඩී. ඩී. නිවාසය පමණක් සෑදීමට කටයුතු යොදා ඇත. මෙම ගොඩනැගිල්ල අවශ්‍ය නම් එය තැනිය හැක්කේ බඩු ගෙන යාමට අවශ්‍ය අත් දමට පාර නිම කළායින් පසුවය. එසේ නොමැතිව පොදු ගොඩනැගිලි තැනීම ආරම්භ කළහොත් ප්‍රවාහණ දුෂ්කරතාවය නිසා වැඩිපුර මුදල් වැය කිරීමට සිදුවේ.”

ගරු සභාපතිතුමනි, කවිචේරියෙන් මේ පාර කපන්න ගියොත් සමහර විට අවුරුදු 20 කටත් වඩා කල් ගත වෙන්න පුළුවනි. එම නිසා මේ පාරේ වැඩ වහාම කරන ලෙසට ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂ තැනට නියෝගයක් දෙන සේ මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ වැඩේ සඳහා සල්ලි නැතැයි කියන්නට එපා. අලුත් වැඩ සඳහා මුදල් දිය යුත්තේ කෙරී ගෙන යන වැඩ සඳහා මුදල් දීමෙන් පසුවයි. ඇමතිතුමාගෙන් හෝ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් හෝ කෙරී තිබෙන වැරදිවලට ඒ ප්‍රදේශයේ මහාජනයා පලි නැහැ. එම නිසා ඉක්මනින්ම මේ පාරේ වැඩ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කරන හැටියට ඉල්ලා සිටිනවා. තවත් කාරණයක් කියන්න තිබෙනවා. මේ පාරේ වැඩ කොන්ත්‍රාත් දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා යයි ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂතුමා කියා ඇති අතර කොන්ත්‍රාත් දීම සඳහා කොන්ත්‍රාත්කාරයකුද සොයා දෙන ලෙස මන්ත්‍රීවරයාගෙන් ඉල්ලා තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන්ට වුවමනා වී තිබෙන්නේ මන්ත්‍රීවරුන් කොන්ත්‍රාත්කාරයන් වශයෙනුත්, පියුන්ලා වශයෙනුත් වැඩ කරනවා දකින්නටයි. අයගම උස් බිම් ජනපදය ගැන නොයෙක් අවස්ථාවලදී කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා පයිල් කිහිලි ගන්නාගෙන ඉඩම් සංවර්ධන කොමසාරිස් වරයා ලඟටත්, ඉඩම් සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම් ලඟටත්, ඒ වගේම අධ්‍යක්ෂවරයා ලඟටත්, ලිපිකරුවන් ලඟ

ටත් යන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ විධියට පයිල් උස්සාගෙන පියුන්ලා මෙන් කාර්යාලයක් කාර්යාලයක් ගණේ යන්නටද මන්ත්‍රීවරුන් ඉන්නේ? නමුත් එසේ කළත් වුවමනා වැඩ ටික කෙරෙන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, රාජ්‍ය වැවිලි මණ්ඩලය මගින් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ බඹරකොටුව ව්‍යාපාරය නමින් ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කිරීම සඳහා පාරක් ලකුණු කළා. මේ පාර ලකුණු කෙළේ රාජ්‍ය වැවිලි මණ්ඩලය මගින් අක්කර 1000 ක ප්‍රමාණයේ තේ වගා කිරීමට අදහස් කර ගෙනයි. මාස ගණනක් ඇතුළත මේ පාර කැපීම සඳහා මායිම් ලකුණු කළා. මායිම් ලකුණු කරන්න ගිය උදවියට ඒ පාර ගැන තේරුමක් නැහැ. ඒ පාර ලකුණු කළ යුතු ආකාරය ගැන ඒ අයට දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කලින්ම සටහනක් දී තිබුණාලු. පාර කැපිය යුත්තේ ඒ සටහනේ හැටියටයයි කීවාලු. නමුත් ඒ විධියට පාර කපන්නේ මක්නිසාදැයි මායිම් ලකුණු කළ අයට තේරුම් ගන්න බැරි වුණා. පාර ඒ විධියට ලකුණු කළ යුතුයයි දැනුම් දී තිබෙන්නේ ඉඩම් කොමසාරිස් හැටියට සිටි, දැනට නිවාස කොමසාරිස් වශයෙන් සිටින පොත්සේකා මහතාගේත්, එල්ලා වල පවුලේත් ආටිගල පවුලේත්, කළුතර ප්‍රදේශයේ තවත් උප එජන්ත කෙනකුගේත් ඉඩම් ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙන නිසා ඒවාටත් යා හැකි වන විධියටයි.

මේ පාර ගැන විරුද්ධ වන විට සතියක් ඇතුළත මේ කොන්ත්‍රාත්තුව එහෙ තියෙන සම්තියකට දීල තිබුණ. මේ සම්තිය මගින් සතියක් ඇතුළත රුපියල් 23,000 ක වැඩ කරනව. ඒ තරම් වැඩ කරල තියෙන නිසා මේ පාර වෙනස් කරන්නට බැරිය කියා කියන්නට යෙදුණ. පසුව මහා උද්ඝෝෂණයක් කරල, ස්ථිර ලේකම්තුමාටත්, ඇමතිතුමාටත්, ඉඩම් කොමසාරිස්තුමාටත් කරුණු ඉදිරිපත් කරල, ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමන්, එජන්තතුමන් සමග සාකච්ඡා කරල පාර වෙනස් කරව ගත්ත. ඒ පාර වෙනස් කරව ගන්න දවස්වල කොමසාරිස්තුමා මා සමග කීව, මේ විධියට විරුද්ධකම් ඇති වන්න ගියොත් ව්‍යාපාරය වෙන තැනකට ගෙන යන්න සිදු වේය කියා. මේ පාර නමුත්තාත්සෙට කී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කරක සභාව

දවසකින් දෙන්න ඕනෑ කියා මම ඇහුව. අපි මේ පාරට විරුද්ධ වුණ නිසාද, වෙන තැනකට ගෙන යන්න ඕනෑය කියන්නෙ කියා මම ඇහුව. එතකොට කීව, නැහැ, දැන් හැතැප්ම එකහමාරක් පමණ පාර තියෙන නිසා එත අධිකාරි මහත්මයාට පයින් ගිහිල්ල ඉතිරි ටිකේ වැඩ කරන්න පුළුවන් කියා.

කොපමණ කාලයකින් පාර වුවමනාද කියා ඇහුවම මාස 3 ක් ඇතුළත පාර ඕනෑය කීව. මාස 2 ක් ඇතුළත හැතැප්ම දෙකක් පාර කැපුව. ඒ පිළිවෙලට ඉඩම් සංවර්ධන අධ්‍යක්ෂවරයා දැනටම හැතැප්ම 3 කට වැඩි ගණනක් පාර කපල තියෙනව. කිසි ව්‍යාපාරයක් නැති නම් මම මේ පාර කපන්නෙ මොකටද කියා දැන් අධ්‍යක්ෂ වරයා කියනව. ඒ බඹරකොටුවට ලැබෙන්න තිබුණු ව්‍යාපාරයට මොනවා වෙලාද දන්නෙ නැහැ. මේ ගැන ඇහුවම මට කියා සිටිය, අගමැතිනියගෙ ඉල්ලීම උඩ ඒ ව්‍යාපාරය බලන්ගොඩ මන්ත්‍රිතුමාට දන්නය කියා. එවිට මම බලන්ගොඩ මන්ත්‍රිතුමා හමු වී ඇහුවා ඇයි මන්ත්‍රිතුමා මගේ කොට්ඨාශයට දැන් හැතැප්ම 4 ක් පමණ දුරට පාරක් කපා තියෙද්දී, මගේ කොට්ඨාශයට දෙන්න තිබුණු ව්‍යාපාරය තමුන් තාන්සෙ ගත්තෙ කියා. එවිට එතුමා කියා සිටිය, මම එහෙම කළේ නැහැ, වැලිමඩ ආසනයෙද කොහේද කරන්න බැරි වුණු වැඩක් මගේ ආසනයට දන්නය කියා. ඊට පස්සෙ මම නැවත ඇහුව, කෝ ඒ තිබුණු ව්‍යාපාරය කියා. දැන් කියනව, නුවරඑළියට දීලය කියා. ඒක ඇත්තද නැද්ද කියා මම දන්නෙ නැහැ. නමුත් දැන් පාර කපල වැඩ ඉවර වෙලා තියෙනව. ඒ සදහා දැන් ලක්ෂය කට වඩා වියදම් වෙලා තියෙනව. නමුත් අර ඒපාත්සේකා, එල්ලාවල, ආටිගල ආදී මහත්වරුන්ගෙ පෞද්ගලික වතු හරහා මේ පාර යන්න ඉඩ දන්න නම් අද මගේ ව්‍යාපාර සෑම දෙයක්ම සාර්ථක වෙලා ඉවරයි. අයගම පාරෙන් වැඩ සාර්ථක වෙලා; දෙල්ගොඩ වතුයාය ව්‍යාපාරයෙන් වැඩ සාර්ථක වෙලා; බඹරකොටුව රාජ්‍ය වැවිලි සංයක්ත මණ්ඩල ව්‍යාපාරයෙන් වැඩ සාර්ථක වෙලා. නමුත් මේ පාරට විරුද්ධ වූ නිසා ඉඩම් කොමසාරිස්වරයාගෙ ඒකාධිපති වැඩ පිළිවෙළ අනුව මේවට අවහිර වුණා. ඉඩම් ඇමතිතුමා මේ තරම් දෝෂාරෝපන

වලට ලක් වන්නෙ මේ කොමසාරිස්තුමා නිසා බව මම කියන්න ඕනෑ. අවුරුදු 6 කට වැඩි කාලයක් තිස්සෙ මේ තැනැත්තා ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා වශයෙන් තියා ගෙන ඉන්නෙ මොන හේතුවක් නිසාද කියා මම දන්නෙ නැහැ. වෙන නිලධාරි නැද්ද? ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා රජයේ හැම වැඩකටම අකුල් හෙළමින් කටයුතු කරන බව කියන්න ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ පල්ලේ පත්තුව, මැද පත්තුව, උඩ පත්තුව කියා කොට්ඨාශ 3 ක් තියෙනව. කලවාන කොට්ඨාශයේ නැත්නම් කුකුල් කෝරලයේ වර්ග සැතැප්ම 247 ක් තියෙනව. එයින් පල්ලේ පත්තුවෙ අක්කර 20,000 කට වඩා නින්දගම්වලට යටත් වෙලා. මැද පත්තුවෙ පමණයි, මහජනයාට ඉඩම් තියෙන්නෙ. එයින් සාමාන්‍යයෙන් අක්කර තුන් හාර දහසක් පමණ නින්දගම්වලට යට වෙලා තියෙනව. මුළු උඩ පත්තුවෙම ඉඩම් තවම බෙදා වෙන් කර නැහැ. ආණ්ඩුවෙ ඉඩම්ද, පෞද්ගලික ඉඩම්ද කියා බෙදා වෙන් කර නැහැ. ඒ අනුව බලන විට කලවාන කොට්ඨාශයෙ ඉඩම් වලින් තුනෙන් එක් කොටසකට වඩා නැහැ මහජනයාට අයිතිය කියන ඉඩම්. තුනෙන් දෙකොටසක්ම බෙදා වෙන් කර නැහැ. අක්කර 25,000 ක් පමණ නින්දගම්වලට හැර තිබෙනව. පල්ලේ පත්තුවෙ නැදුන් විහාරයෙ නින්දගමට අක්කර 12,000 කුත් පොත්ගල් විහාරයට අක්කර 8,000 කුත් වෙන් වී තිබෙනව. එම නිසා හැකි පමණ ඉක්මණින් මේ ඉඩම් නිරවුල් කර දුප්පත් ජනතාවට බෙදා දෙන්නය කියා මම ඉල්ලනව.

මීට අවුරුදු දෙකහමාරකට තුනකට පමණ කලින් මම යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා, කුකුල් ගඟ ගිං ගඟට හරවා ජල විදුලිය ලබා ගැනීමේ යෝජනා ක්‍රමයක් ආරම්භ කරන්නය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම කුකුල් කෝරලයේ ආදායම් පාලක නිලධාරි මහත්මයාත් මාත් මාස හතකට වැඩි කාලයක් ගත කර මේ යෝජනා ක්‍රමය ගැන සොයා බලා කරුණු ඉදිරිපත් කළා. එදා අපි පෙන්නුම් කළා, ලක්ෂපාන ජල විදුලි බල ක්‍රමයෙන් ලැබෙනවාටත් වඩා වැඩි බලයක් මේ යෝජනා ක්‍රමයෙන් ලබාගන්න පුළු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එල්. ද ඇස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]

වත්‍ය කියා. ඒ සඳහා ලක්ෂපාතව වඩා එහි වතුර තිබෙන අතර ලක්ෂපාතව ගිය විශදම්න් දහයෙන් එකකින් වැඩ සම්පූර්ණ කරගන්නත් පුළුවනි. ඒ සම්බන්ධයෙන් තවමත් කිසිම පියවරක් නොගෙන තිබීම ගැන මා කතාගාටු වෙනව.

අ. හා. 6.30

ඊ ළඟට මම මතක් කරන්න කැමතියි, නොදියුණු ප්‍රදේශයක් වූ කලවාන කොට්ඨාශයේ එකම තැනකටවත් තවමත් විදුලි බලය ලැබී නැති බව. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ සෑම ආසනයකටම වාගේ විදුලි බලය තිබෙනව. නමුත් විශාලම ආසනයක් වූ කලවාන කොට්ඨාශය නොදියුණු තත්ත්වයක තිබියදීත් එකම කොටසකටවත් විදුලි බලය ලබා දී නැහැ. එම නිසා සෑම තැනකටම දෙනු ලබන විදුලි බලය කලවාන ආසනයේ එක කොටසකටවත් දෙන්නට සලස්වන්නාය කියා මා විශේෂයෙන් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනව. එසේ විදුලි බලය නොලැබුණොත් එක එක දෙපාර්තමේන්තු වලින් දෙනු ලබන්නා වූ, රෙදි විවිමේ මධ්‍ය ස්ථාන ආදී එකම කර්මාන්ත ආයතනයක වත් වැඩ කටයුතු කරගන්න බැරි වෙනව.

ඊ ළඟට මා පොදු වශයෙන් කරුණු කීපයක් සඳහන් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනව. කඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පරීසි වික්‍රමසිංහ මයා.) කථා කරද්දී කීව්වා, මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ මීට කලින් අක්කර දෙක තුන ආදී වශයෙන් ඉඩම් බෙදා දුන් නමුත් දැන් දෙනු ලබන ප්‍රමාණය අක්කර අටෙන් එකකට සීමා වී තිබෙනවාය කියා. ඒජන්ත උන්නාහෙගෙන් ඇසුවාම කියන වලු ඉඩම් නැත කියා. ඒ වාගේම සල්ලිත් නැතිලු. ඒ නිසා ඒ සඳහා මොකද කරන්නෙ කියා එතුමා ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ බව මට මතකයි. ඊටත් වඩා ලස්සන ප්‍රශ්නය නම් මෙයයි. ඉඩමුත් නැත, සල්ලිත් නැත, ඒ වාගේම මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ මහජනයා පිටට යන්නට කැමතිත් නැත, ඒ නිසා මේ ඉඩම් නැති ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මොකද කරන්නෙ කියා ඒ මන්ත්‍රීතුමා ඇමතිතුමාගෙන් අහනව. ඇත්ත වශයෙන්ම මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් අපි එවැනි ප්‍රශ්න ඇමතිවරයාගෙන් අසනවා නම් එය ලොකුම දුර්වලතමක් ඒ තැන වශයෙන් හඳුන්වන්නටත් බැරි

ප්‍රදේශයේ ඉඩමුත් නැත් නම්, සල්ලිත් නැත් නම්, එකම යුතුකමව තිබෙන්නෙ ඉඩම් තිබෙන ප්‍රදේශයකට යාමට ඒ ජනතාවට අවස්ථාව සලසා දීමයි. එසේ නැතිව කරන්න අදහස් කරන්නෙ කුමක්ද? නිවිනිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.) කීව්ව, කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ සමහර ආසනවල ඉඩම් ගැනීම සඳහා කෝටි ගණන් විශදම් කර තිබෙනවාය කියා. මම ඒකට විරුද්ධයි. ඇත්ත වශයෙන් අප ඒකට විරුද්ධ විශයුතුයි. පෞද්ගලික අයගෙන්, කෝටි ගණනක් වටිනා ඉඩම් ලබාගෙන බෙදා දීම ගැන විරුද්ධයි. මන්ද? කොළඹ නගරයෙන් අක්කරයක ප්‍රමාණයක් රුපියල් ලක්ෂයකටවත් අද ලබාගන්නට පුළුවන්ද? එහෙම නම් කී දෙනකුට එසේ ලබාගන්නා ලද ඉඩම් බෙදා දෙන්නට පුළුවන්ද? එසේ බෙදා දෙන්නට නම් කොපමණ මුදලක් යට කරන්නට ඕනැද? ඒ විධියට ලක්ෂ ගණනක්—කෝටි ගණනක්—කොළඹ නගරයෙන් ඉඩම් ගැනීම සඳහා වැය කරනවාට වඩා තරකද නගරයෙන් පිට ප්‍රදේශවල ඉඩම් ලබාගෙන බෙදා දෙනවා නම්? නිදසුනක් වශයෙන් අපේ ප්‍රදේශය ගනිමු. මේ ප්‍රදේශයෙන් ඉඩම් ලබා ගැනීම සඳහා රුපියල් ලක්ෂයක් විශදම් කළොත් කොයි තරම් දෙනකුට සහනය සැලසෙනවද? ඇත්ත වශයෙන් අක්කර දහස් ගණනක ඉඩම් අරගෙන ඒවා බෙදා දී තවත් ඒ අයට ගෙවල් හදා ගැනීම සඳහාද සහනයන් සලසන්නට, ආධාර දෙන්නට මේ මුදලින් පුළුවන් වෙනව. එහෙම නම් කොළඹ නගරයෙන් ඉඩම් ලබා ගැනීම නුවණට හුරුද යන කාරණය මෙහිදී සිහිපත් කරවනව. අපේ ප්‍රදේශයෙන්, ඉඩම් අක්කරයක් රුපියල් 50 කට 100 කට ගන්න පුළුවනි. නමුත් මාතර සිටින අය මාතර ප්‍රදේශයේම පදිංචි කරවන්න ඉඩම් ලබා ගන්නට ගියොත්, රත්නපුරයේ සිටින අය රත්නපුර ප්‍රදේශයේම පදිංචි කරවන්න ඉඩම් සොයා දෙන්නට ගියොත්, මේ ප්‍රශ්නය කවදාවත් විසඳන්නට ලැබෙන්නෙ නැහැ.

ඊ ළඟට වැදගත් කාරණයක් ගැන නමුත් තාත්සෙගෙ සැලකිල්ල යොමු කරවන්න කැමතියි. සමහර විට මේ අදහස මා ඉදිරිපත් කළාම අධිරාජ්‍යවාදීන්ට කත් අදින් තැන වශයෙන් හඳුන්වන්නටත් බැරි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, මම හොඳින්ම දන්නවා කෙනෙකු ඉඩමක් වගා කරන්නෙ ඉතාමත් අමාරුවෙන් බව. ඒ අන්දමට වගා කරන ලද ඉඩමක් යම්කිසි පුද්ගලයකු බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් කිසිම වැඩක් නොකර ලබා ගැනීමට, මම හිතන්නෙ එය බලවත් වරදක් බවයි. ඇත්ත වශයෙන් මගේ එවැනි ඉඩමක් ලබා ගන්නට කල් පතා කරනවා නම් මම නම් ඊට කිසිසේත් කැමති වෙන්නෙ නැහැ, මම එසේ ගැනීමට කිසිසේත් ඉඩ දෙන්නෙත් නැහැ. මන්ද? ඒ අන්දමට ඉතා දුක්, කරදර, වෙහෙස විද වගා කර, එය අනුන්ට දීමේදී ලොකු හිත් වේදනාවක් ඇති වෙන නිසයි. එකෙ අමාරුව, විදින්නට වන වෙහෙස, ඉඩම් වගා නොකළ කෙනෙක් දන්නෙ නැහැ.

අද ඉඩම් හිමියන්ට සිදු වී තිබෙනව, රජය ලබා ගන්නා නිසා ඉඩම් කැබලි කැබලිවලට කඩා විකුණන්නට. කෙසේ වුණත් මේ රටේ ආදායම රඳා පවතින්නෙ තේ, රබර් සහ පොල් යන මූලික වගාවන් උඩ බව මේ අවස්ථාවෙදී අමතක කරන්න තරකයි. ඒ අන්දමට විශාල වතු කැබලි කොට විකුණන්නට ගියොත් අපේ මූලික ආදායම නැති වෙන්න පුළුවනි. එම නිසා මෙය ඉතාමත්ම කල්පනාකාරීව කළ යුතු බව මතක් කරනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, රජයේ ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තිය නිසා අද බොහෝ දෙනෙකු ඉඩම් කැබලි කර විකුණනවා පමණක් නොවෙයි, අලුතෙන් වගාවන් ඇති කිරීමට උනන්දු නොවෙනවා පමණක් නොවෙයි, අලුතෙන් ඉඩම් මිලදී ගැනීමට උනන්දුවක් නොදැක්වීම නිසා ඉඩම් මිලදී ගැනීම වෙනුවට මුදල් රැස් කර තබා ගන්නව, එහෙම නැත්නම් ව්‍යාපාරවලට යොදනව. ඉස්සර නම් ගෙවල් හැදීමත් කළා. දැන් ඒකත් නතර කරල. මුදල් තිබෙන අය ගෙවල් හැදුවත් ගෙවල්වල වටිනාකම ලක්ෂයකට වැඩි වුණොත්, ඒකටත් විශාල බද්දක් ගෙවන්නට වෙනව. ඒ එක කාරණයක්. අනික් කාරණය නම් එසේ උපයා ගන්නා ලද මුදල් ව්‍යාපාර සඳහාද යොදවන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනව. මන්ද? ඒ අන්දමට ව්‍යාපාරවල යොදවා සම්භ කර ගන්න මුදල් එක වරටම කඩාගන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනව. එහෙම

නැත්නම් එක පාරටම විශාල “ටැක්ස්” එකක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනව. මම දන්නව, මගේ කොට්ඨාශයට යාබදව තිබුණා අක්කර දස දහසකට වඩා විශාල වත්තක්. මේ වත්ත අයත්ව තිබුණේ අපේ ගරු සභාවේ ලේකම් මහත්මයාටයි; දැරණියගල මහත්මයාටයි. ඒ මහත්මයාට “ටැක්ස්” ගෙවන්න වන නිසා වෙන්න ඇති ඒ ඉඩම විකුණා දැමීම. එම නිසා මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව, කොළඹ ප්‍රදේශයෙන් නැත්නම් නගරබද ප්‍රදේශයෙන් ඉඩම් ගන්නා විට අක්කරය රූපියල් තුන් දහසකට වැඩි නම් ඒවා රජයෙන් මිලදී නොගන්නා ලෙස. අනික් කාරණය, මේ අන්දමට රජය ඉඩම් අත්පත් කර ගනිද්දී ඒ ඉඩම් අයිතිකරුවන් සාප කරන්නෙ ඉඩම් අල්ලන අයට නොවෙයි. ඇමතිවරයාටයි.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(කි.රු. රොය් රාජපක්ෂ)

(Mr. Roy Rajapakse)

අක්කරයක් කීය ගානෙද දුන්නෙ?

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(කි.රු. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

අක්කරයක් රූපියල් 25 කට වැඩි නැහැ.

මම මේ කැගහන ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට කියන්න කැමතියි, මේ ව්‍යාපාර ඇති කරන්නේ ඒ ඒ කොට්ඨාශවලටවත් ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවලටවත් නොවන බව. රජයේ මුදලින් ඇති කරන මේ ව්‍යාපාර මුළු රටටම අයත්. උඩ වලවේ, රාජාංගන වැනි ව්‍යාපාර ඒවා පිහිටි කොට්ඨාශ සඳහා නොවෙයි, ඇති කර තිබෙන්නේ; මුළු රටටමයි. ඒ නිසා සෑම කොට්ඨාශයකම සිටින රක්ෂා නැති අයට ඒවාට යාමට පුළුවන් විය යුතුයි. ඒ ව්‍යාපාර අවට ඇති කොට්ඨාශවල සිටින රක්ෂා නැති අයට පමණක් නොවෙයි, ලංකාවේ සෑම තැනම සිටින රක්ෂා නැති අයට—විශේෂයෙන්ම කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ නගරබදව මුඩුක්කුවල සිටින රක්ෂා නැති අයට—ඒ ව්‍යාපාරවල තැනක් දීම වටිනවා. නැතිනම් කවදාවත් අපේ රට සංවර්ධනය කරන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

[එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]

ඉඩම් බෙදා දීමේදී ඒ ඒ කොට්ඨාශවල තිබෙන ඉඩම් ඒ කොට්ඨාශවල සිටින අයට පමණක් දිය යුතුය කියනවා නම්—රත්න පුරේ ඉඩම් රත්නපුරේ අයට දිය යුතුය, හම්බන්තොට ඉඩම් හම්බන්තොට අයට දිය යුතුය කියනවා නම්—වව්නියාවේ ඉඩම් වව්නියාවේ අයට පමණක් දිය යුතුයයි කිව්වම අපි ඒකත් දිය යුතුයි. ඒ ක්‍රමය හරියයි අපට කියන්න බැහැ. රජයෙන් ආරම්භ කරන සියලුම ව්‍යාපාර සඳහා ලංකාවේ සියලුම පුරවැසියන්ට ඉල්ලීමට පුළුවන්කම තිබිය යුතුයි. සෑම කොට්ඨාශයකම ඉඩම් ප්‍රශ්නය බල පවත්වනවා. ඒ නිසා මේ විධියට ඒ ප්‍රශ්නය කඩදාටත් විසඳන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

යම් පුද්ගලයෙක් රජයේ ඉඩමක බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වුවොත් ඒ පුද්ගලයාට විරුඬව නඩු දැමීමට පුළුවන් ඉඩම් කොමසාරිස්තුමාගේ නියෝගයක් අනුව පමණක් කියනවා. එය වැරදි ක්‍රමයක්. එසේ කළොත් තව අවුරුදු 10 ක් යන විට රජයේ ඉඩම් කිසිවක් ඉතුරු වන එකක් නැහැ. සෑම තැනම ඇති ඉඩම්වල මහජනයා බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වෙතවා ඇති. මෙපමණ කල් රජයේ කැල ඉඩම් පාලනය කළේ කොහොමද? අමාත්‍යාංශයේ සරිලේ කමිතුමා ඒ බලතල හා වගකීම් ඒ ඒ පළාත්වල දිසාපතිවරුන්ට පවරනවා. දිසාපතිවරු ආදායම් පාලක නිලධාරීන්ට පවරනවා. ආදායම් පාලක නිලධාරීන් ගම් මුලාදානීන්ට හෝ ග්‍රාම සේවකයින්ට පවරනවා. ඒ විදියටයි, ආණ්ඩුවේ කැල ඉඩම් බලාගත්තේ. කැල කැපීමක් ගැන ගම්මුලාදානියා තැත්නම් ග්‍රාම සේවකයා දැන්නුවොත් කියන්නේ පහාව නොදන් නිසා දැන්නුවාය කියලයි. නොදැන්නුවොත් කියන්නේ පහාව අර ගෙන දැන්නුවේ නැහැ කියලි.

මේ රටේ ඉඩම් ආරක්‍ෂා කරන්නාය කියා ඇමතිතුමා නීති හඳුනවා. ආරක්‍ෂා කරන්නේ, කැල දෙපාර්තමේන්තුවේ මාර්ගයෙන් කොමසාරිස්තුමාත්, කොමසාරිස්තුමාගේ මාර්ගයෙන් ඒජන්ත තුමාත්, ඒජන්තතුමාගේ මාර්ගයෙන් ඩී. ආර්. ඩී. මහත්මයාත්, ඔහුගේ මාර්ගයෙන් ග්‍රාම සේවකයාත් මගිනුයි. එහෙම වුණත්, බලහත්කාරයෙන් ආණ්ඩුවේ

ඉඩමක ගෙයක් හදාගෙන ඉඩම වගා කර ගෙන මාස දෙකක් තැත්නම් 3 ක් සිටියාට පසුව කියනවා, මේ මනුෂ්‍යයාට ඉන්න හිටින්න තැනක් නැහැ, ඒ නිසා ඒ මනුෂ්‍යයා පිට කරන්න එපාය, කියා. බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වී සිටිනවා, ගෙයක් හදාගෙන තිබෙනවා, වගා කර ගෙන තිබෙනවා, එම නිසා ඒ මනුෂ්‍යයා පිට කරන එක වැරදියි, ඉඩම ඔහුට දෙන්නට ඕනෑය කියනවා. අපිම නීති හඳුනවා; අපිම නීති කඩනවා. ඒ නිසා යම් කෙනෙක් බලහත්කාරයෙන් යම් රජයේ ඉඩමක පදිංචි වුණොත් ඔහුට ඒ ඉඩම දෙන්න එපාය කියා මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා. එසේ නොකළොත් කඩදාටත් මේ ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැහැ.

එමෙන්ම ලී ගැන බලන්න. අද ලංකාවේ බොහොම වටිනා ලී වර්ග තිබෙනවා. ඒ කැල හේන්වලට එළි කරනවා. ඒ මගින් දහස් ගණන් ලක්ෂ ගණන් වටිනා ලී දඩු පුළුවනව. එවැනි අවස්ථාවල ග්‍රාම සේවකයා හෝ කැල මුරකාරයා උසාවියට රජපරිත්තු කරනවා, මේ තැනැත්තා කැලව විනාශ කර තිබෙනවා කියා. අලාභය රුපියල් 300 යි තැත්නම් රුපියල් 400 යි කියනවා. නමුත් මිලේල, අළුබෝ, බුරුත වැනි වටිනා ගස් විනාශ කරනවා. උසාවියට ගියාම රුපියල් 10 ක් දඩ ගහලා ඔහු නිදහස් කරනවා. ඒ අයට ඕනෑ හැටිය රුපියල් 10 ක් ගෙවන්න පුළුවන්. ඊළඟට ග්‍රාම සේවකයාට කියනවා, මේ සඳහා සාක්ෂි ඕනෑය කියලි. බලහත්කාරයෙන් එය කළා නම් ඒ බවට සාක්ෂිකාරයින් දෙදෙනකු ඕනෑ. ඒ සාක්ෂිකාරයින්ට උසාවියෙන් බලා ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට සාක්ෂි දෙන්න යන්න වෙන්නේ තමන්ගේ අතින් වියදම් කරගෙනයි. ඊට පසු හේන කෙටු අයත් ඒ තැනැත්තා සමග තරගයි. එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් නොවෙයි දහ පහළොස් දෙනෙක් එක්කයි හේනක් කොටන්නේ. ඊට පසු ඒ සියලුදෙනාම සාක්ෂිකාරයින් සමග තරගයි. විරුද්ධකාරයින් කීප දෙනෙක්ම ඇති වෙනව. යම්කිසි විධියකින් සාක්ෂි දෙන්න උසාවියට එන්න බැරි වුණොත්, ඔවුන්ට “ඔපත් වරත් ව” නිකුත් කරනව. මටත් එහෙම වෙලා තිබෙනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා හිතන හැටියට අද ජර්මනිය අපේ රටේ බුරුත ඉල්ලා එවා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

තිබෙනවා. නමුත් මෙතන අපි ඉදහෙත සිටින පුවු පවා හදා තිබෙන්නේ බුරුම තේක්කවලින්. ඇයි දෙයියනේ මේ රටේ ඕනෑ තරම් වටිනා ලී වර්ග තිබෙනවා. නමුත් ලී වුවමනා කරන දෙපාර්තමේන්තු කියන්නේ මොනවද? අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව ඉඩම් කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව, ආදී දෙපාර්තමේන්තු කියන්නේ බඩු හදන්නට “බර්මා ටික්” ඕනෑ කියලයි. මේ රටේ කොතරම් අගනා ලී තිබෙනවාද? බඩු හදන්නට බුරුම තේක්ක ගෙනෙනතුරු සිටිනවා. මේ රටින් පිටරට ඇදී යන ධනය හුඟක් දුරට තතර කර ගන්ට පුළුවන්, හෙත් කෙටි මෙහි කපා දමන ලීවලින් හා සංවර්ධන ව්‍යාපාර ඇති කිරීමේදී කපා දමන ලීවලින් ඒ භාණ්ඩ සාදනවා නම්. උඩ වලවේ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් කැලෑ එළි කිරීමේදී අක්කර 5,000 කට ඉහළ ප්‍රමාණයක බුරුත ලී කපා ඒවට තෙල් දමා පුළුස්සා දැමීම. රත්නපුරයේ දිසාපතිතුමාත්, ඇමතිතුමාත් මාත් කපා කරමින් සිටි අවස්ථාවකදී මා ඇමතිතුමාට පෙන්වා දුන්න, ලී නාස්තිවන්නේ කෙසේද කියා. ඒ අවස්ථාවේදී මා මතක් කළා, ලී කැපීම කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවට භාර දුන්නොත් නම් උඩ වලවේ ව්‍යාපාරය තව අවුරුදු 10 කින් වත් කෙරෙන්නේ නැති බව. ඕනෑ නම් අවුරුද්දකට කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව ලී ලොරි තුන—හතරක් ගෙන යයි. අනික් ඒවට මොනව වෙයිද දන්නේ නැහැ. මා ඒ අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිය, ලී ප්‍රසිඩ වෙන්දේසියේ විකුණන්නට කියා. මා එහිදී ඉල්ලා සිටියේ අක්කර පන්සිය, හයසිය, හත්සිය තරම් විශාල කොටස් කඩා වෙන් කර වෙන්දේසි කරන්නට කියා නොවෙයි. කාටත් ගන්ට පුළුවන් අන්දමට, අක්කර 25 සිට 50 දක්වා කුඩා කොටසක් කඩා වෙන්දේසි කරයි කියායි, මා බලාපොරොත්තු වුණේ. එසේ කළා නම් මිටත් වඩා විශාල මුදලක් ඒ මාගියෙන් සොයා ගන්ට පුළුවන්කම තිබුණා. අපි ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්න වෙනව, අක්කර හය-හත් සියේ කොටස්වත් ප්‍රසිඩ වෙන්දේසියේ විකිණීම සම්බන්ධයෙන්. මා හිතන්නේ ඒ ලීවලින් රුපියල් ලක්ෂ එකහමාරක දෙකක පමණ ආදායමක් රජයට ලැබුණා.

ඊට පසු මා ඉල්ලා සිටියා, සෑම කොටසකම වටප්‍රමාණය අනුව මුදලක් අය කරන්නට කියා. අඩි 4 කට අඩු වටප්‍රමාණයක් ඇති කොටසකින් අඩියකට සහ 75 ගණනෙන්, අඩි 4 කට වැඩි වටප්‍රමාණයක් ඇති කොටසකින් අඩියකට රු. 2.50 ගණනෙන් වැටෙන්නට අය කරන්නට කියා මා ඉල්ලා සිටිය. අද ආණ්ඩුවට ඒ ක්‍රමයෙන් ලක්ෂ ගණනක ලාභයක් ලැබී තිබෙනව. ඒ ලී කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව ප්‍රයෝජනයට නොගන්නත්, කොළඹ වැනි නගර බදු ප්‍රදේශවල ජනයා බඩු භාණ්ඩ සෑදීමට ගෙන යනව. ඔය සංවර්ධන ව්‍යාපාරයේ වැඩ ආරම්භ කරන්නට කලින් අක්කර 5,000 කට වැඩි ඒ බිම් කොටසේ ලී තෙල් දමා පුළුස්සන්නයි, ලැහැස්තිව සිටියේ. මෙපමණ කලක් ඔය ව්‍යාපාරවල ලී පුළුස්සා දැමූ නමුත් කිසිවෙක් ඒක නවත්වන්නට කටයුතු කළේ නැහැ. කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව දැන් මැහෝගනි, අරගනි මේ ගනි කියමින් ගස් වර්ග වගා කරගෙන යනව. අක්කර දාහ, පන්සිය, සියය ආදී වශයෙන් කැලෑ කපා එක එක ජාතිවල ලී වවනව. අපේ තිබෙන හොඳ ලී කපා දමා වවන ලීවලින් ප්‍රයෝජන ගන්ට තව අවුරුදු සියයකින්වත් පුළුවන් වෙයි කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ඒ වගේම ඒ වතු ආරක්ෂා කරන්නට මුරකරුවන් තබන්නත් ඕනෑ. ඒවායේ ලාභ කොයිතරම් කලකින් ලැබෙයිද? දැනට ඉඩම්වල බලයෙන් පදිංචි වී සිටින මිනිසුන් අයින් කරන්නට කොමසාරිස්තුමාට දැන් උසාවියෙන් බලය ගන්ඩ සිදුවී තිබෙන්න වගේ ඒ ඉඩම් වලත් මිනිසුන් බලයෙන් පදිංචිවී ඒවා කපා කොටා දැමීමොත් එයින් ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? අපට ඕනෑ තරම් ලී කැලෑ වල තිබෙනව. අපි තවත් වවන්නට ඕනෑ නැහැ. කැලෑ කපා ලී වැවීම නොවෙයි කරන්නට තිබෙන්නේ; එළි කර තිබෙන ඉඩම්වල—“බැරන් ලැන්ඩ්” වල—වැවීමයි—කරන්නට තිබෙන්නේ.

ඊළඟට මා බලාපොරොත්තු වෙනව, කන් තලේ උක් කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලය ගැන යමක් කියන්න. ඒක සංයුක්ත මණ්ඩලයේ කීප දෙනකුගේ රාජධානියක් කරගෙන තිබෙනව. ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලය කටයුතු කරන්නේ ඔවුන්ට වුවමනා හැටියටයි. ඒකාධිපති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]

බලයක් තිබෙන ජනාධිපති කෙනෙක් කටයුතු කරන විධියටයි අද මේ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ කටයුතු කෙරෙන්නේ. එතන කාටවත් කපා කරන්න බැහැ. අහන්නේ නැතිව මොකවත් කරන්න බැහැ. ගිය අවුරුද්දේ, 1963 ජුනි මාසයේදී මණ්ඩලය තාවකාලික කම්කරුවන් 3 දෙනෙකුගේ වැඩ තහනම් කළා. මොන හේතු උඩ එසේ වැඩ තහනම් කළාද කියා මා කියන්නම්. මේ තුන්දෙනා අතර අයි. සී. විලියම් කියා කම්කරුවකුත් සිටිය. ඔහු වැඩ කළේ මුරකරුවකු වශයෙනුයි. මේ අවස්ථාවේදී සංයුක්ත මණ්ඩලය ජීප්, වීදුරු ආදිය පදවන්නන්ගෙන් ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවුව. විලියම් කියන කම්කරුවාත් ඒ තනතුරක් සඳහා ඉල්ලුම් කළා. ඔහු 6 වැනියාට තේරුණා. පස් දෙනෙක් එදා බඳවා ගත්තා. ඊට පසු වේටිං ලිස්ට් එකේ විලියම් 1 වැනියාට සිටිය. ඊටපසු විලියම් සිටියදී තවත් 4 දෙනෙක් බඳවා ගෙන තිබුණා. මෙතන ඉන්නව මෙත්තානන්දද කවද කියන එක්කෙනෙක්. [බාධා කිරී මක්] ඔව්, එයා එල්. එච්. මෙත්තානන්ද ගෙ පුතා තමයි. මේ මෙත්තානන්ද මහත් මයගෙන් විලියම් අසා තිබෙනව, ඇයි, සර්, මම නොවැ වේටිං ලිස්ට් එකේ පළමුවැනියාට හිටියේ; ඒ නිසා මට පස්සෙ තව 4 දෙනෙක් ගත්තේ කොහොමද කියා. මේ අවස්ථාවේදී කපාවක් ඇතිවී සිල්වද කවද කියන මහත්මයෙක් විලියම්ට ගහල තියෙනව. අන්තිමට ගුටින් කාල ඒ මනුස්සයගෙ වැඩත් තහනම් කළා. එපමණක් නොවෙයි. පොලීසියටත් ගියා. පොලීසියෙහුත් විලියම්ට විරුද්ධව වැඩ කර තිබෙනව. නමුත් උසාවියේදී මේ අය නිදහස් කළා. උසාවියෙන් නිදහස් කළාට පසු නැවතත් රක්ෂාව ඉල්ලුව. මොකද, නඩුව අවසාන වනතුරු කියා මේ තැනැත්තාගේ වැඩ තහනම් කර තිබුණ.

තාවකාලික කම්කරුවකුගෙ වැඩ තහනම් කිරීමක් ගැන අපි දන්නේ නැහැ. තාවකාලික කම්කරුවකුගෙ වැඩ තහනම් කර තව තම් ස්ථිර වශයෙන්ම තහනම් කරන්නට ඕනැ. නමුත් තාවකාලිකව තහනම් කර තිබුණු නිසා නඩුව අවසාන වී නැවතත් රක්ෂාවල් ඉල්ලුව. ඊට පසු මණ්ඩලය කිව්ව පොලීසියේ වාර්තාව ගෙන්වා

බලන්න වුවමනා කියා. පොලීසියට වුව මනා හැටියට ඒ අය වාර්තාවක් එව්ව. මේ තුන්දෙනා උසාවියේදී සමාව ඉල්ලුවාය, ඒ නිසා නිදහස් කළාය කියා පොලිස් වාර්තාවේ සඳහන් වුණා. ඒ පොලිස් වාර්තාව අනුව මේ අයට නැවතත් මණ්ඩලයේ රක්ෂාව දෙන්න බැරිය කිව්ව. ඒ අවස්ථාවේදී විලියම් කියා සිටියා මම සමාව ඉල්ලුවෙන් නැහැ, වෙන මොකවත් කළෙන් නැහැ, ඒ අය සමාදාන වුණාය, අපි නිකම්ම නිදහස් කළාය, කියා. අපි මහෙස්ත්‍රාත් තුමාගෙන් නඩු පිටපත ගෙන්වා ගත්තා. ඒකෙ තියෙන්නේ අර විලියම් කියන විධියටයි. උසාවියෙන් සමාව ඉල්ලුවා වුවත් තවත් දඩුවමක් මොකටද? දැන් අවුරුද්දකුත් මාස ගණනක් ගත වෙනව. තවමත් ඒ අයට රක්ෂාව දී නැහැ. පිරිස්ද කවද කියා කෙනෙක් ඒකෙ බෞද්ධ වැඩ කරන වාය කියා ඇමතිතුමා රවටාගෙන කටයුතු කරනව. මොරටුවේ පිරිස් කියන මහත්මයෙක්. ඔහු අර ඩැරල් පිරිස් මහත්මයාගෙ මල්ලි. එයා උත්පත්තියෙන්ම කතෝලිකයෙක්. අයිගන් කතෝලිකයෙක්. මල්ලිත් කතෝලිකයෙක්. නමුත් බුද්ධාගමට වැඩ කරනවාය කියා ඉඩම් අරගෙන මොකක්ද විහාරයක් හරිගස්සන්න මේ ලගදී ධාතු වඩම්මා තිබෙනව. ඒ ධාතු වඩම්මා තිබෙන්නේ පාරෙ යන්න බැරි තරමට බිල. ධාතුන් වහන්සේලාත් සමග පාරෙ වැටිල තියෙනව යන්න බැරිව. වහාම මේවා සම්බන්ධයෙන් විභාග කිරීම සඳහා කමිටුවක් පත් කරන මෙන් මා ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනව. කන්නලේ උක් සංයුක්ත මණ්ඩලය අද ඒ අයගෙ රාජ ධානියක් හැටියට සලකාගෙන ඒ අයට වුවමනා හැටියට වැඩ කරනව.

ඒ වාගේම මේ උක් වගාව ආරක්ෂා කරන මුරකාරයින්ට පතරොත්, බැටරි, ආදිය වෙනම දෙනව. ඒ පතරොම් බැටරි වලින් ඔවුන් ප්‍රයෝජන ගන්නේ නැහැ. ඒවාට මොනව වෙනවාද කියා දන්නේ නැහැ. උක් කපන්න ඔන්න මෙන්න කියන අවස්ථාවේදී එළි කරන්න දෙනව. එළි කරන්න භාර ගන්න කොත්තාත් කාරයෝ වත්ත වටේ විතරක් එළි කර මැද හරිය නිකම් තියනව. බලන්න එන විට ගිනි තියනව. අන්තිමේදී සල්ලිත් දෙන්න වෙනවා මේවට. නමුත් උක් වගාව පිළිවිල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඉවරයි. එම නිසා කන්තලේ උක් සංයුක්ත මණ්ඩලය ගැන වහාම පරීක්ෂණයක් පවත්වන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මීට වඩා මා කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. මා අන්තිම වරට—[බාධා කිරීම්]

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා.

(තිரு. ඩී. ජී. ඒ. සිරිසේන)

(Mr. D. G. H. Sirisena)

අන්තිමේ තමයි, හොඳ හරිය.

අ. හා. 7

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ඒ. දී. ඒ. ගුණසේකර)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

මා අන්තිම වශයෙන් ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඒ වගෙම ඉඩම් කොමසාරිස් තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ—[බාධා කිරීම්] මට තමුත්තාත්සේලා පුද්ගලික වශයෙන් විවේචනය කරන්න සිදු වුණා. ඒ ගැන බොහොම කතාහැටියි.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(තිரு. රොය් රාජපක්ෂ)

(Mr. Roy Rajapakse)

ඒ මොකද?

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ඒ. දී. ඒ. ගුණසේකර)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

එතුමන්ල අතින් කලවාන කොට්ඨාශය වෙනුවෙන් යම් වැඩක් කෙරී තිබෙනවා, නමුත් වුවමනා කරන හරිය කෙරී නැහැ. කියන ලද කිසිවකට කන් දුන්නෙ නැහැ. එසේ නැතිනම් ඔය විධියට පුද්ගලිකව මා එතුමන්ලාව විවේචනය කරන්නෙ නැහැ. මා එතුමන්ලාව විවේචනය කෙරුවෙ එම නිසයි. මීට පස්සෙවත් වැඩ කෙරෙයිද, නැද්ද, යන්න බලා ගන්නයි මා එසේ විවේචනය කර බැලුවෙ.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(තිரு. රොය් රාජපක්ෂ)

(Mr. Roy Rajapakse)

විවේචනය කළාම කොහෙන්ම නැහැනෙ.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ඒ. දී. ඒ. ගුණසේකර)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

විවේචනය කිරීමෙන් වත් සැනසීමක් ලැබෙනවා. වැඩ නොකළ නිසා අඩු ගණනෙ විවේචනයවත් කළා. වැඩක් නොකර, විවේචනයත් නොකළොත් ලොකු පාඩු වක්.

ගරු ඇමතිතුමා අරලිය ගහ මන්දිරයට හෝ වෙනයම් උත්සවයකට හෝ පාර්ලි මේන්තුවට හෝ හදිසියෙ එන්න සූදානම් වන වෙලාවලදී යම් යම් නිලධාරීන් තම තමන්ට වුවමනා වුවමනා පයිල්ස් උස්ස ගෙන ඇවිත් “සර්, මේකට අත්සන් කරන්න” කියනවා. ඇමතිතුමා විනාඩි දෙකෙන් තුනෙන් යන්න ඉන්න නිසා ඒව එතුමට බලන්න වෙලාවකුත් නැහැ. එම නිසා ඔවුන්ට වුවමනා කරන පයිල් නිබ්බ හැටියෙ ඇමතිතුමා අත්සන් කරනවා. ඇමතිතුමාට ඒ ගැන පරීක්ෂා කරන්න වෙලාවක් නැහැ. ඒ අන්දමට පයිල්ස් අරගෙන ආ වෙලාවලදී කරුණා කර ඒව ලග නියාගෙන ඒවයෙ තියෙන්නෙ මොනවද කියා පරීක්ෂා කර බලන හැටියට මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එතරම් හදිසි වෙන්න වුවමනාවක් නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලනවා එවැනි පයිල්ස් ලග තබාගෙන පරීක්ෂා කර බලන හැටියට. [බාධා කිරීම්] මා ගරු ඇමතිතුමාට චෝදනා කළා නොවෙයි.

ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා. (ජාඇල)

(තිரு. ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා—ඉරා-ඒල)

(Mr. G. J. Paris Perera—Ja-Ela)

අවවාද දන්න.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ඒ. දී. ඒ. ගුණසේකර)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ඇමතිතුමාට ඔක්කොටම ඉස්සෙල්ල අවවාද දෙන්න වෙලා තියෙනවා. වැඩට දක්ෂ පුද්ගලික ලේකම්වරයෙක් එතුම පත් කර ගන්න ඕනැ. එතුමාගෙ පුද්ගලික ලේකම්ගෙ දුර්වලකම නිසා එතුමට හැම නැතදීම විවේචනය කරන බව පෙනෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)

(திரு. ஏ. ரத்னாசக—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව දැන් දින දෙකහමාරක් පමණ විවේචනය වී තිබෙනවා. තවම විවේචනයට භාජන වී තිබෙන්නේ අමාත්‍යාංශ 4ක් පමණය කියා මා විශ්වාස කරනවා. තව අංශ 16ක් විතර තිබෙනවා, විවේචනය කරන්න. නමුත් අපට තව අංශ දෙක තුනකට වඩා විවේචනය කරන්න අවස්ථාව ලැබෙන එකක් නැත කියා මා සිතනවා, කාලය මදිකම නිසා. එම නිසා මා ඉල්ලා සිටිනවා හැකි පමණ ඉක්මනට අපේ සභාවර අණ පනත් වෙනස් කර කාරක සභා අවස්ථාවේ අයවැය ලේඛනය විවේචනය කිරීමට ලැබී තිබෙන කාලය දීර්ඝ කරන හැටියට. අඩු වශයෙන් ලබන 20 වන දා වන තුරුවත් මෙම සාකච්ඡාව පවත්වාගෙන යාමට අපට අවසරය එහෙම නැතිනම් බලය තියෙනවා. එම නිසා කලින් ගෙන ඇති නියෝග වෙනස් කර තව වැඩිපුර දින හතක් අටක්වත් මේ සඳහා ඉඩ ලබා දෙන ලෙස මා ඉල්ලනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කතා කෙටි නොකරන එක ගැන මා තමුන්තාත්සෙව ප්‍රශංසා කරනවා. ඒ මක්නිසාද කියනවා නම්, නොයෙක් නොයෙක් පළාත්වලින් එන ගරු මන්ත්‍රී වරුන් තම තමන් නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල තිබෙන අඩුපාඩු ගැනත්, අයවැය ලේඛනයේ ඒ ඒ අයවැය ශීර්ෂ ගැනත් සම්පූර්ණ විවේචනයක් කරන්න බලාපොරොත්තු වන නිසා ඊට අවකාශ ලබා දීම අවශ්‍යයි, කියා මා හිතනවා. සමහර අමාත්‍යාංශ මොන විධියකින්වත් විවේචනය කරන්න තරම් අවකාශයක් නොලැබෙනවා නම් එය කනගාටුදයකයි. අමාත්‍යාංශ අතර අද ඉතාමත් වැදගත් එකක් තමයි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය. ඒ වගේම

වැදගත් අමාත්‍යාංශ තමයි අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය, මංමාවත් කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය වැනි අමාත්‍යාංශ. මේ විධියට ගියොත් ඔය අමාත්‍යාංශ විවේචනය කිරීමට කොහෙත්ම අවකාශයක් නොලැබී යන්න පුළුවනි. මේ අවුරුද්දේ පමණක් නොවෙයි, මීට පෙර අවුරුදු ගණනාවක්ම මෙහෙමයි වුණේ. ඒ නිසා මේ ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්න අපට සිදු වෙලා තියෙනවා.

එපමණකුත් නොවෙයි, දැන් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය එය පටන් ගත් කාලයේ වගේ නොවෙයි. දැන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් 157 දෙනෙක් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ඉන්නවා. ඒ හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම පාහේ තම තමන්ගේ පළාත ගැන දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. එක් එක් අමාත්‍යාංශය මගින් කෙරෙන කටයුතු තම තමන් නියෝජනය කරන ඡන්දදායක කොට්ඨාශ කෙරෙහි බලපාන ආකාරය ගැන යමක් කියන්න හැම මන්ත්‍රීවරයම වාගේ බලාපොරොත්තු වන නිසා ඊට ඉඩ දෙන්න නම් සභාවර නියෝග වෙනස් කර අඩු ගණනේ සැප්තැම්බර් 20 වැනිදා වන තුරු මේ සාකච්ඡාව ගෙන යාමට ඉඩ සලස්සන මෙන් මා ඔබතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ අවුරුද්දෙන් ඒක කරන්න පුළුවනි, කල්පනා කරනවා නම්. මේ මාසෙ 5 වනදා තමුන්තාත්සෙව ලංකාව හැර යනවය කියා අහන්න ලැබුණා. තමුන්තාත්සෙව නො සිටියත් ඒක කරන්න පුළුවනි කල්පනා කළොත්. ඒක කරන්න පුළුවන් නම් තවත් දවස් පහක් හයක් ලබා දෙනවා නම් හොඳයි.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I do not know whether we can have Allotted Days.

(Mr. A. Ratnayake)

තමන් තාන් සෙලාගේ කොට්ඨාශවලට
 හුඟන් සේවය කර තිබෙනවය කියන එක
 ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා. එහෙත් මා
 නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයට පසුගිය
 දශ වර්ෂීය තුළ වියදම් කරන ලද කෝටි

164 න් මට පෙනෙන නියෙන හැටියට නම්, මොන මොන දේ කමල තයෙනවද කියන්න මට බැහැ. මේ තරම වශාල මුදලකින් මගේ ප්‍රදේශයට කොස් තරම් ලැබුණද, මොන මොන සේවාවන් කර තිබෙනවද කියන්න මා දන්නෙ නැහැ. මගේ කොට්ඨාශය ළඟම තිබෙන කොට්ඨාශය කුණ්ඩසාලේ කොට්ඨාශයයි කුණ්ඩසාලේ මන්නිතුමා (යු. පී. ටයි ජිනදාස මයා.) මගේ පළාතේ ළඟම ඉන්න කිට්ටුවන්ත මන්නිතුමා. එතුමා ආණ්ඩුවේ හොඳ මන්නිවරයෙක්. ඊට ගැනත් බොහොම හොඳ තේරුමක් තිබෙනව. මේ තරම් විශාල ධනස්කන්ධයක් වියදම් කළත් මගේ පළාතෙ ජනතාවට හෝ මගේ ඊටට හෝ එයින් මොකක් වුණාදැයි අහන්න සතුටුයි. ඒ මක්නිසාද කියනවා නම්, ගල්ඔය වැනි ව්‍යාපාරවලට වුණත් හුඟක් වියදම් වූ බව ඇත්ත. එවැනි නොයෙක් සංවර්ධන වැඩවලින් මගේ පළාතෙ අයට විශාල සේවයක් සිදු වුණා. ඒවට මගේ කොට්ඨාශයෙන් 5,000ක් පමණ මිනිස්සු ගියා. ඉතින් එයින් එක්තරා සේවයක් සිදු වුණා. එහෙත් මේ කාල සීමාව ඇතුළතදී වුණු දේ ගැන කියන්නත් කනගාටුයි. අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ ගැන ඇමතිතුමාට නම් කියන්න පුළුවනි, මඩවල ඉස්කෝලයක් දමල නියෙනවය කියල. පාඨශාලාවක් විවෘත කිරීමක් ගැන හෝ වෙන මොන වැඩක් ගැන හෝ පෙන්වන්නට පුළුවන්ද? පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයකු වූ දඹුල්ලේ ගැන මන්නිතුමා මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශය ගැන මටත් වඩා හොඳින් දන්නවා. ඒ නිසා ඒ පළාතේ පුද්ගලයකුට හෝ ගමකට හෝ කරන ලද සේවයක් ගැන එතුමා කරුණා කර සඳහන් කරනවාද? එසේ නැත්නම් ඉදිරි කාලයේ දී කරන්නට බලාපොරොත්තු වන සේවයක් ගැන සඳහන් කරනවාද? මේ රූපියල් 164 කෝටියක මුදලක් වියදම් කිරීමෙන් අපට සිදු වූ සේවා මොනවාදැයි දැන ගන්නට කැමතියි. එම නිසා අයවැය ලේඛනය මගින් යම් යම් වැය ශීර්ෂ වෙනුවෙන් වෙන් කරන ලද මුදල් වැය කරන්නේ මොන ප්‍රතිපත්තියක් උඩද කියා නිතර සෙවිල්ලෙන් සිටීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. මෙය එක්කෙනකුට දෙන්නකට පමණක් සීමා වුණ දෙයක් නොවෙයි. මෙය ආණ්ඩු පක්ෂයේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඒ. රත්නායක මයා.]

හෝ වේවා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හෝ වේවා, කාටත් පොදු කාරණයක්. වෙන් කරන ලද මුදල් වියදම් කරන්නේ මොන ප්‍රතිපත්තියක් උඩද කියා එක්කෝ මේ කාරක සභාව මගින් හෝ එහෙම නැත්නම් වෙන කාරක සභාවක් මගින් හෝ පරීක්ෂා කර බලනු ලැබීම අවශ්‍යයි. ඩොනෝමෝර් ආණ්ඩු ක්‍රමය පැවති කාලයේදී නම් කටයුතු කෙරුණේ ඒ විධියටයි. ඒ කාලයේ මුදල් වියදම් කෙළේ ඒ ඒ ප්‍රදේශයේ අවශ්‍යතාව ගැන සලකා බැලීමෙනුයි. එම නිසා වෙන් කර තිබෙන මුදල් සාධාරණ පරිදි මෙන්ම අවශ්‍යතාව පරිදි බෙදී යනවාද කියා නිතර සෙවිල්ලෙන් සිටිය යුතුයි; පරීක්ෂාකාරී විය යුතුයි. එසේ පරීක්ෂා කිරීම පිණිස කාරක සභාවක් පත් කරනවා නම් හොඳයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් වෙන් කරන ලද මුදලින් රුපියල් 40 ලක්ෂයක් ඉතිරි වී තිබෙන බව ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පසුගිය අගෝස්තු මාසයේදී හදිසියේ සොයා ගත්තා. දැන් ඒ මුදල ප්‍රයෝජනවත් වැඩ සඳහා යෙදවීමට එතුමා ක්‍රියා කරගෙන යනවා. මොන මොන කාරණා සඳහා මුදල් වියදම් වුණාද, කොපමණ මුදලක් වියදම් වුණාද, යනාදී කරුණු ගැන සමහර විට ඇමතිවරුන්ටත් අවබෝධයක් නැහැ. 30 කෝටියක් කියන්නේ පොඩි මුදලක් නොවෙයි. මේ ගරු සභාවට පත් වන විට ආණ්ඩුවේ මුළු ආදායම රුපියල් 10 කෝටියයි. ඒ කාලෙත් මිනිසුන් ජීවත්ව සිටියා. 30 කෝටියක් වැනි විශාල මුදලක් වියදම් කරන විට ඒ ගැන පරීක්ෂාකාරී විය යුතුයි.

අනික් අතට වියදම් කරන ලද රුපියල් කෝටි 164ක මුදල ගැන තව දුරටත් සලකා බලමු. එක පවුලකට රුපියල් 4 දහ ගණනේ වෙන් කළත් ඒ මුදලින් පවුල් 4 ලක්ෂයක් පැලපදිංචි කරන්නට පුළුවනි. විදුලි බලය යොදා ක්‍රියා කරන රෙදි විවීමේ යන්ත්‍රයක් සඳහා රුපියල් 5 දහක් වියදම් කරන්නට වේ යයි කල්පනා කරනවා නම් පවුල් 3 ලක්ෂයකට පමණ ඒ මගින් සහනයක් සලසන්නට පුළුවනි. ඒ පවුල් 3 ලක්ෂයකට ඒ මගින් ජීවනෝපාය සලසා දෙන්නට පුළුවනි. මා ආණ්ඩුවට දෙසූ කියනවා යයි සලකන්නට එපා. වියදම් කරන ලද මුදලේ ප්‍රමාණයට ප්‍රයෝජනයක් සිදු වී තිබෙනවා.

දැයි අප සලකා බලන්නට ඕනෑ. ඒ ගැන සලකා බලා අවශ්‍ය විවේචන කිරීමට ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ද ඉදිරිපත් වෙතොත් බොහොම හොඳයි.

ඉඩම් හම්බන්ධයෙන්ද යමක් කියන්නට කැමතියි. අපේ රටේ ජනගහනය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වන බව කවුරුනුත් දන්නා දෙයක්. පසුගිය අවුරුදු 25 ඇතුළතදී මේ රටේ ජනගහනය දෙගුණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. නමුත් ඒ ප්‍රමාණයට ඉඩම් වැඩි වුණේ නැහැ. ජනගහනය වැඩි ප්‍රදේශවල උදවියට ආණ්ඩුවේ ඉඩම් දීම අවශ්‍යයි. ඉඩම් තිබෙන ප්‍රදේශවල උදවියට ඉඩම් දීම ගැන පළමුවෙන් සලකා බැලුවාට කමක් නැහැ. නමුත් අනික් ප්‍රදේශවල අයටත් ඉඩම් දිය යුතුයි. උතුරු-මැද හා නැගෙනහිර පළාත්වල ඉඩම් ඒ ප්‍රදේශයේ පදිංචි අයට පමණක් සීමා කිරීම ගැන අප විරුද්ධ වුණා. එහෙම සීමා කිරීම ගැන අපි සතුටු නැහැ. හම්බන්තොට ඉඩම් අක්කර 40,000ක් වෙන් කරන්නට යනවය කීව. හම්බන්තොට ඉඩම් නැති අයට ඉඩම් දීම ගැන අපි සතුටුයි. ඒ අයට ඉඩම් දීල, ඊළඟට ලංකා වාසි අනික් අය ගැනත් කල්පනා කළ යුතු බව මම කියන්න කැමතියි.

ඊළඟට අපි ආධාර දීම ගැන බලමු. මේ වැය ශීඝ්‍රයේ රුපියල් 30,00,00,000 ක මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ තරම් විශාල මුදලක් වියදම් කරල, ඉඩම් අරගෙන පදිංචි කරන්නේ කී දෙනාද? 15,000 යි. වියදම් කරන මුදලෙ හැටියට ඒ ප්‍රමාණය කොහෙන්ම මදි බව මගේ අදහසයි. අපි රුපියලක් වියදම් කරනවා නම් එයින් ශත සියයක ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නට ඕනෑ. මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වියදම් කරන මුදලින් එවැනි ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන බවයි. මම තමුන්නාන්සෙට කියා සිටින්නෙ. නොයෙකුත් මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙකුත් තැන්වල කෙරෙන දූෂණ ගැන විස්තර කරන විට අපට වැටහෙනවා, මේ මුදල් බොහෝ තැන්වල අපතේ යනවා ඇත කියා. නොයෙකුත් විධියේ කොන්ත්‍රාත් කරුවන්ට විශාල වශයෙන් මුදල් ගෙවීමෙන් අපතේ යාම් සිදු වෙනවා ඇතැයි අපි විශ්වාස කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

අ.හ. 7.15

තවත් කරුණක් කියන්න තියෙනව. මගේ පළාතේ ඔය විධියට ඉඩම් අරගෙන පවුල් පදිංචි කරල ගෙවල් සාදා දෙනවය කියා ඒ අයට පොරොන්දු වුණා. රුපියල් 2,000 ක් හෝ 2,250 ක් වියදම් කරල ගෙවල් හදා දෙනවය කියා පොරොන්දු වුණා. මුලදී රුපියල් 750 දුන්නේ. ඊට පස්සෙ ගෙවල් හදා ගන්නය කියා රුපියල් 750 ක් දුන්න. උච්ඡෙවිලි කර දෙනවය කීව. නමුත් මේ වන තුරු ඉතාම සවලාප දෙනකුගේ ගෙවලට පමණයි, උච්ඡෙවිලි කර දුන්නේ. අනික් අයගෙ ගෙවලට උච්ඡෙවිලි කරල නැහැ. මිගමු වන්න අරගෙන බෙදා දෙන විට කීව, ගෙවල් හදා උච්ඡෙවිලි කර දෙනවය කියා. බොහොම දෙනෙක් ඒ පොරොන්දුව පිටයි, ආවෙ. මේ තරම් මුදලක් වියදම් කරලවත් ඒ දුප්පත් මිනිසුන්ට දුන් පොරොන්දුව ඉෂ්ට කරන්න බැරි නම් ඒක කනගාටුදායකයි. ඒ දුප්පත් මිනිසුන්ට උච්ඡෙවිලි දෙන්නම් කියා වූ පොරොන්දුව—රුපියල් 750 ක උච්ඡෙවිලි කියා වූ පොරොන්දුව—ඉෂ්ට කරන ලෙස ඇමති තුමාගෙනුත්, දෙපාර්තමේන්තුවෙනුත් මම ඉල්ලා සිටිනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ ප්‍රදේශයේ වටේටම විශාල තේ වතු කියෙනව. මුළු ජීවිත කාලයම අපේ ගම්බද ජනතාවට ඉඩකඩම් නැති නිසා දුක් විදින්න සිදු වී තිබෙනව. සමහර ගම්වල වැසියන්ට, මරණයක් වුණොත් මිනිස වළලා ගන්න ඉඩමක් නැහැ. කල්පනා කර බලන්න, කොයි තරම් දුඛිත තත්ත්වයක්ද කියා. මරණයක් සිදු වුණොම මිනිස වළලා ගන්න තැනක් නැත්නම්, මිනිස ගෙදර තියෙද්දී ගමේ ඉඩම් තියෙන අයගේ ගෙයක් ගෙයක් පාසා ගොස් අතේ අපට මේ මිනිස වළලා ගන්න ඉඩ දෙන්නය කියන්න සිදු වෙනව නම්, එය කොයි තරම් කනගාටු දායක තත්ත්වයක්ද කියා මම තමුත්තාත් සෙලාගෙන් අහනව. ඒ නිසා මෙය ඉතාමත් වැදගත් කාරණයක් හැටියට සලකන්න මිනැ. විශේෂයෙන් උඩරට බොහෝ පළාත්වල—ජනයා තදබද වී ජීවත් වන පළාත්වල—මිනි පිට්ටනියකට වුවමනා අක්කර දෙක හෝ අක්කර 3 වහාම දෙන්න ඕනැ. අපේ ගම් කායාරී

—කාරක සභාව

සභාවක් මේ සදහා යෝජනාවක් කරල, ඉඩමකුත් පෙන්නල කරන්න පුළුවන් සෑම දෙයක්ම කළා; නමුත් තවම ඉඩම් අක්කර දෙක ලැබුණේ නැහැ. ඇමතිතුමා ගෙන් ඉතා ඕනැකමින් ඉල්ලා සිටිනව, ඒ විධියෙ ඉල්ලීම් ඉක්මණින් ඉටු කරන ලෙස. හැමෝටම ලියනව, ටෙලිග්‍රෑම් ගහනව; නමුත් වැඩක් වන්නේ නැහැ. ගෙදරක මරණයක් සිදු වුණොම අතේ මගේ දරුවා වළලා ගන්න ඉඩ ටිකක් දෙන්නය කියා ගෙයක් ගෙයක් ගණනේ ඇවිදින්න සිදු වෙනව නම්, අද ලංකාවේ ගම්බද ජනයා එහෙම විපත්තිදායක තත්ත්වයකට පත් වෙලා ඉන්නව නම්, ඒ අය වහාම ඒ තත්ත්වයෙන් නිදහස් කිරීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක් බව මම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න සතුටුයි. පසු ගිය අවුරුද්දේ, එහෙම නැත්නම් ඊට එපිට අවුරුද්දේ තමුත්තාත්සේලා හොඳ තිරණයක් කර ගන්න, මේ විධියෙ ඉඩම් තදබදය තිබෙන පළාත්වල ඇති ලොකු වතුවලින් සියයට දෙකක් අරගෙන ගම්මුත්ට බෙදා දෙන්නය කියා. නමුත් දැන් 18 මාසයක් ගත වී ඇතත්, එය තවමත් ක්‍රියාවෙ යෙදී නොතිබීම ගැන මම කනගාටු වෙනව. නොයෙක් ඉඩම් පරීක්ෂා කර බලා තිබෙන නමුත්, අපේ කොට්ඨාශයට නම් තවමත් ඒ ක්‍රමය අනුව ඉඩම් ලැබී නැහැ.

තවත් බොහෝ වැදගත් නීතියක් තමුත්තාත්සේලා නීතිගත කරගෙන තිබෙනව. උඩ රට සුළු නගරවල වෙසෙන ජනයා, තමන් පදිංචිව සිටින ඒ ඉඩම්වල, එහෙම නැත්නම් ගෙවල අයිතිකාරයන් නොවෙයි. ඔවුන් වෙළඳාම් කටයුතු ආදිය කරන කඩ ඔවුන්ට අයිති නැහැ. එම නිසා තමුත්තාත්සේලා නීතියක් පැනව්ව, ඒ කඩ ආදිය ආණ්ඩුවෙන් මිලට ගෙන ඒවායේ පදිංචිකරුවන්ට අයිති කර දිය යුතුය කියා. බොහෝ තැන්වල ඒ නීතිය අනුව කඩ මණ්ඩි රජයෙන් අරගෙන ඒ නීතිය ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනව. එසේ අරගෙන දී ඇති ස්ථාන සම්බන්ධයෙන් මා ලග ලැයිස්තුවක් තිබෙන නමුත් මා ඒ ලැයිස්තුව කියවන්න අදහස් කරන්නේ නැහැ. නමුත් මගේ පළාතේ තිබෙන එවැනි කඩමණ්ඩි දෙකක් සම්බන්ධයෙන් තවමත් ඒ නීතිය ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. මඩල්කැලේ කඩ මණ්ඩිය එයින් එකක්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

[ඒ. රත්නායක මයා]

මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ කඩ මණ්ඩි රජයෙන් අරගෙන යට කී නීතිය අනුව ඒවායේ පදිංචිකරුවන්ට ඒවා අයත් කර දෙනනය කියා.

ඊ ලඟට මම කියන්න කැමතියි, තද වම් කාලට අපේ ප්‍රදේශයේ කුඹුරු, වැස්සට හා ගංවතුරට අසු වී පාලු වී යන බව. කුඹුරු එසේ පාලු වූ අවසානවෙදී ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙනවා ඒවායේ ඇළ දෙළ කපා සකස් කර සාදා දෙන්නට. නමුත් දැන් අවුරුදු තුන හතරක් තිස්සේම ඒ ප්‍රදේශයේ කුඹුරු මේ ආකාරයට පාලු වී ඇතත් ඒ කුඹුරුවලට කිසිම සහනයක් නොලැබීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා.

මේ ආදි කරුණු ගැන සලකා බලන විට සහාපතිතුමනි, මගේ ප්‍රදේශය ගැන හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන නිසා මට කියන්න පුළුවනි, ඒ ප්‍රදේශයේ පළාත්වාසීන් සිය ගණනක්වත් එක් කරගෙන ගොස් අසුවල් ජනපදයේ පදිංචි කෙරෙව්වාය, අසුවල් ඉඩම අරගෙන බෙදා දුන්නාය, නමුත් වෙන මොනම සහනයක්වත් සලසා දුන්නාය කියන්න පුළුවන්කමක් නැත යන බව. මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ, මෙපමණ විශාල මුදලක්, කෝටි 164ක්, වියදම් කර තිබෙන නමුත්, ඒ පළාතේ වැසියන්ට මොන ප්‍රයෝජනයක් වත් සිද්ධ වුණාය කියා. ඒ පිළිබඳව මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ඒ. එච්. මාකන්-මාකර් මයා. (මඩකලපුව දෙවන මන්ත්‍රී)

(ඉහළ ඉ. ආ. ආ. මාකක්කන් මාකක්කර්—මද්දක් ගුණපුරාණයේ මාකක්කන් මාකක්කර්)

(Mr. A. H. Macan Markar—Second Batticaloa)

Mr. Chairman, the first question that I should like to pose is on the policy of this Government in regard to colonization schemes, both major colonization schemes and minor colonization schemes. In the case of the major colonization schemes, such as Allai and Kantalai, allottees or colonists were selected from predominantly Sinhala-speaking areas. I think the majority community were

given an adequate number of allotments in these schemes. I find, however, in the case of the colonization schemes coming under the Gal Oya Development Board, that the Muslims of the Eastern Province, especially those in the southern part of the Eastern Province, which is now the Amparai District, have had a raw deal in that they have not been given sufficient allotments in proportion to their numbers. As a matter of fact, the scheme was first mooted on the initiative taken by the All-Ceylon Moors' Association as far back as 1937, and the Ceylon Moors looked forward to this scheme as one which would prove a great boon to the Ceylon Moor population of the Batticaloa South area. I am sorry to say, however, that there has been a great betrayal of the Ceylon Moor Community by the Governments of this country.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(ශ්‍රී. රොය් රාජපක්ෂ)

(Mr. Roy Rajapakse)

The U. N. P. Government, too ?

මාකන්-මාකර් මයා.

(ඉහළ මාකක්කන් මාකක්කර්)

(Mr. Macan Markar)

I am sorry to admit that that is so. I trust that even at this late stage the Ceylon Moor population of that area will be given a reasonable allocation of land on the right bank.

Then we come to the major colonization schemes in the predominantly Sinhala-speaking areas, such as the Chandrikawewa Scheme, the Walawe-ganga Scheme, and the schemes in the Polonnaruwa and Anuradhapura Districts. I feel that, in fairness to the Tamil-speaking population, there should be some measure of reciprocity in that a certain proportion of the lands in these various major colonization schemes should be given to the Tamil-speaking people according to the strength of their numbers. If, say, 80 per cent. of the land in such major colonization schemes in the Sinhala-speaking areas is

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කුරක සභාව

allotted to the Sinhala-speaking people, 20 per cent. should be reserved for the Tamil-speaking people, particularly of the Eastern and Northern Provinces. That is the only way in which we can ensure that certain minority sections of the population do not predominate in any particular area but will get mixed up with the population, whether Sinhala or Tamil-speaking, and bring about a uniform distribution of population throughout the Island. Once a scheme such as I contemplate is implemented the proposal for federalism would die a natural death.

රෝයි රාජපක්ෂ මහ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

They must inter-marry also.

මකන්-මකර් මහ.

(ஜனப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

Certainly.

Then we come to the question of minor irrigation works. In most minor irrigation schemes it is only the long standing residents of a particular district or a D. R. O's division who are given land. However, in the case of Kitulwewa Scheme coming within Eravur Pattu in the Batticaloa District, I find that the Ministry of Land has insisted on a certain percentage of land being reserved for colonists from other districts. This is very unusual but if this is going to be the practice with regard to all minor irrigation schemes then the same principle should apply to all areas without discrimination. I hope the Hon. Minister will act fairly in this matter.

There is a tendency on the part of the Hon. Minister to treat certain sections of the population with favour and discriminate against other sections on political, racial, religious or other grounds. I hope that in future he will treat citizens of Ceylon equally without discrimination.

There was a recent communique issued by the Ministry of Land stating that no more illicit encroachments would be tolerated and that only old encroachments—encroachments that took place some years ago—would be regularized. With regard to this question of illicit encroachment, I find that the trouble is that the kachcheris do not act as fast as they should. We get a number of applications from our constituents, who are landless, for L. D. O. lands for purposes of cultivation. When these applications are forwarded to the kachcheri there is considerable delay in the holding of land kachcheries for the allocation of land. The result is that these people, who are more enterprising than the officers who man Government departments, encroach on these lands, clear them and cultivate them. I think such pioneers should be encouraged instead of being discouraged.

අ. සා. 7.30

However, if it is really the policy of the Government to prohibit and penalize illicit encroachers from now onwards, I trust that this policy will be implemented without any discrimination in the sense that while illicit encroachers in Polonnaruwa District or Anuradhapura District will be allowed, in Batticaloa District they will be disallowed. So long as the rule applies equally to all parts of the country without discrimination, then our position is safeguarded in that our constituents will realize that they are not treated differently from the residents of other areas.

I find that the whole land policy of this Government is directed towards the promotion of small-holdings—peasant proprietors—and that there is very little room left for large farms except, perhaps, through the alienation of the so-called marginal lands which are given to capitalists. I find that there is no scheme whereby large-scale agriculture through mechanized means is promoted. So long as we confine ourselves to small-scale peasant allotments of three acres of paddy land and two

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරුක සභාව

[මාකන්-මාකර් මයා.]

acres highland—and livestock—I cannot say whether we will ever be able to solve the problem of meeting our own food requirements. As a matter of fact, the modern tendency is towards mechanization of agriculture and I honestly feel that at least in certain areas an effort should be made to try out large-scale farms as an experiment so that we may be able to find out whether such modes of agriculture would suit our country and its people.

Then there is a matter particularly concerning the Batticaloa Electorate, and that is the proposal for the extension of the left bank channel of the Senanayake Samudra to the Unnichchai reservoir. I am informed that there is only a distance of seven miles separating the present left bank channel of the Senanayake Samudra from the Unnichchai reservoir, and if only this channel could be extended so as to pass through the Palau-gamuwa Tank and the Adaichchalkal Tank and then on to Unnichchai, I am sure the Batticaloa District would be able to double its production of paddy, that is, the cultivators on the western bank of the Batticaloa Lagoon and also those coming under the Unnichchai Scheme would then be able to undertake at least two cultivations a year, that is, the *Munmari* cultivation and the *Kalapokam* cultivation. I trust that the Hon. Minister would see that the left bank channel is extended to Unnichchai as early as possible.

Then there is the Mundeni Aru which flows into and out of the Rugam Tank. During heavy rains this river is in spate with the result that considerable flooding is caused in these areas. Furthermore, owing to this difficulty there is no possibility of constructing anicuts along the length of the Mundeni Aru so as to be able to utilize the waters of this river during the *Kalapokam* cultivation.

I must say that we are very fortunate in having as Divisional Irrigation Engineer an officer, like Mr. K. Velauthampillai, for the eastern region. He is one of those few public

officers who is devoted to his duty and shows considerable enthusiasm in getting things done and has always been very sympathetic to the needs of the cultivators. I wish there were many more such officers like Mr. Velauthampillai. At the moment a preliminary investigation is being carried out by him to see whether the excess water from the Mundeni Aru could be diverted to a parallel river valley which is a few miles further to the north, and, if his preliminary investigation indicates that such a scheme is feasible, I hope the Hon. Minister would not place obstacles in the way of the implementation of this proposal. Once the diversion of this excess water has taken place, it would be possible to construct small anicuts all along the river and enable most of the cultivators to do two cultivations a year.

In this connection I am sorry to say that ever since the Hon. Minister assumed office he has avoided giving us any major irrigation schemes in the Batticaloa District. As a matter of fact a number of large schemes have been abandoned and I am sorry that though he is usually fair-minded he should have adopted such a discriminatory and racial policy towards the Tamil-speaking people of the Batticaloa area.

There is another matter which personally concerns the Hon. Minister in that his brother the hon. Member for Polonnaruwa (Mr. A. H. de Silva) is himself interested in it, and it invariably leads to a clash of interests between the residents of Eravur and the residents of Thambankaduwa. I refer to tobacco cultivation in the Thambankaduwa District on the banks of the Mahaweli-ganga. From time immemorial it was the residents of Eravur who had gone to Thambankaduwa and cultivated tobacco, the cigar tobacco used in making Jaffna cigars in the *wadies* alongside the Mahaweli-ganga. But ever since the present Minister and subsequently his brother became the Member of Parliament for Polonnaruwa he has naturally wanted to help his own electorate

பிசுர்ப்பன கெட்டுப்பன் பணம், 1964-65

—காரக பணம்

and, instead of continuing the old system whereby lands are auctioned or given on tender, he has introduced a system whereby preferential treatment is given to the inhabitants of Thambankaduwa. I have no objection to some preference being given to them, but there has been absolute discrimination on his part. There are two sections Egodapattu and Medapattu. Now, whenever lands adjoining a particular village say, Sungavil, are being alienated in the land kachcheri, first preference is given to the inhabitants of Sungavil. That is fair and reasonable. But the second preference is given to the people who occupy the whole of Egodapattu or to the members of the co-operative society that exists in that particular area. It is only after their needs have been met that the residents of Eravur are given lands. In fairness to the people of Eravur, I must say they are some of the best cultivators in the Island. They are prepared to spend three or four months in the thick jungle, risking their lives on the banks of the Mahaweli-ganga, to do tobacco cultivation, but it is a pity that there is no place for brave and adventurous cultivators of this type.

Then there is another case of discrimination by the Hon. Minister in regard to alienation of land to the Muslim residents of Koddaimunai in Batticaloa Town. An application was made for acquisition of a certain extent of land for the benefit of these poor residents who are labourers, but the Hon. Minister said that it is not the policy of the Land Department to acquire land for such a purpose.

செ. பி. பி. டி. சி. சி. சி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. சி. சி.)

(The Hon. C. P. de Silva)

The Irrigation Council does that.

மகன்-மகன் மகன்.

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

As I was saying I never expected the Hon. Minister to be so discriminatory in the treatment of Muslims

in that particular area. I hope he will try somehow or other to give them some alternate land, especially because these people live under slum conditions with four or five families in one house, and that too in the heart of Batticaloa Town, in Koddaimunai. I think they should be given an opportunity to occupy land in the near neighbourhood. Most of them are daily-paid workers and, as I said, they live under very poor conditions.

With regard to the T. P. houses I find that a subsidy of Rs. 2,250 is given in respect of the fisheries houses, which are really permanent buildings built of brick with a permanent roof, and they can last for 10 to 15 years. In the case of the T. P. houses given to peasants, I must say in fairness to the Hon. Minister that he has provided them with permanent roofing which I think, is an advantage, but they would be made more permanent if they could be built with brick. I say this for the simple reason that, when you make a capital investment it is better to spend a little more money and make the buildings permanent which will last for 15 to 20 years, rather than giving these people houses which will last only for 5 or 6 years.

செ. பி. பி. டி. சி. சி. சி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. சி. சி.)

(The Hon. C. P. de Silva)

I will accept that.

மகன்-மகன் மகன்.

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

I would also like to point out that the T. P. houses are somewhat large and unwieldy; the dimensions are too large. Peasants could live in T. P. houses half that size provided they are made more permanent and durable.

There is one more matter to which I would like to refer and that concerns the Electrical Department. I feel that we have been somewhat

விசேஷத் தொண்டர்கள் பணம் 1964-65

—கூடுதல் பணம்

[ம.கன்-ம.கன் ம.க.]

harsh with the electrical engineers by refusing them their demand for a risk allowance of 15 per cent. I understand the Hon. Minister himself is sympathetic but unfortunately the Cabinet is not prepared to toe the line. We should realize that these electrical engineers could earn double their salary if they go elsewhere. Unless we treat the intelligenzia of this country with perfect fairness, I think, their heart would not be in the job. I would, therefore, appeal to the Hon. Minister to use his powers of persuasion to see that the Cabinet agrees to pay this risk allowance in view of the fact that the engineers do not just sit at their desks or at their drawing boards but actually go and handle machinery and other electrical equipment. So, it is only fair that they should be given this risk allowance of 15 per cent that they are demanding. If we do not treat the intelligenzia of this country with reasonableness I do not think we will ever be able to progress.

“72 வது ஆட்சியை 1 வது பத்திரம் படிக்க
ரூ. 5,29,909 ல் உடல் ரூ. 5,29,909 ல் உடல் ரூ. 5,29,909 ல் உடல்
படிக்க” என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

72 வது ஆட்சியை 1 வது பத்திரம் ரூ. 5,29,909 ல் உடல்
படிக்க என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

2 வது பத்திரம்.—பாடல் படிக்க—பத்திரம்
படிக்க, ரூ. 28,100

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுமென்ற செலவு, ரூ. 28,100

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 28,100

“72 வது ஆட்சியை 2 வது பத்திரம் படிக்க
ரூ. 28,100 ல் உடல் ரூ. 28,100 ல் உடல் ரூ. 28,100 ல் உடல்
படிக்க” என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

72 ஆட்சியை 2 வது பத்திரம் ரூ. 28,100 ல் உடல்
படிக்க என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

6 வது பத்திரம்.—பாடல் படிக்க—
பத்திரம் படிக்க, ரூ. 3,000

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—மீண்டுமென்ற செலவு, ரூ. 3,000

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 3,000

“72 வது ஆட்சியை 6 வது பத்திரம் படிக்க
ரூ. 3,000 ல் உடல் ரூ. 3,000 ல் உடல் ரூ. 3,000 ல் உடல்
படிக்க” என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

72 வது ஆட்சியை 6 வது பத்திரம் ரூ. 3,000 ல் உடல்
படிக்க என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

7 வது பத்திரம்.—பாடல் படிக்க—
பத்திரம் படிக்க, ரூ. 5,50,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—ஆக்கப் பொருட் செலவு,
ரூ. 5,50,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 55,000,000

“72 வது ஆட்சியை 7 வது பத்திரம் படிக்க
ரூ. 5,50,00,000 ல் உடல் ரூ. 5,50,00,000 ல் உடல் ரூ. 5,50,00,000 ல் உடல்
படிக்க” என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

72 வது ஆட்சியை 7 வது பத்திரம் ரூ. 5,50,00,000 ல் உடல்
படிக்க என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

73 வது ஆட்சியை.—பாடல் படிக்க—

1 வது பத்திரம்.—பாடல் படிக்க—
பத்திரம் படிக்க, ரூ. 49,31,000

தலைப்பு 73.—காணி ஆணையாளர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிக்கரும்,
ரூ. 49,31,000

HEAD 73.—LAND COMMISSIONER

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 49,31,000

“73 வது ஆட்சியை 1 வது பத்திரம் படிக்க
ரூ. 49,31,000 ல் உடல் ரூ. 49,31,000 ல் உடல் ரூ. 49,31,000 ல் உடல்
படிக்க” என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

73 வது ஆட்சியை 1 வது பத்திரம் ரூ. 49,31,000 ல் உடல்
படிக்க என பத்திரம் விடுவது உடல், பத்திரம்
படிக்க.

விசேஷ கமிட்டி பணம் 1964-65

2 வன சலுகை.—பாடு ஸ்கீம்—புது
வன விவரம், ரூ. 6,30,786

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டு வருவது செலவு, ரூ. 6,30,786

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure Rs. 630,786

“73 வன சலுகை 2 வன சலுகை பணம்
ரூ. 6,30,786 க்கு உடல் ரூ. 630,786 க்கு உடல்
பணம்” என பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

73 வன சலுகை 2 வன சலுகை ரூ. 630,786
க்கு உடல் பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

6 வன சலுகை.—பாடு ஸ்கீம்—புது
வன விவரம், ரூ. 7,000

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—மீண்டு வருவது செலவு, ரூ. 7,000

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 7,000

“73 வன சலுகை 6 வன சலுகை பணம்
ரூ. 7,000 க்கு உடல் ரூ. 7,000 க்கு உடல்
பணம்” என பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

73 வன சலுகை 6 வன சலுகை ரூ. 7,000
க்கு உடல் பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

7 வன சலுகை.—பாடு ஸ்கீம்—புது
வன விவரம், ரூ. 1,70,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—ஆக்கப்பொருள் செலவு,
ரூ. 1,70,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 17,000,000

“73 வன சலுகை 7 வன சலுகை பணம்
ரூ. 1,70,00,000 க்கு உடல் ரூ. 17,00,00,000 க்கு
உடல் பணம்” என பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

73 வன சலுகை 7 வன சலுகை ரூ. 17,00,00,000
க்கு உடல் பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

—கூடு பணம்

74 வன சலுகை.—பாடு ஸ்கீம்—புது
வன விவரம், ரூ. 3,86,964

1 வன சலுகை.—கூடு பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம், ரூ. 3,86,964

தலைப்பு 74.—காணி நிர்ணயத் திணைக்களம்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபடி, ரூ. 3,86,964

HEAD 74.—LAND SETTLEMENT DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 386,964

“74 வன சலுகை 1 வன சலுகை பணம்
ரூ. 3,86,964 க்கு உடல் ரூ. 386,964 க்கு உடல்
பணம்” என பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

74 வன சலுகை 1 வன சலுகை ரூ. 386,964
க்கு உடல் பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

2 வன சலுகை.—பாடு ஸ்கீம்—புது
வன விவரம், ரூ. 52,036

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டு வருவது செலவு, ரூ. 52,036

Vote No. 2.—Administration Charges
Recurrent Expenditure, Rs. 52,036

“74 வன சலுகை 2 வன சலுகை பணம்
ரூ. 52,036 க்கு உடல் ரூ. 52,036 க்கு உடல்
பணம்” என பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

74 வன சலுகை 2 வன சலுகை ரூ. 52,036
க்கு உடல் பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

75 வன சலுகை.—பிதின்தேர்வு
பணம் பணம் பணம்

1 வன சலுகை.—கூடு பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம், ரூ. 83,04,759

தலைப்பு 75.—அளவைத் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபடி, ரூ. 83,04,759

HEAD 75.—SURVEY DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal Emoluments and
other allowances of staff, Rs. 8,304,759

“75 வன சலுகை 1 வன சலுகை பணம்
ரூ. 83,04,759 க்கு உடல் ரூ. 8,304,759 க்கு உடல்
பணம்” என பணம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பணம்.

விசேஷக் கெடுதலுடன் பணம், 1964-65

—காரக வகை

75 வன அபிவிருத்தி 1 வன விலைகள் ரூப லேவன் யெதி கையாடல் வகையில் நிதியை ஈது யடி நிர்வாகம் கரன் லே.

2 வன விலைகள்.—பாடல் வகை—புதுவகை விலைகள், ரூ. 1,23,68,069

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 1,23,68,069

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 12,368,069

“75 வன அபிவிருத்தி 2 வன விலைகள் வகை ரூ. 1,23,68,069 க் குடல் ரூப லேவன் வகையில் வகை ஈது யடி”, வன விலைகள் வகையில், வன விலைகள் வகையில்.

75 வன அபிவிருத்தி 2 வன விலைகள் ரூப லேவன் யெதி கையாடல் வகையில் நிதியை ஈது யடி நிர்வாகம் கரன் லே.

3 வன விலைகள்.—பாடல் வகை—புதுவகை விலைகள், ரூ. 10

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 10

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 10

“75 வன அபிவிருத்தி 3 வன விலைகள் வகை ரூ. 10 க் குடல் ரூப லேவன் வகையில் வகை ஈது யடி”, வன விலைகள் வகையில், வன விலைகள் வகையில்.

75 வன அபிவிருத்தி 3 வன விலைகள் ரூப லேவன் யெதி கையாடல் வகையில் நிதியை ஈது யடி நிர்வாகம் கரன் லே.

6 வன விலைகள்.—பாடல் வகை—புதுவகை விலைகள், ரூ. 1,14,500

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 1,14,500

Vote No. 6.—Economic Development—Recurrent Expenditure, Rs. 114,500

“75 வன அபிவிருத்தி 6 வன விலைகள் வகை ரூ. 1,14,500 க் குடல் ரூப லேவன் வகையில் வகை ஈது யடி”, வன விலைகள் வகையில், வன விலைகள் வகையில்.

75 வன அபிவிருத்தி 6 வன விலைகள் ரூப லேவன் யெதி கையாடல் வகையில் நிதியை ஈது யடி நிர்வாகம் கரன் லே.

76 வன அபிவிருத்தி.—காடல் வகை—புதுவகை விலைகள்

1 வன விலைகள்.—காடல் வகை—புதுவகை விலைகள், ரூ. 22,49,000

தலைப்பு 76.—காட்டுத் திணைக்களம் வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிற படிதளம், ரூ. 22,49,000

HEAD 76.—FOREST DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal Emoluments and other allowances of staff, Rs. 2,249,000

“76 வன அபிவிருத்தி 1 வன விலைகள் வகை ரூ. 22,49,000 க் குடல் ரூப லேவன் வகையில் வகை ஈது யடி”, வன விலைகள் வகையில், வன விலைகள் வகையில்.

76 வன அபிவிருத்தி 1 வன விலைகள் ரூப லேவன் யெதி கையாடல் வகையில் நிதியை ஈது யடி நிர்வாகம் கரன் லே.

2 வன விலைகள்.—பாடல் வகை—புதுவகை விலைகள், ரூ. 4,28,613

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 4,28,613

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 428,613

“76 வன அபிவிருத்தி 2 வன விலைகள் வகை ரூ. 4,28,613 க் குடல் ரூப லேவன் வகையில் வகை ஈது யடி” வன விலைகள் வகையில், வன விலைகள் வகையில்.

76 வன அபிவிருத்தி 2 வன விலைகள் ரூப லேவன் யெதி கையாடல் வகையில் நிதியை ஈது யடி நிர்வாகம் கரன் லே.

6 வன விலைகள்.—பாடல் வகை—புதுவகை விலைகள், ரூ. 1,10,000

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 1,10,000

Vote No. 6.—Economic Development—Recurrent Expenditure, Rs. 110,000

“76 வன அபிவிருத்தி 6 வன விலைகள் வகை ரூ. 1,10,000 க் குடல் ரூப லேவன் வகையில் வகை ஈது யடி” வன விலைகள் வகையில், வன விலைகள் வகையில்.

76 வன அபிவிருத்தி 6 வன விலைகள் ரூப லேவன் யெதி கையாடல் வகையில் நிதியை ஈது யடி நிர்வாகம் கரன் லே.

விசேஷக் கெடுதலுடன், 1964-65

—கூடுதல் பணம்

**7 வது பத்திரம்.—பார்வைக் கட்டுப்பாடு—
மூலக் கட்டிடம், ரூ. 29,00,000**

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—ஆக்கப் பொருட் செலவு,
ரூ. 29,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 2,900,000

“76 வது ஆட்சியின் 7 வது பத்திரம் கட்டிடம்
ரூ. 29,00,000 க்கு மூலக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு
கட்டியது”, என பத்திரம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பத்திரம் விட்டது.

76 வது ஆட்சியின் 7 வது பத்திரம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்

**77 வது பத்திரம்.—பார்வைக் கட்டுப்பாடு
மூலக் கட்டிடம்**

**1 வது பத்திரம்.—கார்ட்ஸ் மின்னல் பாய்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
ரூ. 23,76,790**

தலைப்பு 77.—நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனையும் பிற படிக்களம்,
ரூ. 23,76,790

HEAD 77.—IRRIGATION DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal Emoluments and
other allowances of staff, Rs. 2,376,790

“77 வது ஆட்சியின் 1 வது பத்திரம் கட்டிடம்
ரூ. 23,76,790 க்கு மூலக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு
கட்டியது”, என பத்திரம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பத்திரம் விட்டது.

77 வது ஆட்சியின் 1 வது பத்திரம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்

**2 வது பத்திரம்.—பார்வைக் கட்டுப்பாடு
மூலக் கட்டிடம், ரூ. 6,67,240**

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுமெழுந்து செலவு, ரூ. 6,67,240

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 667,240

“77 வது ஆட்சியின் 2 வது பத்திரம் கட்டிடம்
ரூ. 6,67,240 க்கு மூலக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு
கட்டியது”, என பத்திரம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பத்திரம் விட்டது.

77 வது ஆட்சியின் 2 வது பத்திரம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்

**6 வது பத்திரம்.—பார்வைக் கட்டுப்பாடு—
மூலக் கட்டிடம், ரூ. 1,45,69,047**

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—மீண்டுமெழுந்து செலவு, ரூ.
1,45,69,047

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 14,569,047

“77 வது ஆட்சியின் 6 வது பத்திரம் கட்டிடம்
ரூ. 1,45,69,047 க்கு மூலக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு
கட்டியது”, என பத்திரம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பத்திரம் விட்டது.

77 வது ஆட்சியின் 6 வது பத்திரம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்

**7 வது பத்திரம்.—பார்வைக் கட்டுப்பாடு—
மூலக் கட்டிடம், ரூ. 3,00,00,000**

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—ஆக்கப் பொருட் செலவு,
ரூ. 3,00,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 30,000,000

“77 வது ஆட்சியின் 7 வது பத்திரம் கட்டிடம்
ரூ. 3,00,00,000 க்கு மூலக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு
கட்டியது”, என பத்திரம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பத்திரம் விட்டது.

77 வது ஆட்சியின் 7 வது பத்திரம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்

**78 வது பத்திரம்.—நகராட்சித் திட்டம்
மூலக் கட்டிடம்**

**1 வது பத்திரம்.—கார்ட்ஸ் மின்னல் பாய்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
ரூ. 10,79,197**

தலைப்பு—78.—விவரம் தெரிவித்துத் திட்டங்களும்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனையும் பிற படிக்களம்,
ரூ. 10,79,197

HEAD 78.—VALUATION DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,079,197

“78 வது ஆட்சியின் 1 வது பத்திரம் கட்டிடம்
ரூ. 10,79,197 க்கு மூலக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு
கட்டியது”, என பத்திரம் விவரம் தெரிவித்து, பணம்
பத்திரம் விட்டது.

78 வது ஆட்சியின் 1 வது பத்திரம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்
கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம் கட்டிடம்

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කරක සහිත

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරා
වර්තන වියදම්, රු. 2,20,803

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන
විසදුම, රු. 15,000

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 2,20,803

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 15,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 220,803

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 15,000

“78 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,20,803ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

“ 79 වන ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 15,000ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභා සම්මත විය.

78 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

79 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්භ යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

79 වන ශ්‍රීතිය—ඉඩම් සංවර්ධන
දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොදු
ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා,
රු. 9,21,007

6 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—
පුනරාවර්තන වියදම, රු. 40,97,722

தலைப்பு 79.—காணி அபிவிருத்தித் திணைக்
களம்

வாக்குப்பண இல. 6.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 40,97,722

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிகளும்,
ரூ. 9,21,007

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 4,097,722

“79 වන ශීර්ෂයෙහි 6 වන සම්මතය සඳහා රු. 40,97,722ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාසම්මත විය.

HEAD 79.—LAND DEVELOPMENT DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 921,007

“79 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 9,21,007ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

79 වන ශීර්ෂයෙහි 6 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්භ සූත්‍රයෙහි නියෝග
කරන ලදී.

79 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

7 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—
මුලධන වියදම, රු. 1,99,85,000

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—පුනරා
වර්තන වියදම්, රු. 61,635

வாக்குப்பண இல. 7.—பொருளாதார அபி
விருத்தி—ஆக்கப் பொருட் செலவு,
ரூ. 1,99,85,000

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 61,635

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 19,985,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 61,635

“79 වන ශිෂ්‍යයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 61,635ක මුදල උප දේශනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

“79 වන ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන 7 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,99,85,000ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

79 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිබන්ධය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

79 වන ශීර්ෂයෙහි 7 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

விசேஷ கெடுபிசு பண 1964-65

—கூடுதல் பண

80 வன அலுவலர்—விசேஷ அலுவலர் துறை
வாங்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபுகளும்,
ரூ. 56,41,765

1 வன அலுவலர்.—கூடுதல் அலுவலர் துறை
வாங்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபுகளும்,
ரூ. 56,41,765

தலைப்பு 80.—மின்சக்தித் துறைக்களம் (வர்த
தக மயமாக்கப்பட்ட முயற்சி)
வாங்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபுகளும்,
ரூ. 56,41,765

HEAD 80.—ELECTRICAL DEPARTMENT
(COMMERCIALISED ACTIVITIES)

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 5,641,765

“80 வன அலுவலர் 1 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 56,41,765 க்கு உடல் ரூ. 5,641,765 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

80 வன அலுவலர் 1 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 56,41,765 க்கு உடல் ரூ. 5,641,765 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

2 வன அலுவலர்.—பாடல் அலுவலர்—புது
வர்தக மயமாக்கப்பட்ட முயற்சி, ரூ. 3,95,95,030

வாங்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மின்சக்தித் துறைக்களம், ரூ. 3,95,95,030

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 39,595,030

“80 வன அலுவலர் 2 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 3,95,95,030 க்கு உடல் ரூ. 39,595,030 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

80 வன அலுவலர் 2 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 3,95,95,030 க்கு உடல் ரூ. 39,595,030 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

3 வன அலுவலர்.—பாடல் அலுவலர்—புது
வர்தக மயமாக்கப்பட்ட முயற்சி, ரூ. 5,15,000

வாங்குப் பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 5,15,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 515,000

“80 வன அலுவலர் 3 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 5,15,000 க்கு உடல் ரூ. 515,000 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

80 வன அலுவலர் 3 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 5,15,000 க்கு உடல் ரூ. 515,000 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

6 வன அலுவலர்.—பாடல் அலுவலர்—புது
வர்தக மயமாக்கப்பட்ட முயற்சி, ரூ. 4,00,000

வாங்குப் பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபி
விருத்தி — மின்சக்தித் துறைக்களம், ரூ. 4,00,000

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 400,000

“80 வன அலுவலர் 6 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 4,00,000 க்கு உடல் ரூ. 400,000 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

80 வன அலுவலர் 6 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 4,00,000 க்கு உடல் ரூ. 400,000 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

7 வன அலுவலர்.—பாடல் அலுவலர்—புது
வர்தக மயமாக்கப்பட்ட முயற்சி, ரூ. 7,40,00,000

வாங்குப் பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபி
விருத்தி — ஆக்கப் பொருட் செலவு,
ரூ. 7,40,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 74,000,000

“80 வன அலுவலர் 7 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 7,40,000 க்கு உடல் ரூ. 74,000,000 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

80 வன அலுவலர் 7 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 7,40,000 க்கு உடல் ரூ. 74,000,000 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

81 வன அலுவலர்.—விசேஷ அலுவலர் துறை
வாங்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபுகளும், ரூ. 78,537

1 வன அலுவலர்.—கூடுதல் அலுவலர் துறை
வாங்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபுகளும், ரூ. 78,537

தலைப்பு 81.—மின்சக்தித் துறைக்களம் (வர்த
தக மயமாக்கப்பட்ட முயற்சி)

வாங்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிற படிபுகளும், ரூ. 78,537

HEAD 81.—ELECTRICAL DEPARTMENT
(NON-COMMERCIALISED ACTIVITIES)

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 78,537

“81 வன அலுவலர் 1 வன அலுவலர் துறை
ரூ. 78,537 க்கு உடல் ரூ. 78,537 க்கு உடல்
கூடுதல்”, என புகள் விவரம் தர, பண
அலுவலர், வி.

விவரணை கையெழுத்திட்டு, 1964-65

—கூடுதல் பணம்

81 வது தீர்மானம் 1 வது பத்திரம் ரூ. 41,77,150 லேவ்வாகக் கட்டப்படும் நிதியை யுத்தரவிக்க நியோஜிதம் செய்ய

2 வது பத்திரம்.—பாடல் பணம்—புதுபணம்
வருவது, ரூ. 41,77,150

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டும்கூடுதல் செலவு, ரூ. 41,77,150

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 4,177,150

“81 வது தீர்மானம் 2 வது பத்திரம் ரூ. 41,77,150 க் கட்டப்படும் ரூ. 41,77,150 லேவ்வாகக் கட்டப்படும் நிதியை யுத்தரவிக்க நியோஜிதம் செய்ய

81 வது தீர்மானம் 2 வது பத்திரம் ரூ. 41,77,150 லேவ்வாகக் கட்டப்படும் நிதியை யுத்தரவிக்க நியோஜிதம் செய்ய

3 வது பத்திரம்.—பாடல் பணம்—புதுபணம்
வருவது, ரூ. 12,83,743

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப் பொருள் செலவு, ரூ. 12,83,743

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 1,283,743

“81 வது தீர்மானம் 3 வது பத்திரம் ரூ. 12,83,743 க் கட்டப்படும் ரூ. 12,83,743 லேவ்வாகக் கட்டப்படும் நிதியை யுத்தரவிக்க நியோஜிதம் செய்ய

81 வது தீர்மானம் 3 வது பத்திரம் ரூ. 12,83,743 லேவ்வாகக் கட்டப்படும் நிதியை யுத்தரவிக்க நியோஜிதம் செய்ய

88 வது தீர்மானம்.—பணம்—பணம்
வருவது, ரூ. 2,94,343

1 வது பத்திரம்.—கூடுதல் மன்றத் தீர்மானம்
வருவது, ரூ. 2,94,343

1 வது ரூ. 2,94,343—கூடுதல் மன்றத் தீர்மானம்
வருவது, ரூ. 2,94,343

தலைப்பு 88.—உள்ளாட்சி வெளிநாட்டு வியாபார விநியோக அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கிரிய வேதனமும் பிறப்புகளும்,
ரூ. 2,94,343

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்களும், ரூ. 1,87,360

பரிசீலனை மூலம்

HEAD 88.—MINISTER OF INTERNAL AND EXTERNAL TRADE AND SUPPLY

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 294,343

Sub-head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 187,360

மே. சி. பி. ராஜரத்னம் மை.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்னம்)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Minister’”.

சுமார் 8 மணிக்கு, மன்றத் தீர்மானம் பற்றிய விவரணை கையெழுத்திட்டு, 1964-65

கூடுதல் மன்றத் தீர்மானம்; நவம்பர் 1964 க் கட்டப்படும் நிதியை யுத்தரவிக்க நியோஜிதம் செய்ய

சுமார் 8 மணிக்கு, மன்றத் தீர்மானம்

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Before I move the Adjournment Motion I will like the House to consider the Supplementary Estimates.

பரிசீலனை மூலம்:

1960 ஜூன் பாராளுமன்றம்

மேற்கூறிய விவரணை

குறைநிரப்பும் தொகை: ஜூலை 1960 பாராளுமன்றம் பொதுத்தேர்தல் செலவுகள்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: EXPENSES OF PARLIAMENTARY GENERAL ELECTION, JULY 1960

மேற்கூறிய விவரணை கையெழுத்திட்டு, 1960-61

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Sixty thousand four hundred and sixty-two (Rs. 60,462) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon,

பரிபூரண இடல்

for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 12—Department of Elections (Parliamentary and Local Bodies).

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure .. 60,462”
—[இடல் அமதி வெறுவெ ரு. பி. பி. டி. டி. டி.]

பரிபூரண இடல் :

பி. லோகா விஸ்வ விட்யாலயே டேவ
கலாபிடிசன் பிதிபுவி

குறைநிரப்பும் தொகை : இலங்கைச் சர்வ
கலாசாலையின் இரண்டாவது கலாபீடம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : SECOND
FACULTY OF ARTS, UNIVERSITY
OF CEYLON

மே படி வன ஸேச்சாவ பகாபிமேன விச :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Two hundred thousand (Rs. 200,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, in settlement of the advance made from the Contingencies Fund of expenditure in the financial year, 1st October, 1962 to 30th September, 1963, on the services specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 115—Minister of Education

Vote No. 5—Services provided by the Department—Capital Expenditure .. 200,000”
—[அமதிபக அமதி வெறுவெ ரு. பி. பி. டி. டி. டி.]

Rs.

பரிபூரண இடல்

பரிபூரண இடல் :

பி.கி.பி. பி.கி.பி. இடல் பி.பி.
பி. டி. டி. பி. பி. பி.

குறைநிரப்பும் தொகை : ஐக்கிய நாடுகளின்
முறிகள் வாங்கல் ஆதாயன

SUPPLEMENTARY SUPPLY : PURCHASE
OF U. N. BONDS, ETC.

மே படி வன ஸேச்சாவ பகாபிமேன விச :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees One hundred and seventy-one thousand four hundred and ten (Rs. 171,410) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, in settlement of the advance made from the Contingencies Fund for expenditure in the financial year, 1st October, 1961 to 30th September, 1962, on the services specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 44—Miscellaneous Services.

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure .. 120,000
Vote No. 3—Administration Charges—Capital Expenditure .. 51,410
171,410”

—[இடல் அமதி வெறுவெ ரு. பி. பி. டி. டி. டி.]

பரிபூரண இடல் :

பி.கி.பி. பி.கி.பி. பி.கி.பி.
பி.கி.பி. பி.கி.பி.

குறைநிரப்பும் தொகை : ஓய்வுபெற்ற உத்தி
யோகத்தர்களுக்குத் தற்காலிக உபகாரச்
சம்பளம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : PROVISIONAL
PENSIONS TO RETIRED OFFICERS

மே படி வன ஸேச்சாவ பகாபிமேன விச :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Fifty thousand (Rs. 50,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other

පරිපූරක මුද්‍රා

fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 33—Pensions

Vote No. 2—Administration
Charges—Recurrent Expen-
diture .. 50,000 "

—[මුදල් ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

පරිපූරක මුද්‍රා:

සි. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කාන්තාගර

මහතාට සානුකම්පිත දීමනාව

குறைநிரப்பும் தொகை: கலாநிதி திரு.
சி. டப்ளியு. டப்ளியு. கன்னங்கரா அவர்கள்
குத் தண்ணளிக் கொடுப்பனவு

SUPPLEMENTARY SUPPLY: Ex-GRATIA
GRANT TO DR. C. W. W. KANNANGARA

මතු පළ වන යෝජනාව සහායම්මත විය :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Ten thousand (Rs. 10,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, in settlement of the advance made from the Contingencies Fund for expenditure in the financial year, 1st October, 1962 to 30th September, 1963, on the services specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 33—Pensions.

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure ..	10,000 "
--	----------

—[මුදල් ඇමති වෙනුවට ගරා සි. ඩිග්ටයිස්ඩ්]

පරිපූරක මදල්

පරිපූරක මුද්දර:

කෘෂිකර්මය සහ සත්ව පාලන

සංවර්ධනය සඳහා යන්ත්‍රෝපකරණ

සහ උපකරණ මිලියට ගැනීම

குறைநிரப்பும் தொகை: கமத்தொழில்,
விலங்கு, வேளாண்மை அபிவிருத்திக்கு
இயந்திரங்களும் தளபாடங்களும்
கொள்முதல் செய்தல்

**SUPPLEMENTARY SUPPLY: PURCHASE
OF MACHINERY & EQUIPMENT FOR
AGRICULTURE & ANIMAL HUSBANDRY
DEVELOPMENT**

මනු පළ වන යෝජනාව සහායම්මත විය :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees One million six hundred and ninety-two thousand seven hundred and seventy-seven (Rs. 1,692,777 be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 134—Department of Agriculture

Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure 1,692,777 "

—[කෘෂිකම්, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති
වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා].

පරිපූරක මූල:

දේශිය ආදියම් දෙපාර්තමේන්තුව:

ලී හාණ්ඩ සහ කාර්යාලිය අවශ්‍ය

ಗಿರಿಹರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

குறைநிரப்பும் தொகை: உள்நாட்டு
இறைவரிப் பகுதி: தளவாடங்களும்
அலுவலகத் தேவைகளும்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: DEPARTMENT
OF INLAND REVENUE: FURNITURE AND
OFFICE REQUISITES

මතු පළ වන ශෝඡනාව සහායවීමක විස :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Forty thousand (Rs. 40,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund

පරිපූරක මුදල්

or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, in settlement of the advance made from the Contingencies Fund for expenditure in the financial year, 1st October, 1961 to 30th September, 1962, on the services specified in the Schedule hereto :—

Schedule

	Rs.
Head 37—Department of Inland Revenue.	
Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure ..	40,000."

—[මුදල් ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

පරිපූරක මුදල:

විදුලි සන්නද්ධ සේවා සංවර්ධනය

குறைநிரப்பும் தொகை: தந்திப் போக்கு வரத்துச் சேவையை அபிவிருத்தி செய்தல்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: DEVELOPMENT OF TELECOMMUNICATION SERVICES

මතු පළ වන ශේෂතාව සහායමිත විය:

"That a supplementary sum not exceeding Rupees Three million (Rs. 3,000,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

	Rs.
Head 162—Postal and Telecommunication Services.	
Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure ..	3,000,000 "

—[තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල: විපත් සහනය

குறைநிரப்பும் தொகை: கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: RELIEF OF DISTRESS

මතු පළ වන ශේෂතාව සහායමිත විය:

"That a supplementary sum not exceeding Rupees One million three hundred and fifty thousand (Rs. 1,350,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

	Rs.
Head 167—Department of Social Services.	
Vote No. 4—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure ..	1,350,000 "

—[සංස්කෘතික කටයුතු හා සමාජ සේවා ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

පරිපූරක මුදල:

ට්‍රෝලර් යාත්‍රා ක්‍රියා කරවීම

குறைநிரப்பும் தொகை: மீன்பிடிப் படகுகளைச் செயலாற்றல்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: OPERATION OF TRAWLERS

මතු පළ වන ශේෂතාව සහායමිත විය:

"That a supplementary sum not exceeding Rupees Five hundred and thirty-two thousand and one hundred (Rs. 532,100) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

	Rs.
Head 83—Department of Fisheries.	
Vote No. 6—Economic Development—Recurrent Expenditure ..	532,100 "

—[කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල :

ධීවර කර්මාන්ත අතරු නිෂ්පාදන
කම්ාන්ත ශාලාව ආදිය පවත්වාගෙන
යෑමේ වියදම්

குறைந்தரப்பும் தொகை : கடற்றொழில் உப-
பொருள் உற்பத்திச்சாலை ஆகியவற்றின்
செயலாற்றற் செலவுகள்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : RUNNING
EXPENSES OF FISHERY BY-PRODUCTS
PLANT, ETC.

මතු පළ වන යෝජනාව සහාසම්මත විය :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Two hundred and eleven thousand eight hundred and fifty (Rs. 211,850) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 83—Department of Fisheries. Rs.
Vote No. 6—Economic Development—Recurrent Expenditure .. 211,850”
—[කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

13 වන වැය සම්මතය ගැන විවාදය හෙටට දමන්නටය කියා ඉල්ලා සිටිනව.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

මම හිතන්නේ වැරදීමකින් මෙම වැය සම්මතය න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් කර තිබෙන්නේ. මෙය පසුගිය වතාවේ සම්මත වුණයයි මම කල්පනා කරනව.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

නැහැ, ගරු කථානායකතුමනි, වැරදීමක් සිදු වී නැහැ. මෙය පසුගිය වතාවේ සම්මත වුණේ නැහැ.

විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවේ සංචිත අරමුදල

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

මගේ අදහස නම් මෙම සම්මතය මෙයට පෙර සම්මත වුණු බවයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒ කෙසේ වුණත් ගරු කථානායක තුමනි, දැන් මෙම යෝජනාව න්‍යාය පත්‍රයෙහි අඩංගු වන නිසා ඒ ගැන සාකච්ඡා කිරීම අනික් දවසකට කල් දමන ලෙස ඉල්ලා සිටිනව. මේ යෝජනාව සාකච්ඡා නොකර සම්මත කර ගැනීම අපහසු නිසා එසේ කල් දමන ලෙස ඉල්ලා සිටිනව.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

මෙය පසුගිය වතාවේ සම්මත වුණා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මම හිතන්නේ මෙම සම්මතය න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් වී තිබෙන්නේ ප්‍රමාද දෝෂයකින් වෙන්ව තිබේ. එහෙම දේවල් වෙන්ව ඉඩ තිබෙනව. කෙසේ වුණත් අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඇති හිසා මෙම සම්මතය නැවත රැස්වෙන අවස්ථාවෙදී ගන්නා ලෙස මම සහානායක තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

රජයේ විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව
සඳහා සංචිත අරමුදල

அரசினர் மின்சாரத் திணைக்களத்திற்கு
நிதியொதுக்கல்

FINANCIAL RESERVE FOR DEPARTMENT
OF GOVERNMENT ELECTRICAL
UNDERTAKINGS

මතු පළවන යෝජනාව සහාසම්මත විය :

“That this House resolves, that a sum of Rupees Four million six hundred and seven thousand three hundred and twenty-seven (Rs. 4,607,327) out of the net profits of Rupees Nine million two hundred and fourteen thousand six hundred and fifty-four and cents four

කල් තැබීම

(Rs. 9,214,654.04) of the Department of Government Electrical Undertakings at the close of the financial year commencing on October 1, 1961, and ending on September 30, 1962, shall be set apart as a financial reserve for the purposes of those undertakings."

—[ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදීත්, ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී: "මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය."—[ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන.]

අ. හා. 7.50

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කළානායකතුමනි, ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. ගරු තැපැල් ඇමතිතුමා සභාවේ නැති නිසා ගරු කම් කරු හා නිවාස ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ කාරණය ඇමතිතුමාට දන්වන්නටය කියා. බොරලන්දේ තැපැල් කන්තෝරුවක් තිබෙනවා. මෙම තැපැල් කන්තෝරුවේ වැඩ කරන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් පමණක් බව ගරු ඇමතිතුමාට දන්වන්න. ඒ විස්තර එක්කොම මම ඇමතිතුමාට දෙන්නම්. මම ගරු තැපැල් ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි, තැපැල් කන්තෝරු සේවයට රාජ්‍ය භාෂාව බලපානවාද නැද්ද කියා. ඒකයි මම අහන්නේ. ගරු ඇමතිතුමා හිටියා නම් සමහර තැපැල් කන්තෝරු පිළිබඳ විස්තර එතුමාට දෙන්නයි බලා පොරොන්තු වුණේ. සමහර තැපැල් කන්තෝරුවල කාර්යාල සටහන් වැනි දේවල් තවම ඉංග්‍රීසියෙන් තබනවා. මෙය පිළිගත් රාජ්‍ය භාෂා පිළිවෙතට විරුද්ධයි. අලුත් පිළිවෙතට නම් විරුද්ධ නැහැ. මේ අලුත් පිළිවෙත සඳහාම අනුගමනය කරනවාද, නැත්නම් සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්නට කටයුතු කරනවාද කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි.

අනික ආරක්ෂක කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඇසිය යුතු ප්‍රශ්නයක්. මේ කාරණාව ගරු අගමැතිනියටත් කියා මේ පිළිබඳව වැඩ පිළිවෙලක්

කල් තැබීම

සකස් කරන හැටියට මා සභානායකතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මට යාපනයේ සිංහල රාජ්‍ය සේවකයකුගෙන් ලිපියක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ මහත්මයා විවාහක මහත්මයෙක්. සිංහලෙන් වැඩ කිරීමටය කියා ඒ මහත්මයා යාපනයට ගියේ සිය කැමැත්තෙන්. ඒ මහත්මයා කියන්නේ මේකයි. ඒ රාජ්‍ය සේවක මහත්මයා යාපනයට ගියාට පසු අසල්වැසි දුව්ඩ අය ඇවිත් නොයෙකුත් දේවල් ඉල්ලන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ මහත්මයාත් ඒවා දුන්නලු. ඊට පසු ටික කාලයකින්, ඉල්ලීම මාස ගණනක් දික්වන විට, ඒ මහත්මයාට හිතූනලු මේක කප්පම් ගැනීමක් වැනි වැඩක්ය කියා. ඒ නිසා එසේ දීම නතර කළාලු. ඉන් පසු ඒ මහත්මයාටත් ඔහුගේ දරුවන්ට හා බිරිඳටත් අනෙක අප්‍රමාණ වඳ හිංසා කරනවාලු. ඒ මහත්මයා ගෙදර සිටින විට ගෙදරට ගල් ගහනවාලු.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

කොහේද ඉන්නේ? වැඩ කරන්නේ කොහේද?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

යාපනයේ නගරයේ සිටින්නේ. ඒ මහත්මයා වැඩ කරන්නේ පිස්කල් දෙපාර්තමේන්තුවේ. ඒ ගැබ්නි මාතාවටත් නොයෙක් අපහාස, නින්දා, ආදිය කර ගෙදරටත් ගල් ගසා එය කඩා තිබෙනවා. පසුව ඔහුගේ මිත්‍ර සිංහල මහත්මයෙකුගේ ගෙදරක තිබෙන තේවාසිකාගාරයක මේ ගැබ්නි මාතාව නතර කර තිබෙනවා. පසුව එතනටත් ඇවිත් හිරිහැර කර තිබෙනවා. ඊට පසු දිසාපතිතුමාටත්, පොලිසියටත් පැමිණිලි කර තිබෙනවා. ඒ අනුව දිසාපතිතුමාත් පොලිසියත් කටයුතු නොකර හිටියේ නැතිලු. නමුත් තවම මේ දාමරික පිරිස කවුද කියා අල්ලා ගන්න පුළුවන් කමක් ලැබී නැහැ.

ගරු කළානායකතුමනි, පෙබරල් පක්ෂය හැමදාම මේ ගරු සභාවේදී කියනවා සිංහල රාජ්‍ය සේවකයින්, සිංහල හමුදාව,

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[රාජ්‍ය සේවක මය]

සිංහල හමුදා හටයින් යාපනයේ අහිංසක ද්‍රව්‍ය ජනයාට තලනවාය, පෙළනවාය, හිරිහැර කරනවාය කියා. සිංහල අය ද්‍රව්‍යයින්ට නොයෙකුත් අඩංගු වට්ටම් කරනවාය කියා නොයෙකුත් විට කියනවා. නමුත් ඇත්ත එක නොවෙයි. යාපනයට ගොස් සිටින සිංහල ලිපිකරුවන්, මඩකලපුවට ගොස් සිටින සිංහල ලිපිකරුවන්, උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල වෙනත් තැන්වලට ගොස් සිටින සිංහල ලිපිකරුවන්, වෙලෙන්දන්, කම්කරුවන් ආදීන් එ පළාත්වලින් පත්තා දැමීමට දැන් සියුම් ව්‍යාපාරයක් අරඹා ගෙන යනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි, මේ විධියේ අහිංසක රාජ්‍ය සේවකයින්ට එ පළාත්වල සිටින්නට බැරි විධියට අඩංගු වට්ටම් කරන්නේ. මේ තත්ත්වය නොතැවතුණොත් මම පෙබරල් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට එකක් කියන්න කැමතියි. ජාතින් අතර සුහදතාව ඇති වන්නට ඕනෑ නම්, කලබල ඇති නොවන්නට ඕනෑ නම්, උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල වැඩ කරන්නට ගොස් සිටින සිංහල රාජ්‍ය සේවකයින්ට කරදර කරන්න එපා. ඔවුන්ට අත තියන්න එපා. එසේ වුණොත් අනික් පළාත්වලත් එවැනි ප්‍රතිවිපාක ඇති වන්න පුළුවන්. එහෙම යමක් වුණොත් ආණ්ඩුවටවත් වෙන කෙනෙකුටවත් එය නවත්වන්නට පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ, රටේ ප්‍රකෝපකාරී තත්ත්වයක් ඇති වන්න පුළුවන්. සිංහල ලිපිකරුවෙකුට, සිංහලයෙකුට, උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සේවය කරන්න බැරි නම්, රාජ්‍ය සේවයේ යෙදී සිටින්නට බැරි නම්, රාජ්‍ය ආයතනයක සේවය කරන්න බැරි නම්, මේ ආණ්ඩුවේ අණසක කොතරම් දුරට උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලට බලපානවාද කියා මම දැන ගන්න කැමතියි. මට මේ සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි ගන්නාවක් ලැබී තිබෙනවා. මීට ප්‍රථම යෙනුන්—දැන් දවස 10 කට 15 කට උඩදී—මේ ගරු සභාවේ මා ඉදිරිපත් කළා, මඩකලපු ප්‍රදේශයේ සිංහල ලිපිකරුවන්ට කළ අඩන්තේට්ටම් පිළිබඳව විස්තරයක්. යාපනය ප්‍රදේශයේත් එහෙම කර තිබෙනවා. ඒ නිසා සිංහල ලිපිකරුවන්, සිංහල රාජ්‍ය සේවකයන් උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලින් පත්තා දැමීමට ආරම්භ කර තිබෙන මේ වැඩ පිළිවෙළ

ලත් තැනම ලොප් කිරීම ආණ්ඩුවේ යුතු කමක්. එසේ කිරීමට තමුත්තාත්සේලාට තිබෙන මුළු ශක්තියම යොදා ක්‍රියා කරනවාද නැද්ද කියන එක මා මේ අවස්ථාවේදී දැන ගන්න කැමතියි.

අ. හා. 7.56

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I like to raise a matter with the Hon. Minister of Communications. The "Times of Ceylon" today states that thousands of pounds of butter from Australia have melted in a lighter and a warehouse at Kochchikade owing to a "go-slow" by dockers there.

It is further stated that there were 1,748 cases of butter unloaded from a ship on the 28th of August. The butter has still not been unloaded completely from the lighter, and because of the delay in unloading the butter is melting.

The Hon. Minister told us that the work in the Port of Colombo is going on very smoothly, but from the news that we get the work of the Port of Colombo is not so smooth.

Now, the Government removed the rebate of two cents that had been given to the Ports of Galle and Trincomalee for the export of tea from those two Ports. After the removal of the rebate one did not expect any tea shipments from Galle or Trincomalee except tea that is shipped to the United Kingdom for the London Auctions. But because of delays in the Port of Colombo, shippers have been compelled, even without the rebate, to send some ships to Galle and Trincomalee.

The lesson of that is this. The rebate of two cents was a very necessary concession in view of the inevitable delays that occur in the Port of Colombo. I am sorry, Sir, that I have to say that the delays in the Port of Colombo are inevitable. This Government made us to think that there are no more delays in the Port of Colombo; but as one can see from this "Times of Ceylon" article

කල් තැබීම

of this evening, there are delays in the Port of Colombo which affect the position in regard to the loading and unloading of cargoes very adversely.

Now, as a result of thousands of pounds of butter melting inside a lighter and inside a warehouse there will be an imperceptible rise in the cost of living.

May I ask the Hon. Minister to reconsider the matter of the rebate and to allow tea shipments to be made from Galle and Trincomalee.

අ. හා. 7.58

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

ගරු කළානායකතුමනි, ස්වදේශ හා පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරියගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්ට තිබෙනවා. මාතර කව්චේරියේ උප දිසාපති වරයෙක් හිටිය, ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම කඩා කප්පල්කාරී ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියා. ඒ වගේම ඔහු කතෝලික “ඇක්ෂන්” ව්‍යාපාරයේ සාමාජිකයෙක් හැටියට ඒ අනුව ක්‍රියා කර තිබෙනවා, මාතර සිටිද්දී. ඔහු උප දිසාපති හැටියට සිටිද්දී දැරගල ජනපදයෙන් ලොකු කරදරයක් තිබුණි. අනික් මහත්මයා හොඳ වැඩ රාශියක් කළා, මාතර කව්චේරියේ උප දිසාපති හැටියට. ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති ව්‍යාපාර කීපයක් තිබෙනවා; ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාර කීපයක් තිබෙනවා; ඒ මහත්මයා ආරම්භ කළ අළුත් ජනපද ව්‍යාපාර කීපයක් තිබෙනවා. මේ වගේ ස්ථානයකට මාතර කව්චේරියේදී පක්ෂ හප්පනයෙන් කඩාකප්පල්කාරී ව්‍යාපාර ගෙන ගිය නිසාම මාරු කර යවන ලද කෙනෙක් නැවතත් මොන කරුණක් නිසා පත් කර එව්වාදැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා.

ඒ වගේම අබේසිංහ නමැති ආදායම් පාලක නිලධාරියෙක් පසුගිය මැතිවරණයේ දී කව්චේරිය ඉදිරිපිටට වී ප්‍රසිද්ධියේ එක් සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළා. මන්ත්‍රී වරුන් කීප දෙනෙකු විරෝධය ප්‍රකාශ කිරීමෙන් පසු ඔහු මාරු කළා. නැවතත් ඔහු මාතරට පත් කර තිබෙනවා.

කල් තැබීම

මේ දෙපාර්තමේන්තුවට සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ මහජනයා වෙනුවෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ ඩී. ආර්. ඩී. මහත්මයා වහාම ආපසු ඒ ස්ථානයෙන් ගෙන්වගන්ට කියා. ඔහුව අම්පාරට මාරු කරල ආණ්ඩුවේ මුදල් කාබාසිනියා කර නැවතත් මාතරට දමා තිබෙනවා. එම නිසා මා ඉල්ලා සිටිනවා, වහාම ඒ පත්වීම වෙනස් කරන්ට කියා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

මේක මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රී වරුන්ට විරුද්ධව ගෙන යන ව්‍යාපාරයක්.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා තැපැල් ඇමති අංශය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කළ කරුණු ඒ ඇමතිතුමාට දන්වනවා.

අ. හා. 8.2

ගරු අනිල් මුණසිංහ (ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ அனில் முனசிங்ஹ—போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Anil Moonesinghe—Minister of Communications)

ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මතු කළ ප්‍රශ්න රාශියට පිළිතුරු වශයෙන් කියන්ට තිබෙන්නේ මෙයයි. බටර් දිය වී තිබෙනවාද කියන කාරණය මට තවම දැනගන්ට බැරි වුණා. දැනගෙන වහාම පිළිතුරක් දෙන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මා මේ අවස්ථාවේදී පිළිගන්නවා, දැන් දවස් තුනක පමණ සිට වරායේ සමහර ස්ථානවල හෙමින් වැඩ කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන බව. ඊට හේතු වී තිබෙන්නේ වරායේ දැනට ප්‍රතිසංවිධානයක් කරගෙන යාමයි. ඒ ප්‍රතිසංවිධානය අනුව අප දැනටමත් මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ කර තිබෙන පරිදි සහනදායක වැඩ පිළිවෙලවල් කීපයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම කෑම ශාලා ඇති කිරීම, විවේකාගාර ඇතිකිරීම, සම්බන්ධ කටයුතු දැනටමත් කරගෙන යනවා. ඒ අතරතුරදී අපි

කල් තැබීම

කල් තැබීම

පොරොන්දු වුණු පරිදි ණය බරින් යට වෙලා සිටින වරායේ කම්කරුවන් එයින් මුදවාගන්න ක්‍රමයක් ආරම්භ කළා. දැන් දවස් 3 කට ප්‍රථමයෙන් ලොහෝර් ආයතීන් අරමුදල මාගියෙන් වරායේ සංයුක්ත මණ්ඩලය මුදල් ලබාගෙන වරායේ ණය බරින් මිරිකී සිටින කම්කරුවන්ට උපකාර කිරීමේ ක්‍රමයක් පටන් ගත්තා. එහෙත් සහභාගී ආණ්ඩුවට විරුද්ධ යම් යම් බල වේගයන් එකතු වී නොයෙක් බලපෑම් යටින් ගෙන ගොස් ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කළා, “අපට දැනට ණය බරින් බේරෙන්නට වුවමනාවක් නැහැ, එය දීර්ඝ කාලීන වැඩ පිළිවෙළක් නිසා එය අපට අවුරුද්ද අවසානයේදී කල්පනා කරන්නට පුළුවන්. දැනට අප කාටත් රුපියල් 300 ක මුදලක් ඕනෑ” කියා. එවිට වෘත්තීය සමිති සියල්ලක්ම කැඳවා, ඒ වෘත්තීය සමිති නියෝජිතයන් සමග සාකච්ඡා කරමින් අපි කිව්ව, වරායේ සහනදායක වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කර තිබෙනවාය, පොරොන්දු වූ පරිදි කම්කරුවන් ණය බරින් මුදාගැනීමට ඒ ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යොදනවාය, කියා. වෙන ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන්නට බැරි බව මා මතක් කළා. විශේෂයෙන්ම වරායට වෙනම ඍලකිල්ලක් කරන්නට බැරි බව අප කියා සිටියා. ඇත්ත වශයෙන්ම කම්කරුවන් 75% ක් පමණ මේ අදහස් පිළිගෙන තිබෙනවා. පැයෙන් පැයට වරාය කලින් තිබුණු තත්ත්වයට එන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ඊළඟට ශාල්ලෙන් තේ පටවන උදවියට ලැබුණු සහනදායක දීමනාව, එනම් තේ රාත්තලකට ගෙවන ශත 2 දීමනාව ගැනත් ශාල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා මතක් කළා. මේ පසු ගිය අයවැය ලේඛනයෙන් එය නැති කළා. හේතුව, රාත්තලකට ශත 2 බැගින් බැලූවාම ශාල්ලෙන් මේ තේ පටවන උදවියටම අපි රුපියල් දශලක්ෂ 1.6ක් දෙන්න ඕනෑ. මේ අන්දමට ධනපතීන්ට තවත් මුදල් දීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා එය නැති කිරීම ගැන අපේ සන්නෝෂය ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. නමුත් ශාල වරායේ කම්කරුවන්ට යම්කිසි කරදරයක් ඇති වී තිබෙනවා නම් එයින් ඔවුන් මුදවා ගැනීමට ආණ්ඩුව වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කර තිබෙන බව මා මතක් කරනවා. දැනට කොළඹ වරායෙන් තේ පැටවීම ශීඝ්‍ර

යෙන් කෙරෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ගිය සතියේ අපට පටවන්න තේ මදි වුණා. තවත් තේ තිබුණා නම් ලෙනෙසියෙන්ම පටවන්න තිබුණා. ඒ නිසා ඒ අංශයෙන් කිසිම අඩුපාඩුකමක් නැති බව මා ශාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරනවා.

අ. හා. 8.6

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

දකුණු පළාතේ ගරු මන්ත්‍රීන්ගේ පැමිණිලි නිසා මාතර සිට වෙනත් පළාතකට මාරු කළ උප දිසාපතිවරයෙක් නැවතත් දිසාපති වශයෙන් මාතර පළාතටම මාරු කර තිබීම ගැන මට දැනගන්නට ලැබුණේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආවාට පසුවයි. අපේ අමාත්‍යාංශයේ සිටින එවැනි කටයුතු කරන නිලධාරීන් ගැන සොයා බලා විභාග කරනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම ආදායම් පාලක නිලධාරී අබේසිංහ අද දින ප්‍රසිද්ධියේම ඒ ප්‍රදේශයේ රජයට විරුද්ධව කටයුතු කරන පිරිස් සමග වැඩ කරන පුද්ගලයෙක්. ඔහුත් ඒ පළාතට පත් කිරීමට කටයුතු කළේ කවිද කියා විමසා බලා ක්‍රියා කරන බව හක්මන ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළ කරුණු ගරු අගමැතිනියට දැනුම් දෙනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහායමත විය.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.7 ට, 1964 අගෝස්තු මස 27 වන දින සහායමතිය අනුව, 1964 සැප්තැම්බර් 2 වන බදාදා පූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

சபையினது 1964, ஒகஸ்ட் 27 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற் கிணங்க, பி.ப. 8.7 மணிக்கு, 1964, செப்டம்பர் 2 ஆம் தேதி புதன் கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை சபை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned at 8.7 p.m. until 10 a.m., on Wednesday, 2nd September, 1964, pursuant to the Resolution of the House of 27th August, 1964.

දශක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අයෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ශත 30යි. තැපෑලෙන් ශත 45යි. මුදල්, කොළඹ, ගාලු මුවදොර මහ ලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சந்தா பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ; தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part
30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT
PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

ලංකාවේ වාලවිවේනායෙහි පිහිටි “ ඊස්ටර්න් පේපර් මිල්ස් කෝපරේෂන් ” හි
නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකානුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்டேர்ண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.